

ପ୍ରସ୍ତୁତକାରକ ବା ଦିଲ୍ଲାବଧାରକଙ୍କ ମୂର୍ଖଗା ବା
ଅଧ୍ୟାବଧାରକଙ୍କ ଏ ପାଇକାହୃଷୀ ମନ୍ଦିରାଶୀର-
ଶକ୍ତି କୌଣସି ଉପକାରର ସମ୍ମାନକୁ ନାହିଁ
କିମ୍ବାମୟରେ ସମ୍ମାନବା ୨୮୮ାଟ ଓ ଯାତ୍ରାର
ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ତହିଁର ବିବରଣ ଶପିବାରେ ଗଜେ-
ଟର ୨୨୫୩୩ ବାଦାର ଯାଇଥିଲା । ଏତକ ଜ୍ଞାନ-
ବବାରେ ଗବ୍ରୁମେଳନର ନିରାକୃତିରେ ୨୯୫୦
ବା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୟ ଥରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଟଙ୍କାଟିକର
ଉପକାର ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେଶ । ଶେଷ
ବଜ ହାଟ ଓ ଯାତ୍ରାର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ର-
ଦେବ ନ ହୋଇ ଗୋଲମାଳଗୁପ୍ତେ ଏକତ୍ରରେ
ଲେଖାୟାଇ ଅଛି ଓ କେଉଁ ହାଟରେ କେଉଁ
ଦ୍ରୁଷ୍ୟ ବିଶେଷମୁଖ୍ୟ ମିଳଇ ଅଥବା କେଉଁ
ଦ୍ରୁଷ୍ୟାଇ କେଉଁ ହାଟ ଭାବ ଭାବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ-
ଭୂଷପ୍ରେ ଲେଖାୟାଇ ନାହିଁ । ଧାରବା ପିଇବା
ସୁଧାର ନିର୍ବାକଶଶିଳ୍ପ ଦ୍ରୁଷ୍ୟ କି ଯାହା ଗ୍ରାହ-
କମାନେ ମତରାତିର ହାଟରୁ ବଣନ୍ତି କେବଳ
ସେହିପୁରୁ ଲେଖିବାରେ ଭାଲିକା ଜାର୍ଦ୍ଦ ହୋଇ
ଅଛି ବରିକଳର ଜ୍ଞାନିବାକଥା କିମ୍ବାର ନାହିଁ
ବୋଲିଲେ ବୋଥ ହୁଅଇ ଅଗୁଡ଼ି ହେବ ନାହିଁ
ଟାଙ୍କିହାଟରେ ଶୁଦ୍ଧନିର୍ମାଣର କାଠ, ନିଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ରିୟରୋ-
ଭାର ହାଟରେ ଗୋଲ ଦତନ, ବଲହାଟରେ
ଚାତୁଳ ଓ ଲୁଗା ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଦକ୍ଷୟ
ହେବାର ଏ କିମ୍ବାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଘର ଓ ମହାନ-
ନିମାନେ ଏ ସବୁ ଶ୍ଵାନକୁ ଥାର କଣା ବିକା
କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହିକଥାମାନ ଭାଲିକାରେ ଏମନ୍ତ
ଗୋଲମାଳରେ ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ନ ଜ୍ଞାନିବା-
ନୋକେ ତହିଁରୁ କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖିତାରବେ ନାହିଁ ।
ସୁତ୍ରାଂଶୁ ଗୋଟିଏ ବଲବିଷୟ ଅନ୍ତରୁ ବିଦେଶନା-
ଦୋଷରୁ କୌଣସି କର୍ମର ଦେହାର ନାହିଁ ।
ଗର୍ଭମେଳନର ମଦହୁ ଉଦେଶ୍ୟମାନ ଏରୁପେ
ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ହୋଇଯାଏ ବଢ଼ି ଦକ୍ଷାର୍ଦ୍ଵିଷୟ ଅଟର ।

ପ୍ରକାମେଳ ଉଦ୍‌ବାଚି ଅଛନ୍ତି

ପାଠକମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷାତ୍ମବ ଯେ ବଜଳାର
କୁଟିଦ୍ୱା ଲେଖନେମୁଁ ଗବର୍ତ୍ତର ସର୍ବ ଜଗତ୍
କାମ୍ପଲ ଅବୁଆବ ଓ ଅଥୟବୁ କର ହେବା
କୁଳରେ ଯେବେବେଳେ ତୁମିଥାରଙ୍କ ଉପରେ
ଖରୁହୁସ୍ତ ହେଲେ ଓ ସ୍ଵାକ୍ଷର ମା ବାଧ
ହୋଇ ବାହାରିଲେ ମେ ଘମଘୂରେ ମୂର୍ଖ ପ୍ରକା-
ମାହେ ଅଶୀଶା ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ବସୁରଣ କର
ହମେ ତୁମିଥାର କିବେଳେ ହୋଇ ଉଠିଲେ ୩

ଏବେ ସ୍ନାନର ପ୍ରତିମାନେ ଅଞ୍ଜନ୍ମ ସାହ
ପୂର୍ବକ ମେଳି ଦର ଜମିଥାରଙ୍କ ଧର୍ମରେ ପ୍ରତି
ପ୍ରେକ୍ଷିତେ ଆଶାବିର ଅବମୃ ଦଲେ । ଆ
ଏବେ ସ୍ନାନର ପ୍ରତିମାନେ ଜମିଥାରଙ୍କ ପ୍ରତି
ପ୍ରତିଶା ଦିବାରୁ ହୁଣି ଅସୀତାର ବଳେ
ଏହିପର ବଳାର ଡେରେବ ଉଲରେ
ବିଶେଷରେ ପୂର୍ବାହିନୀର ଅନେବ ପ୍ରତିମାନେ
ପ୍ରତିମାନେ ମେଳି ବାବ ଜମିଥାରଙ୍କ ଗତର
କ ଦେଇ ଜାହାପରାର ଗୋଲମାଳ କରିବାରେ
ପ୍ରତିତ ହେଲେ । ବିଶେଷ ଜୟାମୃତାଶ ବବନ୍ତି
ମେଘ ଏବୁ ଗୋଲମାଳ କାହାରେ ଜବାରେ
ଦଲେ ସଜ୍ଜ ଓ ବାମୁଳ ସାହେବ ବଜାର
ଖାଗ ଦର ବିହାରୁ ମୟ ଅଛେବ ପରମାଣୁରେ
ପ୍ରକାକର ଉତ୍ସବକ ମାନ୍ଦ ହେଲ ଜଥାଗ
ଆଶ୍ରମ ରତ୍ନ ବିଶ୍ଵାର ପନ୍ଦିନେ ବିହାରେ
ହୋଇ ନାହିଁ ଯେବେ ରେବେ ଏବେ ସ୍ନାନର
ପ୍ରତି ଜମି ବା ଜମା ବିଷୟରେ ଅନର୍ଥକ କୁଠ
ବାହାର କରି ଜମିଥାରଙ୍କ ହରନ ହରନ ।

ପ୍ରଜା ଜମ ବା ଜମା ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟତଃ କୁଳ
ବାହାର ଦରି ଜମିପାରଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରନ୍ତି ।
ଏହିପୁ ଗୋଲମାଳ ଶାହାରର ଓ ଜମି ଉପର
ଅନ୍ୟକୀୟ ବିବାଦ ଉଣ୍ଡନ କରିଛି ବଜଳା ହୋ-
ଇଲରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଅଇନର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଅଗର
ଶାହ ବିଶ୍ଵାମୀଙ୍କରେ । ରକ୍ତ ଅଇନ
ପାର ହେଲେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯେବେଳେ
ତା ମେଳ ହେବ ଜମିପାର ବି ପ୍ରତିମାନେ
ପାରିନା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ପରିବହୁ ବିବାଦ
ଲେବୁଠିର ସାହେବଙ୍କୁର ବିଶ୍ଵାମୀ ହେବାର
ପାଇଁ ଫେବେ କେ ସେବନ୍ଧରେ ସଜ ୮୦୯
ବିଶାର ୧୦ ଅଇନାକୁରାରେ ମୋହଦମାର
ପୂର୍ବ ୨ ହୋଇ ଏହି ଅଇନପାର ହେବ ।
ଆଇନରେ କଲେକ୍ଷନ୍ ସାହେବ ପଞ୍ଚାଏକ-
ଶତ ବିବାଦ ହିନ୍ତା କରାଇ ପାଇବେ ଓ ଯେ-
ଲେ ଅପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ହେପୁଳେ ଯାହା
ରବାର ଅବଶ୍ୟକ କାଣାନ୍ତି ବିମେଶ୍ୱର ସାହେବ
ରେବନ୍ଦୁବୋର୍ତ୍ତଙ୍କ କାଣାର କାହାରର ଅଜ୍ଞା-
ନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୟାବେ । ଜମି ଜମା ବିଷୟ-
ର କଲେକ୍ଷନ୍ ସାହେବ ଉପରସ୍ତ ବାଦମ ତେ-
କଳି ଆଇନ ସଜ୍ଜାର ବିଧାତ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ହା ବିଶ୍ଵବି କରିବେ ସେହି ହିନ୍ତା କିନ୍ତାକୁ
କାହାର କଲେକ୍ଷନ୍ ସାହେବ ଯେତେ କାଣାନ୍
ବା ଲଣା ଦୟାବେ ଜାହା ବିଶ୍ଵବର୍ଷପିର୍ମଳୁ
ମିଥ୍ୟାର ବନ୍ଦୋବନ୍ତି ମାହାଲରେ ସାନ୍ତୋଷ
ପରିପାଳିତ ପିତା କମଳ ଅମ୍ବନ୍ ବୋ-

ଜେବେ ପଚୁ ଧୋଇ ଉତ୍ସାହ ଅସାଧୀନ ମୁଣ୍ଡ
ଲାରେ ଉଛିଲ ଅନ୍ୟଥା ହୋଇଥାରକ ।
ଜମି ଜମା ବ୍ୟକ୍ତରେ କଲେବୃତ୍ତର ସାହେ-
ବଦ୍ଧ ହଗୁର ଭଲ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଏଥିରେ
ଶାପ୍ର ଶୃଙ୍ଖଳି ହେବାର ସ୍ମୃତିବଳା ଥିବାରୁ ଏ
ଅଛନ୍ତରେ ବଳେବୃତ୍ତରକୁ ବସ୍ତୁର କମଳା କା
ଯାଇଅଛି ଏବଂ କିମ୍ବଳ ବିଶେଷ ପୁଲରେ
ଅଭିନ ଚଢ଼ିବାର ପୁଣାରୁ ବହାଗ୍ରାମ ଘାନ୍ଧାରା
ଅବସ୍ଥର ଅଗଜ୍ଞା ନାହିଁ ଜଥାର ଯେଉଁ ବଳେ-
ବୃତ୍ତରମାତ୍ର କ୍ରିୟାବଳର ନିଜାତ କିମ୍ବଳର
ତାହାର ରାତରେ ପ୍ରକାଳର ଲୁହ ଓ ତନୀଦା-
ରି କିମ୍ବଳ ହୋଇଥାରେ ଏଥାଂକ ଅମ୍ବୁମାରେ
କବେତମା ବରୁଁ ଯେ ବଳେବୃତ୍ତର ସାହେବନ୍ଦ
ଅଜ୍ଞ ଜପରେ ଅଗ୍ରିଲର କିମ୍ବଳ ହେଲେ ଏ
ଅଛନ୍ତରୁ ବାହାର ଅବସ୍ଥା ପିଣ୍ଡବାର କାହିଁ
ରହୁଥ ନାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱମା

ମହାରାଣେ ଶୁଣିଥିଲେ ପଦକ୍ଷୟର ହୋଇ
ମାନ୍ତ୍ରାରେ କବଦ ରହିଲେ ସଜ୍ଜ ମାତ୍ର ଏବଂ
ରେ ବରେଦାକାଣ୍ଡ ଖେଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗଜ
ସ୍ଥାନରେ ସମାଦଧିତମାନଙ୍କରେ ବରେଦାପଞ୍ଚ-
କରେ ଅନେକ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲେ ଓ ବରେଦା
ବର୍ଷା ଯେତି ସାମରିଣ୍ଣରେ ଅନେକ ଅନେକ
କଳନ ହୋଇଥିଲା । ଫଳରଙ୍ଗ ଏକ ସଜାର ଗା
ଶନ୍ଦ କଲେ ସେ ଗାଦରେ ଅନ୍ୟଜଳ ବର୍ଷିଦା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେକମାନେ ଧ୍ୱିର ଆଣ୍ଟ ସତରା
ନାନାପ୍ରକାର ଗଣୁଗୋଲ ହୃଦୟ ଏହାରୁ ଗୋ-
ଟିଏ ସାଧାରଣ ନିୟମ ବୋଲିଲେ ନିଭାବ
ଅର୍ଥଶଳ୍ଯ କଥା ହେବ ନାହିଁ ଓ ବରେଦାଟି
ରାତାହିଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ତେ
ତେଜିଣ ପ୍ରକାର ମହାରାଣେ ସହିତରେ ଥି
ଲେକମାନେ ମେଲକର ଲକ୍ଷ୍ମୀବାରକର ପା-
ରିଆଲ୍‌କୁ ଗାଦରେ ବର୍ଷାରମାର ଚଢ଼ୁକୁ କଟି
ଏମାନେ ଏହ ଭବେଶିଯରେ କପ୍ରାନ ଯାଇଥିଲା
ସାହେବଙ୍କ ଟେବା ପଥରପ୍ରକାର ମାରିଲେ କି
ସାହେବ ପିତ୍ରର ପାଦରକର ଲେକଲୁ ଅନ୍ତରେ
ରହି ରହିଛେନ୍ତିବୁ ସବୁକ ପଠାଇ
ଯାଇଥି ଅଗ୍ରାହିଲେ । ବିଧିଶ ଅଧି ପଢ଼ିଲୁ
ତୁମ୍ଭଲେକମାନେ ଅଧିକ ହେଲେ ଓ କେତେକ
ଜ୍ଞାନଶରୀର ତଳାହେଲେ ଏମାନେ ବିଜ୍ଞାନ
ହାତାରୁ ଦଶ ପାଇବେ । ଟେକା ମାତ୍ର ଅଧିକ
ଅଧିକ ସାଧନ କରିବେ ଏମନ୍ତ ମର୍ଜନ

ବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତରୀ କଳ କୌତୁଳର ଦିଗ୍ବ୍ୟା
ଅକ୍ଷେତ୍ର ।

କୁର୍ବୁ । ମଞ୍ଜାରୁଙ୍କ ଦୂରଶା ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର
ଦୂରଶାବାର ସ୍ତରଗ୍ରାସାଦରୁ ବହୁତ ହୋଇ
ଦିନେଇବୁ ରେଳଣାଡ଼ରେ ବିଜ୍ଞାପିତା
ଏବଂଧୁତ ପ୍ରେରଣ ହେଲେ କାରଣ ହାବିନ୍-
ମଦମରୁ ଏମନ୍ତ ସନ୍ଦେହ ହେଲା ସେ ଏମାନଙ୍କ
ଯେତେବେଳେ ଉପରଲାଖିର ଗୋଲମାଳ ସର୍ବ ହୋଇ
ଥିଲା ପଢ଼ି ପ୍ରକୃତରେ ତହିଁରେ ଭାବାବର
ଦେଖ ଅଛି କି ଭାବାବର ଦ୍ଵାରା ଦୂରମାନେ
ଭାବାବର ରିପବାର କରିବାକୁ ଯାଇଁ ଏ ପ୍ରକାଶ
କରିବାରରେ ପକାଇଲେ ଭାବା କିଏ କହି-
ଅଛେ ଯାହା ହେଉ ରାଣୀମାନେ ଅଧିକା କୃତ୍ୟ
ଓ ଅନ୍ତରବର୍ଗ ସହିତ ମଦାଗାଡ଼ରେ ବିମେ-
ରିତ ଫେରେ ୫ ସେଠାରେ ଦୂର
ଏକବିନ୍ଦୁ ହି ମାନ୍ଦୁଜବୁ ମଞ୍ଜାରୁଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଦେଇବାର ଅଛନ୍ତି ।

ପାୟରେ ଖଣ୍ଡାର୍ଥଙ୍କ ଶାଶୀ ସମୁଲାବାଳ
ପାଦରେ ବରେଦାକୁ ଆମାଇ ଦେଇନେ । ଚକରା-
ମାତ୍ର କା ୧ ରଖରେ ସେ ଅପଣା କନ୍ୟାକୁ
ସରଳ ଘେନ ବରେଦାକେ ପଢିଥିଲେ ମାତ୍ର
ସ୍ଵେଚ୍ଛାର ଭଲ ନ ପଢିବାରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ
ବର୍ଷାରୁ ରହୁ ଭାର୍ତ୍ତାରୁ ଘୋମବାରିଦିନ
ବର୍ଜାପାଦକୁ ଶୁଭମନ କରି ଗଦ ଅଧିକାର
କଲେ । ସବୁ ସାଧବରତେ ଦେଖୋନ ମଧ୍ୟ ଏହି
ସମୟରେ ବରେଦାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।
ପରାଶାଶୀ ପରଦାରିତରେ ବସିଲେ ଓ ଅପଣା
କୁ ଗଫରେ ବନ୍ଧାଳ ସଭାର ଓ ପ୍ରକାକ
ଦେଖି ଉଚ୍ଚାର କୁହାଶ କରି ଆପଣା ଅଧିକାର
ପାଞ୍ଚ କଲନେ । ନୂଜିନ ବଜା ଗଦରେ ବସିଲେ
ଯେ ଏହି ସମାବେହ ହେବାର ବ୍ୟା ଅଛି ହେ
ବରୁ ସଥା ନିୟମରେ ପ୍ରତିପାଳନ ହେଲା ଓ
ପ୍ରତିକର ତତ୍ତ୍ଵ ସରୂପ ଜଗରରେ ସେବନାର
ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥିଲା । ମନାଶାଶୀ କାହାକୁ ପୋ-
ଲ୍‌ମୁଢ଼ ବରବେ ଅବ୍ୟା ହିର ହୋଇ ନାହିଁ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖୋନକିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନିୟ-
ମିତିମଧ୍ୟ ନିଷାହିତ ହେଉଥିଲା ।

କୁର୍ତ୍ତରେ ମହାଘାୟଙ୍କ ପଞ୍ଚଶ୍ଵର ବିଲାତର
ଗାର୍ଜିମେଣ୍ଟ ସତରେ ଅଧିଳ ଦେବାର ଛିଦ୍ରମ
ଲାଗିଥାଏ ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧକାନ୍ତରେ ଦେଖିଥାଏ
କେ ଶୁଭକୁଥୀରକ ଦୁହତା କୁମାବାଇ ଦୁଇକଣ
ଦେଖିଯୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମର୍ପିତାହାରରେ ଏଥର
ଦେଖିଯୁ କରିବାହାରଣ ଲଂକାଶ୍ରଳୁ ଯିବାର

ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଅଛି । ଯେଷୁଲେ ମହାରାଜ୍ଞଙ୍କପଳ
ଗବ୍ରମ୍ଭମେଥ ଯେ ବିଶ୍ୱର ନର ଅକ୍ଷ୍ୱର ତହିଁର
ଯଥାର୍ଥର ପରିରେ ବସ୍ତୁର ମନ୍ଦବେଦ ଦେଖା-
ଯାଏ ସେ ପୁଲେ ଅଧିଲ କରିବାର ଭୂଷା ଅବ-
ଶ୍ୟକ ସନେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମହାରାଜ୍ଞଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ-
ତ୍ରଣ୍ହ ହୋଇ ନିର୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ଅକ୍ଷ୍ୱର ଅଧିଲର
ବ୍ୟୟ ଯେଗାଇବାକୁ କିଛି କୌଣ୍ଟ ହୋଇ
ପାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାରୁ ହରିଗ୍ରାମ କାନ୍ଦିର୍ଯ୍ୟାଳୀ ପୂର୍ବାର ଏହଠିଁ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଭେବାରୁ ଅସ୍ତ୍ରାବୁଜ ହୋଇଅଛିନ୍ତି ।
ଆଜି ଦେଖି ଘରୁ ସବରେ ନିସ୍କତ୍ତ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକୁ ଅପାର-
ରକ୍ତ ହେତୁକ ତାମ୍ବୁର ଶ୍ରୀରାଧାନ ପ୍ରଜ୍ଞେବଳ
କଲୁଣ୍ଠା ଅଦିବାର କଥ୍ଯମ ଅଛି ଉତ୍ତରଭାବରେ
ବନ୍ଦବତୀରେ ଦୂରକଣ ତାତ୍ତ୍ଵର ପହାଁ ଶାଥରମ୍ଭି
ଏ ମାରସାଧାର ଅଞ୍ଚଳରେ ଭାବୁ ଦେଖିବ
ପାରିବାକି ୧ ଏବନ୍ଦରୁ ବେଳେକୁ ପ୍ରେରଣ

ଏହାକୁ ଏହାରେ ଥିଲେ ପୋତିର
ମରମତି ବାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ ଏ ସବୁ ସବୁବାଗୀ
ବ୍ୟଦରେ ହେଉଅଛି । କାନ୍ଦି ସାହେବଙ୍କ ମିଳ-
ଶିଖିଲ ଜାର୍ଯ୍ୟ କଥରେ ଏହାଠି ପ୍ରଭୃତି ହୃଦବର
ସତର ପରିଷକୀୟ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣ ।

ପାଲେଦରକୁ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ନାମକ ତଳ ଅବିଅଛି
ଓ ଉଚ୍ଚଲଦର୍ଶଣ ଲେଖିଥାଇବୁ ଯେ ରତ୍ନ କଲଜ
ଲାମ୍ୟ, ଦେଖି କହୁଧୂଅଛି କୌରାପବିନ୍ଦୁ, କଳଟି
ଗାଠର କରିବାକୁ ମାତ୍ର କାହାକୁ ଯାହା ଘରରେ

ଏ ଛାତ୍ର ସମ୍ପଦର ନେଇବେଳେ । ଏ କଲ
ନିକଟରେ ଛାତ୍ରଙ୍କ ନେଇଁ ଏ କରୁଥୁ ହେ-
ଇଅଛି । ଏ ଗୋଟିଏ କଲ ଶ୍ରେଷ୍ଠବାଚିଆପଣ ।

କାଳେହୁର ଏକବା ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ଦେଖି ଲେଖି
ଏହି ମଧ୍ୟମୋହନ ପାଶା ଓ କୁଳବହୁର ପାଶା
ହାଶୀମୁନୀନେ ଉଚନିତ ସାଥୀରେ ଜୟବାର
ଯର୍ଯ୍ୟମାନ ଅପଣା ବିଷୟ ଓ ସରବରେ ବହିଅ-
ନ୍ତରୁ । ସଥା—(୧) ଚୂତାଇଛ ବନ୍ଦରକୁ ଲାଗି-
ବା ଗଞ୍ଜାଇବାକୁ କୁ ୫ ୮୦୦ ଟଙ୍କା ବିଷୟ କର
ଗାଲାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି (୨) ଉତ୍ସମରେ ଥିବା
ଅମ୍ବରେଣୀର ଜଳକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସମ୍ଭୁତ ପାଇନବୁ
ପବି ହରି ପିଶାମିଟିରେ ଦରଜାର ବର

କହୁର ଅଧେ ନୟ ଦେବାକୁ ଅବାକାର
କରିପଢ଼ିନ୍ତି ସମ୍ମ ରଜ୍ୟ ହେଲେ ଆଚର୍ୟ
ପ୍ରଥାବାକୁ ଉତ୍ସ ଆଖିଲ ।

ଶବ୍ଦରୁଷେ ବଜାଳକ ଅନ୍ତରମେ ଥିଲୁମର
ମୂଲ୍ୟ କେବେଳାରେ ଚାହିଁ ହୋଇଥିଲା ।
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସେଇ ଟ ୨୫ କାରୁ ଟ ୨୭କା
୫ ଡିଶାର ଅନ୍ୟ ଦୂରିତିରେ ସେଇ ଟ ୧୪
କାରୁ ଟ ୧୫ କା ହୋଇଥିଲା । ତାକାରେ
ଟ ୨୦ କାରୁ ଟ ୧୪ ଏବଂ ଶୈତନାଗଧିରରେ
ଟ ୨୨ କାରୁ ଟ ୧୩ କା ହୋଇଥିଲା ଥିଲୁମ
ସେବନ ବିଶ୍ୱରେ ବାଲେଶ୍ୱର ବରଳା ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏକଟବା
କି ଦୂରିତବା ଦର ବଜାଇଲେ ଯେ କେବେ
ଅନ୍ତରମିଳ ଦଳ ଉଣା ପଢ଼ି ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ
କହ ନ ପାରୁ ।

ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ବାଘ ମାରିବା ସକାହେ ମେଜର
କଲାପିଲାତ୍ତ ସାହେବ ନିଷ୍ଠାକୁ ହୋଇଥିଲେ
ସନ ୧୯୭୫ ଅଗ୍ରମାସରୁ ସନ ୧୯୭୬ ଦିନ-
ମର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବାକ ପରିରେ ଦିରମାହୁ
ଅମଲାଙ୍ଗା ପ୍ରକାଶ ବାଜେଅର୍ତ୍ତ ଉଚ୍ଚାଦରେ
ଟ ୧୨୩-୪ ଶର୍ତ୍ତ ହେଲା ବାଘ କେବେ ମର-
ଗଲ ଭାବା ପ୍ରକାଶ କାହିଁ ବନ୍ଦୁ ମବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ
ବାଘ ମରାଳକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଛାଟା-

ବେହାରୁଅଳରେ ମୂଲ୍ୟି ଧ୍ୟାନକୁ ବିଦା-
ଦୟକ୍ଷରୀକ୍ଷୀୟ ବ୍ୟୟ ଲାଭକ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟ-
ରେ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଭାବା ଅ-
ନେକ ପରିମାଣରେ ସଥଳ ହେବାରୁ ଅମୃତାନିକ
ଲେଖଟିକେଣ୍ଠ ଗର୍ଭିର ଜହାରେ ଅତି ସମ୍ମୁଖ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତିବୋଲି ପାଠକାର କମିଶ୍ନରଙ୍ଗୁ
ନଗାର ଅଛନ୍ତି । ଏତିଶାରେ କି ଏପରି ମୂଲ୍ୟି
କହି ଅବସାନିତା ।

ବନ୍ଦଳା ଧୂରେହ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେକ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ
ଏପ୍ରସା ବିଲ କରିବା ପଚାମେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ
କରିଲାଛି ତାହିଁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ମୁଖ୍ୟମ୍ୟ କେବଳରାଜ୍ୟରେ ଶୁଣିଥ କରି-
ପ୍ରେକ୍ଷିତରୀ ଅନ୍ୟଗା ଗନ୍ଧାତା ଦେବା ପାଇଁ
ଉଠିଗେତୁ ଅକରେଖ କରିଲାହୁ ।

ଦୁହୁଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବୌଦ୍ଧଗ୍ରହ
ଚଳଇଥିଲୁ କହିଲୁ ଲୁହତି ଓ ଉତ୍ସାହ ଦୟା-
ରେ ଉପରେ ଘଷାରେ ସବୁଠାରୁ ହାଲ
ବନ୍ଧ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖି ଆରବ ଜାହାରୁ
ବର୍ତ୍ତମାନେ ଏବେଳୁ ଫଳା ପାଇଗୋଲିବ
ଦୟା ପାଇଁ ଅଭିନାଶ ଦିଇଥିଲା ।

ପରିବହନ ଗୁଡ଼ିକାର ହେଉ ବିଶେଷ-
ର ତ ୧୯ ଏ ମାସୀ ବୃଦ୍ଧିର ଘୋଷଣାପରିବାର
ସମସ୍ତ ହିତପ୍ରକାଶ ଅଗେର ବା ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦ୍ର-
ମାନ ଥାରଣ ବରାକାରୁ ପ୍ରସମ୍ପରୀ ଦେଇଥିଲେ ।
ବାରଣ ପରିବହନ ଉପରେ ଅପରିମ୍ଯ ପ୍ରମାଣ
ଦୋର ଜାହିଁ ଓ ସେ ବୃଦ୍ଧିର ଓ ପ୍ରକାଶର
ବଜ ଉପବାର ଥିଲେ ।

ବିଶେଷା ସର୍ବାଧ୍ୟ ବାଗଜିଷ୍ଠପରିବାରୁ ପାର୍ଲି-
ମେଂଜ ପରିବରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋର ଥିଲୁ । ଏଥିରେ
କେବଳ ପ୍ରଥମଥର ତମିଯାର ଦାବୁକୁ ବାଗଜି-
ମାନ ଅଛି କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାମିକାନ ପରିବରେ
କଣ୍ଠାରାଥକୁ ସେ ଶେଷ ବରିବଜ ବାଗଜର
ବାଗଜିମାନ ମାତ୍ର ସେ ଗୀତ ପଠାଇବେ ।

ବର୍ଣ୍ଣିଲ ଫିର୍ଦ୍ଦାବିଶ୍ଵାରେ ଦର୍ଶନ ରେଖି-
ତେଣୁ ବର୍ଣ୍ଣିଲ ବାହାରିବାରେ ଅଧିକାରୁ ଅଧ-
ିମାନଙ୍କ କର ପାର୍ଲିମେଂଜ ପରିବରେ ଅବେ-
ଦିନପଥ ଦେବାରୁ ଉପରିମ ବରିଥିଲୁ ।

ଦୁଇପର୍ବତ ବୃଦ୍ଧରେ ବଳପ୍ର ଅନ୍ତରୁ ରୂପ
ଦ୍ୱାରା ବରାକ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ବାମୀଧ ଗବଣ୍ଡ-
ମେଂଜ ଯେ ପାଇବୋଷିତ ଦେବାରୁ ଶିକ୍ଷାର
ବରିଥିଲୁ । କିମୁ ପାହାଡ଼ରେ ଭକ୍ତ ଦୁଇପର୍ବତ
ରୂପ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉଲ୍ଲବ୍ଧିଷ ବରିଥାରକ
ସେ କିମୁଙ୍କା ପାଇବା ।

ଏବେମ୍ପାଦିପଥରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯେଉଁ
ଶେଷାର ମେବମାନେ ଅଭିନ୍ୟ ମାତ୍ର ଅହାର
କବକୁ ଦେମାନେ ଯାଇ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହରୁ
କବକୁ ରେ ଅବେଳା ହୁଅଛି । ବରିତବର୍ଷ ଓ
ଗାନ୍ଧି ଦେବମାନେ ଏଥର ଉତ୍ସାହରଣର ସ୍ତଳ
ଅଛି ।

ପଣ୍ଡିତ ଦ୍ୟାନନ୍ଦ ସରସପ୍ତ ଅର୍ଥ୍ୟ ସମାଜ
ନାମରେ ଶେଷିବ ସବ ବମ୍ବେଇରେ ସ୍ଵାପନ
ବରିଥିଲୁ । ଏ ସବର ପ୍ରଥାକ ବାର୍ଯ୍ୟ ଏବେ-
କ୍ରିୟ ଉତ୍ସାହନା ଏକ ଦେବ ଅଭୟନ୍ତର
ଅଛି ।

ଏକଜଣ ପାଇସି ପୁନା ଜାହାନ ତଳାରବା
ଦର୍ଶିତା ବରାକ ସାହାରେ ଏହି ଥୀ ଅବଳ
ଜାହାନରେ ଅପ୍ରେରିଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।
ଜାହାନରେ ବମ୍ବେଇ ଲେକଣ ଯାଇ ଜାହାନ
ସାହାର ଦେଶ ଓ ଶାବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର
ସୁମାନେ ଏଥୁର ଅନୁପରିବ ବଳେ ଅଜନର
ବିଜ୍ଞାନ ହେବ ।

ଶାହଜାହାନ ଦେବମାନୁ ବରିଥାରେ
କିମୁ ବରାକ ଉତ୍ସାହମାନ ଯେତ ମେଲ ବର

ବାହାରିଥିବାକୁ ଦେଖା ବରିଥିଲେ । ପୁଲିଙ୍ଗ
ବାହାରୁ ସହିତରେ ଅନ୍ତର କରି ଯାଇ ଶକ
ବଲାଇଲେ ଯେ ଦିନକଣ ବରିଥିଲାରେ ଶୁଣ
ବସିଲ ଓ ତହିଁ ମନ୍ଦରୁ ମରିବାର ହାତାଙ୍କବ
ଆଗର ପାଇଥିଲୁ ।

୧ । ଏକବେଶକ ଗେତ୍ରେ ଅନ୍ତର
ହେଲୁ ଯେ ପ୍ରାଚୀ ବିବିଧିମାନେ କାହୁ ବରିଥିଲେ
ଗମନାଗମନ ବରାକ ପୁରୁଷ ଅବିଷ୍ଟର ବରି-
ବା ଭକ୍ତିପରେ ଶେଷିବ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦର
ଅଭିବେଶନ ବରିଥିଲୁ । ଏହି ସବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତର
ରଜନୀ ଯୋଗରେ *କଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ
ବଗନୋପରି ଉଚ୍ଚତାରେ ହେଲେ । ଦେମାନେ କିମୁଙ୍କ
ମାର୍ତ୍ତି ଅପରିବ ଦେଶା ସମ୍ପଦରେ ପାଇସନଗର
ପରିବାଶରେ ବରିଥିଲୁ । ଶେମାନେ କିମୁଙ୍କର
କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିକଲ ଯାହିଁ ସମ୍ପ୍ରେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇସି ବରାକ ଉତ୍ସାହରେ ହେଲେ । କିମୁ
ଭକ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦ ଦେବରେ କିମୁଙ୍କର ପାଇସି
ବରିଥିଲୁ । କିମୁଙ୍କର ପାଇସି ବରିଥିଲୁ ।

ଦୁଇର ଅନୁବଳରେ ଗୁପ୍ତ ଉପରେ ଦିନର
ଅନୁଅ ଦେଖିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି କୁଳପଦିଲ
କେତେବେଳେ ଦୂର ଗମନ ବରାକରେ ଶ୍ରୀ
ପେ ସର୍ଦ୍ଦ ଦେଖିଲେ । ଅତ୍ରର ଦେମାନେ
ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉତ୍ସାହରେ ଦୁଇରୁ ବାୟୁ
ସ୍ଥୋତ୍ର ପ୍ରକାଶରେ ଦେଶରେ କେଲୁ-
ନକୁ ସ୍ଥାନକିମ୍ବରେ ଆନନ୍ଦି ପ୍ରତ୍ୟାମନକରେ
ପ୍ରକାଶର କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ବେଳନକୁ ଦେ-
ମାନେ କିମୁଙ୍କର ପାଇସି ବରିଥିଲେ । କିମୁ
ବେଳନକର ପାଇସି ପଢ଼ିଲୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨ । ବୋଧକୁ ସମସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଅଛି
ବେଳନକର ବାଇବୋର୍ ଶେଷିବ ମହିମା
କିମୁଙ୍କର ବରିଥିଲୁ ଯେ, “ଅହେ ମାତ୍ର ସମ୍ପଦରେ
ଭକ୍ତି ଉତ୍ସାହରାଣୀ ହୋଇଥାରେ” । ଏହି
ବିଷୟର ଧାରବେଳେ ଦୋଷିତ । ମୁକ୍ତ ପ୍ରାଣ
କାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, କିମୁଙ୍କର କୋବର ଓ କେବେ ବା-
ହେବ । ଅହେ ବରୁଦ୍ଧରେ ମଜ ପ୍ରଦାନ ଦିନ-
ଥିଲେ, କିମୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିମୁଙ୍କ ମଜ ଦେମାନେ
ନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବରୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ମୁଦ୍ରାପ୍ରଦ ଦାଖାଇ
ବରୁଦ୍ଧ । କିମୁଙ୍କର ବରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିର ବର

ବାହାର ଉତ୍ସାହରୀ ହୋଇ ଥାଇବୋର୍ଟର ଅ-
ନୁମି ପ୍ରାର୍ଥନା ଦିଲେ, ଥାଇବୋର୍ ଅନୁମନ
ହେଲେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚବାଦ ବିନ୍ଦୁରେ ଦିବ-
ଶାସ୍ତ୍ର କଥାର, ଆବରେ ଜନର ଅଧିକାର
ଯେ ପ୍ରତି ବୌନବୀର ଅଭିର ବରାକାରୁ ଅ-
ନୁମନ ପ୍ରଦାନ ବରିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପ୍ରେ-
ହିନ୍ଦୁର ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ସବୁ ବରାକର ଉଚ୍ଚର
ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଇଲେ
ବରାକର ଉତ୍ସାହରୁ ପାହାୟ ବରାକର
ବରାକର ବରିଥିଲୁ ।

ବିମୁଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ଶୁଣାଯିବା କରିବାର
ବରାକର ବରିଥିଲୁ ।

ଗ୍ରାସୁର ବାବୁ ବୈରବରନ୍ତି ବନୋପାଖାୟ ଭ-
କଳ ଥାଇବୋର୍ ।
ଗ୍ରାସୁର ବାବୁ ନବଗୋପାଳନ୍ତ ପାଦାବ୍ୟବିହିନ୍ତି-
ବଗନା ମାର୍ତ୍ତିପୁର, ବର ।

ଗ୍ରାସୁର ଧଳା ବୈଦ୍ୟନାଥ କର୍ତ୍ତାର ଦର୍ଶଣ
ବରିଥିଲୁ ।

ଗ୍ରାସୁର ପ୍ରତିରେ, ସ, କଣ୍ଠାରନ୍ତ, ମାସ୍ତ, ନେଟ୍ରି-
ପ୍ରେଶନ୍ତ ଅନ୍ୟମୟଲ୍ୟପୁର, ମାନ୍ଦିତ ।

ଏହି ବେଳନ୍ତ ସବର ଅଭିର ବିରମିତିରେ
ତାନ କିମୁଙ୍କ ମୂର ବନାଇବା ।

ବିନ୍ଦୁରେ

କଥେ ମହାକଳ ମ ୨୭ ଗ ବତ୍ତା କଥ ବ
ବେଳନ୍ତ ସୁତାର କିମୁଙ୍କ ଦୋଷିତଥିବା ମାତ୍ରରମା
ଓ ଅଭିନା ମନ୍ଦରେ ଅଛି ଏ ସବମନରେ
ଭଲ୍ୟ କୋଠାରେ ଠଳାର ବରାକ ମୋର-
ବରିନ ବରାକର ଉତ୍ସାହରୁ ଅନ୍ତର ବିନ୍ଦୁରମିତି
ପ୍ରତିରୁ ବନ୍ଦାକିଲ ହୃଦୟାମାରେ ରଖି ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରତିମଣ୍ଡର ମଳ୍କ ୨ କା କିର୍ତ୍ତାନ୍ତକ
ହୋଇଥିଲୁ ଯାହାକୁ ବର ସବାରବାସକାନେ
କୁହର ପ୍ରଦୟାକଳ ହେବ ଅମ୍ବ କବଟକୁ ମୂର
ପଠାଇ ଦେଲେ ପାଇ ପାଇବେ । ତୁଳ ମୁକ
ବରାକାରାଇଗର ହାତର ପିନ୍ଦିର ଓ ଭଲ୍ୟ
ମନ୍ତ୍ରିର ତଥ ଦୋଷିତ ।

୨୦୩୨୨ ଶାହିମୋହନମାନ କିର୍ତ୍ତାନ୍ତକ
ମାନ୍ଦିତ ନାସ୍ତି କବଟକୁ ମୂର ପଠାଇବେ ।

କିମୁଙ୍କ ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ମହାକଳ ଦେବ-
ବରାକର କବଟକୁ ସମ୍ପଦରେ ମହାକଳ ଯାହାକୁମୁରେ
ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ମହାକଳ ଦେବ-
ବରାକର କବଟକୁ ସମ୍ପଦରେ ମହାକଳ ଯାହାକୁମୁରେ
ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ମହାକଳ ଦେବ-
ବରାକର କବଟକୁ ସମ୍ପଦରେ ମହାକଳ ଯାହାକୁମୁରେ
ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ମହାକଳ ଦେବ-
ବରାକର କବଟକୁ ସମ୍ପଦରେ ମହାକଳ ଯାହାକୁମୁରେ
ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ଉତ୍ସାହରେ ମହାକଳ ଦେବ-

ଅଗର୍ଜୁ ।

ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚିକା ଜୀ ୧୯ ଦିନ ମର ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

ମୁହଁର ଟାଙ୍କା ବାବକୁ ମାହେ ମାର୍ତ୍ତ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

ଛଳକଟକ

ଛଳପୁର

ତୁମିପରିମାଣ ୩୨୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ତୁମିପରିମାଣ ୨୨୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୫୫୫

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩,୪୪୪୫ ସ୍ତ୍ରୀ ୩୦୨୫

ଜାତର ବିବରଣ

ଜାତର ବିବରଣ

ଶ୍ରୀପୁରୀ	କ	୨୨୧୫
ମୁଗଳମାନ	କ	୪୦,୦୧୫
ହନ୍ଦୁ	କ	୧୯,୦୫୦
ବୌଦ୍ଧ	କ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜୀବ	କ	୨୪୬୭

କାର୍ତ୍ତର ବିବରଣ	କ	୫୭୨
...	...	କ ୧୫୮୭
...	...	କ ୨୩୯୩୭
...	...	କ ୮
...	...	କ ୩୮୮

ମୋଟ କ ୧୪,୫୫,୭୮

କ ୨୭୯,୭୭୪

ବେର୍ତ୍ତ ଜାତରେ ବେଳେ ମୁହଁ

ବେର୍ତ୍ତ ଜାତରେ ବେଳେ ମୁହଁ

ଶ୍ରୀପୁରୀ	କ	୦
ମୁଗଳମାନ	କ	୩୩
ହନ୍ଦୁ	କ	୧,୭୭
ବୌଦ୍ଧ	କ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜୀବ	କ	୦

କ ୧,୭୭

କ ୨୮

ମୈଗର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ବିଷଟିକା	୮	୨୨	୨୩	୧୮
ବିପନ୍ନ	୨୪	୩୪	୧୪	୧୪
କୃତ	୮୩୫	୮୨୧	୧୨୦	୧୧୫
ଉଦ୍‌ବର୍ଗେଣ	୧୨	୮୨	୨*	୪୩
ଅତ୍ୱିତବ୍ୟା	୪	୨	୨	୧
ଅଗାତ	୧	୦	୦	୦
ଦୀର୍ଘନା	*	୨	୦	୩
ସଂଶୋଭ ଓ ହୁଣ୍ଡୁ }	୮	୨	୨	୧
କନ୍ତୁଦ୍ୱାରା ହୁଣ୍ଡୁ }	୮	୨	୧	୦
ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୨୨	୨୪୭	୧୪୭	୧୨୦

ମୋଟ ୮୨୨ ୮୧୦

୮୭୪ ୯୧୮

ସେଇବେ ବ୍ୟସରେ ମୁହଁ

ସେଇବେ ବ୍ୟସରେ ମୁହଁ

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ମୁହଁକାଳ	୨୯	୧୩	୧୯	୧୫
ଏକବର୍ଷର ଅନ୍ୟକ	୧୨୭	୧୦୮	୨୯	୨୭
ଏବଠାର ଛବର୍ଷ	୧୦୯	୧୦୯	୨୨	୨୯
୨ „ ୧୧	୧୧	୧୨	୨୨	୧୮
୧୧ „ ୨୦	୧୨	୨୨	୨୧	୨୨
୨୦ „ ୧୦	୧୦୮	୮୬	୨୨	୧୩
୧୦ „ ୪୦	୧୮	୫୪	୨୨	୨୬
୨୦ „ ୨୦	୨୦	୧୮	୨୨	୧୩
୧୦ „ ୧୦	୨୮	୧୩	୨୨	୧୦
୨୦ ବର୍ଷର ଉତ୍ୱ	୧୪୯	୧୦୪	୧୪	୧୩

ମୋଟ ୮୨୨ ୮୧୦

୮୭୪ ୯୧୮

ଶ୍ରୀ ମନେଶ ପତ୍ର

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

କେଣଳ

ଶଖା

ଜା ୧୯୩୫ ମସିନ ୧୯୩୫ ମସିନ । ଲେଖକ କେଣଳ ସନ ୩୮ ସାଲ ଏବାର

ଅଶ୍ଵିନ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟୁ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାତିମାସିଲ ଟୁ

ଭାବରବର୍ଷର ଚଳନବର୍ଷର ବଜେଟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସମୟରେ ଟଙ୍କା ବଣ କରିବାର ଥର୍ତ୍ତା ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ତବନ୍ୟାରେ ଚଳନବାର ତଳମାସ ତା ୧୦ ରଖିର ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଉତ୍ସିଥିବା ଗବେଷରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍ଗେ ନିରାକାର ଥିଲା କାହିଁ ଟଙ୍କା ବଣ ନେବାକୁ ଯୋଗାପଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସୁଧ ବାର୍ଷିକ ଅଭକ୍ଷମ ଗବେଷକା ଲେଖାଏ ଭାବାସ ଅନୁର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକାଶର ମର ଓ ନବମର ମାସ ତା ୧ ରଖିରେ ଦେଖିଦେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଚଳନବାରେ ଟଙ୍କା ଆମାନର କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଯୋଗାପଡ଼ି ତାତ୍ତ୍ଵକ୍ଷତାକୁ ଆଗାମୀ କୁନ୍ତମାସ ତା ୧୨ ରଖି ମଧ୍ୟରେ କଟ୍ଟେଲାଇ କେନରି ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦର୍ଶାସ୍ତ ପଠାଇବାର ଉଚିତ । ଯାହାକର ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ତାକୁ ଆଶ୍ରମପ୍ରକାଶ କର ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଦେବ ଯଥା—କୁନ୍ତର ତା ୧ ରଖ ଅକୁବର ତା ୧ ରଖ ଓ ନବମର ତା ୧ ରଖ । ଟଙ୍କା କମା କରିବାର ଅର୍ଥ ସମସ୍ତ ନିୟମ ଯାହାକର କାଣିବାର ପ୍ରୟୋଜନେମାନେ ଗଜେଟରୁ ତାହା ଜାଣି ପାରିବେ ।

ଅମ୍ବମାନେ ଅଳ୍ପକୁ ଦୃଷ୍ଟିତହୋଇ ପାଠକଙ୍କ ଜାଗାରିଥାକୁ ଯେ ଏ ନଗରର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାରଗର

ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଜାତ ବବାର ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିରକାଳ ସବାଗେ ଲୋକାନ୍ତରକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଲେ । ଏହାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଡେଣା ବିଷୟରେ କଷତିରୁ ହୋଇଥାଏ ଅମ୍ବମାନେ ତହିଁର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚୟ ଦେଇ ଲ ପାଇଁ ବାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୌବିକାଳରେ ତାହାକର ସଂଥାର ଯେଷ ଦେଇ ବୃଦ୍ଧବାଳରେ ବୃଦ୍ଧବାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ଥିଲେ ତାହାକର ଶୁଣ ଅଥବା ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଥାନ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଡେଣା ସୁନା ରୂପ ବାରଗର କଷଯରେ ପୁଅଙ୍ଗ ପଥରେ ଗେଟିଏ ବିଜାତ ପ୍ରାକ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ସେ ବାରଗରରେ ସବା ପ୍ରଥାନ ଥିଲେ । ଏହାହିତୀ ଲୁଗଜାନାପରାର କଳ ପ୍ରଭୁର ବ ଯାଥା ଅନ୍ୟ ବାରଗରମାନେ କଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲେ ତାହା କଥା କଥା ବୋଲି ଦୁଇ ପାଇଁ କାହାକୁ ସେବନ୍ତ ବିଷୟରେ ହେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ ପରିଚାର ପରିଚାର ମଧ୍ୟ କରିବାର ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ ସବପ୍ରଥାକ ଥିଲେ ଯୁଣି ଜଗନ୍ନାଥ ପରିପୁଣ୍ଯ କୁନ୍ତର ତାହାକ ପିତା ଯେ ବୃଦ୍ଧକାଳରେ ଥର ବାରଗର କର୍ମ ବରଧାଇବେ ଏମନ୍ତ ଅଗାମ ବବାର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧକାଳରେ ଥର ବାରଗର କର୍ମ ବରଧାଇବେ ଏମନ୍ତ ଅଗାମ ବବାର ମଧ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ଲୋକାନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ତାହା ପିତାକର ଅବସ୍ଥା ଦୂରଣ କର ନାହିଁ ସେହିକୁ ହେଉଥାଏ । ପରମକାରୁଣୀକ ପରମେଶ୍ୱର କେଉଁ ରଙ୍ଗରେ ରଜନ ଚଲାଇଥାଏ ତାହା ଶୁଣିବାକୁ କିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଦେଖିଲ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିଳଧାରକ ବର୍ତ୍ତାରେ କରିବି ବିଜ୍ଞାମ ଏ ସଂମାରରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଜୀବି ରଜିଅଛି ଲୋହରେ ପୁଅଙ୍ଗ ସାମା ରହିନ୍ତା'ନାହିଁ ।

କଟକ କଲେକ୍ଟରର ନାତରଜାନାର ଦୋଷିଷ ଗେଟ୍ ମୋତଦମା ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତରିଦିର୍ଘ କହିଥାଏଛନ୍ତି ଯେ 'କହି' ଅମଲମାନେ ତଥାରରେ ଦେଖି ବର୍ତ୍ତି ବରାବରୁ ଅପଣା ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ ବର୍ମରେ ଦେଖି ବରାବରୁକୁ' ମାତ୍ର ଉତ୍ତରିଦିର୍ଘକେଣି କଲେକ୍ଟର ଓ ଅମଲମାନଙ୍କପରି ଅଶୀନ କରୁଣା ପ୍ରକାଶ କର ଦୋଷିଷ ସୁର୍ଦ୍ର ସକାମେ ବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଟର କିମା କରିଥାଏଛନ୍ତି ତାହାକ ନାହାକ ନଭରେ ଉତ୍ତରିଦିର୍ଘ ଦେଖିବାର ଦୋଷିଷର ରଜ ଓ ନକ୍ଷା ପ୍ରାଦୃତ ବକ୍ଷପକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରିଦିର୍ଘ ଅନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ତାହା କହିଥାଏଛନ୍ତି ତାହାକୁ ନାହାନ୍ତି । ଅର ଏକପୁଲେ ସେ କହିଥାଏଛନ୍ତି କି ଯେଉଁମାନେ ବିନା ଦେଇଲାରେ କରେଇଥାରେ କର୍ମ କରନ୍ତି କୋର୍ଟିଷ ଗେଟ୍ କରିବା ଦେବିଲ ତାହାକର ବାର୍ଦ୍ଦ ଅନ୍ତର । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦୁଇତିଶିଶିର ଦେଇବ କଲେକ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରିଦିର୍ଘ କରେଇଥାରେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସବୁ ନବକୁମାର ଅମଲମାନରୁ ଲିଲୋଧିବୋଲି କହ ଅଛନ୍ତି ଓ କଲେକ୍ଟର ତାତ୍ତ୍ଵବିଷୟକୁ ଅମଲ ଅଧେଶା ଗୁର୍ବିମାନ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ ବାରଣ ଅନ୍ୟ ବୋଲି ମହିନ୍ଦୁ

ମର ଅମଲମାନେ କୋର୍ଟପିଯ ଛହି ନ ପାଇ-
ବାର ଶୁଣ୍ୟାର ନାହିଁ ଓ କଳେବ୍ରତମାର
ଜୀବନବିଷୟମାନେ ଚାହିଁ ଆରାଜକ ସିଂହାକ
ଯାଗାରେ ଅଶାଦିଆ ଫ୍ଲାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସବ୍ରତକୁ
ଫଳତଃ ଫ୍ଲାଙ୍କ ବାଗଜିବୁ ଯେ କୋର୍ଟପିଯ
ମାମଲଜବାରଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଗଲ ହୋଇଅଛି
ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ ଓ ବୋର୍ଡପିଯ ପର
ଜାବିତିକଲ ଜଳୁଆଛି ଉହୁଁରେତ ବିତ୍ତ ମନ
ଦ୍ୱୀ ନାହିଁ । ସରବାର ସରବର କାର୍ଯ୍ୟକାରକ-
ମାନେ ଯେବେ ଅଶାଦିଆହତା ପ୍ରଭାଗ ବରବେ
ବା ଉହୁଁ ମନ ବେଶ୍ୟ କରବେ ଭେବେ ଉପ୍ରକାଶ
ଅଧୂତ ବାହାର ଥିଲା ?

କଟକ ମେଉକେଲ୍ ସ୍ଥଳ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁଁ ଯେ ଏ
ନଗରରେ ଉକ୍ତଶକ୍ତିଦୟ ଶିଳା ଦେବାଗୀର
ଶୋଠିଏ ସୂଳ ପ୍ରାପନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଯାହା
ଏଠାର ବର୍ଷମାନ ସିବଳ ସର୍ଜନ ଶ୍ରୀଓର୍ଡ୍‌ସାହେ
ବ କରିଥିଲେ ଓ ସହେର ସମାଗ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ
ଏଥୁପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁଁ ସମ୍ମରି ଗବ-
ଶୀଖିଷଣରୁ ମଧ୍ୟର ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥରେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଚିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲୁଁ ଲେଖି
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଁ ନାହିଁ । ସିବଳସର୍ଜନ ଶ୍ରୀଓର୍ଡ୍‌
ସାହେବ ଓ ଛନ୍ଦିଧୂର ଶାସ୍ତ୍ର ରେବନ୍ଧା
ସାହେବ ଏବିଷ୍ଵରେ ଯହିକର ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟକ-
ଠାରୁ ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଥଣାଇବାରୁ ଡେଶାର ଶୋଠିଏ
ପରମୋପକାର ସାଧନ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ତର୍ହିପାଇ
ଡେଶାକଷିମାନେ ଶାହାଙ୍କ ନିରାଟରେ ତରକାଳ
କୁତଳ ରହିବେ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ୍ୟ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୀ-
ସୂଚ ବ୍ୟୁତକମିତି ବାର୍ତ୍ତି ଦିନବିଜ୍ଞାର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟୁତ ହେବାର ଥାଙ୍କ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଥୁ-
ମଧ୍ୟ ଟେଲିଫିଲ୍ ଶତକ୍ରତି ଦିଅଯିବ ଓ ଥବ
ବିଶ୍ୱ ଟଙ୍କାରେ ଶିଳକ ଓ ଗୁରୁପ୍ରପରିଚିକ
ଦେଇନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ବ୍ୟୁତ
ନିର୍ମାଣ ହେବ । ଶିଳକରା କାର୍ଯ୍ୟରେ କେହି
ସତରିଲୋକ ନିୟନ୍ତ୍ର ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାର
ସିବଳ ସର୍ଜନ ଓ ନେଟିବିତାକ୍ରମମାନେ ଉତ୍ତର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଓ ଲିଖେ ଅଶିଖ୍ୟ ସର୍ଜନ
ଜେନେରଲ ବାଧ୍ୟାଗାନ୍ତ ସକାରେ ଅସ୍ଥାନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା
ସେ ମଧ୍ୟ ଶିଳକାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହେବେ
ଏମାନେ ମାସକୁ ଟେଲିଫିଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ପାଇବେ । ଛାତ୍ରବୃତ୍ତିରେ ମାସକୁ ଟେଲିଫିଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟୁତ ହେବା ଯେ ତହିଁରେ କୟାନ୍ତ ମାତ୍ର

କୁ ଟେଙ୍କା ଲେଖୁଏ ବୁଦ୍ଧି ପାଇ ବିଷା ଲୁହକର
ପାରିବେ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଶତ ଅସିଲେ ତାହାର
ବିନାବିଧ୍ୟରେ ବିଷା ଦିଆଯିବ । ଶୁଦ୍ଧମାନେ
ବର୍ଷ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଭଲଭୂପେ ଅଧ୍ୟୟନ
କଲେ ନେଟିବଜାନ୍ତୁସର ଉପ୍ରୟୋଗ ହେବେ ।

ଏ ବନୋବସ୍ତୁ ଅମୂଳକ ଚିରକୁ ବଢ଼ି
ଦେଇଥିଲୁ ଓ ଅମୂଳକରୁ ନିଷୟ ଜାଗାଯାଏ
ଯେ ଏହାଦୀର ବିଦ୍ୟାକୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପାରିବ
ରୁଶକୁ ଡେଉମାନେ ଇଣ୍ଡସ୍ଟ୍ରିଆ ଉଚ୍ଚଶାସ୍ତ୍ରାଳ୍ୟାକୁ
ଶିଖିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ ଅଧିକା ଥିଲା ଭାବା
ବୃତ୍ତିଦାନଦୀର ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଅଛି ଏଥର
ବୋଧ ହୁଅଲୁ ଏତେ ଶୁଭ ଅସିବେ ଯେ ସମ-
ସ୍ତରରୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ କଠିନ ହେବ
ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶାକରୁ ଯେ କଟକନଗର ବିମା
ଭାର୍ତ୍ତର ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନମଙ୍କରୁ ସବୁ ଶତ ପ୍ରହଣ
ନ କରି ଡେଉମାର ତିନିଜିଲ ସବ୍ଦତ୍ତବଜନ ଓ
ମତ୍ତାକାରମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କୃତ ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ ବାହି
ଦେଲେ ସହିତ ଲୋକରୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଆଯିବ
ଓ କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ହେବ ନ ଅସିଲେ ଯେ-
ଏ ବୃଦ୍ଧି ଶାଲହେବ ଭାବା ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ
ଦିଅଧିକ ମାସରୁ ପାଇଟକା ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ସକାଗେ
ନିଅଞ୍ଚ ହେବ ନାହିଁ ମୁହଁରୁ ଉତ୍ତରାର କୌଣସି
ପ୍ରାନରୁ ଦୁଃଖପିଲମାନେ କଟକରୁ ଥାବି ଶିକ୍ଷା
ଲାହ କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ
ଶିକ୍ଷା ଲାହକର ଅପଣା ପରରୁ ଫେରିଯିବେ
ତେତେବେଳେ ଗୁରୁଅତେ ଲମ୍ବାଲାଚିକା
ପ୍ରଗ୍ରହିତ ହେବ ଓ ଯେଉଁ ଶତମାନେ ସରକାର
ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ପାଇବେ ସେମାନେ ଘରେ ବସି
ତିବ୍ସାଦ୍ୱାରା ଅପଣା ଜାବିତା ନିବାର କରିବେ ।
ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ନିଜାନ୍ତ୍ର ବିଧାସକରୁ
ଯେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ କଲାପରୁ ଦଶ-
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଡେଉମାର ଏତେ ଉପକାର ହେବ
ଯେ ସାଧାରଣ ଶିଶ୍ୟ ସୁଲଦାର ଗର୍ଭବର୍ଷରେ
ଭାବା ହେବାର ନିଜିନ କାରଣ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ପ୍ରକଟିକ ଫଳ ସମ୍ପଦାଧାରଣ ଅନୁକାନରେ
ଅନୁବନ କରି ପାଇବେ ଲୋକେ ଅଶିଖିତ
କୈବିଧ୍ୟ ଓ ଠଂଗ ଜ୍ଞାନାପ୍ରଦାତରଙ୍ଗ ଦାରୁନ
ମୁକ୍ତ ଆଇ ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଚିତ୍ରା
ଲାହବାର ସ୍ଥାନ ପାଇବେ ଏହାରୁ ନିଜିତର
ହିତକର ଓ ଅନନ୍ଦକର କଥା ଆପା କି ଅଛା ।

କେମାଉ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାହିଳୀ
ଦୂରବସ୍ତୁ ।
ଏଥିପରେ ଅନ୍ୟମାହେ ଥରେ ଲେଖିଥିଲୁ
Digitized by srujanika@gmail.com

ଯେ ତେଣାକୁ ସଂବାଦପଥ ବଲାଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ରୁହିରେ ଉତ୍ତରପୁର ଅମୃତମାଳଙ୍କ ସହି ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ ଓ ବରିଜେଇ ବିଷୟ ଅମୃତମାଳଙ୍କ ଶୁଣାଇଦେଇ ଉପହାର କରିଥିଲେ ଅଖ୍ୟାତିର ବିଷୟ ଯେ ଦୂର ଗନ୍ଧମାର ଜଳ ନ ହେଉଥିବା ଉତ୍ତରପୁର ଅନାହାରରେ ମୁକୁ ଅମଜ୍ଜାତର 'ଥରେ ପର' ପ୍ରବନ୍ଧରେ ପ୍ରାହବମାଳଙ୍କ ବିଶେଷରେ 'ଅନ୍ତିମାହିତ୍ୟକାନଙ୍କ' ବିପ୍ରର କଟ୍ଟିବାକ୍ୟ ବହୁ ଜାହାଜ ମନ୍ଦରୁଗାର କଣ୍ଠ କିନା କର ଅଛନ୍ତି ଓ ତହଁ ସଙ୍ଗେ କଣ୍ଠାରୁକ୍ତିରଙ୍କ ପର ଘୁମହର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ ଲାଗିବାର ଜୟ ଦେଗାଇ ନରମ ଗରମ ବହୁତ ବଧା କହ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଯେମନ୍ତ କ୍ରମରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲୁ ଉତ୍ତରରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ପୁଣିବିର ଗ୍ରାହକ ପମ୍ପେ ନ ହେବନ୍ତ ଅଖ୍ୟାତର ଅନ୍ତିମ ତଙ୍କା ନ ଦେଇ ବାଗଜ ପଢ଼ିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମାନ୍ତି । ଏପ୍ରବାର ରୂପ ଅବସ୍ୟ ମନ ଅଟଇ ବିନ୍ଦୁ ସୁଖ ଯେ ଜାହାଜର ଶିକ୍ଷାଦାତା ହୋଇ ଜାହାଜ କୁରୁନୀକ ବନ୍ଦାଇବାରେ ଜୟାହ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହା ତହଁ ବଳଦର ମନ ଅଟଇ । ପୁଣି ଯେବେ ବ୍ୟକ୍ତିଶାସନର ନିୟମରେ ସଂମ୍ବାଦପଥ ଚଲାଇ ଅଛନ୍ତି କେବେ ଜାହାଜର ତ କେବେ ଦୂର ଦେବ ଜାହାଜ ପଥକା ଦେବିବେ ଓ ଯେ ମୂଳ୍ୟ ଦେବାକୁ କହ ନ ଦେବ ଜାହା କାମରେ ଅଧାଳକରେ ଫାରମ ବରଦେବ ଏଥରେ ଜାହାଜର ଓ ଜାହାଜର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମାଜରୁପେ ଉତ୍ସା ହେବ । ଯେବେ ଦେବିଲ କେତେବେଳେ ହିତ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅରସାୟରେ ପଦିକା ଦାହାର ବରଥାନ୍ତି ରେବେ ତହଁରେ ଜାହାଜର ଅମା ପ୍ରତି ନ ହେଲେ ଜାହାରକୁ କୁବାକ୍ୟ ନ ବହ ତୁଳି ହୋଇ ଏବରୁ ଘେରିଅଧିବାର କରିବ । ଫଳତଃ କୌଣସିରୁପେ ପ୍ରାହମାଳଙ୍କ ସାଥୀରଙ୍କେ ଧାରାଇବେ ଏପାରା କଣ୍ଠବାନ ବରବାର ଜାହାର ହୁହିଲ । ବିଶେଷ ଯେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହରତ ଯାହାର ବନ୍ଦହାର ସେମାନଙ୍କର ବରବାର ଜାହାର ହେଲେବର ଦଳନା ବରବା ଗୋଟିଏ ସାଥୀରଙ୍କ ସତ ଆହ ସବର ପ୍ରାହକ୍ଷେତ୍ର କିନା ଦଳକା ସଂମ୍ବାଦପଥର ଅଧିକାରକ ବିଧାଜାଲରେ ଫୋରନ୍ୟ ନୁହିଲ । ରେବେ ଏବବ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ 'ଜୁହୁପୁର' ଛବିର୍ବର୍ଷର ଶିଶୁମାତ୍ର ପର୍ବତୀଶର ଦଧା କର୍ତ୍ତା ହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ମିଶ୍ର କଣ୍ଠାଯାଏ ଓ ଶିଶୁ ଗାନ୍ଧଗେଲେ ସୁଦ୍ଧାଜାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖ

ହୁଆଇ ଏହେବୁ ସବାଧାରଣ ଓ ଶାହିଦମାନେ
ପୁଣ୍ଡର କଥାକୁ କୌତୁଳବରେ ଉଦ୍ଦାଇଦେବେ
ଓ ପଇସା ଦେଇ ବୋଧ କରିବେ ଏମନ୍ତ
ଅମ୍ବେମାନେ ଆଗାକରି ।

‘ଯାହା ହେଉ ଏକଷ୍ଟରେ ‘ଶୁଦ୍ଧ’ର କଥା
ଥର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ‘ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାଗେ’ଟିଣି’ ଯେ
ଏତେବେଳେ ନାମ ଧରି କର ଅପଣାକୁ କିମ୍ବେ-
ବ ବୋଲିଲା ‘ସପରିବାରରେ ବିଲାପ କରିବା
ଉଚିତ’ ବୋଧକର ପୁଷ୍ଟିକଥା ଗାଇ ଗୁଲିଲେ
ଏହା ବଢ଼ି ଅର୍ଥର୍ଥର୍ଥ ବିଷୟ ଅଛି ସେ କି
ଉକ୍ଷାମାନି ପ୍ରଥାଗାନଟି ବସାଇଥିବାରୁ ସେହି
ତୁମ୍ଭା ମାଜିବା ତାହାକୁ ଛାନ୍ତି ନାହିଁ ତାହାକୁ
ବିଦ୍ୟାରୁ ବୋଧ କୁଥରୁ ଯେମନ୍ତ ଅପଣା
ପରିବାର ପ୍ରତିଗାଲନ ସକାମେ ସେ ଏ କୁଇର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ ତାହା ସିଦ୍ଧ ନ ହେବାରୁ
ଖାଲକପ୍ରାୟ କନନ କର ଚଳ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।
ତାହାକୁ ଅଛି ସିଦ୍ଧ କାହାର ହେବାର ଦେଖି
ଅମୈନାନେ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଥାରୁ । ଜଥାଗ
ତାହାକୁଠାରେ ଏତବି ଅଗା କିମ୍ବୁ ଯେ ସେ
କାଲକୁ କଥାରେ ନ ଭୁଲ ଥରେ ଅପଣା
ନର୍ଯ୍ୟବାପୀତ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ।

ଦେବଳ କଟକର ସମ୍ବାଦପତ୍ରାଳଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା
ରେଣ ଏରାଥି ଏମନ୍ତ ନୂହେ ବାଲେଶ୍ଵରର
ଚିତ୍ରଖଣ୍ଡ ପଦିକାର ନମ୍ବ ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି
ଅଟଇ ହମ୍ବାଦବାହକା ଘରୁ ଭାଜ ଗାଇ ବଣିଜ
ଶିଖିବାର ଲେଗଣା କେତେଥର ହେଲେଣି ଓ
ଭାବିତବର୍ତ୍ତଣ ଆଜେବ ଅର୍ତ୍ତନାଦ କର ଏକପ୍ରକାର
ସହବର ଆଚାରକଠାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ
କର ବନ୍ଦମାନ ମୋଧବ କ୍ରାହକଙ୍କ ଘାରରେ
କ୍ରାଙ୍କାରୀଷଟେ ବଣ୍ଣାଧମାନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏମାନଙ୍କଠାରେ ଏହାକର ଅଶା ପୁଣ୍ଡ ହେଲେ
ଆମେମାନେ ଅନୟର ହେବୁ ।

ପୁରୁଷ ସମାଜପଦମାନଙ୍କ ଅର ବାହାଗୁ
ନାହିଁ ସୁତଙ୍କୁ ଜାହାଙ୍ଗ ଅବସ୍ଥା କଥା ବୋ-
ଲିବାର ହେଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଗ୍ରାହକ-
ଙ୍କର ଅମନ୍ତ୍ରୀଯୋଗୀତା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉଚ୍ଚ ସମାଜ
ପଦମାନ ରହିଛ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମଧ୍ୟ
ତହିଁର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରମାନେ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ
ଅନ୍ତରି ।

କେତେବୀର ମଂଦିରଥିମାନଙ୍କର ଏବୁଧ
ଅକ୍ଷସ୍ତା ଦେଖି ଅମ୍ବେଲାକେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କା-
ରୀରେ ଏହି ପ୍ରାଚୀନା କରୁଥିଲୁ ତି ଯଥ୍ୟପି
ଆମୁନାଙ୍କର କିଛିବାଳ ବନ୍ଧୁର ଉଣ୍ଡରି କେବେ

ଯେମନ୍ତ ଏତେବାଳ ଅମୃତାନନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟାଦି
ରକ୍ଷାବର ଅସି ଅଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁଗ୍ରହିତ
ପଦବୀ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ବାରୁ ଯୋଗେଁଛିରଚନ୍ଦ୍ର ପୁରୀର ଏକଟିଂ
ମୁନ୍ଦସଂ କିଷ୍ଟକୁ ହୋଇ ଗଡ଼କାଲ ଏଠାରୁ
ପୁରୀର ଯାଧା କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେପୁରର ସବର୍ତ୍ତନେଟ୍ ଜଳକ ମହିକୁମା
ଉଠିଯାଇ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ମୁନ୍ଦପଥି ରହିଲ । ବାରୁ
ଗଣାବାନ୍ତି ମୁଣ୍ଡପଥକ ଧବ ଉଣା ହୋଇ ସେ
ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବିଦିଲ ହୋଇଗଲେ ।

ଗର ବୁଧବାର ଗୁଡ଼ରେ ଏଠାରେ ଏକଅଣ୍ଟା
ଭଲଦୂଷି ହୋଇଥିଲୁ ଏଥରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକ
ଉତ୍ତା ହୋଇଅଛି ।

ଏଠା କଲେବୁର ମହାପିଜଙ୍ଗାହାରେ କୃଦିତ
ଶ୍ଵାସ ବ୍ୟବହାର ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଗେଣ୍ଟ କରିବ
ଅଧିଗ୍ରହରେ ଯେଉଁ ନକଳନାଥସ ଦୌନ୍ୟସଂଦର୍ଭ
ହୋଇଥିଲୁ ଗତ ଶୁଗବାର ଜଜଶାହେବା
ଜାହାରୁ ମୁଣ୍ଡି ଦେଇ ଅଛିକୁ ଜଜଶାହେବଙ୍କ
ଜୟେଷ୍ଠ ମର୍ମ ଆଦିଗନ୍ଧକ ହେଲେ ଏ ପରେ
ଆଠଙ୍କ ଜଣାଇରୁ ।

ଦିଲ୍ଲିଦିନ ହେଲୁ ଏ ଜଗରବୁ ଖୋଟିବୁ
ଶ୍ଵେତ ଅଧାପେଣାକଳ ଅସିଆଛି ଓ ଉତ୍ତିରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବଜାର ଭାବିତରେ
ଏଥର ଉଧାକାର ପ୍ରକାଶ ପାଇନାହିଁ । ରେବେ
ବଳିତି ଜଣେ ଉତ୍ତିଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେବ
ମରେ ଅଦ୍ୟକାହ ନିରେଲା ଆମ ଓ ମରବି
ନାହିଁ । ଏକମ ମୀଳାର୍ଥ ମର ନାହିଁ ।

ବଳକ ମନ୍ତ୍ରମାସ ମେସ ନ ହେଉଥୁ ଗ୍ରାସକୁ
ନିରନ୍ତରାସାହେବ ଏ କରଇଲୁ ପ୍ରଜଗମନ
କିମେ କୋଣ ଶାଖାୟାଏ ।

ତେଣ୍ଟି ଗରେଟାରୁ ଜଣାଗଲୁ ଯେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି
ଲୁହାବାଦର ସାଇବୋର୍ଡରେ ଗୋଟାଏ ମୋ-
ଦିମା ହାରିବାରୁ କରେଥାର ଯେଉଁ ବୋଠ-
ରେ ଜଳମାନେ ବସିଥିଲେ ଧେବ ବୋଠର-
ରେ କଷି ଗଣ୍ଠେଲୁଗା ତାର ମସାଲ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ
ରୁ ଦ୍ୟୁବିଲାଇଥାର ଜାଳ ଘେନ କଷିଥିଲା ।
ଦୂରବାଲ ଗାହାକୁ ଥରିନେବାରୁ ସେ କରିବା
ମନେ ବହିଲ, ଉଛିବିଅଦ୍ୟାଲିତରେ ବରବର
ବାବା ଥାବାର ମେ କାଶର ମାତ୍ର ପାରିବାରୁ

ରେ ତହୁଁ ବଳକର ଅନ୍ଧାର ଦେଖି ସେ ବଡ଼
ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଅଲୁଆ ଦେଗାଇବାରୁ ବେଶ୍ମା
ବରିଅଛି । ଲେବଟା ସଥାର୍ଥ ପରଇବାରେ ଅଚାର !

ବିମେର ପ୍ରଦେଶାନୁର୍ଗଜ ଅବୋଲାର ନା-
ତର ବି ଜାହାର ଜାମ ଜାରିଥିଲା ସାର୍ତ୍ତ ଅଟେଇ
ଜାତରେ ବୃକ୍ଷଗ ୧ ୯୦୦ ଲାଇ ଖାଲି ଆ-
ତ୍ରୀଧାତ୍ର କରିଅଛି ଓ ସେ ଠଙ୍କାକୁ ଏମନ୍ତ
ଗୋପନୀୟକରେ ଉତ୍ସାହି ଯେ-ଜାହାର ଘର-
ଜଳସରେ କେବଳ ଦୂରଗ ଟଙ୍କାର ସଙ୍କଳି
ପାଦ୍ୟାଗଲା । ସେ ଅପଣା ଦୋଷ ସ୍ଵିକାର କର
କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ଅପଣାର ସ୍ଵା ପୁଣକୁ ଅନା-
ହାରରେ ଗଡ଼ାଇ ନ ମାର ଅନେକ ବନ୍ଧୁରେ
ଏ ଠଙ୍କା ଅପହରଣ କରିଅଛି । ମୋରେ ଦିଗ୍-
ଦିଗ୍ବିର ଥା ୪୦ ବନ୍ଦୁରେ ଦିଗ୍ବିଦେବ ଦିଅ
ମୋହର ବୟସ ବି ୫୫ ବୀର ହୋଇଅଛି ଅର
ବର୍ଷେଗଣ୍ଠେ ବନ୍ଧୁଲେ ବହୁଜ ସୁତନ୍ତଃ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଅଛି ।

ପୁନାଥବଜ୍ରବର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ କେ-
ତେବେଳା କୁଳ ମଣିଷିବର ଦୂରତଃ ମାରଞ୍ଜୋ-
ତିକର ନାକ ବାନ ବାଟି ଜାହାଙ୍ଗିତାରୁ ପାଞ୍ଚଗ-
ଠଙ୍କା ଛତାର ନେଇଅଛନ୍ତି । ନାକ ବାନ
କାଟିବାର ଜାପୁର୍ଯ୍ୟ କିଛି ଜଣାପଦ କାହିଁ ।

କୁଞ୍ଚିବନ୍ଦୁ ନାମରେ ବ୍ରହ୍ମଦେଶରେ ଶତ୍ରୀଏ
ସ୍ଵାମୀଦୟପଥ ଅଛି ତହିଁରେ ବ୍ରହ୍ମାର ବଜାକ ପ-
କ୍ଷ ସମର୍ଥ ଜ ହୋଇଥିବାରୁ ସକା ସଙ୍ଗାଦବକୁ
ଗେଣ୍ଟିଏ ସୁବହ୍ନୀ ତାତିଯା ପାରଜୋଷିକ ଦେଇଥ-
ଲେ ମାତ୍ର ସଙ୍ଗାଦକ ଆହା ଶର୍ହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

କରୁଣରେ ଜଣେ ଗୋଟିପାହ ଅଧିକ
ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦୁକ ଗୁଲରେ ମାରସକାଇ ତାହା ଥ-
ହେଁ ଅଟେ ଏକଶୁଳ ଜାଇ ମରିଥିଲୁ । ଶୀଘ୍ର
କରିବ ପରି ଅଳଖନ୍ତି ସନ୍ଦେହ ଏଥରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-
କ ବୋଲି ବୋଥିଥିଅଇ ।

ବରେଦାର ଅନ୍ୟ ଏବି ଶ୍ରାମରେ ଖୋଲ-
ାଳ ଉପରୁକ୍ତ ହୋଇଥାଛି । ସେ ଶ୍ରାମଟି
ଧାର ଯାଇଥାଛି ଓ ମୂରିକଣ ହରି ଓ ଶଙ୍କା
ହରି ହୋଇଥାନ୍ତିରି ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଫୌଜଦାରୀ ଓ ସେବକ
ହିନ୍ଦୁମାନାଙ୍କ ରହିବା ଅଛି ସବୁ ମହିନୁମାର
ର ଧରୁଟି ମାଧ୍ୟେ ପ୍ରଥିତ ହୋଇଥିଲୁ
ଏ ଏ ପୂର୍ବ ବିଷ ମହିନୁମାର କର ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଜିବାରୁ ହୁ ଅବୁ ମିଳନ ପ୍ରତି ଖେଳେ
ପଢ଼ିଥିଲା ।

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

四〇五

四

ଜୀ ୨୫ମ ମେସାନ ୧୯୭୫ ମିହା ମୁ । କ୍ଷେତ୍ର ଦିନେନ ସଙ୍ଗ ୨୮୯ ସାଲ ଗବିବାର

{ ଅତ୍ରିମ ବାଣୀକ ମଲ୍ଲୁ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପ୍ରାଚୀ ଜାକମାଧୁଳ ୫୫%

ତଳକାଳୀଙ୍କ ତା ୧୩ ରଖିରେ ସୁରକ୍ଷିତିରେ
ହାଠ ଶ୍ରୀମାତା ପ୍ରାନ ସବୁର ତାଳକା ବାହାର
ଦକ୍ଷ ଜହାନ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କେ କଲିରେ
ସବୁଗୁଡ଼ା ଗୋ ୧୦ ଟା ହାଠ ଅଛି । ମାତ୍ର
କୌଣସି କିମେଷ ବିଭିନ୍ନପ୍ରଦ୍ୟର ଜରଦ
ହିତ୍ୟ ନବାଗେ ଦେହ ହାଠ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିବାର
ପ୍ରଚାର ଥାଇ ନାହିଁ । ପଢୁହାଠରେ ଦେବଳ
ପ୍ରଜ୍ଞପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅବସ୍ୟକତ୍ୱ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯାଦାରେ
ଦୂରା ମତାର ପ୍ରଭୁର ଦିନ୍ୟ ହେବାର ଦେଖା-
ଯାଏ । କରୁକର ତାଳକା ପକ୍ଷରେ ଅମ୍ବୋଜନେ
ବନ୍ଧୁରେ ଯାଥା ଲେଖିଅଛୁ ଏ କରୁର ହାଠ
ପାଞ୍ଚରେ ଯାଏ ସେପରି ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁ ।

ଏଠା କଲେବ୍ରଣ ବୋର୍ଡିଙ୍ ଗେଟ୍ ମର-
ଦମ୍ଭା ଦତ୍ତ ଆହୁମୁରରେ ଚଳୁଆଛି । ଜାତିର
ନୀଏବ ଜାତିର ଓ ଜଣେ ଜାଏମନବସ ଦିଶ୍ଚ-
ବିଦ୍ୟାର ଥା ୫୦୯ ରାଜୁଷାରେ ଧୂତ ହୋଇ
ହାଜରରେ ଅଛିନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କପଥରୁ ବଢ଼
ଇବିବ, ଶ୍ରୀତରଙ୍ଗାଳ ମୁକ୍ତାବ ମାଳ ମାଳ
ଅଛି ମିଥନ ସୁଧାରୀଙ୍କ ବରୁଆଛନ୍ତି ଓ ସରକା-
ରଙ୍ଗ ପଞ୍ଚମୀ ସରକାର ଉବ୍ଲାଲ ଉତ୍ତରୀଙ୍କ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି । ଏମବଦମାର ବିଶ୍ଵର ଚଳଇମାସ
ଜୀବନରେ ଅରମ୍ଭ ଶୋଇ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ କେତେବେ
ଜାଣ ସମ୍ମରଣବାଣ୍ଣ କିଅଯାଉଥିଲା । ଏଧରିଦ୍ଦୁ
ହାତି ପିପରେ ପ୍ରତିବାଦମାନଙ୍କର ପ୍ରତି
କାହିଁ ଜାହା ପର୍ବତ ହେବ । ପ୍ରତିବା-

ଦକ୍ଷ ଉକ୍ତିମାନେ ସମୟ ସାହିତ୍ୟ ଗେଣ
ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ସୁବ୍ରତ ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି ।
ଉଚ୍ଚଲପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ ପ୍ରଥମଦିନ ସାହିତ୍ୟମାନଙ୍କର
ସାହିତ୍ୟ ଅତିରକ୍ତ ପଦିବାରେ ପ୍ରଭାଗ କରିଅଛନ୍ତି
ତେ ହିମେ ସବୁ ପ୍ରବାସ କରିବେ । ସେସବୁ ଲେ-
ଖିବାକୁ ଅମୃତମାନଙ୍କର ସ୍ନାନ ବା ସମୟ ମାହୁଁ
ଓ ମଧ୍ୟ ବିହୁ ପ୍ରୟୋଜନ ଦେଖାଯାଇ ମାହୁଁ ।
ମରଦମା କିମ୍ବାତି ପାଇଲେ ତହିଁ ର ସଂକ୍ଷେପ
ବତାନ୍ତ ପାଠମାନଙ୍କ ଜଣାଇବୁ ।

ଏବା ବଢ଼ିବରେ ଯେ କୋର୍ଡଫିଲ ଖୁଅ
ଧେଣୁ ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ତ ନାହିଁ । ବମ୍ବେର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲୋଗାରେ ଟ ୫୦୦୦ ଲୋର
ବୁଝ ଖୁଅ ନାଜିରକୁ ଆଚାରୀତ ହୋଇଥାଏ
ଏବା ଡାକ୍‌କଳୀର ଦେଖ୍‌ଯାଇ ଅଧାଳଜମାର-
କୁରେ କୋର୍ଡଫିଲ ଅନେକ ଗୃହ ଯାଇଥାଏ
ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ କଣ ହୋଇଥାଏ
କହିପାରେ । ଏମୋର୍ବୁ କୋର୍ଡଫିଲ ଏବା
ଉପାୟରେ ବିବାହଣ ହେବ ଏଥର କଳନା
କରିବାରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛିନ୍ତି ଓ
ଅଖିକସ୍ତ କାହିମଙ୍କୁ ଅଦେଖ କରିଥାଇନ୍ତି କ
ମେମାନେ ଏଥର ବିଶୁ ଉପାୟ ତିନ୍ତି ତାଙ୍କୁ
କଣାଇବେ । କେହିଁ ଜୋର୍ଦିପ କିବିନ୍ତି ଭାତାର
ଦୟା ପୂର୍ବର ଖୁଅ କିଲାଇବାର ଅନୁଗ୍ରଥ
ହେବାରୁ । ଖୁଅ ମାର କଲେ ଜହିର ମୂଳ
ପ୍ରଥା ଯାଇବାର ସଜ୍ଜିବିଷ କରୁ ହେଲେ ବିଶୁ
ଅସକନ୍ତା ହେବ କାହିଁ ।

ବିଦୃକ୍ଷଳସମାଗମ ।
ବଲିକରାର ଶିତଲୋକମାନେ ହେମନ୍ଦ
ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଗାଳିରେ ଆସେ ବିଶ୍ଵବି ଆମୋଦ
ବରବାପୁଣ୍ୟ ସାହଜ୍ୟ ଓ ସଙ୍କଳିତ ଅନୁଶୀଳନ
ପ୍ରତି ଉପାଦାନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଜହାର ଉଦ୍‌ବିରାଗ
ସ୍ଵରୂପ ‘ବିଦୃକ୍ଷଳସମାଗମ’ ପ୍ରବନ୍ଧି ଏତୁବେଳକ
ଗଜେତରୁ ଉତ୍ସତ କଲୁଁ ପାଠ୍ୟମାନେ ଏହାର
ଉପବାଚିତା ଥରେ ମନରେ ଚିନ୍ମ୍ୟାକଲେ
ଆମେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ବାୟୁତ ହେବୁ ।

“ଗରି ତା ୨୭ ରଜ ବୈଶାଖ ରାତରିର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଉଠାଇ ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ଦୁଇଜନୁକାଥ ଠାକୁର
ଏ ଶାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ଶୁଣେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ମହାନ
ଯୁଗାନ୍ତକ ବୃଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ୱଜଳସମାଗମ ହୋଇ
ଥିଲା ସମାଗମର କାର୍ଯ୍ୟ ଷ୍ୟ ପଶ୍ଚା ସମୟରେ
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଦୂରଦୟା କାଳ ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛିବାହିର ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ବଜାଇଗ୍ଯଣ ବସୁଜ ମହାଶୟ ବଜାଇଥାରେ
ପୁରବୁଦ୍ଧ ଓ ମୃତ ବଜାଲା ପ୍ରଚ୍ଛବାରମାନଙ୍କର
ଦୋଷଗୁଣ ଏବଂ ବଜାଲାଭାଷାର ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଅ-
ଭାବ ମୋଜନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ କହୁତା
କଲେ ଉଦ୍‌ବାଦ ମେଦିନୀପୁର ହାଇସ୍କୁଲର
ହେତୁପଣ୍ଡିତ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବାବୁ ଶେଷନାଥ ପଢ଼ିବାରୀ
ମହାଶୟ ବିବାଧିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର କେତେବୁଦ୍ଧିରେ କର
ଓ ପଦିଶଗ୍ରହନ୍ତବାରକ ପ୍ରକ୍ରିୟା କୌଣସି । ଘଂଞ୍ଚ
ମାଠ କଲେ । ଉଦ୍‌ବାଦରେ ଠାକୁରମାଧ୍ୟ
ଗୋଟିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷାପୁ ବାଲକ ‘ପ୍ରବୁନ୍ତର

ଜେବ୍ ଏହି ଶିଖେନାମାସୁରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵରତ୍ତ-
ତ କବିତା ପାଠ କରେ । ଏହି କବିତାଟି ହମା-
ରିତ ସବୁ ବୁଦ୍ଧିର ଅଳ୍ପଗ୍ରୂହ ତୃତୀୟପ୍ରକାଶିତେ
ଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚପରେ ସେହି କରଇ ଗୋଟିଏ
ଅବର୍ତ୍ତର ବାନିତା ଓ ଗୋଟିଏ ଛବିର
ବାଲକ ବିପ୍ରକୁ ନିଷ୍ପାଣତାରେତ୍ତର ସେଇର ପିନ୍ଧା-
ହୋ ପ୍ରକାଶ ଯହି ବାଦନ ଓ ଜାନିଲାଯୁ ବିଶ୍ଵବି
ଶ୍ରୀ ମନୋହର ସନ୍ନାତ କରିଥିଲେ ସମାରର
ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ପାଣତାରେ ମୋ-
ହିତ ହୋଇଥିଲେ । ତଥେ ଗ୍ରୋଟା ବୟଥିଲେ,
ଏହା ଉତ୍କୁଳାଳ ଭୁଲ୍ଲ ବୋଧହେଉଥାଇ । ଉତ୍କୁ-
ଳନ୍ଦର ଗ୍ରାମ ମୌର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୋହନ ଠାକୁର ଗୋଟି-
ଏ ମନୋଜ ଅଥର ସଂଶେଷ କକ୍ତିତାବର୍ତ୍ତମାନମ
ପାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସନ୍ଦୂଷ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଜାହାଙ୍କ ଅ-
କ୍ଷମାକବର ପ୍ରଗଂଧା କଲେ ପେଷରେ ସମ-
କ୍ଷେ ମାନାପ୍ରକାର ଫଳ ମଳ ଓ ଟିକ୍ଟାନ ଶୁଥିଲ
ଶାଧୁ ବରଗଲ । ଗୋଟିଏ ହନ୍ଦୁ ମହିଳାବର୍ତ୍ତିକ
ଦିଇ ପୁରୁଷଙ୍କ ଚିତ୍ରପ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଦିବାରଣୀର ଚିତ୍ର କେମ୍ପୁଣ୍ଡ ଦେଖି ସମ୍ପ୍ରେ
ଶ୍ରୀପାନ୍ଦିତ ହୋଇଥିଲେ । ମାନାପ୍ରକାର ପାଥ-
ପ୍ରତିବ ସମାଜର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦର୍ଜନ କିମ୍ବା
କିମ୍ବରେ ଭାଗହୋଇଥିଲା” ।

କେବାର ସମାଜକ ଅବସ୍ଥା ।

କେବାର ଉତ୍ତର ଦେଖୁବା ଠାର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସେହି ଉତ୍ତରରେ ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କର ସହଯୋଗିମାନେ ରବର୍ତ୍ତିମେଳନ ଓ
ପ୍ରାନ୍ୟ ବର୍ମଗ୍ରାମକୁ ନାହା ସହିନ୍ଦ୍ରାଜ କରିବାର
ଅହରତ ପରମର୍ଗ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତର
ବିବୃତରେ କୌଣସି ଗହିତ ବାର୍ଷିକ ଦେଶନେ
କଷ୍ଟାବ୍ଦ ଜହାର ପ୍ରକାଦ ବିଶୁଅବରୁ ମାତ୍ର
ପ୍ରାଚୀର ବିଷୟ ଯେ ଭାବୁର ଅଗନ୍ତରୂପ ଫଳ
ଲାଭ ମାହଁ । ଏହି ବାରଣ କି? ଅମ୍ବମାନଙ୍କ
ଜେତୁ ଏମନ୍ତ ଘେନରୁ ଯେ ଏଠାର ସମାଜକ
ବ୍ୟକ୍ତି ଏଥର ପ୍ରଥାର କାରଣ ଅଟର ।
ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ପଞ୍ଚରେ ଏଠା ଲେବେ ଦୃଢ଼-
କି ନ ହେଲେ କୌଣସି ତହାର ଏଠାରେ
ହବାର ଆଗ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ମାଟ୍ରକ ଗହିତ ବିଧମ ମଧ୍ୟରେ ଦଳାଦଳାରୁ
ଆଜ କୋଇବାବୁ ହେବ । କି କେବାର କି
ଦଳା ଦଳାଦଳି ସବୁଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଉ-
ଛି ତେବେ ପରେହ ଏହିତ ଯେ କେବାରେ
ଲାଦଳର ପ୍ରକାଶ ପାଞ୍ଚେଣ୍ଟା ଅଥବା । ହଲା-

ତଳଦୁର ସମାଜକୁ ସମସ୍ତ ଶେଷର ଲେଖ
ମାନେ ପରିହରିବାରୁ ଏବେ ଅନୁଭବେ ରହ
ଅଛିବୁ ଯେ ଜାହାଜ ମଧ୍ୟରେ ସଜାବ ରହ
ବାର ଗୋପିତୁମେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାପରେବ
ଦିଲାଦିଲର ମୂଳକାରୀ ଅଧିକ ଓ ଯେତେକାଳ
ହନୁମର ଗୌରବ ଭାରତବର୍ଷରେ ଥିବ
ଜେତେକାଳ ଜାତ ରେବ ଉଠିବିବାର ଅଣ
ହୋଇ ନ ପାରେ] ଗାୟାନୁଷାରେ ଯେତେବୁର
ଜାତ ଲେବ ରଣ୍ଧା ବରିବାର ଉଚିତ ଯେବେ
ତେବେବରେ ଲୋକେ ଆବଶ ହୋଇ ରହିଲେ
ଜାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ କରି ଶରୀର ନ ଥିଲା ।
କିନ୍ତୁ ଧୃଗର ବିଷୟ ଯେ ଗାୟାନୁଷାରେ
ଯେତେବୁର ଜାତ ରେବ ରହିବାର ପ୍ରମେୟ କର
ତହିଁରୁ ଅୟକ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଲେବମାନେ
କିନ୍ତୁ କରି ସ୍ଵକାଣ୍ଡପୁ ମଧ୍ୟରେ ସୁଧା ଆହାର
ବିଦିବହାରପାଇସ ପରାବ ରହିବାରୁ କାଗର
ହୋଇଅଛି] ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିବୁ ବା ଶୁଣି-
ଅଛୁ ଯେ ଧୃଗର ଲେବମାନେ ଦେବିର ରହି
ଭାଗ ଓ ଜାଲ କୁଣ୍ଡା ଧୂର ଜରିବାର ଓ ଅ-
ନିର୍ଧାରିତ ପ୍ରତିଧି ବକାଶରେ କରି ରହି କିନ୍ତୁ
କାହିର ଲୋବମାନେ ଦେବିର କରିଲୁ ଓ ଧୃଗ-
ମର ବୁଝୁଣ୍ଟାଙ୍କ ଦୋବାନରେ ଧୂର ନିଷ୍ଠାନ
ସହିଳ ଜରିବାର ଫର୍ଦ୍ଦ ହିଂଦୁ ସମସ୍ତେ ଜାହା
କିମ୍ବ କରି କଂକଣାର କରିଲୁ । କରିଲାରେ
ପରିମାପୀ ନିଷ୍ଠମ ଠିକ ପ୍ରତିକଳ ନ ସଲେହେଁ
ରହି କିନ୍ତୁ ଜାତର ଲେବମାନେ ପରିଷ୍ଵରର
ଏବେ ସୁରପଦ୍ମ ଲବଦି ହୁଲ ଜରିବାର ସହିଳ
ଧୂର ଓ ନିଷ୍ଠାନ ଲେବିଲ କରିଲୁ କିନ୍ତୁ ଡେମାର
ବଥା ପୂର୍ବ ବାହାର । ମହାପ୍ରାଦ ଶେବନ ଓ
ଦେବିଷ୍ଵବଳ ଅଧରମୁଳ ଲୋକରେ ଏଠା
ଲୋକେ ଯେଉଁ ବିଦିବହାର କରିଲୁ ଜାହା
ଦେବିଲେ କେହି ମନେ ବରଧାରେ ଯେ
ଆଶେ ଜାତର ବିଦିବହାର ନାହିଁ ମାତ୍ର
କେତେବା କଲେ ପ୍ରବାଦ ଥାଏ ଯେ
ଆଶୀର୍ବାଦ ବିଦିମ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଜାତ କୁଷଂଶୁର
ହିଂଦୁବା ବକାଶେ ବଜାହମ ଉପାୟ କରିପାରିବ
ଏବେ ମୋରଅଛି । କରିଲାନେ ଡେମାର
ଅଧିନ ଜାତ ହେଉଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ
ଏବେ ଏହିନୁ ଶାନ ପ୍ରତିକଳ ଅଛି ଯେ
ପ୍ରେଷ ସମ୍ବନ୍ଧବଳୀ ହେବ ବାହାର ଏବେ ଅଛି
ଜଳନ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରାଣହିତ ଲୁହାରମନ
ବିପକ୍ଷ ଜରିବାର କଲିଲେ ଏଥି ଏବାକର
ଏହି ମୋର ଜୀବ ହେବେ । କିନ୍ତୁ

ବିଷୟରେ ଏପରିକାର୍ତ୍ତ ବିଭଗରା ଥିବାରୁ ଏହାଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସରାବ ଅଛି ଉଣା ଦେଖାଯାଏ ।
ବାସ୍ତବରେ ଏହିହେ ବସି ଶ୍ରୋଜନ କରିବାରେ
ସେମନ୍ତ ଘରିଷ୍ଠ ପ୍ରଣୟ ହୁଅଲ ଅଳ୍ପ କୋଣରେ
ଉଧାୟରେ ଲାହା ହେବାର ନୁହଇ ଓ ବୈଶ୍ଵବ
ମାନଙ୍କର ମହୋସ୍ତବ ଦହିର ପ୍ରଧାନ ଉଦାହର-
ଣର ସ୍ଥଳ ଅଟଇ । ଏହି ଜୀବନେକ ଦେବୁରୁ
ଦେଖାଯାଏ ସେ ବିଶ୍ଵାସମାନଙ୍କ ଗରେ ଶ୍ରାବାଦ
କିମ୍ବା ଉପରକରେ ଅନେକ ଶ୍ରୋଜନଙ୍କ ସମା-
ବେଶପୂର୍ବବ ଶ୍ରୋଜନ କରିବାର ଯେଉଁ
ସବ ଅଛି ତାହା ତେଣୁକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଳିପି
କାହିଁ ।

ତେଣେପୁର ଜାର ରେବ ରହିବାକ ପ୍ରମୟ କଳ
ବହିରୁ ଅସ୍ଵକ ବର୍ଷିମାନକୁ ଦେବମାନେ
କହୁନା କର ସ୍ଵକାଳୀୟ ମୟରେ ସ୍ଥା ଆହାର
ବିବହାରଥାର ପରାବ ରଖିବାରୁ କାତର
ହୋଇଅଛି । ଯମେମାନେ ଦେଖିବୁ ବା ଶ୍ରଦ୍ଧା-
ଅଛୁ ଯେ ଧ୍ୟନମର ଲେବମାନେ ଦେବିଙ୍କ ବନ୍ତି
ବାଗ ଓ ତାଳ କୃତା ଧୂର ଉଚିତାର ଓ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ବାହାନରେ ଦେବ ରହ କହ
କାତର ଲେବମାନେ ଦେଖନ ବରନ୍ତି ଓ ଧ୍ୟନ-
ମର ବୁଝିବା ଦୋହାନରେ ଧୂର ନିଶ୍ଚାନ୍ତ
ସହି ଉଚିତାର ଫର୍ଦ୍ଦ ହାତର ସମସ୍ତେ ଜାହା
ନୟ କର ବନ୍ଧନର ବରନ୍ତି । ବଜାଳାରେ
ପରିମପ୍ରାୟ ଲ୍ୟମ ଠିକ ପ୍ରଚଳନ ନ ଥିଲେବେଳେ
ରହ କହ ବାର୍ତ୍ତାର ଲେବମାନେ ପରିଷରର
ସବେ ସ୍ଵପ୍ନ ଲବନ ହାନ ଉଚିତାର ସହି
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ଦେଖନ ବରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାଗାର
କଥା ସୃଜିରୁ କାହାର । ମହାପ୍ରମାଦ ଦେବନ ଓ
ଦେବିଙ୍କଙ୍କ ଅଧିମୂଳ ଦେଖନରେ ଏଠା
ମେହେ ଯେଉଁ ବନ୍ଧନାର ବରନ୍ତି ଜାହା
ଦେଖିଲେ ହେବ ମନେ ବରିଧାରେ ଯେ
ଅଧିକ ଜାର ବନ୍ଧନା ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଦେବନା କଲେ ପ୍ରବାଦ ମାତ୍ର ଯେ
ଜାଗାନ ବନ୍ଧନ ବର୍ତ୍ତିମାନେ ଜାର ରୂପ୍ସାର
ଏଠାକବା ବକାମେ ଏତାହୁଣ ଉପାୟ ବରିପୁଣୀ
ମେତ୍ର ହୋଇଥିବା । ବରିପୁଣୀରେ ଡେବାର
ଏଠାନ ଜାର ହେଉଥିବା କିନ୍ତୁ ଏମାହଙ୍କ
ଅରେ ଦେଖିବାର ପରିମାନ ଅନ୍ତରେ
ପରିମାନ କାହିଁ ଦେବ ମୁକ୍ତ ହେବେ ତେବେ
ଜାହାନକାର ସମ୍ମାନକ ଉନ୍ନତ ସାଧନ ହେବ ।
ଯାହା ହେଉ ଥମେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ
ଅଛୁ ଯେ ବାବୁ ବିଜାନନ ଦାସ କରିଗମାନ
ମୁଣ୍ଡ ଓ ଜାହିମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିଷୟରେ ଖଣ୍ଡିବାପାତ୍ର
କରିବା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁତ୍ତତକମ୍ପରେ

ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶକ କରଇଲେ । ଯେବେ ଏଥୁ
ସଙ୍ଗେ ବାବୁ ମହାଶୟ କରଣମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ
ସହିତ ଆହାର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କୀୟ କେତେକ
କୃଷାକ୍ଷର ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ
ତେବେ ତାହାକୁ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଭାଷା ମଙ୍ଗଳ
ସାଧନ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ଯାତ୍ରା ଓ ମଜଲିସ ।

ଗତ ସଂ ଏତେ ମଧ୍ୟ ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦିକା-
ହବାର ଏବ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
“ଡ୍ରିଗ୍ରା ନାମରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସେବୃପ୍ର
ମଜ୍ଜିଲିଷର ଅତ୍ମର ଓ ନାଚରଙ୍ଗର ଅମୋଦ
ସେବେ ଅନ୍ୟ ଦିନକିଳରେ ଶୁଣା ଯାଏ ନାହିଁ,
ବଢ଼ି ବୁଝଇ ବିଷୟ ଯେ ଓ ଡ୍ରିଗ୍ରାର ପାଦ
ଯାଧିବାଲୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବେ ଉତ୍ତମହେତୁ
ହେଉ କମନେ କେବୁ ମନୋଯୋଗୀ ହେଉ
ନାହାନ୍ତି”।

ଆମ୍ବେମାନେ ଅନେକଥର ଉପରକୁ
ବିଷୟତ୍ତ ଚିନ୍ତା କରିଅଛୁଁ ଓ ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ତୃଦୟଜନମ ହୋଇଅଛି ଯେ ବାହିବ
ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ମୂଳୀ ସତ୍ୟ ଅଟେ-
ଇବୁ ଧୂରେ ଜଗାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଦ
ପବନାକ ବର୍ଣ୍ଣଯାବ ଲଗିଥାଏ ଓ ସେଠା ନିବା
ଦିଲାରେ ତାହା ଦେଖିବାରେ ମରୁ ଥାଣ୍ଡି ବୋଲି
ଅନ୍ୟ ବୌଣି ପୁଲରେ ମଜଲିସ ଉତ୍ସବ
ବରବାର ପ୍ରସ୍ତୋଜନ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଧୂରୀ
ଦେଖାରେ ମଠାରଙ୍କ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଧନୀଙ୍କ-
କ ପ୍ରାୟ ଜାହାଣ୍ଡି ଓ ମଠାର ଓ ଅନ୍ୟଧାରେ
କବାହିମାନଙ୍କର ଯାହା ପରମ୍ପରା ଜଞ୍ଜାଅଛି
ହେବୁପରି କର ଅସୁଅଛନ୍ତି ସରବଂ ସେଠାରେ
ଦୋଳ ଦୂରୋଘ୍ରବ ପରାଦରେ ମଜଲିସ
ଉତ୍ସବ କ ହେବାର ବାବଣ ଶୁଣା ଯା-
ଇଅଛୁଁ - ହେଉ କଷବରେ କାହିଁ କ ନ ହୁଅଇ
ତହୁଁର କାରଣ ସହଜରେ ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ ।
ଏଠାରେ ଧନୀଙ୍କର ଅଭାବ ନାହିଁ ଓ ଯଦି-
ପି କ ଡେପ୍ୟୁଲିମାରେ ଦୂରୋଘ୍ରବ ପରାଦ
ଜାତିର ଅଦର ନାହିଁ ଜଥାତ ଦୋଳପାଦା
ଏଠାରୁ ସଂପଦକ୍ଷା ପ୍ରଥାନ ଯାଦା ଅଟଇ ଏହି
ଏହି ଜଗରରେ ଦେଖେଇ ଧନୀ ଭବନେକଙ୍କ
ଘରଠାପି ତାକୁର ସେବା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହି-
କିମ୍ବା କାହାର ପରେ ବର୍ଷରେ
ଭାଷା ମଜଲିସ ହୁଅଇ ନାହିଁ ତହୁଁ
କେବଳ ଏହି କଣ୍ଠଯାଏ ଯେ ଏ

ଅଞ୍ଚଳର ଓଡ଼ିଆମାରେ ସାମାଜିକ ସହାଯ ସ୍ଥାପନ
ଓ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବା କଷ୍ଟସ୍ଵରେ ନତା-
ନ୍ତି ଅଛି ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବା ଓଡ଼ିଆଲୁ
କାହାଙ୍କ ଦୋଷଦେବା ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ମାନ ଓ ଧର୍ମ ବନ୍ଧନ ଏଠାରେ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଘରେଇ ହେବେ ସଂଖ୍ୟାଧା-

ରଣକ ସୁହର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରିବାର
ମଜଲିସ ହେବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଧନୀ
ମୁସଲମାନ କେହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ
ନାହାନ୍ତି ଓ ଏହେଶୀୟ ବଜାଳ ବଡ଼ଲୋକ
ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଗୋଲକଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ମାତ୍ର
ଜାହାଙ୍କ ନିଜଘର ମୋଢ଼ିଲାରେ ଥିବାରୁ
ଥେଠାରେ ଭାବୁ ମଜଲିସ ପୁରୋହିତ ସମୟରେ
ହେଲେ ସୁଶା ନଗରବାସିଙ୍କୁ ଜାହା ଜଣା ପଡ଼ିଲୁ
ନାହିଁ । ବିଦେଶୀୟ ବଜାଳଙ୍କର ବଢ଼କ ଘର
ନୁହଇ ଦେବଳ ଜାହାଙ୍କର ଅର୍ଜନଭୂମି ସୁଜଣା ।
ଜାହାଙ୍କ ଘରେ ମଜଲିସ କାହିଁକି ହେବ ?
ଏପ୍ରକାର ବିର୍ଗର ବଲେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୁପେ
ମନରେ ଏହି କଥା ଉଦୟ ହେଉଥାଇ ଯେ
ମାନାଜିକ ହତ୍ତାବ ରକ୍ଷା ଏବଂ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
ବିଷୟରେ ବଜାଳୀ ଓ ମୁସଲମାନ ଯେମନ୍ତ,
ଏଅଞ୍ଜଳିର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ସେପରି ନୁହନ୍ତି । ଧୂର୍ବେ ଯେତେବେଳେ ଏହା-
ଗରରେ ଧନୀ ମୁସଲମାନ ଓ ବଜାଳୀ ଥିଲେ
ତେତେବେଳେ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚ ସାତ ମଜଲିସ
ହେଉଥିଲା ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ସଙ୍ଗୀତବିଦ୍ୟାର
ଏମନ୍ତ ଗ୍ରାହକ ଥିଲେ ଯେ ପରମାନନ୍ଦ ଶିକ୍ଷକ
ଆଗାମ ଏଠା ଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟ ଗାନରେ
ବିଳକ୍ଷଣ ଦୟ ନିଧୂର କରୁଥିଲେ । ଏଣିକ ସଙ୍ଗୀ-
ଜର ଚର୍ଚା ଏକାବେଳରେ ଉଠି ଯାଇଥିଲା
ବୋଲିବାକୁ ହେବ କାରଣ ତହୁଁର ଗ୍ରାହକ
ଏଇ କେହି କାହାନ୍ତି । ନବ୍ୟ ସଙ୍ଗୀମାୟମଧ୍ୟରେ
କୁନ୍ଦ ଧର୍ମର ଅଦର ନାହିଁ ବୋଲି ଜହାନ୍-
ଜକ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରବା
ନାହିଁ । ସର୍ବତାର ଅନୁଗେଖରେ ଏମାଜକର
ର ଜଳ୍ଲ ବିପ୍ରର ବଢ଼ିଥିବାକୁ ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମାଦରେ କିମ୍ବା କ୍ଷୟ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ ହୁଅନ୍ତି
ବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହଇ ଯେ
ପଶାକୁ ଅସ୍ଵକ ଉନ୍ନତି ମନୀ ଅପର ସାଧାର-
ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମଜଲିସ ଉତ୍ସାହ ଯେ ଗେ ଏକ୍ୟ
ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ ଆସା କରନ୍ତି କାହିଁ ।
କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟାୟର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯେ ସୁଲେ
ପ୍ରକାର ସେ ସୁଲେ ମଜଲିସ ଉତ୍ସାହ ହେବା-

ର କିପରି ସମ୍ବନ୍ଧ ? ଅହାର ଓ ସଜଳିଷ ସମା-
ଜର ଉଦ୍‌ଘୋର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ
ଦୂର କରିବାର ପ୍ରଥାନ ଉପାୟ ବୋଲି ସୁନ୍ତରକ
କାଳରୁ ପରିଗଣିତ ହୋଇ ଅସିଥିଲୁ ଓ ଫଳ-
ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପରିବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟାଇ
ଅଛି ତେବେ ଅହାର ଅପେକ୍ଷା ମଜଳିଷ ବୃକ୍ଷ-
ର ଉପାୟ ଅଟଇ । ବାରଣ ଜୀବନଯୁଗ
ହେବୁରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏକଥରେ ଅହାର
ବରବା ଅସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟଇ । ବର୍ତ୍ତମାନକାଳକୁ
ମଜଳିଷର ଅସ୍ତିତ୍ବ ଲୋପ ହେବାରେ ବି ସାମା-
ଜିକ କଣ୍ଠକାଳୀ ଏହି ନାହିଁ ? ଅମୂଳନଙ୍କ
ବିବେଚନାରେ ଏହିଅଛି ଓ ଏଠାର ସମସ୍ତ
ଘୋର ଧଳା ଓ ଉତ୍ସୁଳେଭଳ ମଧ୍ୟରେ କୌଣ୍ଡି-
ଳା ଥୁବାର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହିଁ । ବର୍ଷରେ
ଆରେସୁଖ ଯେବେ ଏମାନେ ଏକଥରେ ବସା
ଉଠା ନ କଲେ ତେବେ ଏହାହି ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବାଧ ଥୁବାର ଦେମନ୍ଦବର ଜ୍ଞାନ
କରିବାକୁ ହେବ ? ଏହାରୁ ଅବଶ୍ୟକ କଟକର
ସମାଜ ବର୍ଜିନିତ ହୋଇ ରହିଅଛି ଓ ଏହି
ହେବୁରୁ ଏଠାର ଉନ୍ନତି ହେବା କଠିନ ହୋଇ
ଅଛି ।

କେହିଁ କୋଲିପାରନ୍ତୁ କି ଯଦ୍ୟପି କହିବାରେ
ଯୁମିତ ଛାଇ ମଜଳସ ହେବାର ଦେଖା ଲାଗୁ
କିନ୍ତୁ ସମୟବିମେଷରେ ଅନ୍ଧ ପ୍ଲାନ୍ଟ କୁ କୌଣସି
ହେବାର ଯାଥା ପ୍ରଭାତ ଅସିଲେ ଜହାଂପାଇଁ ବୃଦ୍ଧ
ମଜଳସ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଜାହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କୁଇ କାହିନ ଅନ୍ଧାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରେ ମଧ୍ୟ
ଯୁଗୁ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜାହା ବନ୍ଧୁବାଲରେ
ରେ ପ୍ରଭ୍ୟସ ହେବାରୁ ଉଦ୍‌ଘାଗ କୌଣସି
କଲାଗ ହୁଅଇ ନାହିଁ ।

ଭୂଷରେ ଯାହା ଲେଖାଗଲେ କହୁଣ୍ଡିଆରୁ
ତଥା ଯାଧାବାଲ୍ମଜର କଥା କହୁବାର ଅବ-
ବୁଦ୍ଧି କ ରଜେ ଯେଉଁଠାରେ ଆପୋ ମଜଲୀସ
ହୁଁ ସୁଭଗ୍ ଯାଧାଦିର ପ୍ରସ୍ତୋତକ ନାହିଁ
ଠାରେ ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ କର-
କୁ କବ ଚେଷ୍ଟିତ ହେବ । ଏମାନଙ୍କର ଥିବା
ଥିବାରେ ଭାବୁଳେବଙ୍କର କିଛି ଯାଏ ଥିଲେ
ହୁଁ । ଏଠାର ସାମାଜିକ ଲୋକଙ୍କ ଅମୋଦ
କିମ୍ବା ଯାଧାବାଲୀମାନେ ବିଷବିଦ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ
ହନ୍ତୁ ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା ଗ୍ରାହକଙ୍କମତି
ଗାଉ ଅଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନେ ଅଛନ୍ତି
କାହିଁକି ଲୋକକେ ତେ ଅଧିକ ଶୁଣ ବରି-
ଗଲେ ଯେ ଅଞ୍ଚଳ ଶୂନ୍ୟ ଓ କିମ୍ବା ହେବ

ଗାହା କେଉଁଠାରୁ ଘୁଜଃ ପ୍ରାସ୍ତ କରିବେ !
ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ସମାନେ ଅମୋଦପ୍ରିୟ
ହେବେ ଅଥବା ବିଦ୍ୟା କୁ ଧରିବାର ଅପଣାର
ବିହିର କେନ୍ତା ବରିବେ ରେତେବେଳେ ଏଠା
ଯାଧାକାଳକର ଅବସ୍ଥା ଆସେ ତାହା ହେବା
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହାର ଅଗା ନାହିଁ !

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଥୁଳ ହୁଅଇ ଯେ ଗର୍ବୀମେଘୁ ମହାଶ୍ଵର-
କୁ ବାର୍ଷିକ ନଳକ୍ଷତ୍ରକା ଜର୍ଣ୍ଣ ଦେବେ ।

ବ୍ୟାକିଷନଙ୍କରେ ଲେଖାଶାବ ଯେ
କରନ୍ତିବର୍ଷର କିମ୍ବା କରନ୍ତି ଜନ୍ମାବଧାରଣ
ସବାରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ମହିଳା କିମ୍ବା
କରିବାକୁ ସେଫେରଟା ଅବଶ୍ୟକ ନନ୍ଦ କରା-
ଅଛନ୍ତି ଏ ମହିଳାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେସଟେ-
ର୍ବିରେ ଜାତିର ପକାମ ବରାରେ ।

ଶ୍ରୀମୁଖାନନ୍ଦର ଭାଲ ବାଦିବାହ ଅର୍ଥାତ୍
ଶ୍ରୀମଣ୍ଡ ମହାଶୂଳିଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୁଣ ଭାବରୁରେ
ଆଜୀମୀ ଜବେମୁର ମାସଠାରୁ ଅଶ୍ରେଲ ମାସ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ ଓ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ସେତେ ପ୍ରାଚୀ
ପେଣ୍ଟାରକ୍ତି ଗାଢା ଦେଖିବାର ନନ୍ଦା
କରିଅବଶ୍ୟକ।

ବୁଲୁଷ୍ଟି ଅଟକୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
ତଥେ ମୌଜ ଦୂର୍ଘାତା ବାହୁ ଚାଲିବା ସବାମେ
ଦୂର୍ଘେର ପଡ଼ ଗାଇଗଲା । ବାହୁ ଚାଲିଲା ଦକ୍ଷ
ମାତ୍ର ଦୂର୍ଘାତା ଉଚାରୁ ଭାବାର ସମସ୍ତ ଦେହରୁ
ଗଢ଼ ଭାବାରିବାର ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଗୋଟିବେ
ଶୁଦ୍ଧରୀତା ହୋଇ ମର ହେଲା ।

ବର୍ଣ୍ଣିଲ ପ୍ରେଥର ବମ୍ବେ ଦିନୁଗର ସୈନା-
ଅଷ ହୋଇଅଛିନ୍ତି । ଏ କର୍ମଚି ଏହାଙ୍କର
ଯୋଜନା ଆଖି ।

ଦାନେପୁର ରୋଡ଼ସେସ୍ ହେଉଥିବାନା ଶବ୍ଦ-
ମାତରଙ୍ଗ ସବକାର ଲେକଲାଣ୍ଡଗ୍ରାନ୍ ବିଜ୍ଞ ଟଳା-
ଆଚୁବାହ କରିଥିବା ଅପରାଧରେ ଧୂଫେ କର୍ଣ୍ଣ
କାଷାବାହ ଦଶ ପାଇସଲେ, ଏମଣେ ସେ
ସେତୁଷେତ୍ର ଅଠ ଲାଖ ଟଙ୍କା ଆଚୁବାହ
କରିଥିବା ଅପରାଧରେ ଦୌରାଣ୍ସପର୍ଦ୍ଦ ହୋଇ-
ଅଇଗ୍ରୀ, ମୋଖ ହୃଦ କଲେକ୍ଟର ପାହେବଳର
ଭାବମ ଯଜ୍ଞାଦମାରଣ କି ଥିଲା ନିତେତ୍ର ଶବ୍ଦ-
ମାତରଙ୍ଗ ବିପର ଏପର ଆଚୁବାହ କମାଗର
ଦେ ପାରନେ ।

ପେଣ୍ଡର ନଗରସ୍ଥ କରମ୍ପାଳ ମହିଳା

ଏହିମାସ ରା ୧୯ ଜାନ୍ମ ୫ ଘଟିକା ସମୟରେ
ଆଗ୍ନି ଲୁଗିଲା ଉତ୍ସାହ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କରମାନେ
ଦିମକଳ ଥେବା ସେଠାକୁ ଅସିଲେ ଓ ଅନେକ
ଲୋକ ସମାଗତି ହେଲେ ମାତ୍ର ଆଗ୍ନି ନିବାର-
ବାର ଯେତେ ଉପାୟ କଲେ ସବୁ ବିଫଳ
ହେଲା । ରା ୧୯ ଜାନ୍ମର ଦୂରପ୍ରଦର ଧର୍ମକ୍ଷତା
ନିଆଁ ନିବଲା ନାହିଁ । ତିନି ଗୁରୁ ଶତ ବାର
ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଛି ଓ ସେଠାରେ ବରିକ ଓ
ଧନୀ ଲୋକଙ୍କର ବାସ ଥିବାକୁ ଅଛିଶୟତ୍ର ନିର
ହୋଇଥିଛି । ଏଥର ଦୂର ଏହି ଦିନ ଦୂରାରେ
ମୁହଁ ନଗରର ବଜାର ପୋଡ଼ି ଗଲା ଓ କାହିଁ-
ଦିନ ପୂର୍ବେ ପ୍ରୟୁଗରେ ସରପୋଡ଼ି ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଅଗ୍ନି ଉପଦର ଭାଣୀ ହେଲା ।

ମେଲକିଳ ସାହେବ ମୁସଲମାନ ଧର୍ମ ପ୍ରଦାନ
କର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଠକମା-
ନଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । ବତ୍ରମାନ ସେ ବିଷ୍ଟିକାରେ-
ଗରେ କାଳଗ୍ରାସରେ ପରିଚ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଶୁଣାୟାଏ ଯେ ସେ ମୁହଁର ପୂରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଯୁଦ୍ଧାନ
ଧର୍ମକ ଫେର ଘସିଲେ ।

ଏ ସ୍ପାହରେ ଏଠାରେ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି
ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ଲାନେମାନଙ୍କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ହୋ-
ଇଥିବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳିଅଛି ଏମନ୍ତ କି କାଳନିଗା-
ନରେ ଅଠ୍ୟ ବର୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଗର
ଛାଇ ବର୍ଷା ହେଲା । ବୃଦ୍ଧି ଘୋରୁଁ ଏ ବର୍ଷ
ପାଶୁର ଭର୍ତ୍ତାପ ଅନେକ ଭଣା ଅଛି । ପଢ଼-
ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରୌତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଖା ନାହିଁ । ଏତିବି କଣ ହେବ ବୋଲି
କାହିଁ ନ ପାରେ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧାବେଶପ୍ରକାଶକ ବର୍ଲିନ ନଗରରେ ବ ୧୯୦୫
ମୁଦ୍ରଣ କରିଥିଲା ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୧୧
ମାତ୍ରାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୫ ଜଣାଙ୍କର
ପୃଷ୍ଠା ବ ୫୦ ଖରୁ ବ ୧୦୨ ର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଏହିକଷ୍ଟରେ, ମାଂସଶ୍ରାନ୍ତକ ଓ ପରମିତାଗ୍ରହ
ପ୍ରାଚୀର ମୂଳ କାରଣ ଅଛେ । ଏ ଦେଶରେ
ଦ୍ୱାରା ଅଭାବ ଥେବଳ ପାର୍ଶ୍ଵାବୁ ମନୁଷ୍ୟର
ଭବ ସେତୁର ।

କୋଣିନ୍ଦ୍ର ସମାବସ୍ଥାପତ୍ରରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
ନା ଜିଲ୍ଲାନ୍ତର୍ଗତ ମୂରଗୀ, ସୁଧା ଏବଂ ବାରି-
ଟି ଗ୍ରାମସ୍ଥ ମାରଖୋଡ଼ିମାନେ ସେଠା ରହିଲା-
ଏବଂ ଅବଲାଙ୍ଘିକ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନା-
ମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟକ ଓ ଶାଶ୍ଵତହ
ମେସୁଳ ଅବ ଦୟାବଳିମାନ ନାହିଁ କରିଥ-
ିଲୁ ଏବଂ ନିରବ ଟଙ୍କା ଅଳକାର ଉତ୍ସବରେ

ମେଳକୁର ଓ ସ୍ଵର୍ଗସ ସ୍ଵପ୍ନରୁଷେଣେ ଏକ ଜୀବିତାମା ଦେଲା ଯେ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
ଓ ହାତ ଧୂମଧାର ଲାଗିଥାଏ । ଏ ଉପରୁଦୟର
ହେବୁ ଏହି ଯେ ମାରବ୍ୟୋଡ଼ିମାନେ ରହୁଛକି
କଳା ଗଣବେଶବାରେ ହାତ ବଳନ୍ତର (୫୩)
ହୃଦଳେ ଓ ରୂପରମାନେ ଭେଜେ ସୁନ୍ଦର ଦବ୍ବାକୁ
ଅକ୍ଷମ ଥିବାର ହିତାଗ ହୋଇ ମାରବ୍ୟୋଙ୍କା
ଭଲ୍ଲ ଉପରେ ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଅଭ୍ୟାଗର ହୁଲେ ।
ଏ ଘଟିବା କଳି ମାତ୍ର ତା ୨୦ ଓ ୧୫ ଭଲ୍ଲରେ
ଦେଖିଅଛି । ମାରବ୍ୟୋଡ଼ିମାନେ ବୁଝିପୁରୁଷାଦୟର
ଭକ୍ତ ଗୋଟିବାକୁ ବସିବେଶ ବି ?

ଅମେରିକା ଦେଶର ସରକା ପ୍ରତିଧିନ
ଶର୍ମପରିଷରକ କଲ୍ପନାକୁ ଅସିଥିବୁନ୍ତି ଯୋଗକ
ମଧ୍ୟର କଣେ ବନ୍ଦୁ ଓ କଣେ ଗାସୁର ରଜ୍ୟ
ଅପଣାକ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବିମେଷ କିପୁଣ । ସେମାନଙ୍କ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ଓ ଉଚ୍ଛଳ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ହୋଇଏବକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେବ ପ୍ରକ୍ରିୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଥିବୁନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସବରେ ମହାରାଜ
ନର ନାଥ କମ୍ପନ୍ତ ହୋଇ ଅଗ୍ରାନ୍ତକ ଦର୍ଶନ
କରିଥିବୁନ୍ତି । ଇଂରୀଜମାନଙ୍କର ସବୁ ବିଷୟରେ
ବିବରି ।

ବାବେଶ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଯେ
ଏ ମନ୍ଦିରର ବାଗବତପ୍ରକାଶରେ ଗୋଟିଏ
ମୁଖ୍ୟ ବୃଥାତା ବାଗବତପ୍ରକାଶରେ ଯେତେବୁଦ୍ଧି
ଦିଲରେ ପାଇଁ ଦେଇ ଏବୁକୁ ଯାଇଥିବା ହମ୍ମ-
ସୁରେ ଗୋଟିଏ ଛେଣ୍ଟା ଦେଇ ଉତ୍ସମ୍ମାନିତିର
ଜାଳରେ କେବୁବ କାମୋଡ଼ ପକାଇଲା । ତୁମ୍ଭା
ଏତେ ଅନ୍ତରେ କାମୋଡ଼ଥିଲା ଯେ, ଆଜି
ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିଲେବ ଜାଇଁ ଦିଇ ଜନ୍ମମନ୍ଦିର ମାତ୍ର
ବାରେ ପ୍ରତି ଦେଇ !!! ଶୁଣ୍ଟି ହେବ ହୁଏନେ
କିରି ସାମା ଲେବଳଚ ଉପ୍ରକାଶରେ ଜବଦମା
କରିବାକୁ ବିକ ହାହଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭାର ହମ୍ମିତାଜ
ମାପୁ ଦେଇ ଉଚିତ । ହାଇଗ ନ କଲେ ଦିଗର

ଅମ୍ବେଲାକେ ବାଲେଦୂର ଏମ୍ବାହିତକାଳୀ
ଜୁଣି ବଡ଼ ଅନେକଟ ହେଲୁ ଯେ, ଶବ୍ଦପ୍ରକାଶ
କାଳାବ୍ୟାକ ଭାବେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିବାରେ ଗୋପନୀୟ ଦେଖାଇ କରିବା
ମୋରାକ ଶୋଖାର ଓ ପାଠ୍ୟପ୍ରକଳ୍ପର ଦେଇ
ପାରିବାକି ।

କାହିଁ ଏହି ଭାବରେ ଅପରିବା ସବୁ
ଯାବତ୍ତାର ଦୂରତ୍ତରେ ଥିଲେ ।

ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭାବୁଳ

ପାତ୍ରପତ୍ର

ଆଁ ରାଜ କୂଳ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ମୂଁ। ଲେଖକ ବୁଝନ ସନ ୧୯୭୫ ବାଲ ଶକ୍ତିବାର

ଅଗ୍ରିନ ବାଷିକ ମୂଳ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଜାହାନାସୁଲ ୨୫୫

ବରେବାର ନୀତି ବୁଝିଥାର ମହୋମାର ହୋଇ ନବରେ କବି ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ସମ୍ବରରେ
ଦେଶର ରୈମିତିଶ୍ୱା ସାହେବ ସମ୍ପ୍ର ସରଦାର
ରୁଦ୍ଧ ଏକ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଘୋଷଣା-
ପଢ଼ିବାର କଣ୍ଠାରୁଥିଲୁ ଯେ “କାଗିଗଣ୍ଡି
ହୁଏ ଗୋଟିଲାଗୁଡ଼ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଦ୍ୟର ଭବ
ବୁଝିବାକୁ ପଥର ଏକଜଣକୁ ନହାଇଣୀ ଯନ୍ମ-
ତାଦାର ପୋଷଣ୍ୟ ଭବନା ଏବଂ ମହାନାଳ୍ୟ
କରୁଥିଲୁ କେନରି ବାହେବ କହିରେ ସମ୍ପର୍କ
କେବାର କଳିଜ ନାହିଁ ଏବା କାଗିଗଣ୍ଡି
ଯେ ନବରେ ବିଦିତମାନ ହେବେ ଓ ସମ୍ପ୍ର
ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଏହାକୁ ବରେବାର
ନୀତିର ସ୍ଵର୍ଗ ସବଳକଷ୍ୟରେ ସତକଜ
ଜୟମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରକଟ କରିବେ”। ଏହି ଯୋ-
ଜାପାନାଧୀନପାରେ ଗଭିମାନ ତା ୨୭ ରଖିବେ
ଯଥାରୁ ଚାପୁ ସହିତ ଗୋଟିଲାଗୁଡ଼ ନବେ-
ହାର ହାମନରେ ଆସି ହେଲେ ଏବଂ
ଏହି ଜୟମନ୍ଦିରେ ଏତିବ ବରେବାରେ ଭାବ
ନହିଁ ହୋଇଥିଲା।

ଏହି ସମ୍ପ୍ରାହରେ ମହାକଥା କାଠମେଡ଼ି
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପାଇଁ ଲାଖମାନକର ଅ-
ନ୍ୟ ବିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ଏଥରୁ ଦେଖା
ଗଭିର୍ବର୍ଷ ସର ଏକର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ
ଜାର ରହିଥିଲା । ଗଭିର୍ବର୍ଷ ବାର୍ଷିକ
ଆରମ୍ଭ ଦିନାର ଏମନ୍ତ ହୋଇଥିଲା

ଯେ ଜାର କବିବପ୍ରରେ ବବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡିକର
ଶର ଓ ଲୋକବର ଅସୁରିଧା ଭାବ ବୌଣିଥି
ଉପକାରର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମାଛିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଶାହେବ ଏବର୍ଷ ଧୂରୀ ସେହି ନିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବରବାକୁ ପ୍ରକାର ହେବାକୁ ଅନୁମାନ ହୁଅର
ଯେ ଉଚ୍ଚ ଦେବାତାର ଜାର ଉତ୍ସବରେ
ଅସବ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ଯେବେ ପେରୂପ
ହୋଇଥାଏ ତେବେ ବେପ୍ରକାର ଭଲ ହୋ-
ଇଥି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଗଭିର୍ବର୍ଷ ଓ
ଉଚ୍ଚ ଦୂରବର୍ଷର ଉତ୍ସବରେ ପରମାଣ ଧର୍ମ-
ବାଧାରରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ କି ଅବାରୁ ଉଚ୍ଚ-
ପଶରେ ମାତାମନକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ କି ଥାରେ
ଜାରାତ ଅମ୍ବେନେ ବାପ ହୋଇ ଉଚ୍ଚଥିଲୁ
ଯେ ଉଚ୍ଚ ଅଧେଶା ଜାର ଉତ୍ସବରେ ଭଲ
ନୁହିଲ ଓ ଗଭିର୍ବର୍ଷ ଭାବୁକୁ ଅନେକ ଅବିଭୁ
ଜୀବ ହୋଇଥିଲା ।

ଡେଶାର ଉତ୍ସବ ସକାଶେ ଯେମନ୍ତ ବବ-
ର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ଜେମନ୍ତ (ଅଥବା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ
ହେବ) ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଏହାର କଥାକ ଏହେ ମନ ଯେ ଅପର ସା-
ନ୍ଧରେ ଯାହାର ଉତ୍ସବ ହେବୁ ଏଠାରେ ଜାରା-
ଥାର ସୁଜା ଅମଳକର ଅଗଜା ହେବିଥିଲା ।
ହୃଦୟାଳୀ ଓ ସଂବାଦପତ୍ର ହେବର ମରଳପ୍ରଦ
ବିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରଗଣିତ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ
ତୁଳ ଗୁପ୍ତାଳୀ ଓ ଦୁଇ ସଂବାଦପତ୍ର ହେବାକୁ

ବେବଳ ଅନର୍ଥ କାର ହେବିଥିଲା । ଉକ୍ତ ପୂର୍ବ
ସଂବାଦପତ୍ର ବେବଳ ଅପଣାଗ୍ନିମରରେ ବିଜ୍ଞା
ବର ଦିନପାତ କରୁଥିଲୁ । ଏଥରେ ପ୍ରବତ୍ତ-
ପଶରେ ଜାହାର ଦୋଷ ଅସୁର ଅମ୍ବେନାରେ
ଜାହା ବିଗ୍ରହ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ କେତ୍ତ ବେ-
ବଳ ସାଧାରଣ ହୁଏ ଓ ମନ୍ତର ଅନୁସରଣ କରି
ଏବଳ ବହୁ ପାରୁ । ଯେ ଏବ ସ୍ଵତ୍ତବାନର
ଦୂରଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂବାଦପତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏବୁ
ବାଧାରଣ ମନ୍ତର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦିବାର ସଂବାଦପତ୍ରରେ ବି-
ଜୁକ ସହିତ ତା ଅନ୍ତର୍ମନ ପ୍ରକାଶ ଅପଣା
ମଧ୍ୟରେ ସୁଦି କରିବା ପରିଚ୍ୟାବ କରି ସାଧା-
ରଣ ମଜଳ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିଲୁ ତାହା ହେଲେ
ବଢ଼ି ଅନନ୍ଦର ବିଷ୍ୟ ହେବ ।

ଜା ୧୯୭୫ ମସିହା ତା ୨୦ ରାତରେ ଯେଷ
ହେବା ବର୍ଷ ବାବକୁ ବିଜ୍ଞାପନର ସେହିମେହୁ
ଅବାୟର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ଓ ଲେପ୍ଟନେଶ୍ଵର
ବବର୍ତ୍ତିକର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବାହାରିଥାଇଁ ଉଚ୍ଚର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ଭଲକରିତରୁପେ
ଓଡ଼ିଶାରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଦ୍ୟାତ୍ମ ହୋଇ
ଥିଲା । ସଥା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର	୫୩୮୯୦	୫୧୫୦୮
କଟକ	୪୭୨୪୭	୪୭୨୦୭
ପୁରୀ	୪୭୯୦୮	୪୭୯୦୮
ବାଲ୍ମୀକିର	୪୭୯୮୦	୪୭୯୦୮

ଭାବୁ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ବେଶ୍ୟାଏ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ କର ବଜାଲାପ୍ରଦେଶର ୧୫ ଜାରିରେ କାରି
ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ମୋଟରେ ୪ ୮୮୭୫୧୯୯୯
ଭୂମି ଉପରେ କର ବିଜ୍ଞାପନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ ୩ ୯୩୮୮୭୯୯ ଅଧିକ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।
ଘରର ଶେଷ ୩ ୯୩୮୦୦ ଶାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୩ ୯୩୮୮୯୯ ଅଧିକ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।
ବଜାଲାର ଯେଉଁ କଲାରେ ହୃଦୀକିରଣ ପଢ଼ିଥିଲା
ବେହସରୁ ମୁହଁରେ ବିପୁର ବାଜା ପଡ଼ିଗଲା ।

১৯৭৭ সেপ্টেম্বর। ✓

ଅମୃମାନଙ୍କ ଛେତ୍ରକୁ ସବୁ ଉଣ୍ଡର୍ ହେ-
ଅଳ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଅଦିଶ୍ଵଳେ
ସେ ସମୟରେ କଟୁବରେ ବାଇସ୍ତୁଲୁ ପରିବ-
ର୍ତ୍ତରେ ଗେଟିଏ ବଳେଜ ଶ୍ରାପନ ବରିବାର
କଥା ରାହାଇଥାରେ ପ୍ରକାଶ ଖୋରଥିଲେ ଓ
ଛନ୍ଦ କିମିକର ସାବେବଙ୍କ ଜଞ୍ଜା ଯେ ବା-
ର୍ଷିତ ଟ ୧୨୦୦୮ ଟଙ୍କା ଅଧିକା ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ
ହେଲେ ବେ ଏ ପ୍ରକାବକୁ ପରିଷା ବରୁ ହେ-
ବିବେ । ଜକ୍ର ଠକା ମାତ୍ରକୁ ଏକ ହଜାର
ରେଣ୍ଟୀଏ ଉଚିଲିପିଜଗୁପେ ଶର୍ତ୍ତ ହେବ ଯଥା—
ଏବଂବୟ ଅଧିକ ମାତ୍ରକ ଟ ୪୫୮

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାପକ ପତ୍ର ୧୯୫୨

„ଆପକ ୩୫୦

“ରାଜ୍ୟକ-ବିକାଶ” ୧୦୮

ବାବେ ଶର୍ମି ୫ ୧୦୯

ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଇସ୍‌କ୍ଲର୍ ମାସକୁ ୫୫୮୪୯୮ ବ୍ୟଧି
ହେଉଥିଲୁ ଯେଉଁଠାଣ୍‌ଖରୁ ଗର୍ବିନ୍‌ଦେଶୀ ୨୭୫୦
ଟିଆର୍କୁ । ଯାହା ହେଉ ବାର୍ଷିକ ମୋଡ୍ ୫୫୪୦୦୦
ଟାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେଜ ବିଦ୍ୟାଳୟ ହୋଇ
ଆରବ ଓ ଯେପୁଳେ କାଳା ଓ ପାତଳା ବିଲେ
ଛମାନକରେ ୫ ୦୦୦୫ ଡାଇନ୍ ୫ ୩୦୦୦୦
ଏର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟଧି ହେଉଥିଲା ସେ ସୁଲେ ପ୍ରସ୍ତୁତି
ରୋକୁ ଜୀବା କୋରିବାରୁ ହେବ । ଅସ୍ଵକ
ଟ ୫ ୦୦୦୫ ବା ମଧ୍ୟରେ କମିଶନର ବାହେବ

ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରାଣାୟ ରେହାଗ୍ରାମ ଉଠାଇ-
ବାକୁ ତୈଣ୍ଡା ବରିବେ ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି ।
ଏଥାକୁ ଲେଖାଇଲେଖା ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଏହି
ଅଭିଗ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ ବରିଅଛନ୍ତି କି ସେବେ ଏ-
ବୁଧ ରେହା ପାଞ୍ଚଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାଣୀର
କମିଶକର ସାହେବ ଆଶ୍ରାୟ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ
ଆବଶ୍ୟକ ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁ ଦେଇ
ଅଶ୍ରାୟରୁ କଲେକ ବିଧାଇବେ ।

ଉଥର ଲାଖିଇ ମର୍ଦ୍ଦରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଧୁ-
ନେଶ୍ଵର ବନ୍ଦରୀର ସାହେବ ଏବ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଗର
ଅପ୍ରେଲ ମାସ ଜା ୨୨ ରାତରେ ଲେଖି ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ରେ
ରେବା ଉଠି ଘାରେ ବି ନା ଜାଣିବା କାରଣ
ବନ୍ଦିଗନର ସାହେବଙ୍କ ବିକଟକୁ କଥ ଲେଖି
ଅଛୁଟା । ଉଚ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରେ ଏହା ମଞ୍ଚ ଲେଖା
ଅଛୁ ଯେ ତେଣାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳେକରେ
ପଢ଼ିବା ରକ୍ତ ଶବ୍ଦ ଅନେକ ପାଦ୍ୟାପାଇଁ ଜାହାନି
ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଓଡ଼ିଯୁମାନେ ବହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରେସି-
ଡେହିଟାକୁ ସେମାନେ ଅନେବ ଅନୁଭବେ
ଥିବାରୁ ହିସ୍ତର କ୍ଷର ସହ୍ୟ ବରିବାକୁ ବାଧ
ନେବାକୁ କାରଣ କଲିବାକୁ କି ଗଲେ
ଉଧାୟ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ଉଧାୟ
ନାହିଁ । କୌଣସି କହାଲି ବା ବିହାରୀ ଏବୁଷ
ଦୂରକସ୍ତାରେ ପଢ଼ଇ ହୋଇ କାହିଁ ଅଜ୍ଞାନ
ଯେବେ ଓଡ଼ିଯୁମାନେ କଟକରେ ବଳେକ
ସ୍ଵାପନ କର ପାଇନ୍ତି ତେବେ ଜାହାଙ୍କୁ କହି
ଦିଲ୍ଲି ସାହାଯ୍ୟ ବରିବାର ଭାବେ ।

ମାରକୁ ମାସ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଣ୍ଡାଏ ରେତା
ଏଠାରେ ଉଠିପାରିବ ବୋଲି ଅମ୍ବେଳାଜେ
ପାହିଁ କର କହ ନ ଘାରୁଁ, ତେବେ ଗ୍ରାସକୁ
ବନିଶନର ସାହେବ ସେବୁଥ ଉତ୍ତାପ୍ତି ଚା-
ଇରେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବରୁ ଅରମ୍ଭ କରିବାକୁ
ସେବେ ସେହିପରି ରେତା ହଂଗରରେ ଯତ୍ନ
ବରକୁ କେବେ କହିର ଫଳାଫଳ ଦେନବା-
ରେ ଅସବ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେଳାଜେ ଉତ୍ତାପ୍ତିର
ସହି ମୀଳି ହୋଇ କହିଅଛୁଁ ସେ ସବୁ ଟଙ୍କା
କବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦେବାର କରିବ । ତେଣାର
ଦୂରବସ୍ଥା ଅମ୍ବେଳାଜେ ଗ୍ରେଲଟ ସାହେବଙ୍କ
ଅବଧିର ଲାହିଁ ଓ ଯେଉଁ କଲା କେ ହେବା
ଭର ଦୟିବା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଜହିଁ ପାଇ ଜକ-
ର୍ମିମେଶ୍ଵର ଦେଇ କବୁ ବରୁ ଲାହାନ୍ତି ଉଠିବା
ତେଣୁମାଝ ଦେଇଲା ସାହାଯ୍ୟର ଆମ ଉଠିବା
କର ହୋଇ ଲାହିଁ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ଚନ୍ଦନଯାଧା ।
ଡେଲାର ଯେତେ ସ୍ରାନରେ ଚନ୍ଦନଯାଧା
ହୃଦୟ ସବୁଠାରୁ ପୁଣ୍ୟର ଚନ୍ଦନଯାଧା ଉତ୍ତମ
ଚୋଲ ବହୁବାଳରୁ ଏଠା ଶୈବକୁ ଜଣା ଅଛି
ମନ୍ଦିର ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ବାରମାରେ ତେବେ
ଯାଥା ଯଥାଦିଅ ଅନ୍ତରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟ-
ମେ ହିଂଗେଷରେ ରଥଯାଧା ସମୟରେ ଏକା
ବର୍ଷ ଲାଭାବଦ୍ୟ ଯାଧା ଅଗମନ ହେତୁ ଜାହା
ସବୁଠାରୁ ଅନ୍ତର ସମାପ୍ନେହର ଯଥା ହେଉଥିବା
ପ୍ରଭ୍ୟକେ ଚନ୍ଦନଯାଧା କାହିଁ କି ଉତ୍ତମଙ୍ଗଳ ଲ-
ଭାଲ ବୋଧ ହୃଦୟ ଭବ୍ରର ବାରଣ ବହୁବ
ଲୋକକୁ ଜଣା ନ ଥିବ ତେ ଅନ୍ତର ଲୋକ
ବଥଯାଧାରୁ ପୁଣ୍ୟ ବହ ଯାଧା ଉତ୍ତମବାବୁ
ପାରନ୍ତି । ବାନ୍ଦୁବରେ ଚନ୍ଦନଯାଧା ପୁରୁଷୋତ୍ତ-
ମର ସବୁ ଯାଧାଠାରୁ ବଢ଼ ଅଟଇ ତେ ଏଥର
ଚନ୍ଦନଯାଧା ଅଛି ହୌରୀପି ସୁଲରେ ହେବାର
ଅନ୍ତମାନକୁ ଆସୁ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଲୋ
ତହା ବର ଦେଖିଥିବୁ ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମର
ଅନ୍ତଗଠନ ଯାଧାରେ ହେବଳ ଶ୍ରୀ ଚରମାଧିକର
ବନ୍ଦୟ ହୃଦୟ ତେ ହେଠା ନିବାହିମାନେ ଧର
ଅର୍ଜୁକ କବନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦନଯାଧାରେ ଯେତନ
ଶ୍ରୀ ଚରମାଧିକର ଅର୍ଥ ବନ୍ଦୟ ହୃଦୟ ଦେବତର
ହେଠା ଲୋହମାତ୍ର କରିବର ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦରେ ମନ୍ତ୍ର ହୃଦୟ । ଯେଉଁ ସମୟରେ
ମୋଦରେ ହେତୁଗାର ଥିଲା ହୃତ ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦରେ ପଦ୍ମ ହୃଦୟ ଭାବାକୁ ଯାହାକୁ ଯାହା
ଉତ୍ସବର ସମୟ ବୋଲିଥାରୁ ହେବ ସମେହ
ନାହିଁ ତେ ଏହି ହେତୁରୁ ଚନ୍ଦନଯାଧା ପବୁଠାରୁ
ଉତ୍ସବ ଅଟଇ ହାରଣ ବାଲରେ ହେବଳା-
ଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତରେ
ମାତ୍ର ରହ ଥାଏ । ଚନ୍ଦନଯାଧାର ଅମୋଦରୁ
ପୁଣ୍ୟମେହେ ମୌକ ବହନ୍ତି ତେ ଶୈବ ବଜ
ସମ୍ବଲେକ ଏ ମୌକ ବରୁଥିବାରୁ ଯାହାଟି
ଏହେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୋରାଥି ।

କେବଳ ତାତ୍ତ୍ଵରଙ୍ଗ ଯାଥା ସନ୍ଧର୍ତ୍ତରେ ପୁଣ୍ୟ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଧାରୀ ଜୀବ ଉତ୍ସବ ଦୋଷ ଯାଇ ଏ
ଥାରେ ଦାରୁର ଦୀର୍ଘ ଅଯାମେହ ପୂର୍ବତ ଯାଥା
ନିବାହ ହେଲାଇ ଉତ୍ସବରମାନ ପଞ୍ଜାରୀ କ
ଅତ୍ୟନ୍ତରଙ୍ଗୁମେ ପୁରୁଷୁ ଗଣ୍ଡ ଦେବାଇଅଛି
ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟକାଳର ଅଯୋଗିଳା ବର
ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣରେ ଧୃତି ପ୍ରସ୍ତର କି
ଶାର୍ଦ୍ଦିତ କଳୁ କାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହା
କାହିଁକି ତାତ୍ତ୍ଵରଙ୍ଗ ପରୁ ଦେବାହି ॥

ତନୟ ହତ୍ଯାକାଳ ଘେରିଥିଲୁ ଓ ଏବଂତ୍ୟ ଅଧିକ ହୃଦୟ ସମାଜପ୍ରତି ଝାଁଖ କଲିଛି ଅଟଇ । ତେବେ ଯେ ପୁଣ୍ୟ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଆହୁ ଜାହା ଦେବତା ଶୈଳେଜ ଯହ ଓ ବିଶ୍ୱବି ଅମୋଦର ଗର୍ଭା ହେଉଗ ଅଟଇ । ସୁରାନିବା-
ଦିମାନେ ଅପଣା, ସାହୁରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
ଆଜତାଦର ବି ଜାହାକୁ ସେଠାମେବେ ଯାଗା
କରନ୍ତି ରେବାଦ୍ୟାର କରୀଏ ଓ ରଷା କରିଥିଲୁ
ନେବେ । ସେଠାରେ ସାହୁର ଲୋବମାନେ ପ୍ରତିଦିନ
ବିମବେଳ ହୃଦୟ ଓ ଅପଣା ଅବସର କାଳକୁ
ଜାହାଦ ଅମୋଦରେ ଅଜହାହଜ ବରନ୍ତି ।
ମଞ୍ଚସାଧନ ଓ ସନ୍ନିତ ଗର୍ଭ ଏଠାର ପ୍ରଥାନ
କିମ୍ବାୟ । ଅଗରାହ୍ୟ ସେମନ୍ତ ଯାହିଲେବଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାକ ଓ ବୀକ୍ଷଣାର ବୃଦ୍ଧି ହୃଦୟ
ଭେମନ୍ତ ମଞ୍ଚସାଧନ ଓ ସର୍ବାକ ଏ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱବି
ଅମୋଦର ପିଲା ହୃଦୟ । ଏଥାର ଅଗରାହ
ତଥାମୁକ୍ତ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଗଂଧ ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଯ-
ତତ୍ତ୍ଵ କି ଅପରିମିତ ଲାଭପାନ ପ୍ରଭୃତି କେବେ-
ବୁଦ୍ଧିର ମନ ପ୍ରଥା ଇନ୍ଦ୍ରାମଂ କାଜହୋଇଥିବାର
ହେବେଳ ଲୋକ ଅଗରାହ୍ୟ ନିନା ବରନ୍ତି ଜାହା
ଆଜଧ୍ୟ ଅଟଇ ବାରଣ ସେବରୁ ଅଗରାହ
ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ ଦେବତାନ୍ତରୀ ମନଲୋବଙ୍କର
ହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଉଲଲେବମାନେ ଅଗରାହ୍ୟ
ଯାଗାଦ୍ୟାର କଲେ ସେବରୁ ଅନୁର୍ବାହ ହୋଇ-
ଥାରେ । ଯାହା ହେଉ ଏହି ଅଗରାହାବାଲମାନେ
ଭଦକଯାଏ ସମୟରେ ସମାମେହପୂର୍ବକ ବାହା-
ରୁବାରୁ ଯାଦାଟି ଅଗ୍ରଧୀ ଅକଳପ୍ରତି ହୃଦୟ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଗରାହ୍ୟ ଲୋବଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେବୁ,
ମଞ୍ଚସାଧନ କରୁଥାନ୍ତି କେହି ଗୋଟିଏ ପିଲା
କରୁଥାନ୍ତି ଓ କେହି ଅପେ କାହାର ଚର୍ଚ-
ଆଜି ବିଶ୍ୱକ ଅମୋଦରରୁ ଏକଦିନ ରହିବାରୁ
ଆଗରାହାବାଲଙ୍କୁ ଦେଖିବାରେ ବହୁ ଅକଳତାର
ହୃଦୟ ଓ ଏମାନେ ଅପେ ଯେମନ୍ତ ସୁରଖେଗ
ବରୁଥାନ୍ତି ଭେମନ୍ତ ଦର୍ଶକର ଅନନ୍ତପ୍ରତି
ହୁଅନ୍ତି । ଏହାଜର୍ଜ ପ୍ରାୟ ସବୁଠାରେ ଲେଖ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ସୁରାରେ ଜାହା
ଆଗରା ହେବୁକୁ ଅବୟ ଲୁହିତ ଆହୁ ଓ
ଯେବେ ଥର ତୌରେ ଉନ୍ନତ ହେଉ ନାହିଁ
ତାହାର ଏହି ଯେ ଉତ୍ତରପ୍ରେଶାର ମେ-
ତ ଯେହୁମାତେ ଶିକ୍ଷାଲଭପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ହାଲୁ ଉତ୍ତର ଜାତିଅବହୁତ ସେମାତେ
ଧର୍ଥପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ଜାହା
ଏମା କିମ୍ବା ଏତେଣାର ରେବଙ୍କ

ମେଘରୁତ ଏପ୍ରକାର ଦିଶାକ ଅନୋହ ଉଠିଥି-
ବାର କୁହାୟାଇପାରେ ରେବେ ଏମାନେ
ଯାହାଙ୍କୁ ବଢାଇ ବା ନିମ୍ନଗ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ବୋଲନ୍ତ ସେମାନେ ଯେ କୌଣସିରୂପେ ସଙ୍ଗାତ
ଦିଦ୍ୟାର ଚର୍ଚ ରଖିଅଛନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରଗଂଧା ବରିବାକୁ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ତର୍ଭାବେ
କୌଣସି ସ୍ଵଳରେ ଏଥର ଚର୍ଚା ଦେଖାଯାଉଛି ।

କିଳ୍ପ କମିଟିଙ୍କ ଅସୁକାର ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପୂର୍ବ ଲେଖଟିନେଷ ଗବଣ୍ଟୀ
ସର୍ବଜଳ୍କ କାମଳ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ
ନମିତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଲ୍ପରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଁ-ଏ
କମିଟୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି ତାହାକର ଅଧିକାର
କଷ୍ଟମାନରେ ଅଛି ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତାରରେ
କୃତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତୋକ ବିଷୟ ସହି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖଟିନାହିଁ ଗବଣ୍ଟୀରଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ସବୁରଗର୍ତ୍ତ ଟେଙ୍କଲ ଗରିମାସ
ତା ୧ ରଖରେ ଏକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲିପିବଜ୍ଞ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଭକ୍ତମାସ ତା ୨୭ ରଖିର
କଲିକତା ଗଜେଟରେ ଶପା ହୋଇଥାଏ ।
ଆମ୍ବାନେ ଏ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟଟି ପାଠ କରି ଅତିଶ୍ୟୁ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ କାରଣ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର
ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ସବୁ
ଜଳ୍କରିବାମଳ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ ରହିର ଅଧି
କାଂଶ ସବୁରଗର୍ତ୍ତ ଟେଙ୍କଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେ
ରଗ କରିଥାନ୍ତି । ଏଣିକି ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତାର
ରେକ୍ଟର ବଜାଲା ଗବଣ୍ଟୀମେଟ୍ରର ଜଣେ କରିନା
ସ୍ବରୂପ କ ହୋଇ ଆପଣା ଝୁକୁରେ କେତେ
ଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ପାଇଥାନ୍ତି,
ମଧ୍ୟକ ଟ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ବେଳନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷକ
ପ୍ରତିତି ଜ୍ଞାନରେକ୍ଟର ସାହେବ ସ୍ବୀଳ ନିୟମ
କରିପାରିବେ । ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଉନ୍ନତେକଟର-
ମାଳକୁ ମଧ୍ୟ କେତୋକ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥାଏ
ମାତ୍ର କିମ୍ବା କମିଟିକ ହିସ୍ପରେ ଏ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରେ
ଯାହା ଲେଖାଅଛି ତାହା ସବାପେକ୍ଷା ହଲ ଥିବା
ଓ ସବାଧାରା ଗାନ୍ଧିବାର ଆବଶ୍ୟକ କ୍ଷମତାରୁ
ରହିର ସଂଖେଷ ଆମ୍ବାନେ ଏଠାରେ ଲେଖାଅଛି
ଅଛି । ଲେଖଟିନାହିଁ ଗବଣ୍ଟୀର ସାହେବ କହି
ଅଛନ୍ତି ଯେ କମିଟିର ଯାହା ଅଧିକାର ଅଛି
ତାହା ସେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବୂପେ ରତ୍ନ କରିବେ କାରଣ
କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯି ଲେଇଗାନେ
ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ବିଷୟ ସମବେ ମନ ନିବେଶ

କରିବାର ସ୍ଥାନ ଅଛି । କମିଶ୍ଵର ଓ କଲେ-
କ୍ଟରମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେ ଦେଶୀୟ
ସହମାନଙ୍କୁ କମିଟିରେ ନିସ୍ତମିତରୁଥେ ଉପର୍ତ୍ତ
ହେବାପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବେ ଓ ସେମାନଙ୍କରୁବା
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବେ । କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମନ୍ତ
ହଜାବ ଓ ମଥାର୍ଥପ୍ରକାରରେ ସଖାନ ହୃଥର
ଏହା ଦେଶୀବାପାଇଁ କମିଶ୍ଵର ଓ କଲେକ୍ଟର-
ମାନେ ସେବେ ତେବେ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ସଭାରେ ସେମାନଙ୍କର
ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ରଖେ କା-
ରଣ କେବେ ? ଦେଶୀୟ ସହମାନଙ୍କୁ ଏକା
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବାକୁ ଦେବା ଉତ୍ସମ ଥାଇଲ ଯେ
ତଥାର ସେମାନେ କିନା ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣା
ମନକୁ ଗୁହଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଗିବେ ।
ସେ ସମୟରେ କଲେକ୍ଟର ଏବଂ କମିଶ୍ଵର
ସଭାରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ସ୍ଥବେ ସେ ସମୟରେ
ସଭାପତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କଲେକ୍ଟର
ସେଇଁ ସହ୍ୟକୁ ମନୋମାତ କରିବେ ସେ ବନ୍ଦି
ଦେଶୀୟ ସଭ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାର ଉଚିତ ।

ବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କର ଉପରକୁଣ୍ଡି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପାଠ
କରି ଅମ୍ବୋନେ ବଜ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିବୁ ।
ସମ୍ମର ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ ଅନେକ ପ୍ରକାର
କମିଟୀମାନ ଦିସ୍ତର୍କୁ ହୋଇଥିଲା ସଥା ଟାଉକ-
କମିଟୀ ରେଉସେ କମିଟୀ ଦାର୍ଶନିକିଷ୍ଟାଳୟ
କମିଟୀ ଶିଶ୍ରମିଟୀ ଇତ୍ୟାଦି କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ
କିଶ୍ଚାର ଏହି ଯେ ଏ ସବୁ କମିଟୀର କୌଣସି
ପୁଅର ଅଗ୍ରିତ୍ତ ନାହିଁ ବରଂ ଏ କିମ୍ବର କମିଶ୍ନ-
ନର ବାନନ୍ଦା ସାହେବ ଏ କଥା ଉତ୍ସମବୁଦ୍ଧି
ଜାଣି ବାରମାର ଗଗଣ୍ଠମେଘଙ୍କ ଜଣାଇଥିଲା
ଯେ କମିଟୀମାନ କେବଳ ଭାଗ୍ୟକୁ ଅଟଇ
ଏହାଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୁଅର ନାହିଁ
ପ୍ରକୃତରେ ସରକାରୀ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀମାନେ
ଯାହା କରନ୍ତି ଘେରୁରେ ଏମାନେ କେବଳ
ଆଜ୍ଞା ମଣିମା କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ଏଥରେ କମିଟୀର ଦୋଷ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ହାକିମଙ୍କର ହୋପ କିମ୍ବର କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ
ସ୍ଥାନୀୟ ବର୍ତ୍ତାବର୍ତ୍ତୀ ବୋଲି ସମସ୍ତ
ଲେଖେ ଜାଣନ୍ତି ବିଶେଷରେ ସଜ୍ଜର ସହ୍ୟ-
ମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଜମିଦାର ଓ ତେସଟୀ
ପ୍ରଭତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ କର୍ମଚାରୀ ସ୍ଥବାରୁ କଲେ-
କୃତକର ଅଧୀନବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲିଯାଇ ଆରନ୍ତି ।
ସବରଂ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ କୌଣସି କଥା

କହିଲେ କି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ତହିଁର ପ୍ରତିବାଦ
କରିବାକୁ କେହି ସାହିତ୍ୟ ଦୁଆନ୍ତ ନାହିଁ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ଅଥବା ସହ୍ୟ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମନ
ଯୋଗାଇ ପାରିଲେ ଅଧିକାର ଶୈୟ ବିବେଚନା
କର ସାହେବ ଯେଉଁ ବାଠରେ ଗୁଲନ୍ତ ତହିଁର
ଅନୁଗାମୀ ଦୁଆନ୍ତ । ହାଜିମାନେ ଯେବେ ଦେଖି
ଶୈୟ ଲେକିଲୁ ଅଧିକାର ମତାନ୍ସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଥାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ସ୍ଵାଧୀନତା ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଉଥାନେ ତାହା
ହେଲେ କବାର କମିଟି ଭାଗସର୍ବ ଦୁଆନ୍ତ
ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ ସର ରାଗର୍ଜ ଟେମ୍ପଲ
ସମ୍ମରି ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି
ଯେବେ କିମ୍ବା ହାଜିମାନେ ତାହା ସାର୍ଥର୍ଥଗୁଡ଼ିପେ
ପ୍ରତିପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ କେବଳ କମିଟିର
ଦୂର୍ନାମ ସୁଝାଯିବ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ବମିଟି ପ୍ରୁଣିତ ହୋଇଥାଇ ତାହା
ସଫଳ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେବୁପ ନିୟମରେ
କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇ ତହିଁରେ ଦେଶୀୟ
ସହ୍ୟମାନେ କେବଳ ବଦନାମର ଭଗିଅଟର
ସୁଖନାଥ ପଞ୍ଜେ ତାହାଙ୍କର ବୌଣ୍ଡି ସଖିକ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଲେବୁଟ୍ଟଙ୍ଗ ନାଚର ପ୍ରଦୂଷିତ ମହିମା
ଆରେ ଗଲୁଅଛି । ଏଥରେ ପ୍ରଥମରେ ଲୋ-
କମାଜେ ଯେମନ୍ତ ଏ ମହିମାକୁ ସେଇ ବର୍ଣ୍ଣି-
ଯାଇଲେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳକୁ ଭାବା ଅନେକାଂଶରେ
ବିଦ୍ୱାଳ ପଡ଼ିବାରି । କିମ୍ବରେ ବିଲମ୍ବ-
ଦେବାନ୍ତ ହୋଇ ଦୃଅଇ ଏଥାର ମହତ୍ତ୍ଵ ଉପ-
ପତ୍ରଗଲା । ଭାଲୁକୁହାତେ ଖୋଜିବ ଥାର ଅଛି-
କୁପ୍ରଥମ ନାମ ବାହାର ନାହିଁ ।

ଗନ୍ଧପ୍ରାହର ଅଛିମୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ନଗରରେ
ହୋଇ ଆଜି ଓ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷା ମନ୍ଦାଯା
କେଉଁଥିଲେ ସୁଦା ଦେଲକୁବେଳ ଗରମ ଅସହ
ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଉପସମ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ଅଧିକ କରେସା ପ୍ରସରର
ଥିବା ଯୋଜନାର ପକ୍ଷେଷାର ହେଉଥିଲୁ
ସେବାଦ୍ୱାରା ଯାହା ବୁଦ୍ଧା ହବାରେ ଯୋଜନା ନ
ଶୁଣିବାରୁ ଥୁଅଁଙ୍କଳ ଯୋଗେ ଦିନବଳତ୍ତାର
ଯାହା ବୁଦ୍ଧା ହେଉଥିଲୁ ଓ ବୋଲୁବ ଦେଖିବ
ଶୀଳ ବଳ ପାଇରେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଲୋକ କମ୍ପ
ହେଉଥିଲା ।

ଅଛିଲେଇସର୍ ଏତୁ ଜଣାଗଲୁ ଯେ କାହିଁ କେ-

କୁଣ୍ଡଳାଥ ଦେ ବାଲେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବରତ
କଳ ଅଣିଥାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତାଖାରିଣୀଙ୍କ ସହିତ
ଏଥର କି ସଂକଳିତ ଅମ୍ବମାନେ ଠିକ୍ ଶୁଦ୍ଧିପାରୁ
ଜାହିଁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ବାବୁ ବରତ ପ୍ରମୁଖ
କର ବିନ୍ଦୁ କରିଥିବେ ଯେବେ ଭାବା ହୋଇ
ଆଏ ତେବେ ଏ ଶ୍ରୀଶ୍ଵର ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ଵର
ବାସିମାନେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ତମରେ ନିବାହ
ହେଉ ଅଛି ।

ତେବେ ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ହୋଇ ଅସୁଅଚିନ୍ତ୍ୟ । ହୁନ୍ତୁ ପ୍ରେସ୍ଟି ଏଠ ବୋଲି-
କ୍ରି ଯେ ଏହାଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ବେଳେ ଏହି ଏବେ ବି-
ଲୀଭରେ ଅନେକ ଗ୍ରଜାର୍ଥୀ କରିଅଛନ୍ତି
ବିର୍ତ୍ତମାନ ଏହାଙ୍କର ପୁରୁଷ ନାହିଁ କେବଳ ତିବ୍ର
ନୋଟି କଲାଣ ଅଛି । ଉପିଷ୍ଠାତରେ ଏଠାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନରିଲ ହେବେ ଏହି ଆମାରେ
ଏଠାକୁ ଆଶମନ କରିବାର କେହିଁ ଅନୁମାନ
ବରନି ।

ବରେମାରେ ଲୋକମାନେ ଗୋଲମାଳ ତ
ଶୁଖିବାରୁ ନଗରର ନାନା ସ୍ଥାନରେ ବିଧାତା
ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ଓ ବିଲାପୀ ଗୋଲ
ଦାକମାନେ ମୟ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ପେଶାର୍ତ୍ତରେ ଯେଉଁ କଷିଳର ଅନ୍ତିମାତ୍ର
ହୋଇ ଯାଇଥିଲୁ ଜନ୍ମନ୍ତର ୧୯୦୦ ଲେଖ ଏବଂ
ଦିନା ସଦାରେ ପଞ୍ଚ ରହୁଥିବାର ବେଠା କରି-
ଗନ୍ଧର ଗବ୍ର୍ରମେଣ୍ଟକୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ଓ ଏ
ଜଗରକ ପଞ୍ଚମାଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଲୁପେ ଲାଗୁ
ହୋଇଥିଲା ।

ଗବ୍ରୁର ଜେନ୍କରିଲ ବାହାପୁର ଅଗାମ
ଅକୁଳୁର ମାସରେ ସିମଲାତାରୁ ଗଲିବତାକୁ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ ଦରବେ ଦୋଳି ଶୁଣାଯାଏ
ଫେର ଅସିଲାରୁ ପ୍ରିନ୍ତ ଅବ୍ ବେଳୁଷଙ୍କର
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଥୁମୁକ୍ତ ତେବ ;

ଶୋମପ୍ରକାଶ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅନେଇବାର
ଏବନ୍ଦିକୁ ବାଗଜର ନୌବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବସି ଫିଲେକେଳିଯୁଗାରୁ ନେବା
ନିବୋ ଉପବାଗର ହର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ
ନୌବାର ଲମ୍ବ ୧୫ ଚିତ୍ତ ମୋଟ ୮୮ ଲଞ୍ଛ
ଗଣ୍ଡର ୮୨ ଲଞ୍ଛ ମାତ୍ର । ଦିନକୁ ଦିନ ବେଳେ
ଆର୍ଯ୍ୟ କଥା ଶାସନ ଉପରୁ ।

ତାକୁ ମହାଦୂଲିଳ ସରବାରଙ୍ଗର କଣ୍ଠର
ସମ୍ବନ୍ଧ ସବାରେ ପଣ୍ଡିତ ମହେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟବନ୍ଦୀ
ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ବାବୁ ବାଲାକୀଶ୍ଵର ଠାକୁର
ଟ ୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଏହାରେ

ଯେଉଁପ ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ବଦାନ୍ୟତା
ଦେଖାଯାଏ ଆଜି ଅଛି ଅନୁଭବର ଅଂଶ ।

ରଜ୍ଞିଗତେ ଲେଖାଥିବୁ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାର
ସକା ଅପଣା ଅସ୍ଵକାର ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା
ଦେଇଥିବୁ ଯେ ମହାକଳ ଓ ଅପରକ୍ୟୁ-
ମାନେ ଯେ ସେଇଁ ବ୍ୟବଧାୟ କରୁଥିବୁ
ତାହା ଶବ୍ଦବିବରରେ କରିବେ ଓ ବୌଦ୍ଧମା
ନତେ ସକା ଇଂର୍ଜିଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶ
ହେବେ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ତଳକୁଣ୍ଡିତ ବିସ୍ତିମାନ ଗଲିତ କୁମାର
ତା ଏ ଦୂର ଦେଲ ଏ ଶାପମଧୁରେ ଛାତ୍ର
ଦର ସାହେବଙ୍କ ଘାଟ କବିତରେ ତିଳମ ହେବ

ନେମର ବସ୍ତି ଲମ୍ବ ହା ଧାଇ ଗରଜ
ହା ଶ୍ରୀ କବିତା ପାଠ ମାତ୍ର

ନୀମର ବିଷ୍ଟି ଲମ୍ବ ବା ୨୦ ଲ ଚରଣ
ବା ୨ ଲ ଦୋଢ଼ାଇ ୧୫୦ ଦସା ଗ ମ ଫଟା :

ମୁଦ୍ରା କିଣ୍ଡିଲମ୍ ହାଟର ରଙ୍ଗତା
ହାଟର ବୋଲ୍ଡିଙ୍ ୨୫୦ ଦସା ମାଣ୍ୟ

ସବୁ ମୁହାନ ହିସ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣକର । ଯାହାକର ଚରଣଦିଵ
ବରନୀର ଅବଶ୍ୟକ ଯଥା ପ୍ରାନ ଓ ସମ୍ମଦ୍ଦିତ
ଉପଶ୍ରିତ ହୋଇ କଲନେଇ ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟମନ-
ତେ ଜ୍ଞାନ ହେବ ।

କୃତ । ୧୨୧୬ } ସାଥୀ ସାମଲ
ସାଥୀ ମଜ୍ଜାବାଳ

Cuttack } N. K. Das.
The 31st May 1875. } *Jt. Inspector of Schools Orissa.*

ମୁଦ୍ରପାତ୍ର ।
 ବାରୁ ଗମଗୋପାଳ କୃତ୍ୟେ
 ଧର୍ମ ବଜାଯାଇ ଗଲା
 ଶା ଦଙ୍ଗା ଦରେ ମଧୁସୂର
 ବାରୁ ଧରୁଣ୍ଣାହମ କର
 ସମଲିପୁର ଅଚି

ଶ୍ରୀକୃତ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ସବମେଘପିତା ସହରଦୀ
ଯାବଜ୍ଞାରୁ ଲକ୍ଷତତ୍ତ୍ଵି । କଥାଗାନ୍ଧୀ
ମହାତ୍ମେ ପ୍ରସରିତ ହେଲା ।

ଅଳ୍ପ କୁ।

ବୃଦ୍ଧିଶାପିତା କା ରଖ କୁଳ ପନ୍ଥ ମୁଦ୍ରଣ

ମୁଦ୍ରଣ ଜାଇବା ବାବିତ୍ତ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭ

100A

ଲୋକଟଙ୍କ

ବୁନ୍ଦିପରମାଣ ୧୯୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକଟଙ୍କ ପୁରୁଷ ୨,୨,୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୯୫୯୯

କାର୍ତ୍ତିକ ବିବରଣୀ

ଶ୍ରୀପୁରୁଷ	କ	୧୨୫
ମୁଖଲାଭାନ	କ	୪୦,୦୧୯
କୁଳ	କ	୧୪,୭୦,୦୪୦
ବୌଦ୍ଧ	କ	୦
ଆନନ୍ଦକାର	କ	୨୨୨୭

ମୋଟ କ ୧୪,୬୪,୮୮

କେଉଁ ଜାଇବେ ବେଳେ ମୁଦ୍ର

ଶ୍ରୀପୁରୁଷ	କ	୨
ମୁଖଲାଭାନ	କ	୪୪
କୁଳ	କ	୧୨୧୦
ବୌଦ୍ଧ	କ	୦
ଆନନ୍ଦକାର	କ	୦

କ ୧,୬୯୦

କ

ପୁରୁଷ

୧

୧୨୭

କ ୨୭୯,୭୭୯

କେଉଁ ଜାଇବେ ବେଳେ ମୁଦ୍ର

କେଉଁ ଜାଇବେ ବେଳେ

କ ୨

ବସନ୍ତ	କ	୨
କୁଳ	କ	୨୫୯
ଭବରୁବେଶ	କ	୧୦୨
ଅବୁଦ୍ଧିକା	କ	୫
ଯାପାଇ	କ	୦
ପୂର୍ବତାଳ	କ	୧
ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଓ ହୁଣ୍ଡୁ	କ	୮
କନ୍ଦୁପୁର ବର୍ତ୍ତ	କ	୮
ଆନନ୍ଦକାରୀ	କ	୨୮୯

କ ୧,୬୯୦

ପୁରୁଷ

୧

୧୫

ମୋଟ ୮୭୭	କ	୮୦୭
ଯେବେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ ମୁଦ୍ର		
ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ	ସ୍ତ୍ରୀ
ମୁଖଲାଭାନ	୨୭	୨୭

ଏକଦଶର ଆନନ୍ଦକାରୀ	୧୯୯	୧୯୭
ଆନନ୍ଦକାରୀ ଚାର୍ବିଷ୍ଟ	୧୪୩	୧୨୯

୧୨	୫୨	୫୨
୨୦	୫୪	୫୪
୧୮	୫୫	୫୫
୧୯	୫୫	୫୫
୨୦	୫୦	୫୦

୨୧	୫୮	୫୮
୨୨	୨୮	୨୮
୨୩	୨୯	୨୯
୨୪	୨୯	୨୯
୨୫	୨୯	୨୯

ବ୍ରଜର ଉତ୍ସ	୮୩	୧୧୮

ଯେବେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ ମୁଦ୍ର

ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ

୨୭ ୨୭

୧୦୧ ୧୦୧

୧୦୨ ୧୦୨

୧୦୩ ୧୦୩

୧୦୪ ୧୦୪

୧୦୫ ୧୦୫

୧୦୬ ୧୦୬

୧୦୭ ୧୦୭

୧୦୮ ୧୦୮

୧୦୯ ୧୦୯

୧୧୦ ୧୧୦

୧୧୧ ୧୧୧

୧୧୨ ୧୧୨

୧୧୩ ୧୧୩

୧୧୪ ୧୧୪

୧୧୫ ୧୧୫

୧୧୬ ୧୧୬

୧୧୭ ୧୧୭

୧୧୮ ୧୧୮

୧୧୯ ୧୧୯

୧୨୦ ୧୨୦

୧୨୧ ୧୨୧

୧୨୨ ୧୨୨

୧୨୩ ୧୨୩

୧୨୪ ୧୨୪

୧୨୫ ୧୨୫

୧୨୬ ୧୨୬

୧୨୭ ୧୨୭

୧୨୮ ୧୨୮

୧୨୯ ୧୨୯

୧୨୧୦ ୧୨୧୦

୧୨୧୧ ୧୨୧୧

୧୨୧୨ ୧୨୧୨

୧୨୧୩ ୧୨୧୩

୧୨୧୪ ୧୨୧୪

୧୨୧୫ ୧୨୧୫

୧୨୧୬ ୧୨୧୬

୧୨୧୭ ୧୨୧୭

୧୨୧୮ ୧୨୧୮

୧୨୧୯ ୧୨୧୯

୧୨୨୦ ୧୨୨୦

୧୨୨୧ ୧୨୨୧

୧୨୨୨ ୧୨୨୨

୧୨୨୩ ୧୨୨୩

୧୨୨୪ ୧୨୨୪

୧୨୨୫ ୧୨୨୫

୧୨୨୬ ୧୨୨୬

୧୨୨୭ ୧୨୨୭

୧୨୨୮ ୧୨୨୮

୧୨୨୯ ୧୨୨୯

୧୨୨୧୦ ୧୨୨୧୦

୧୨୨୧୧ ୧୨୨୧୧

୧୨୨୧୨ ୧୨୨୧୨

୧୨୨୧୩ ୧୨୨୧୩

୧୨୨୧୪ ୧୨୨୧୪

୧୨୨୧୫ ୧୨୨୧୫

୧୨୨୧୬ ୧୨୨୧୬

୧୨୨୧୭ ୧୨୨୧୭

୧୨୨୧୮ ୧୨୨୧୮

୧୨୨୧୯ ୧୨୨୧୯

୧୨୨୨୦ ୧୨୨୨୦

୧୨୨୨୧ ୧୨୨୨୧

୧୨୨୨୨ ୧୨୨୨୨

୧୨୨୨୩ ୧୨୨୨୩

୧୨୨୨୪ ୧୨୨୨୪

୧୨୨୨୫ ୧୨୨୨୫

୧୨୨୨୬ ୧୨୨୨୬

୧୨୨୨୭ ୧୨୨୨୭

୧୨୨୨୮ ୧୨୨୨୮

୧୨୨୨୯ ୧୨୨୨୯

୧୨୨୨୧୦ ୧୨୨୨୧୦

୧୨୨୨୧୧ ୧୨୨୨୧୧

୧୨୨୨୧୨ ୧୨୨୨୧୨

୧୨୨୨୧୩ ୧୨୨୨୧୩

୧୨୨୨୧୪ ୧୨୨୨୧୪

୧୨୨୨୧୫ ୧୨୨୨୧୫

୧୨୨୨୧୬ ୧୨୨୨୧୬

୧୨୨୨୧୭ ୧୨୨୨୧୭

୧୨୨୨୧୮ ୧୨୨୨୧୮

୧୨୨୨୧୯ ୧୨୨୨୧୯

୧୨୨୨୨୦ ୧୨୨୨୨୦

୧୨୨୨୨୧ ୧୨୨୨୨୧

୧୨୨୨୨୨ ୧୨୨୨୨୨

୧୨୨୨୨୩ ୧୨୨୨୨୩

୧୨୨୨୨୪ ୧୨୨୨୨୪

୧୨୨୨୨୫ ୧୨୨୨୨୫

୧୨୨୨୨୬ ୧୨୨୨୨୬

୧୨୨୨୨୭ ୧୨୨୨୨୭

୧୨୨୨୨୮ ୧୨୨୨୨୮

୧୨୨୨୨୯ ୧୨୨୨୨୯

୧୨୨୨୨୧୦ ୧୨୨୨୨୧୦

୧୨୨୨୨୧୧ ୧୨୨୨୨୧୧

୧୨୨୨୨୧୨ ୧୨୨୨୨୧୨

୧୨୨୨୨୧୩ ୧୨୨୨୨୧୩

୧୨୨୨୨୧୪ ୧୨୨୨୨୧୪

୧୨୨୨୨୧୫ ୧୨୨୨୨୧୫

୧୨୨୨୨୧୬ ୧୨୨୨୨୧୬

୧୨୨୨୨୧୭ ୧୨୨୨୨୧୭

୧୨୨୨୨୧୮ ୧୨୨୨୨୧୮

୧୨୨୨୨୧୯ ୧୨୨୨୨୧୯

୧୨୨୨୨୨୦ ୧୨୨୨୨୨୦

୧୨୨୨୨୨୧ ୧୨୨୨୨୨୧

୧୨୨୨୨୨୨ ୧୨୨୨୨୨

୧୨୨୨୨୨୩ ୧୨୨୨୨୨୩

୧୨୨୨୨୨୪ ୧୨୨୨୨୨୪

୧୨୨୨୨୨୫ ୧୨୨୨୨୨୫

୧୨୨୨୨୨୬ ୧୨୨୨୨୨୬

୧୨୨୨୨୨୭ ୧୨୨୨୨୨୭

୧୨୨୨୨୨୮ ୧୨୨୨୨୮

୧୨୨୨୨୨

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୧

ତା ପରିମା କୁଳ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହା ମହିଳା ମୁଁ । କେୟଣ୍ଡ ବିଶେଷ ଜେ ପରିମା ସାଲ୍ ଘରିବାର

{ ଅତିମ କାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲ ୫୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଭାବରାଗୁର ୫୯୮ }

ଅଦୀଳଙ୍କ ପୋଖର ଜଳ ଦମକଳଦ୍ୱାରା
ଶୁଣାଇବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆମ୍ବେମାନେ ଗର୍ବପ୍ରାହିରେ
ଲେଖିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଗର ଗରିଦାର ଦୂରରେ କିଛି
ଧାରି ଉଠି ନ ଥିଲ ସେହିନ ପାଇଁ ଉଠିବାରୁ
ମୋଟିଏ ଭାଗ ଯାଥା ଲାଗିଲ ଓ ଲଗର କିନା
ତହିଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଷ୍ଵରୀ କୌତୁକ ଦେଖି-
ବାରୁ ଅରିଥିଲେ ଫଳତଃ ଦମକଳଦ୍ୱାରା ଏତେ
ପହଞ୍ଚିବେ ଓ ଏମନ୍ତ ମୀତ୍ର ଜଳ ଉଠେ
ବୋଲି ଲୋଚନ୍ତୁ କଣା ନ ଥିଲ ଦର୍ଢିମାନ ଭାବା
ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଜାହାନର ଯେମନ୍ତ ବୈ-
ଦୂର ସେତୁପର ଶିକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ ଏଣିକି ବହୁବ୍ରାତ
ଜଳ ଥିବା ପୋଖରେଥିବୁରୁ ଶୁଣାଇବାରୁ ହେଲେ
ଦମକଳ କିନା ବେହ ସେଣାକୁ ଅନ୍ୟରକେ ଜାହାନ୍
ରେ ସେପର ହେଲେ ବଠାରେ ମୋଟିଏ ଉପକାର
ହେଲ ବୋଲିବାରୁ ଦେବ । ମାତ୍ର ପୋଖରିରେ
ପଞ୍ଜ ଜଣାର ହେବା ଦମଧରେ ଅମ୍ବୁମାନଦର
ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେହ ହିଥାଇ । କିନ ଲଗାଇ କଣ୍ଠାକୁ-
ଠର ପୂରୁ ଲିବିଦନେ ପାଇଁ ଶୁଣାଇ ଦେଲେ
ହତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ଲଗାଇ ଅନ୍ତର୍ଦୟରେ
ପଛବରୁ ପୋଖର ଦ୍ଵରକୁ ପୋଛି ଅଣି ଯେମନ୍ତ
ଶୁଣାଇ ଭାବ ଓ ଗତିନିରେ ପକାଉଥାଇବୁ
ଦେହପର ପବାଇ ଦେଇପାଇବେ ଏଥିରେ ମନ୍ତ୍ର
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହରୁ ବରୁଁ । ବର୍ଣ୍ଣାଳ
ଅଭୟ ହେଲ ଉପରେ ପଞ୍ଜବ ମାତ୍ର ବସିଥିବା
ଓ ତହିଁ ଜଥରେ ତତକା ପିହାଣି ହେବାର ଅଭୟ
ପାଇ ହାରି ମୁକରଂ ସେଇଁ ମାଟି କରିବ ପୋଖର

ଶୋଇଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଇଁ ତାହା ସମୟ ବର୍ଣ୍ଣି-
କଲରେ ପୁନଃକାର କଲାକୁ ବହୁଆସିବ ବର୍ଷା-
କାଳ ଇତାକୁ ଘୋଷର୍ତ୍ତ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଅକାଶ
ଆରଣ ବରବ ସୁଜଗ୍ନ ଦେବଳ ଝଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣ ତୁ
ପରିଶ୍ରମ ସାର ହେଲା । ଉପକାର ବିଶ୍ଵଳ ମାତ୍ର
ହେଲା ନାହିଁ । ସରକାର କୌଣ ହୋଲିଯିବା
ଏମନ୍ତ ବରବାଦ ହେଉଥାଇଁ ଅଧିକା କୌଣକି
କୌଣସି ବିବେକ ଲୋକ ଏପରି ଝର୍ଣ୍ଣ ଦେବବ
ନାହିଁ ।

ଗରୁ ପ୍ରବାଣିର ଛାତ୍ରଙ୍କ ହୃଦେଶିଶିଳ୍ପ ଜଣା-
ଯାଏ ଯେ ବାଲେଷ୍ଟରର ଚୌଥି ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ
ପଦିବାର ପ୍ରଗଂଧାସ୍ଵରୂପ ଜଣ୍ଠୀର ସମ୍ମାନିଷ-
ମଧ୍ୟକ ପଦିବାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଥିଲେ ଉକ୍ତଙ୍କ
ଅଗ୍ରମ୍ କବି ହୃଦେଶିଶିଳ୍ପ ଅନେକ ଅଭ୍ୟାସଙ୍କାମ
ଗାନ୍ଧି କର ଅଛିନ୍ତା । ଆପଣା ପ୍ରଗଂଧା ଶୁଣିଲେ
ଜହାନ୍ତରେ ଅନନ୍ତର ହେବାର ମନୋଧର ସ୍ଵର୍ଗବସିତି
ଓ ପ୍ରଗଂଧାପଦ ଦେଖାଇ ବୁଲି ତହିଁ ସଙ୍ଗେ
ଆପଣା ନିମଜାର ପରିଚାଳନା ଦେବା ଓ ଅଭ୍ୟ-
ପ୍ରଗଂଧା କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ
ହେଉ କି ନ ଦେଉ ଉନ୍ମେଦିତ୍ୟାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଜାହା ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ଫୁଲି ଉତ୍ତର ହୃଦେଶିଶିଳ୍ପ ପ୍ରକଳିତମେ-
ଦିତ୍ୟରପର ଯେମନ୍ତ ଆପଣାର ଯୋଗାଜାର
ପ୍ରଗଂଧାପଦ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସେହିପର ସେଇ-
କାର କିମ୍ବା ଜାହାଙ୍କର କୁନ୍ତମ୍ (ବିଶେଷଜ୍ଞର)

ପ୍ରତିକି) କାନ୍ଦମରବା ଓ ସେହି ହେଉଥି ସଥି
ନିଯମରେ ବାଗଜଣଶିଳ ବାହାର ବରବାକୁ
ଅକ୍ଷମ ହେବା ଉଚ୍ଚାର ଦୂରର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ
କହ ଅଛନ୍ତି ।

କିମେଷରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଏହାମାନ
ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଲେ ବେ
ଯଥାର୍ଥରୁଥେ ଅପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟବର୍ମ ବର୍ଜିବେ ।
ସୁଭଗୁ ସବ୍ବପ୍ରାଚରରେ ଜାହା ଉମେଦିଆର
ଦିରଜାସୁଧର ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ହେଉ ସମ-
ପ୍ରେ ଅପଣା ମଙ୍ଗଳ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ଓ ହିତେଶିଶାଳୀ
ଏପରି ଲେଖିବାରେ ଅନ୍ୟ କାହାର କିଛି
ଅପରି ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବଢ଼ ପୂର୍ବର ବିଷୟ ସେ
ଜହାନ ସଙ୍ଗେ ହିତେଶିଶା ଅନ୍ୟ ପଦିବାମା-
ନକ୍ଷା ବେବଳ ତନା ବରୁଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେ
କାହାକୁ କାମରେ ମିଥ୍ୟାପକାଦି ପୁଣା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର
ଅନ୍ୟ ସମ୍ବୂଦସନ୍ଧି ପର ସେ ଗର୍ଭମେଘାଜିର
ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଶର୍ଵର ବରଜାହାନ୍ତି ଏହାର ଅର୍ଥ
କଣ ? ଓଡ଼ିଶାର ଅର କାଗଜବୁ ସଂବାଦପତ୍ର
ସବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖ କରୁଅଛନ୍ତି ଏହା
ହିତେଶିଶା ଜହାର ଅପେକ୍ଷା ନ ରହି କିନ୍ତୁ
ସମାଜରେ ଆପଣା ଟେକପଣ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି !
କହିବର ଦେଉ ସମ୍ବୂଦସନ୍ଧି ଗର୍ଭମେଘ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇବାର ହିତେଶିଶା ଜାଣନ୍ତି ଓ ଯେବେଳେ
ବାଲେଶ୍ୱରର ଶୁଦ୍ଧପଦିବା ସରବାର ବାର୍ଷିକ
ସବଗଞ୍ଚଙ୍କା ଦେଖି ସବାମେ ସୁନ୍ଦରରୁଅଛନ୍ତି

ମାତ୍ର ତାହା ସରକାର କାହିଁକି ଦେବାକୁ ସ୍ଥାନାର
କରୁଥିଲେ ଓ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଏ ଆବା ତାହା
କୌଣ ବଲାଗି? ଏଇ ଜାଗରେ ନିଥ୍ୟାଧିକାର
ଦେବା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଧିକାର ମହିଳା
ଅଛୁଟ କୌଣସିବୁଥେ ଦେଖାଇ ନ ପାରେ ସେ
ସେ ବିପ୍ରକାର ଲୋକ ଆଠମାଙ୍କ ଜହିଁର
କିମ୍ବା ହରବେ ଅମ୍ବୁମାଙ୍କେ ଏପ୍ରକାରଲୋକଙ୍କୁ
ଆଜିନା ଦିନାର ପାଇଁ ଜୀବ ବର ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଅକ୍ଷାଣ୍ମ କ୍ଲେମ୍

ଗତମାର ଜୀ ୨୭ ଛିଙ୍ଗର କଲିକଟା ମଜେ-
ପରେ ଦିଗଳାବୀଶ୍ଵର ଅବକାଶ କିମ୍ବା ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେ ବେଳେଶୁଣ୍ଡିଏ କାଗଜ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲୁ
ହେ ସବୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଅଛି ସୁଖବର ଓ ଜହାଁରେ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ମଜାମତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିଲା
ଆମ୍ବମାଙ୍କର କ୍ଷୁଦ୍ରପଦିକାରେ ସାନାତନୀବ
ହେଉରୁ କହିର ମନ୍ତ୍ର ଅଛି ସଂକ୍ଷେପରୂପେ
ଆଠବଙ୍ଗ ଚଣ୍ଡାର ଅଛି ।

ହୁଣ୍ଡିଲ ଯେଉଁ ନିୟମରେ ବଜା ପ୍ରଦେଶର
ଅବକାଶ ମହିମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳୁଆଛି ତହିଁ-
ରେ ମାଧ୍ୟମରେ ସେବକ ରହିଛ ନ ହୋଇ
ଉନ୍ନେଶେତ୍ରର ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଜ୍ଞାନ କର ଉହିଁର
ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ବଜାଲାର
କେତେକ ହୃଦୟରେ ବା ସବୁ ଅବେଦନ
ପଥମାର ଉତ୍ତରୀ ଓ ବଜାଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘରେ
ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସବୁ କୋର୍ଟରେକନ୍‌ମୂଳ
ମଜ ହକାଣେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ପଠାଇବାରୁ ଅବେଦନ
କାଶ ଏଲାକାର ଭବପାତ୍ର ମେଦର ଗ୍ର୍ୟାନ୍‌ଟ୍‌ର
ମନ୍ଦିରାହେବ ଗେଟିଏ ସୁରାର୍ଥ ରଫ୍ଫୋର୍ଡ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ତହିଁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା ନାହିଁ
ଜଳଶିଖ ପ୍ରସରନାଳ ଅଛି । ମନ୍ଦିରାହେବ
ବେଳନ୍ତି ଯେ ମଦିନାର ଅଭ୍ୟାସ ଫୁଲଠାର
ଅବେଦନ କରିଅଛି କିମେଷତଃ ନଗର ଓ ରତ୍ନ
ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଅୟକ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ
ନାହିଁ ଅବକାଶ ମହିମାର ଦୋଷରୁ ଜାହିଁ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଉଚିତଶ୍ରେଣୀର ମେଦର ମଧ୍ୟରେ
ପାନଦୋଷ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଛନ୍ଦକଣ ଅର୍ଥାତ୍
ଶ୍ରେଣୀ ସବଲୟୁର ଓ ଗାନ୍ଧାର କନିଶ୍ଚରମାନେ
ସାର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କେତେକଟଣ ବଳେହୁଣ୍ଡ
ମଧ୍ୟ ବହୁଧର ମଜ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଉଚିତ
ଶ୍ରେଣୀ ସହିତ ପାନଦୋଷର ବିଶେଷ ପ୍ରଣ
ଥିବାର ମଧ୍ୟ ବାନାନେ ବହି ଅଛନ୍ତି ଗ୍ର୍ୟାନ୍‌ଟ୍‌ର
ମଧ୍ୟରେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉଚିତଶ୍ରେଣୀର ଲେଖ

ପାନପ୍ରବୁଦ୍ଧି କିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଦୋଷସି କଥାକ
ଦରବା ଅସମ୍ଭବ କାରଣ ସେମାନେ ବଲତୀ
ବସବ ଆପଣାରେ ବସି ଥାନ କରନ୍ତି ।
ଦେଖିଯୁ ସବୁ ବଂଦହାର କରନ୍ତି କାହିଁ କି
ଦୋକାନକୁ ଅସନ୍ତ ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମଦର
ମାସୁଲ ଯାହା ଅଛି ତାହା ବଚିକଲେ ମଧ୍ୟ
ବିଶେଷ ଫଳ ନାହିଁ ବାରଣ ଉଠିବେ ଉତ୍ତରେ-
ଯାସ୍ତବ୍ର ବିଶେଷ କଞ୍ଚି ହେବ ବଜାଲାର
ଅସୁକାଙ୍ଗ ଲୋକ ଯେ ମଦଧାନ ବରନ୍ତି
ବୋଲି କୁହାୟାଏ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହଇ
ବାରଣ ହେବାବଦ୍ୟାର ଦେଖାୟାଏ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମନୁଷ୍ୟ ହାତୁହାର ବର୍ଷରେ ୧୦ପାଶ
ମଦନ୍ଦର ମାସୁଲ ଦିଅଇ ଓ ଏଥରେ ପୁଣି
ଇଂରାଜ ଲୋକଙ୍କର ଜର୍ଜ ଅସୁକ ଅଛି ଇଂରାଜ
ସଙ୍ଗେ ବୁନନା କଲେ ସେଠାଲୋକମାନେ
ଜଣବେ ହାତୁହାର ବାର୍ଷିକ ୨୧୦ ଅବକାଶ
ମାସୁଲ ଦିଅଇ । ବିଶେଷତଃ ବଜାଲାର ଦେଖାୟା
ଅସୁକ ଅଛି ପଦଳ ସ୍ତରରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହେବା
ଏଥର ସାଥାରଣ ଫଳ ନୁହଇ ମାତ୍ର ଅକୁଳ
ଘନା । ଅଛି ମଦଧାନହୁବୁ ଲୋକେ ଶୁରୁତର
ଅପରିଧ ଦରବାର ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେଇ ନ ଯାଏ ।
ଯାହାର ସେଷର ପ୍ରକର୍ତ୍ତା ମଦଧାନହୁବୁ ଜାହା
ବୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ ମାତ୍ର ସେଷର ପ୍ରକର୍ତ୍ତା କାଗ ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ କଲିବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ପୁଲିସ କମିଶ୍ନ୍ଡର ଓକାପଥାବେବ ମତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପାରନ୍ତି ଯେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଧ୍ୟୁକ୍ଷନ ଶୋକୀ-
ରବେ ମାତ୍ର ଭାବୁ ଜନ୍ମାଉବେ ନାହିଁ ।
ନବସ୍ଥିମେଣ୍ଡ ବଜାଳଙ୍କ ମନୁଦ୍ୟୟ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ସେ ମହିମାହେବଙ୍କ ମରରେ କୌଣସି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଉପର୍ତ୍ତ ଫେଞ୍ଚିଲ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ବଜାଳାର ଗୋବିନ୍ଦାନେ ସ୍ଵରୂପରକ ପରିଚିତା-
ଗୁଣ ଓ ଶାନ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଓ ମୋଟ ଗୋବିନ୍ଦାନେ
ଥର କରଇ ବଲେ ଜ୍ଞାନେ ବର୍ଣ୍ଣନାକରେ ଏହି-
ଗୁଣମନ୍ଦର ଅଧିକ ଘିରିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ନାହିଁ
ମହିମାଜଣାଗୁଣ ଅପରାଧ ବିଭାବ ନିଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶ
ନାହିଁ । ଏହିପରି ଅଧୀମ ବନ୍ଧୁରରେ ଏହିପା-
ରାବ ତ ଏହି ଶିଖିବରେ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଅଧି-
କଣ୍ଠାର ମାତ୍ର ସେବନ ବର୍ତ୍ତନ୍ତ । ଏମନ୍ତ ଅଧିକ
ମାନ ହୁଆଇଁ ଯେ ଅନେକଲୋକ ବେଳେ ମର
ଦେଖି ଜାହାନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକ କୁଳ
ମନ୍ଦିର ଦିଲବଦ୍ଧ ହୋଇ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେଠାରେ
ପାନ ଦୋଷ ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଏହାକ ଅଧି-
କଣ୍ଠା ହେଉଥିବୁ ଏମାନେ ଅନ୍ଧକ ପାତ୍ରଦର କି
ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ଦିନକ ଶିମନ୍ତୁ ମୁରଗ
କଲେ ଏମାନେ ଅନ୍ଧକ ପାନ କରିବାର କଣ୍ଠା
ହୋଇ ନ ପାରେ । ମାତ୍ର କରିବଗା ଓ କରନ୍ତିର
କରୁଣାର୍ଥ ପିଣ୍ଡର ଏ ରତ୍ନସମାଜରେ ଶଳଗୋ-
ପର କରି ଦେବା କତ ଗୋତମାର୍ଥ ଅନ୍ଧର ।
ଏ ଦୋଷ ନିମାରଣ ଉଦେମରେ କଳାଜୀବ
ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଆଶା
ଧର୍ମମାତ୍ର ବୃତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତେଜିତ ନ ବଲେ ଏଥର
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ଗର୍ବୁମେଘ ଉଣିଥା ସମସ୍ତ ପାଠେର
ଶ୍ରୀମତ୍ତ ମହାଦେବଙ୍କ ବହିର ଆଶ୍ରମ ବହାର
ବହିଅଛିନ୍ତି ଯେ ମହ ବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚଜେ ଆଶ୍ରମ
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁମ ହେଲେ ହେବଳ ଗ୍ରେ ବନ୍ଦ
ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ପୁରାଗ୍ରେ ସରକାରୀ ବର୍ମକାରୀରଙ୍କର
ଉଚିତ ବି ହୋବାକର ମଂଜୁରୀ ଯେତେ କାରା
ହୋଇ ଯାଇ ତାହା କରିବେ ।

ଏଥର ଦେଖାଯାଏ ଯେ କର୍ମଚାରୀ
ଶ୍ରୀମତୀ ମନୀଷାବ୍ଦୀ ମହିଳାଙ୍କ
ଅନୁମାନଙ୍କ ପାଦକୁ ପାଞ୍ଜାଣୀରେ
ଅମୂଳାକଙ୍କ ରୁହିବାରେ ନନ୍ଦାବେଦ ଅନୁମାନ
ମନ୍ଦବୁ ସୁନ୍ଦର ଦ୍ଵିତୀୟ ସପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲାଗୁ
ବଜ୍ରଜାରେ ପାହଦୋଷ ବିମେଷ ନାହିଁ ଦେବ-
ର ସରସ୍ତେ ଦହନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଛାଟିର ମହି-
ଳି ପ୍ରତିଧ୍ୟେ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଦେବନ ଏହାର
ବୋଲ୍ଯାଇ ସରେ ଯେ ପରେ ରହିଥାଏ

ପୁରୁଷରେ ଧର୍ମବଂଧୁଙ୍କ ସେଇ ସଂଖ୍ୟାର ଥିଲା
ତାହା ଏଣିକି ଉଚ୍ଚବିଦାରେ ଅଛେବିଲେକ ମହି
ମନ୍ଦିରାର ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ସହଦୀ ମଦ୍ଧପାଦ-
ରେ ମନୁଥାଲୁ ଦେବାର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଖାଯାଏ
ତାହା ବରଂ ବିଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାଳୋଗନା କର
ଦେଇଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ ଯେ ପୁଣୀତାର
ମନୁଥାଲୁ ସଂଖ୍ୟା ଉତ୍ତରା ହୋଇ ଅସୁଅଛି ।

+ ପ୍ରାୟ

ଗଢ଼କାର କାହିଁରେ ଭବିତ ହେବ ?

(ଗଢ଼ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତରାରୁ)

ତୃତୀୟରେ ଦଣ୍ଡବିଧି ।

ପୁଣେ ଗଢ଼କାର ଉତ୍ତରାନେ ଯେଉଁପରୁ
ହୟୁକନ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ ତାହା ନ୍ୟୁନାଥକ-
ରେ ଅସୁଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକିପ୍ରାୟ ଅବଗତ
ଅଛି । କରଇରେ କର ଦେବା, କୁଳୁର ଲଗାଇ
ଦେବା, ଚେଲିରେ ମୁଣ୍ଡ କୁଟାଇ ଦେବା ଓ
କାଳୁ କିମାନଙ୍କର ନଖ ମଧ୍ୟରେ ବାହୁଦିଵାରି
ହୋଇ ତାହିଁରେ ତେଳକନା ଗୁରୁତାର ମସାଲ
କଳିବା ପ୍ରତିକି ହୟୁକନ ଦଣ୍ଡମାନ ରହିଛି
ହୋଇଥିଲେହେଁ ସାମାନ୍ୟ ଅପରାଧରେ ଅଥବା
ନ୍ୟୁନାଥରେ ଯେଉଁପରୁ ଦଣ୍ଡ କୌଣସି
ପୁଣରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
ସମୟରେ ଶ୍ରବଣ କଲେ ତବିତ ହେବାରୁ
ହୁଅଇ । ଲୁଗାଇତା ସେଇ ଯେବେ କୌଣସି
ବ୍ୟକ୍ତି ଗଢ଼ମଧ୍ୟରେ ବାଟରେ ଗୁଲିବ ତେବେ
ତାହାପ୍ରତି ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଓ ସମ୍ବରେ ନାତ୍ର ଅପମାନ
ଦେବା । କୌଣସିବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ପିନା ଲୁଗାଇ
କାଟ ଗୁଲିଲ ତେବେ ଅନୁଆମାନେ କହିଲେ
ଯେ ଅଜ୍ଞ ଏହାର ଅନେକଟଙ୍କା କେଳିବି ଏ
ଗୋରେଇଲୁ ହଜାର ପାତା ଦେଇ ଶଳାଙ୍କ
ଅଜ୍ଞରେ ତାହାପ୍ରତି ଦାନ ହୁଏ ଯେ ତୁମେ
ଗୁଲିରେ ଆଇଁ ଏବେଥିନ ଉପାର୍କନ କଲ
ଅଥବା କୁମୂର ଏତେଥୁବୁଷ ହେଲେ ଶଳାଙ୍କର-
ରେ ଗୁକର କର କମା ପାତିପଣ କର ଏତେ
ଟକା ନେଇ ସରକାରର ପ୍ରସ୍ତୁତିକନ ଅଛି ତୁମେ
ଦୁଇର କି ପାତାଟଙ୍କା ଦିଅ । ଯେବେଳେ ସେଇ
ତାହା ଧାରନ, ନମୁନା ଯାହାର ନାହିଁ ଅଥବା
ଯେ ଲେଇ ପରିପଦାଗ ନ କଲ ସେ ଅଧିକର
ହେଲେ ତାହାରୁ ଅବ୍ୟବେ ଶାରିବକ ଦଣ୍ଡ
ଦିଅଯାଏ ତାହିଁର ନ ଦେଲେ କି ଦେଇ କ
ପାରନେ ତାହାର ଘର ବୋହା ଅଗିବାର
ଅଦେଶ ହୁଏ । ଶାରିବକ ଦଣ୍ଡମାନ ଅପରାଧ ହୁଏ

ଦିନରେ ଶରରେ ବସାଇ ରଖିବା, ଶିବଦିନରେ
ରହିରେ କାଳରେ ବସାଇ ଜଳ କାଳିବା ଓ
ଯେଉଁ ପୁଷ୍ପରଣୀରେ ଜଳେବା ଥାନ୍ତି ସେ ପୁଷ୍ପ-
ରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଜଳରେ ଠିଆ କର ରଖିବା ଓ
ମାତ୍ର ମରାଇବା ରତ୍ୟାଦିପ୍ରକାର ଦୁଃଖ ଯଦ୍ଦଣା
ଦିଅନ୍ତି । ଅନୁଦିନ ପୁଣେ ଶଣା ହେଉଥିଲା
ସେ ଏକଶ୍ଵରରେ ଜଣକର ଶୁଦ୍ଧଦ୍ୱାର ଦେଇ
ଗୋଟାଏ ଯୋକ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ସେ ମର-
ଗଲ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କି ଦିଉଟି ମନୁଷ୍ୟ
ଏକ କାଳରେ ଦଣ୍ଡ ପାନ୍ତି ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହଇ ।
ଅନେକଶ୍ଵରରେ ଦଗ, ଗୁଲିଶ ଓ ପରିଶଳଣ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଏକତ୍ର ଶରରେ କରିବରେ ଶିରରେ
ଅଥବା ଜଳରେ ବସାଇ ରଖି ବଲାହାରିପ୍ରକାଳ
ଅର୍ଥପ୍ରଦଶ କରିଲୁ । ଉତ୍ତରଦେଶର ନିବାସି
ମନଙ୍କର ନିଷାହର୍ମଣ ପେରୁମାନେ ଅବଗତ
ଅଛିଲୁ ସେମାନେ ଏହା କବାପି ଅସମ୍ବଦ୍ଧ ମଣିବେ
ନାହିଁ ସେ ଦୁଃଖ ଓ ଦହ୍ୟମାନ ପ୍ରଜାମାନେ
ଏତ୍କାର କ୍ଲୋଶ ସହ୍ୟ କର ଶୁଦ୍ଧାନ ପରି-
ଭ୍ୟାଗ କର ଯାଇ ନାହାନ୍ତି କି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ
କମିଶ୍ନର ପ୍ରତିକି ସାହେବକଠାରେ ଆବେଦନ
କର ଅପଣାର ଦୁଃଖ ମୋତନରେ ଯହିବାରୁ
ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଗାର ଦିଉଟି ତିନିଗେଟି ତାହାର ଯଥାସର୍ବ
ଏହିମାତ୍ର ତାରୁ ସେଇ ଶଳ୍ୟାନ୍ତରକୁ ପଳାୟନ
କଲ, ତହୁଁ ରଜା ଅପଣାର ଲୋହ ଓ କୋଷ
ପ୍ରବୃତ୍ତିକ ତରିତାର୍ଥ କର ନ ପାର ସରକର ଥାନ୍ତି ।
ସେ ଯେଉଁ ରଜାରେ ଆସି ରହିଲ ସେ ରଜା
ପୁଷ୍ପରଜ୍ଯାର ପଲଗୁ ଥିବାରୁ ତାହାର ଗୋବୁ-
ମୀନେ ଚରୁଥିଲେ ଏକଦିନରେ ତାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧ-
ନେଇଗଲେ ସେ ତାଙ୍କୁ ବିକ୍ଷେପ କର ତାହାର
ଜରମାନା ଆଦାୟ କରିବେ । ହେଉ ଏହାଠାରୁ
ଜାଣି ଏପରି ଜରମାନା ଉତ୍ସଳ ହେଲା । ସେଇ
ବ୍ୟକ୍ତି ଜମିନ ଥିଲା ସେ କହିଲା ଯାଇନାବାର
ଉତ୍ସଳ ହେଲା ଏବେ ତାହାରୁ ଜମିନ ଦିଅ-
ଯାଇ କିନ୍ତୁ ରଜା ଉତ୍ସଳ କଲେ ସେ ରଜାଙ୍କ
ପାରୁପରିଥିଅରେ ସିନା ସେ ଗାଇକ ଧରାଇଥିବା
ଜରମାନା ଉତ୍ସଳ କଲେ ଜମିନକବାର ଏଥି-
ରେ କି କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଲା । ତାହାଠାରୁ ଜମିନ
ବାବହୁ ଟ ଶଙ୍କା ଉତ୍ସଳ ହେଲା । ଏହିପରି
ନିଧାୟମାନ ସେଉଁଠାରେ ପ୍ରତିକିତ ହେଉଥିଲୁ
ସେଠାରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର କି ସ୍ବର୍ଗ ?

କମରଃ ।

ସାପ୍ରାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମୂଳଙ୍କର କଳ ସାହେବ ଦୌର୍ବଲ୍ୟର୍
ସକାଗେ ଅଛି ବାଲେଷ୍ଟରକୁ ଯାତା କର-
ବେ । ଏଥର ପ୍ରାୟ ଦି ଟ ଲ ଲାଗିବ ।

ଗଢ଼ ସାପ୍ରାହିରୁ ଯେଉଁ ମେଘ ହୋଇ
ବର୍ଷାର୍ପୁ ହୋଇ ଅଛି ରହିଁରୁ ବୋଧ ହୁଅର
ସେ ଏଥର ନିଷବ୍ଦବି ଅତିଶ୍ୟାତ୍ମକ ହୋଇଥାରେ ।
କୁନ୍ତମାର ମେଘ ସପ୍ରାହିରେ ସବରୁତର ନିଷବ୍ଦବି
ହୁଅଇ ।

କଲେହୁଟରୀ ନାକର ସ୍ରବ୍ୟଙ୍କ ମୋଦମା
ପୁଷ୍ପପ୍ରାୟ ମନ୍ଦ ଗର କରୁଥିଲୁ । ଅବସ୍ଥ ଗୁରୁ
ଜ୍ଞାନବକରୀ ମେଘ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ତିନିବେଶ୍ୟାକଗିରିଗଠାରୁ ବ-
କୁବିବାଟ ସର୍ବ୍ୟନ୍ତ କିମି ମହିଦେବ ଗୋଟିଏ
ବିଦ୍ସତ୍ତବ ବାହାରୁ ଅଛି । ଏଥରେ ଅନେକ
ଉପବାର ହେବାର ମମାବନା ଅଛି । ଗ୍ରାମକୁ
କିମ୍ବା ସାହେବ ସ୍ତରର ଓ ପୋଗର ଉତ୍ସାହ
କିମିଶ ବିଷୟରେ ରହିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ତେବେଇ ଦୁଇଟି ଦିନରେ
ମରିବାରେ କିମିଶ ବିଷୟରେ ଏଥର ପ୍ରକାର୍ତ୍ତା ଶା-
କୁନ୍ତମାର ଅନୁନାଥ କିମିଶାପାଞ୍ଚକଟାରୁ
ପାଇଥିବାର କୁନ୍ତମାର ମହିଦେବ ବରୁ-

ଅଛୁ । ଏହା କରନା ଭାଷାରେ ମୁଦ୍ରିତ ଶବ୍ଦରେ ଅପ୍ରକଟିତ ଅଧିକାରୀ ଏଥରେ ତେଣୁଆମାନଙ୍କର କାଳାପ୍ରକାର ଦୋଷ ବା ଅପ୍ରକଟାର ବର୍ଣ୍ଣନ ହୋଇଥାଏ ।

୧। ଏହୁବେଶଙ୍କ ପେତେଠାରୁ ଅବଗଳି
ହେଲୁ ଅହମଦାବାଦର ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚାବୀର ତା ୧୮ ରିତ ଦିନ ଗୋଟିଏ
ବିଥବାବିବାହ ହୋଇଯାଇଥାଏଛି । ବିଥବାତି
ମୃତ୍ତିବାହେବ ବେଳରହାସ ଅମ୍ବାଲଦାସର କ-
ଲିଖ୍ୟା । ଅହମଦାବାଦରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଏହି ପ୍ରଥମ ବିଧବା ହିବାହ ।

୨। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚେତ୍ତିମାଳା
ଜ୍ଞାନକ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଆଶ୍ରମ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍ଗବାଜାର ଦେଖା-
ଇଥାଏ । ସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିଶ୍ରୀ ପ୍ଲାନେଟର ମହୀୟ
ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଉଥାଏ । ଏହି ଅଧିକାକ
ମହୀୟବିଭାଗର ପ୍ରବର୍ଗନମ୍ବାଜ ଗୋଡ଼ି ଏ ବିହିତ
ପୋଷଣ୍ୱ ଅଟଇ । କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରବର୍ଗନମ୍ବାଜରେ
ହେଉ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚ ପୋଷଣ୍ୱ ଅଛିଗଲୁଭାର
ଜଳ ଉପରେ ଗୋଡ଼ିକେତେ ଜ୍ୟୋତିରର ଜଳ
ଜାଲଦେଇ ଏକ ଉତ୍ତରରେ ହେହି ଅଲୁଆ-
ଜଳେ ତୁଳି ମଦ୍ୟପାନ ଗେଟିଙ୍ଗାଇବା ପ୍ରତିକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ଜାହାର ବେହି ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ
ଉପରିଲୁଗରେ ଗବାସ ଥିବାରୁ ମୁଖରଣୀ ଥାଇବା
ଲୋହମାଳକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିଗୋତ୍ରର ହେଉ-
ଥିଲା ।

ବିନ୍ଦୁରେ କଣେ ମିଥୀ ଲୁହା ବଳମ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଓ ବିଚିତ୍ରପୂର୍ବ ଏତେଥିନ ସଞ୍ଚୟ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ଲୁଗ୍ରୁ
ଯେ ମେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧତ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାକୟ
ପରିଷାଳନା ହାତ୍ତା ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରାପନ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ଲୁଗ୍ରୁ
ଏହାଲେଖରେ ସବଳ ଦେଖାଯୁଣ ଓ ସକଳମଙ୍ଗା-
ବଳମୀ ଲୈବେ ମୃହାଜ ହେବେ ଓ ବୌଣି
ଦିଗେଷ ଧରମର ଶିକ୍ଷା ଦିଦ୍ୟା ନ ଯାଇ ଦେବଳ
ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟର ଶିକ୍ଷା ଦିଅବିବ । ବିନ୍ଦୁରେ
ଶାମାନ୍ୟ ଲୋକେଶୁଣ ଶାମାନ୍ୟ ଉପାୟକୁ ସ୍ମୃ-
ତୁରୁଷେ ବର ଜହାନରେ ଏଗାଦୁଷ ଧନ ଅଞ୍ଚି
ରତ୍ନଶାଧାରଣାକପରାର୍ଥେ ସହବ୍ୟୁ ବରୁନାବ୍ଲୁଗ୍ରୁ
ଧନ୍ୟ ଝଂରେ ! ଧନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ।

କୁଣ୍ଡ ନଗରରେ ବାଲେଜ ସ୍ଥାପନ ସବାଗେ
ମହାଶୂଣୀ ସ୍ଥାପନି ଆହୁରି ଦୂରତତ୍ତ୍ଵ ସହସ୍ରକା
ଦେବାକ ଅଛୀବାର କରିଅଛନ୍ତି ।

କମ୍ପେଲରେ ସହୃଦୀକାରୀ ବିବେଷ ଉନ୍ନତି ଦେଖାଯାଏ । କୌଣସି ସମ୍ମାନପଦବୀ ଅବଶ୍ୱର ହେଲୁ । ଯେ ଧୋତାଙ୍କ ଉତ୍ସମ୍ମାନ ପାଇଁ

କାନ୍ତାରୀ ସ୍ଥାପନେ ଏକ ନାଚଖାଲାରେ ଛା-
ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରୂପେ କଥୋପକଥନ ଓ
ନୃତ୍ୟ କଲେ । ଦେହୁ ସ୍ଥା ଗାଉ ଓ ଘୋଡ଼ାରେ
ନଗରରେ ଭୁଲଣ କରନ୍ତି ଓ ମେମଙ୍ଗପରି
ଧମସ୍ତୁ ପାର୍ଶ୍ଵରୀ ବାହାରକୁ ବାହାରବାର ଅନ୍ଧର
କିଳମ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

ପେସଞ୍ଚୋର ଘରପୋଡ଼ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ସେଠା
ତେଷୁଟିକମିଶୁର ଏକ ସରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା
ଦେଖିପୁଣ୍ୟକଳ୍ପ ନହିଁଲେ କି ଏଠା ଘରପୋଡ଼
କାଠରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବାର ଅଧିକର ପ୍ରତାପ
ଏଜେବଜ ହୋଇଥିଲା ଯେବେ ଧକ୍କାଦର ଓ
ଶୌଭା ସତକସତ୍ତା ଆନ୍ଦ୍ର ଦେବେ ଏପରି
ହୃଥକ୍କା ନାହିଁ । ଏହାଶୁଣି ସେଠା ନିବାସିମାନେ
ପକ୍କାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସମ୍ମଗ୍ର ହୋଇଥି-
ଛନ୍ତି । ଥମଙ୍ଗଳରୁ ମଙ୍ଗଳ ଜାତ ଦେବାର ଏ
ଗୋଟିଏ ଛିଦ୍ରାହରଣ ଅଟଇ ।

କଲିକତାରେ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଝାଲୋକ
ଫଟଗ୍ରାଫିଦାର ଛବି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବିବାଦ
ବିଷାକ୍ତ ସ୍ଥାନ୍ତ ବଙ୍ଗାଳମାନଙ୍କ ପରିବାର
ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଝାଲୋକଙ୍କର ଛବି ଉତ୍ତାହାର
ଅଛି । ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉତ୍ସବର
ଲିଖଣ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଶତମାନ ଛା ୨୨ ରାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତବ-
ର୍ଦ୍ଧ ଫର୍ମନିବ ଅବକ୍ଷ୍ଵା ଗବର୍ଣ୍ମେଧାତ୍ରୀଙ୍କୁ
ନିଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିଲୁ ରହିଲୁ ଜଣା-
ଯାଏ ବର୍ଷା ସତ୍ତବରେ ଦେଇଥିଲୁ । ବିଶେଷ
ବଙ୍ଗଲାରେ ଦାଳଥାପଳ ଉତ୍ତମମୂଳେ ଲାଭ
ଦେଇଥିଲା ଓ ବର୍ଷାକାଳର ଫର୍ମନିବ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟମ
ସାରାର୍ଥଚିପେ ଲାଗିଥିଲା ।

ବସେଦାରୁ ଟାଇମ୍ସ ଅବଲଗ୍ରିହୀ ଶୁଣିଆଇଛନ୍ତି
ସେ ସାମିଯଶୋବକୁ ରାତେ ନରସୁରୁ ପାବଚାଳୀ
ବଳ ଦୀପାନ୍ତର କରିବାରେ ଲୋଭମାନେ
ସକୁଞ୍ଜ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କହିଅଇଛନ୍ତି ଯେ
ଏହା ଅଧ୍ୟାଗ୍ରର ଅତିର ରୂପମଣ୍ଡଳ ସନସ୍ତ୍ର
ଶାଳୀ ଅନୁଯାରେ ହୋଇ ଯାଏ ।

ଆମଶମହାସଙ୍ଗିଳର କେଣ୍ଟୁପୁତ୍ରକର ଭାର-
ଦବର୍ଷ ଶୁଭମନର ଉଦ୍ୟମ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ
ଲାଗିଲାଗି । ସେବାପିଳନାମକ କାହାର ଅଞ୍ଚଳୀ
ସୁଧିତ ହେଉଥାଏ ଓ ବିଲାର କେବେଳୁ
ପଦବାଦିପତ୍ରର ଅଧିକାରୀମାନେ ସୁତ୍ରପତ୍ରମେରକ
ପଠାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏକ ସକାଦପତ୍ରର ଅବଶୟକ-
ହେଲ୍ ଯେ ଧୋତାରେ କର୍ମଚାରୀ ଧାରଣା

ମୁସଲମାନ ଧର୍ମବଳଗୀ ଉତ୍ସବେଣୀୟ ସେଠାରେ
ଦୂଷିତ ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ବଗେଇପ୍ରଭାବ ହୋଇ
ବୁନ୍ଦା କର ମହାଜାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯାତ୍ରାକରିବେ ।

କୃଷ୍ଣରେ ଗର୍ଜନିଲେ ତୃପତୀର
କରିବାର ଭାବୁର ସିଙ୍କେଳିଆର ଶିଖୋଟି
କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ହନ୍ତୁପ୍ରେସ୍ ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
କରିବା ଦାସତାବାଦରେ ଏଥର ଜୀବ ବିଲ
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଶ୍ରଥମେ ଏହିବାବ ଉପ-
କାର ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ପରିବୁ ରହଇ ନାହିଁ ।

ବାବାର ବିଶ୍ୱାର ଖାଜେଆବଦଲଗମା ସି
ଏସି ଥର ନହାବ ତୃପ୍ତାର ଘବର୍ତ୍ତମେଷକୁ
ଧାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ସ୍ଵତ୍ତ ଖାଜେ ଆସାନଙ୍କା-
ଖାନ ବାବାଦୂର ଦୃଶ୍ୟ ଧାଇଅଛନ୍ତି ତିଳା ସ୍ଵତ୍ତ
ଦୂରେ ସାଧାରଣ ଉପକାର ନମିତ୍ର କପ୍ତର ଅର୍ଥ
ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ତାକାର ଅଳ୍ପ ଅସାନୁହୀଜାନ ବାହାଦୁର
ମିଶର୍ଡ ଚିହ୍ନାଲଧୂର ଏଇ ସ୍ଥାନୋକ୍ତରେ
ଚିହ୍ନା ସକାଗେ ଉଥିଲା ହେବାରୁ ତାହାରୁ
ଦିଗ୍ନାଯତା ପାଇଁ ₹ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଥାନ କରିଅ-
ଛନ୍ତି । ବଜାରେ ନବାବ ଅକବୁଲ ଜମା ଓ
ତାହାଙ୍କ ପୁଣି ଦିଗ୍ନାଯତାରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅତ୍ୱା

କଲବଜାର ମେଉହିପିଲ୍ଲ ହାତରେ ଦକ୍ଷ୍ୟ
ଦେଇଥିବା ପ୍ରକାଶରୁ ମନ୍ଦିର ଜଣାଇବାକା
ରଣ ପରି ସଂଧାରରେ ଜଣ୍ଠିବ ଲେଖାଏ ଆରମ୍ଭ
ବାଢାଇବ । ଧନ୍ୟ କଲବଜା !

କଲିବଜାର କଳ ବିନ୍ଦୁତ ଫେମନ ସାହେବ
ମରୁବିବାର ଯେଉଁ କନ୍ଦର ଉଠିଥୁଲା ଛାହା
ମିଥ୍ୟାବୋଲି କଣ୍ଠର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ବର-
ଅଞ୍ଚଳ ।

କଳୁଗାରଙ୍ଗଣେସନ୍ତି ହ ଯାହାର ବ୍ୟବହାୟ
ଏବ ବିର୍ମାଣ ଦିଲକା ଅଟର ଅପଣ ଦ୍ୱୀ ପ୍ରତି
ସନ୍ଦେହ କରି ଜହଁ ର ତୃଦିବୋଧ ପ୍ରମାଣ ପାଇ
ଗଣ୍ଡ ଦୀଅରେ ପ୍ରଥମେ ଦ୍ୱାର ଗଲା କାହିଁଦେଲ
ଓ ଉପର ଯେହି ଦୀଅରୁ ଏମନ୍ତ ସବଳକୁଣ୍ଠେ
ଅପଣ ମୁଣ୍ଡରେ ମାରିଲ ଯେ ଖୋଗର ଫାଟି ଦିହ
ବାହାରୁପତଳ, ଦିହଙ୍କର ଯଶଶାର, ମନ ହେଲ ।

ଗତରୀ ଉପଧୂରେ ଯେଉଁ ନିଜକ ଅଭିନବ
ପ୍ରପ୍ରାବ ଦଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍ମସେବରେ ହୋଇଥାଏ
ତାହାର ପଶ୍ଚିମରେ ଆଶାର ଲୁହିଥାରମାନେ ଗବ-
ର୍ମେଣ୍ଟ୍‌କୁ ଏକ ଅବେଦନ ଯଥ ପଠାଇ-
ଅବହି ।

ଶ୍ରୀ—ଏହି ଭାବପତ୍ରିକା ସହିତରେ ଦିଲ-
ମାବଜାର କଟକପାଇଁ ୨୦୧୫ ମାର୍ଗ ଯଜ୍ଞାଳମୁଣ୍ଡେ
୨୦୧୫ ତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ହେଉ ।

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୯

ସଂଖ୍ୟା

ଜା ୧୯୦୯ ଜୁଲାଇ ୧୦୭ ମହିଦା ମୁ। ଅଷାଢ଼ ଦିନ ସଙ୍କଳିତ ପାତ୍ର ଗରିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲ ଟ୍ରେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଲ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ୍ରେ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାବମାୟୁଳ ଟ୍ରେ

ସୁରଖ୍ୟାଜ ବାରୁ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ୍ର ମୟୁମଦାର
ଆଗାମୀ ସପ୍ରାବରେ କଲାକାରୀ ବନ୍ଦକକୁ ଯାଦା
କରିବେ ବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ବାଦ ପାଇ-
ଅଛୁଁ । ଏ ନାହାନ୍ୟ ବରଜକର୍ତ୍ତାୟ ବ୍ରାହ୍ମମା-
ଜର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ସହକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କଲେ କଲାକାରୀ ଯାର କ୍ରିତିର୍ଥ କିମ୍ବାରେ
ଇଂଗ୍ଲିଶାରେ ଏମନ୍ୟ ସହବତୀ କରିଥିଲେ
ଯେ ସେଠା ମୋହର ହୋଇ ତାହା-
କର ବିଶ୍ୱର ପରାମର୍ଶ କରିଥିଲେ । ଏପରି
ଲୋକର ଦର୍ଶନ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାଚିକର ଅଛି ।

ଏଠା କଲେଇଲେ ମାହାତ୍ମୀଜାନାରେ
କୁ ୧୦ ଶ ଟିକା ମୋହର ଏକବର୍ଷ ସକାମେ
ନିୟକ ଦେବାର ବର୍ଷାନ୍ତେମେଘ ମଞ୍ଜୁକ କରିଥିବାରୁ
କଲେଇରେ ଉମେଦିଯୋରଙ୍କର ବିଶ କୁଟ
ହୋଇଥିଲେ । ଦୂର କୁଟିଗର ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥୀ
ଏକଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଆମ୍ବମାକଳ କଲେ-
ଟର ଶାସ୍ତ୍ର ବାମର ଯାହେବ ଉମେଦିଯୋରଙ୍କ
କିମ୍ବରୁ ଅସ୍ତ୍ରବ୍ୟୁତ୍ତ ହୋଇ ଦେଇଲୁ କଲେଇ
ରଜରକୁ ଯାଇ ଦେଲେ ନାହିଁ ଏହିରସ୍ତାଦାର
ତାହାର ଅଜ୍ଞନରେ ପୁଣ୍ୟ ଯେଉଁ ତାଜିକା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାହା ଦେଖି ଯାହାକୁ କିମ୍ବା
ହେଲୁ ତାହାକୁ ବିସ୍ତର୍ତ୍ତ କଲେ ଅପରି ଉମେ-
ଦିବାରମାନେ ବର୍ଷକୁ ଅଦର ଫେର ଅସିଲେ
କେବଳ ମନ୍ଦରୁ କିବ କିମ୍ବ ପାଇଲୁ ବା କେବଳ
ଦୋଷକୁ କିବ କାହାକୁ ଅସିଲ ତାହା ସେ

କାହିପାଇଲୁ ନାହିଁ । ସୁଭର୍ମ ସମସ୍ତେ ଅଦୃତର
ବାଣୀପର ମଣିଲେ ।

ଯାଜିଷ୍ଵରତାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ବାଦ ପାଇ-
ଅଛୁଁ ଯେ କଲାକାରୀ ତା କୁ ରଖ ବୈକାଳ
କିମ୍ବ କୁ ସମ୍ବାଦରେ ଦେଖାରେ ରାଶ ତୋଧାର
ହୋଇ ଅନେକ ବଡ଼ ଗରୁମାନ ଭାଙ୍ଗି ଓ
କେତେକ ମଳକୁ ଉପାଦ ପକାଇଅଛି ଅନେକ
ବାରରୁ କୁଟା ଉପାଦ ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ଏଥିରୁ
ବିଲକ୍ଷ ଅତି ବିକ୍ରି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଦର୍ଶନରୁ ଜାଗରା ଯେ କଲାକାରୀ କାରି-
ଗରେ ଉତ୍ସବରେ ବହୁଧି ଜୋଧାର ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ କାନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ମଧ୍ୟ
ଭାଗ ନଜାର ସହଜ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା ବିହିତ
ଦର କି କଷାଦ ପ୍ରତି ବିକ୍ରି ଅଭ୍ୟାସର ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କାଳ ଉତ୍ସବ
କାରୀ ମବଦମା ହୋଇଅଛି । ଏଥର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ଏହି ଯେ ଜଣେ ଶ୍ରୀମେକ କାହାର ନାମରେ
ମାରପିଟ ମବଦମା କର ଲାଗିଥାରୁ କୁ ୧୦ କା
ରାଜ୍ଞୀ ଧାରାର । କିମ୍ବ କାରୁ କିମ୍ବାଜ ଆଗାଜାନ
ଶାର ପୋଷଣପଥ କଲୁଣ୍ଠା କହିଲାବ ଅଥାଲ-
ଗରେ ଉତ୍ସବଦାର ମବଦମା କଲେ ୧୯୦୯ଙ୍କ
କଷାପୁରାଣ ପାଇବ ଏଥରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବାଦ
ଦୋଷକୁ କଲୁଣ୍ଠା ତାହାରୁ ଉମେଦିଯୋ

ଟ୍ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଜା କେଇ ମବଦମା
ନ କର କିମ୍ବ ଦିନ ଉତ୍ସବ କାରୁ କହିଲାବ
କୁ ୧୦୦ କା ଉପାଦ ହେଲା ଓ ଅତି ବିକ୍ରି ଗର୍ଜା
ନେଇ କୁ ୧୦୦୦ ର ଏକ କୁଟିମ ଚେକ
କାରୁ ଥାଣୀ ଦେଲା । ଗୋଟିଏ ତାକ ଗଲାଶରେ
ହୁଣ୍ଡ ସିଂମ ଲଗାଇ ଓ ଆବର୍ଧକାୟ କୃତାନ୍ତ
ଲେଖି ବେଦରେ ଅଲାପାହେବଙ୍କ ସାମରା କର
ଅଛି ଓ ଗେବଟଙ୍କା ଦେବା ହୁନ୍ମାନରେ ବିମସ
ସାହେବ କଲେଇଟର ଓ ତାଙ୍କ ହେତୁ ବିରାମ
ଓ ଜଳଶାଖାନା ଦିପୋଟିଙ୍କ ସାମରମାନ କର-
ଅଛି । ଏ ଚେକକୁ ସେ ଶ୍ରୀମେକ ଜଳଶାଖାନା
ବାରଶ୍ରେଷ୍ଠାରେ ମିହା ବରତାକୁ ଦେବାରୁ
ମେ ଦିପୋଟିଙ୍କ ଏ ପ୍ରସର ଜଣାଇଲେ । ତହୁଁ
କଲୁଣ୍ଠା ଥିଲା ଥିଲା ହୋଇ କାହାର ପଠାଯାଇଥିଲା
ଗର କାରି ଦୋଷକୁ ପୋଷଣପଥ ହୋଇଥିଲା ।

ରେତେହେବ କିମ୍ବପନୀ ।

ଗରମାରର କଲୁଣ୍ଠା ଗଲେଟରେ ରେତ
ସେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକର ବି ଯାହା ହୁନ୍ମାନ୍ୟ ଉ-
ଦିତି ବର୍ମ ବିନିତ ଅଭ୍ୟାସ ହେତୁଥିଲା ରହିଲୁ
ଅଧ୍ୟକ୍ୟପୁ ହେବାବ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରବାଚିତ ହୋଇ
ଅଛି । ଉକୁ ହେବାବ ସଙ୍କ ୧୦୦୦୦୮ ବାକ-
ର ଅଟକ କି ଯେଉଁ ସଙ୍କ ରେତେ
ସେ ଅଲାପାହୁମାରେ ଗର ସେହେମେକ ମାସ
ତା ୩୦ ରିମରେ ମେଷ ହୋଇଅଛି । ଏହି
ସଙ୍କ ମେରେ ତଳ ବିହାର ମୋଟ ଅଧ୍ୟକ୍ୟପୁ
କଲାନ୍ତିକ କାହାର ଅଟକ ଯଥା—

ବିନିଶ୍ଚର ଯେଉଁ ନକ୍ଷତ୍ର ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ସାଗଂଧ ଏହି ଯେ ହରୁ ଜଳାବେ
ଦରୁକ ଝଙ୍କା ବାଜା ପତନାଟି ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତରେ
ଏହା ଦିବାରେ ପଥରେ ଜଳ ବାହମାନେ
ଅନ୍ଧକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ । ଜଳ ଓ
ସ୍ଵର୍ଗ ଦିବାକର ବିନିଶ୍ଚର ସାଗଂଧ ଉପରୁ
ହୋଇ ମନୋଯୋଗ ଫୁଲକ କର୍ମ ଦରାଅଛନ୍ତି
ଓ ଅନେକ ଜମିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମ୍ୟବାଟ୍ସବୁ
ନିରୀଣ ପଥରେ ବିପୁଲ ସାହାଯ୍ୟ ଦରାଅଛନ୍ତି ।
ଦେଇଲ ଜୋରାଥରେ ସବୁ ଜଳିଛନ୍ତି ବାହନ

କମିଟିଙ୍କ ବାହୀଯି ନ କେଉ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିମାତ
କରିଥିଲାନ୍ତି । ଉକିଷ୍ୟଗବୁ ଆଶା ହୁ ଅଛି କମିଟିଙ୍କ
ଦେବ ହବ ଉକଳନର ସାହିମାନେ କର୍ମ
କରିବେ । ପରିମେଷରେ କମିଟିଗବ୍ୟାହେବ କହି
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଭାଗରୁ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ବାଚମାନ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଲିଖିଗ କରିବା କଷ୍ଟମୂର୍ତ୍ତି
ହାବିମାନେ ଯତ୍ନୁପୀଲ ହେବେ କାରଣ ଜ୍ଞାନ
ଲୋବମାନେ ଜ୍ଞାନ୍ୟାରିବେ ଯେ ସେମାନେ
ଯେ କର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ଉପଭାବ
ନିମିତ୍ତ ଭାବା ବ୍ୟଥି ହେଉଥିଲା ।

ଛିଲୁହାଦିନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଟକର ବଳେତୁର
ସାହେବ ଅପଣା ରିପୋର୍ଟରେ ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ
ବିବରଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରିବାକୁ ପାଇଁ ବାଲେ-
ଦୂରର ବଳେତୁର ବିଜ୍ଞାପନ ରିପୋର୍ଟ ଲେଖି
ନାହାନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଗୁରୁନିତ୍ୟାଙ୍କରେ ଯେଉଁ ବହୁତ ବରିଷ୍ଠ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଲି ତହିଁର ଉଦେଶ୍ୟ କି ଅଛି
ଏଠାମେବକୁ ତଥା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ୍ୟ ବିନୟ
ସାହେବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏ ବରିଷ୍ଠ
ଗୁରୁ ଶ୍ରୀଗୁରୁମାନ ତୟାର ହୋଇ ସତ୍ତତ
ଦୂର ଧାରରେ ଲଗାଇ ଦିଆଯିବ ଓ କାରିବ-
ମାସ୍ତୁଳ ଓ ନାଲ ଏଇବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ବକାଣେ
ଗୁରୁମାନ ବନ୍ଦୁ ହେବ । ବିଜ୍ଞାପନ ଲେଖିବା
ସମୟରେମେ କରିଗୁରେ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କାଟଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଉଥିଲା । ଏଥରୁ ତାଳମଣ୍ଡଳ ପଢ଼ିବର ପାଦ
ଚାଲିମାଇଲ ବାଟ ଦୂରସାଗରେ ମହିରଗୁ ଲାଗି
ଅଛି ଏବଂ ଆଜି ମହିରମାକୁ ଗୁରୁମାନ ବିନୟ
ହେଉଥାଲି । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଅଣାକରନ
ଯେ ସମୟରେ ଏ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକା ଅସ୍ତରେ
ତଳପାରିବ ଏଥିପାଇଁ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେବାକୁ
ହେବ ନାହିଁ ଅଥବା ଏହାଦ୍ୱାରା ଏହିର ସମୟ
ବାଟର ଦୂରସାଗରେ ଶର ନିମିତ୍ତ ଗୁରୁମାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । ଏବର୍ଷ ଏ ବରିଷ୍ଠରେ ପ୍ରାଦୁ
ଃ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ପଢ଼ିଥିଲା ।

ବେଳେଷେସଦ୍ଵାର୍ଗ୍ ଯେ ଅନେକ ସୁଯୋଧ
ହୋଇଥାଏ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ ଓ ହମ୍ମଣ୍ଡ ଅନେକ
ସତ୍ତବବାଟ ମୋଢ଼େଇରେ ପିତିବେଶମଳ୍ଲ ଅନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟ ଅଛି । ମାତ୍ର ସ୍ବାନ୍ତ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହାର
ବିଷୟ ଜଣାଇବା ସବାମେ ବିନିଷ୍ଟର ସାହେବ
କିମ୍ବାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ନାହାନ୍ତି ବଡ଼ ଫୁଲଗର
ବିଷୟ ଅଠର ବର୍ଷକ ବିଜ୍ଞାପନ ବଳିକରି
ଗତେହରେ ଇଂଲିଝରେ ଶଥ ବେକାରେ ଏହା
ଲୋକଙ୍କ କିମ୍ବାମ ଉପବାର ନାହିଁ । ଅକ୍ଷ୍ୟ

ବଜାଁ ଯେବେ ଏମରୁ ଗାନ୍ଧା ଓ କିଞ୍ଚିପଳ
ଓଡ଼ୀଶାକେହରେ ଛୁଟା ହୋଇଥାନ୍ତା ଭାବା
ହେବେ ମଝ ଦୃଢ଼ଙ୍କେବ ଜାଗିପାଇନ୍ତେ ।
ହାଲାୟ ଗତେହରେ ଯେବେ ଏପରି ହଷ୍ଟୁମାନ
ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବ କେବେ ବାହିଂଗୀର ସେ
ବକେହଟି ଉତ୍ସାହି ।

ଓଡ଼ିଆ ବଲେକ ।

ଡକ୍ଟର କଲେହୁପ୍ରାପନ ହିତିର ପାଇବର୍ଷ
ସବାରେ ଟ ୩୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଦେବାଥାରୁ ଲୋକ-
ଜୀବିତ ସଂଗ୍ରହ କରିବାପାଇଁ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ରେବି-
ନସାଧାରେ କରିଛି ବିଜ୍ଞାପନମାନ ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ
ଡକ୍ଟର ବବିଶ୍ୱାସରେ କରିବାର କରିଥିଲୁ
ଦିନ୍ତି ବିଜ୍ଞାପନରେ ବଜାଳାଗବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସା-
ଦିତ ବାଲେତ ବିଷୟରେ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକ୍ରମିତ
ଅଛିନ୍ତି ଉଚ୍ଛିତ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ଉଚ୍ଛିତ କରିଛି ସାହେବ ଲେଖି
ଅଛିନ୍ତି ଯେ “ଉତ୍ତଳଦେଶୀୟ ଧନାବ୍ୟ ଅନୁ-
ବାହୀ ଓ ଜନ୍ମଦାତାମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା
ଟ ୩୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଦେବାଥାରୁ ସଂଗ୍ରହକରୁ ବଜା-
ର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତିର ମୁଦ୍ରାକ୍ଷର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମ ଅନୁବାଦ
କରିବାକୁ କରିବିବେ”। କେବଳ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନପ୍ରକାଶ
ଟ ୩୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ବୋଲି କରିଛି ଏହି
କରିବିବେ କରିଥିଲୁ କଣ୍ଠୀଯାର କାହିଁ ଅନୁବାଦ
ନ ହୁଅଥାର ଏବେବିରେ ସେ ଅଧିକା ବର୍ଜିନ
ପେପର କରିଥିଲୁ ଯେବେ ଜାହା ହୁଅଥାର
କରିବେବ ପରୁ ହେଲା କୋହିଲେ ଯେବେ
କରିଛି ନିରାକୁର ଏ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତଳଦେଶୀୟ ରେବି-
ବର୍ଜିନ କେବେ ଜାହାକୁ ଉଚିତ ଯେ ପ୍ରତିକର୍ଷ
ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତକରିଥିବା ଟ ୨୦୦୯ ଟଙ୍କା ସବାରେ
ପରିଚାଳନାର କଲେହୁପ୍ରାପନ ଯୋଗେ ଅରେ
ଲେଖାଏ ସମସ୍ତ ଧନାବ୍ୟ କରିବାର ମୂଲ୍ୟ
ବସର ଦେବା ଦ୍ୱାରା ବସରନେଇନ୍ତି ଜାହା
ହେଲେ ଅବା କିନ୍ତୁ ଫଳ ହୋଇପାରେ ।
ଫଳର ବୌଦ୍ଧବ୍ୟ ଯେ ଡକ୍ଟରାକୁ ଦ୍ୱାରା
ଟ ୨୦୦୯ ଟଙ୍କା ବା ଏକଟାରେ ଯେ ଟ ୩୦୦୦୯
ଦେବା ଉଠିବ ଏମନ୍ତ ଅମୂଳନକୁ ସମ୍ମ
ହେଲ ଜାହିଁ । ମେତ୍ରାହେନଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ସମ୍ପର୍କେ
ଲାଭକାର ଓ ମୁଗ୍ନାବନୀର ବ୍ୟାପାର କରିବାର
ମାନେ ଏକମ ହୋଇ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତରେ ଏକମ
ବଜାରମଙ୍କା ମୂଳ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲେ । ସେ
ମୂଲ୍ୟର ଏଣ୍ଟିକ କ୍ରେଡିଟ ସଲ୍ଲାମ ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟ

ବୁଦ୍ଧ ହେଉଥି ଯେ ଜହାର ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ଯୁଗରେ କୁଳର ବୈବଳ ସେ ଯାହା ହେଉ
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ସବାମେ ଏ ତଙ୍କା ଫଂଗ୍ରାହ ହେବାର
ଦ୍ୱାରା କଲେଇ ନାମ କବିଷ୍ୱଦିତକୁ ଏ ବଲେଇ
କହୁବ ତ ଜାହାର ଓ ଉହିଲେ ବିପରି ଏଥର
ବ୍ୟୟ କବାର ହେବ ତାହା କହି କମଣ୍ଡର
ହେବ କବ ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍
ପାଇଲା ସବାମେ କର୍ତ୍ତାମନ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ କବ୍ୟ ସ୍ଥିତାର
କଲେ ଜେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ କରିବେ
ବାଲ ଅମା ହୋଇ କି ପାରେ ସ୍ଵଭବଂ ଲୋକ-
ମାନେ ତିର୍ଯ୍ୟାଳ କମିତି ଏ ତଙ୍କା ଦେବାବୁ
ପ୍ରସ୍ତର ନ ହେଲେ କଲେଇ ଉତ୍ସବାର ଅପମୃଦ
ତାମାର ଏମନ୍ଦ୍ରାଲେ କୌଣସି ଶରସ୍ତାମ୍ବା
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରମେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୦୦୦୯ ଟା ଲଭ
ରୁଦ୍ଧାର ଅମା କି ଦେଖି କେବଳ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ବକାରେ କଲେଇ ବସାଇବାରେ କହ ଫଳ
ଜାହାର ଏ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ମନ୍ତ୍ରରେ କହୁବ ହେଲେ
ଟେକ୍ୟୁ କଣ ତ୍ରୀତ ବୁଝାର୍ଯ୍ୟ ଲଭିବେ
ଏ କଷ୍ୟରେ ତଳଳଦର୍ଶି ତାହା
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅମୂଳଙ୍କ ମତରେ
ପଞ୍ଚମ୍ବ ସ୍ଵର୍ଗ ପତ୍ର ଅପରାଧ) ଟେକ୍ୟୁ କଣ ଶର୍ଦ୍ଦ-
ପାଇ ଲୋକମାନେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ମିଶି
ଟ ୨୦୦୦୯ ଟା ବ୍ୟୟ କଲେ କଣପିଲ୍
ଅମା ଜାହାରେ ଟ ୪୦୦୦ ଟା ବ୍ୟୟ ହେବ
ବହୁକୁ ତେବେ ଲୋକ ସୁକୁମାର ବ୍ୟୟ
ବୋଲିବ ? ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଯେବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ କଲେଇ ସବାମେ ବାର୍ଷିକ ଟେକ୍ୟୁ
କବ୍ୟ ନ କଣ କଲିବାରେ ପରିବା ସବାମେ
ମାତ୍ରିକ ଟ ୨୦୦୯ ଟାରୁ କେତେବୁଦ୍ଧିରେ ହୁଏ
ବୁଦ୍ଧି ଅଧିକ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ କଟକ
ହାରୁଣ୍ୟ ପାଞ୍ଚଅର୍ଦ୍ଦ ସରକ୍ଷା ଦେଇ ବାହା
ରୁକେ ଦେମାନେ କଲିବାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଗଲେ
ତାହା ଆଇବେ ଜେବେ ଏଠାରେ କଲେଇ
ପ୍ରାପନହୃଦୟ ଯାହା ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧା
ତାହା ଅଭିନ୍ଦ ବ୍ୟୟରେ ବାସର ହେବ ଅର୍ଥାତ୍
ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ମନ୍ତ୍ରରେ ଟ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ
ଅନ୍ତ୍ୟରୁ କଟକ କଲିବାରେ ବି, ଏ, ପରକ୍ଷା
ହେବାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ
ଯେବେ ଟ ୩୦୦୦୯ ଟା ଦେବା ଉଠିଥାରେ
ତେବେ ତାହାକୁ କଷାୟା କାଗଜରେ ଗଢ଼ି
ତେବେ ମାତ୍ର ଟ ୧୦୦୨୦ ଟା ଲେଖିଏ ସୁଧ ଅପରାଧ
ଏ କଟକରେ ମନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୁଲିବର୍ଷରେ ମରି

ପାରନ୍ତି ଫଳଗଣ ଅମ୍ବେମାନେ ସୁନ୍ଦରାର କହି
ଅଛୁଁ କି ସେବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ସଂପା-
ଧନ କରିବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ନିଜାନ୍ତ ବାବନା
ବରନ୍ତି ତେବେ ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ
ସକାଗେ ଠଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲା ପେହିପର
ଏଠାପକାଶରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ ବରନ୍ତି ନୋହିଲେ
ଆହାରଣରେ ସାଧାରଣ ଓ ଲୋକଙ୍କ ଠଙ୍କା
କେବଳ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଲନ ସକାଗେ ବ୍ୟୟ
କରିବା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ନାହିଁ ।

ଚଳନ୍ତମାସ ଜା । ରଖିବ କଳିକରୀ ଗଜେ-
ଝରେ ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ଲେପ୍ଟନେଶ୍ଵର ଗର୍ବରୁ
ଶିକ୍ଷାସଂହାର ଆଉ ରହେଟି ବିଷୟରେ ଆପଣା
ଅଭିମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ସଥା ୧୯ ପ୍ରାଚୀ-
ମେରାପୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଷାଲୀରେ ଯାହା ପଢ଼ି-
ବାଲୁ ହେବ ଜାହାର କିମ୍ବା ୨ୟ କରିବ ଓ
ଶିଳ୍ପିଶାଳୀନିର ବିଦ୍ୟାଲୟ ସଂପ୍ରାଗନ ଓ ୩ୟ
ମୋଦ୍ଦମରେ ଦୁଃଖ ଉଭୟଶ୍ରୀୟ ଓ ଏହି-
ଜିକ୍ଷା ପିଲମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ । ତୁମ୍ଭୁପୃଷ୍ଠିଷ୍ଟ
ଏହିଦେଶସହିତ ଭାଦୃଶ ବନ୍ଧୁର ରଖୁ ନ ଥିବାର
ଭାବୁ ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅମ୍ବାନେ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ
ପ୍ରଥମ ଦୂରବିଷୟର ସାରାଂଶ ଲେଖୁଥିଲୁ ଯଥା ।

ଲେପ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୃହନାଳରେ ଘାମାହ୍ୟ ଲେଜା ପଢା
ଓ ଅଛର ଚିକା ଦିଅୟାଏ ଓ ବୌଧିଷ୍ଠରାର
ଘାମାହ୍ୟ ପୁରୁକ ମଙ୍ଗ କିର୍ଦ୍ଦିଶ୍ଵ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ଏଥର ଶିଖାଗାମେ ଶ୍ରଦ୍ଧବୃତ୍ତି ଦେବା
ଦିଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥରୁ ବିଷ୍ଟର ଉଚିତିଶା
ଦେଖାଇ ଉଚିତ । ସଞ୍ଚିତ ତାଙ୍କରେ କ୍ଷେତ୍ରକଷେତ୍ର
ପରମାଣୁ କର ଛନ୍ଦବିଶ୍ଵକାମେ ଜଳଲିଙ୍ଗଜ
କଷ୍ଟଦୂରେ ଚିକା ଦିଅୟାବାର ପ୍ରିର କରି—
ଅଛନ୍ତି । ଯଥା—

୯। ଲେଖିବା ଏବଂ ଛପା ଓ ବ୍ୟାକର
ପଢିପାଇବା ।

୨। ଅକ୍ଷମେଶ ଭାଗ ବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଂରଜ
କିମ୍ବାରେ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧଭାବରେ ଅନୁମାରେ
ଲାଜୁକା ମାସ ମହିନା ଓ ତମାବଳୀ ।

୨ । ବଜାର ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୀଶ୍ୱର ଦେଖାବ ଏବଂ ଶା-
ମାନଙ୍କ ତୁମିମାପ ଯେଉଁ ପ୍ରତିମାନେ ଭଲ ଶିକ୍ଷା
କରିବେ ସେମାନେ ବୃତ୍ତି ପାଇବେ ମାତ୍ର ଅନେ-
କି ସହସ୍ର ପିଲା ମନ୍ଦରେ ବୃତ୍ତି କମିଶ ପରିଷକ୍ଷା
କାଗଜ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇ ପାଠ ନିର୍ବାଚିତ ନ କଲେ

ପାଠ୍ୟାଳାଦ୍ୱାରା ବୌଧିଷ ଉପବାର ହେବାର
ନୁହିଲୁ । ଅଜେବ ଅଗମୀ ବର୍ଷ ସକାରେ
ଉପର ଲିଙ୍ଗତ ପ୍ରକାର ପାଠ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା
ହେଲୁ କିନ୍ତୁ ଜହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଏଥରୁ ଆହୁର ଉଚ୍ଛବି
ପାଠ୍ୟ କିମ୍ବା କରିବାରୁ ହେବ । ଯେହିଁ
ପାଠ୍ୟ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲୁ ଏହାଦ୍ୱାରା
ଅନୁଭବ କେତେବୁଦ୍ଧିର ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅବଶ୍ୟା
ଭଲ ହୋଇ ପାରିବ । ସଂକ୍ଷିତ ସବୁ ପାଠ୍ୟାଳାରେ
ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଛବି ଶିକ୍ଷା ଅବା ଦେବାର
ସୁଧିଧାନ ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର କେତେବୁଦ୍ଧିର
ଗୃହାଲୀରେ ଜାହା ହେବାର କଠିନ କାହିଁ
ବିଶେଷ ଅବଧାନମାନେ ନର୍ମିଳ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ
ପିଷ୍ଟାଲୁର କର କମରଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥିତ ହେବିଥା-
କରୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳର ଗୃହାଲୀ ସକାରେ
ଯେତେ ଜଙ୍ଗା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲୁ ଅ-
ନୁଗାଚି ଜହିଁ ର କୃତ୍ୟାଂଶ ଏପ୍ରକାର ଗୃହାଲୀରେ
ବ୍ୟୟ ହେବା ସକାରେ ପୁଅକୁ ହୋଇ
ରହିବ ।

ଅମ୍ବେନୋଜେ ଲେଖିଲେଖି ଗବଣ୍ଟିରଙ୍କ ଏ
ବିଷରରେ ବଡ଼ ଅଜନ୍ତା ଦେଉଥିଲୁ । ବିଜ୍ଞ-
ପ୍ରଦେଶରେ ଦେବଳ ପ୍ରାଚୀମେଘ ଶିଖ ଶିନିତି
ବିଷ ପାଇଁ ଘରିଷ୍ଠ ଠକା ଦିଆ ଯାଉଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଧାର ନିଯମ ପରି ସାମାଜିକ ଥିବାକୁ
ଜାହା ଏକପ୍ରକାର ପାଣିରେ ପକାଇ ଦେବା
ହେଉଥିଲା । ଅବଧାନ ପୂର୍ବେ ଯାହା ପଢାଇ-
ଥିଲେ ଯେବେ ଦେବଳ ଜାହାର ପଢାଇଲେ
ଜେବେ ଗବଣ୍ଟିମେଘଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରୁ କି ଫଳ
ହେଲା । ପଞ୍ଚାଇ ଯେଉଁ ନିଯମ ହେଲା ଏଥରେ
ଅବଶ୍ୟ କିଛି ଉପବାର ହେବ ଏବଂ ଲେଖୁ-
ନେଣ୍ଟ ଗବଣ୍ଟିର ଯେ କ୍ରମଶଃ ଉତ୍ତରାଂଶ
ବ୍ୟକ୍ତା ବରବାକୁ ଦୂରପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇଥିବାକୁ
ଜାହାକୁ ଅଭିନ୍ଦନ ପୁରୁଷଙ୍କ କୋଲିଦାକୁ
ହେବ ।

ଚରଣ କେନ୍ତୁ ଜିଷ୍ଠା ସବାଗେ
ଦିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରସାପକ ।

କଣ୍ଠବ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖୁଥିଲେ-
ଆ ଗବ୍ରୀର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ଵରୁ ବରାଥରୁ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କଣ୍ଠବ
ଶିକ୍ଷାର ଶ୍ରେଣୀ ଧେତୁଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଶବ-
ଦାଜେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସ୍କୁଲ୍
କଣ୍ଠବ ଶିକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କଣ୍ଠବ
ବରବାକୁ କରିବା ଅଛିନ୍ତି ପ୍ରଶ୍ନାକରନ୍ତି
ଅଛି ଏବଂ ଯେଉଁ ମାତ୍ର ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗାୟ ସ୍ଵରୂପ ବିଶ୍ଵା ବରବେ ସେମାନେ
ହିନ୍ଦୁଣ୍ଡ ପୁଯୋଗ ପାତ୍ର ନାହାନ୍ତି । ଅଭିଭବ
ଏପ୍ରକାର ଲେବନ୍ତ ଧଳାଗେ ପୁଅୟ ଜଣବ
ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ପ୍ରାଚୀନ ବରିବାର ଉଚ୍ଚତା ।
ତାଇରେବୁକ୍ତର ସାହେବ ତାଙ୍କ ପାଞ୍ଜା ଓ
ହିନ୍ଦବରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଜଣବ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପ୍ରମାଦ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ
ତାହା ମଞ୍ଜୁର ବୋଲିଥାଇ ଏବୁ ବିଦ୍ୟାଲୟ-
ରେ ଦେଶୀୟ ଭାଷାରେ ବିଶ୍ଵା ପଥ୍ୟିବ ଓ
ବିଦ୍ୟାକୁଳର ଓ ମାନୁଷର ପ୍ରଥବୃତ୍ତି ପାଇବା
ବାଲବିମାନେ ଏଥରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ କର ପାର-
ବେ । ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟପୂର୍ବ ବିରାଜ ଉପକାରୀର
ସମ୍ବନ୍ଧ କାରଣ ଅମନ୍ତ ଉତ୍ସବାହୀରେ
ଦିନମାନେ କରିବାପାଇଁ ପେଟପାଳବାବୁ ବାହୁ
ଭାବେ ସେମାନେ ଅନ୍ତାୟାସରେ ଭଲ ବିଶ୍ଵା
ପାଇବେ । ଅମେମାନେ ଭରତ କରୁଁ ଯେ
ଏକବିଦ୍ୟାଲୟ ବିଶଳାତାରୁ ବାହିମାନେ ଏମନ୍ତ
ଜୀଧିମ କରିବେ ସେ ଏଠାରେ ପରିଷ୍କାର ଦେଇ
ଉତ୍ସବି କହେବା କହିବି ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ଵା ଆମ
ଅନ୍ତିକ ଜଣବ ଅନ୍ତିକ ବାନ୍ଧନଗୋର ଉତ୍ସବ-
ଲିମାର ପ୍ରକାର ବୋଲିଥି କରି ପାଇବ ମା-
ହିଁ । ତାହା ହେଲେ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ପ୍ରଥ-
ମାନ୍ତ୍ରିକ ଦର୍ଶକ ଯଥାପରିମାଣରେ ହେବ ।

ବିଲବିଦ୍ୟାଳୟ ପର୍ଦ୍ଦରେ ୨୫ ପ୍ରକାଶ
ବାବୁ ପ୍ରତାପକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଦ କରି
ଅଛନ୍ତି ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣ ଜାହା ମନୋ-
ନାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେ ପ୍ରମାଦ କରି ପଦାଳ
ହୋଇବାରୁ ଆମେମାନେ କିଛି କହି ନ
ପାରୁଁ ପାଥ ଏହୁଁ ବେଶନ କରିଛନ୍ତି ଜଣାଯାଏ
ଯେ ବନ୍ଦିଗର ବାଚ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରବ୍ୟମାନ ଏ
ଦେଖିଯୁ ବାଲବକୁ ଗିର୍ଭା ଦେବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟା
ଲୟ ହ୍ୟାଥନ କରିବାକୁ କହିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏଥିକୁ
ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏହି ଆଶ୍ରମ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି
ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ ପ୍ରାଣକ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି
କେ କେବେ ସେ ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ହବାଯି
ହେବେ ।

ଅମୁନାନ୍ଦ ବିବେଚନାରେ ତିନ୍ଦକଦୟାଳସ୍ଥ
ସଂମୂଘନ ଦରଖା ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟ୍ଟର ଜଣାବ ବିଦ୍ୟାଲୟଠାରୁ ଏହା ଅନ୍ତର
ପ୍ରୟୋଗକ୍ଷମ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଦ୍ୱାବିନମାନେ ଏ ବିଷୟ-
ରେ କି ଉପାୟ କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅଧିକ
ମେମାହେ ଯେବେ ନିଜାନ୍ ଅପଣା ଅଧୀନସ୍ତ

ପ୍ରକାଳ ସୁଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଛେବେ ଅଗ୍ରେ ଏହିଷ-
ସର ବିଥାନ କରିବେ ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ଯାଦିକ୍ଷା ସଙ୍ଗେ) ତେଣୁରଠା ଜ୍ଞାନ ଉପପ୍ରତିକ
ହେଲାଣି ଯାତ୍ରାଧୂରଠାରେ କଥା ମନୁଷ୍ୟ
ଏବେଳାରେ ମରବାର କଥା ଯାଇଅଛି।

ଗଭିଷ୍ଠାବତୀରୁ ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣବାଳ ଅରମ୍ଭ
ହୋଇ ପରିଦିନ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିଲୁ ମାତ୍ର କଞ୍ଚ-
ରେ ପାରି ଅସି ଲାହଁ ।

ବଠାର ସବୁଟିକେହାନ୍ତ ଜଳଙ୍ଗ ଅଥାଲାର-
ରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦୁଷ୍ଟ ଜାତ ଧ୍ୱନି ପଢ଼ିଅଛି ।
ଏବବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣାରୁ ଅବ୍ୟ ଏବବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି
ପରିଚୟ ଦେଇ ଜାହା ନାମର ଅର୍ଜନ ଦାଖଲ
କରିଅଛି । ମନ୍ଦିରମା ଫିରୁଥାନରେ ଅଛି
ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଦିଶ୍ଯ ପାଇବ ।

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ପରିଷରରେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମାଳ-
ଗିରିର ଗୋଲମାଳ ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଅନ୍ଧାର କଳାକାଶ
ହୋଇଥାଏ ସ୍ଵର୍ଗାଶ୍ରମ ରାଜା ଖଣ୍ଡପୁର ମୁକାମରେ
ବି ଯେଉଁଠାରେ ବିବାଦ ଲାଗିଥାଏ ଉଷ୍ଣତାକ
ଅଛନ୍ତି ସୁନନ୍ଦାର କନ୍ଦିଲାରାହେବଙ୍କୁ ସିକାହୁ
ପନ୍ଥବ ଏକୁପ ଲୋକେ ଜନଭବ ଭାବାର
ଅଛନ୍ତି । ଏବୁ ଯେବେ ସତଃ ଦୁଆର ତେବେ
କନ୍ଦିଲାର ଘାହେବଙ୍କୁ ଏଥର ବିକ୍ଷ ଜଟିନ ବିଧାକ
ଦେଇବାର ହିଁବ ।

ଯାକୁଷୁରରେ ଉତ୍ତମବୃତ୍ତି ହେଉଥିବାର
କୃଷିକର୍ମ ଯଥା କହିବୁପେ ହେଉଥିବାର ସମ୍ମାନ
ଏ ଗାଇଅଛୁ ଦିନ୍ତି ଏ ଅଷ୍ଟଳରେ ଅଧିକ କି
ମ୍ବିହେବୁ ଶୁଦ୍ଧର ବ୍ୟାପାର ହେବାର କେତେକ
ଲୋକଙ୍କଠାର ଶାଖାଯାଏ ।

ରୁଥଯାଦୀ ସକାଗେ ବଜ୍ରାଳ୍ୟାଦୀ ଅସିବାରୁ
ଅରମ୍ଭ ହେଲଣି । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଏକଷତ୍ର
ଯାଦୀବଂଝୁ ଆସୁବ ହେବ କାରଣ ପରେ
ହେଉରୁ ଗତବର୍ଷ ବଜ୍ରାଳ୍ୟାଦୀ ଅସେଗରି ନ
ଥିଲେ ।

ଯାକ୍ଷୁରରେ ଏ ସମୟରେ ଅଗ୍ନିଜ୍ଞାନ
ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ ଅଧିଅଛି । ଏକବିନ୍ଦୁ
ଅଗ୍ନିଜ୍ଞାନ ବଶିଯୁମାନଙ୍କର ଗୋ ୧୫ ଟା ଦରି
ପୋଡ଼ି ଯାଇଥାରୁ ଓ ଏଥରେ ବେଳେବ ଦିନ
ବ୍ୟାହ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ

ମାନୁକାଳମୟ ଲେଖନୀ ଯେ ଗଜ ମତ୍ତମା
ହରେ ପଦ୍ମ ଦୁଇବର୍ଷାପେଷା ମାନୁକରେ ଶାନ୍ତି
ବିଶେଷ ଦୋଷଥିଲା । ସୁଧା କର୍ମମାନଙ୍କରେ

ଜାପମାନଙ୍କରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ୧୦୩ ଉତ୍ତିଯାଏ ଉଠିଥୁଳି ଦିନ ଦିନ ଏ ବର୍ଷ ୧୦୫ ଉତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

ବିଦ୍ୟେତୁଗଲେଖ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବାରବିଲୁ
ପ୍ରେସନ ଧାରରେ ବୋଟିଏ ଉଚିତର୍ଥ ପିଲୁ
ଏହି ଫୋଡ଼ର ମଧ୍ୟରେ ଘରେଗଲ ଓ ଗେବେ
ଜାହାନ୍କୁ ବାହାର କର ଆଜି ମରୁଧିନର ବିନ୍ଦର
କର ଛାଡ଼ିଗଲେ । ଅର୍ଦ୍ଦସର ଉତ୍ତରଜୀ ନାମରେ
ଜଣେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଅଧିକା କରିଲା ମଧ୍ୟରୁ ଏ
ଧେନା ଦେଖି କାହାର କଥା ନ ଶୁଣିଚିଲ୍ଲିଦେ-
ହିକୁ ପ୍ରାୟ ଦକ୍ଷାଏ ଧର୍ମନ୍ତର ଅଭିବିବାରେ
ଜାହାର ବିଦ୍ୟାବ ବାହାରିଲା ଜହିଁ ଉତ୍ତାନ୍ତ ଜାହା-
ନ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଇ ଅବେଳାବଳେ ହେ ଏପରି
କର ନ ଥିଲେ ପିଲୁତ୍ତିକୁ ଜାହାନ୍କୁ ପୋତ ବା
ପୋତାଜୀପାଇ ଥାନେ ।

ବଜଳା ଗବ୍ରିମେଶ୍ଵର ସେହିଏଣ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ
ସାହେବ ଅପଣା ଇତ୍ତାମରେ ବର୍ମଲୁ ଇତ୍ତାପା
ଦେବା ପାଇଁ ଗବ୍ରିମେଶ୍ଵରଟିଥାରୁ ଅନୁମତି
ଆଇଥାକଲି । ଏତେ ବିଗର କାହିଁକି ?

ବଲବଳା ଶ୍ରେଷ୍ଠଦାତାଙ୍କର ଜଳ ଶୀଘ୍ରକ
ଫେରନ ସାହେବଙ୍କ ମୂର୍ଖ ସଂକାଦ ପରିଗେଣ-
ରେ ସତ୍ୟ ବେଳ ଦତ୍ତ ଦାତାଙ୍କ ବିଷୟ ଅଟେଇ

NOTICE

Wanted a Head master for the Kendrapara Middle Class English School on a salary Rs. 40 per mensem. Preference will be given to those who have passed the First Examination in Arts. Candidates should send in their applications, with their testimonials, to the undersigned before the 30th June 1875, stating their experience in teaching and knowledge in Surveying.

Kendrapara, the 13th June, 1875.

R. H. GEEVES,
Honorary Secretary
to the Kendrapara
M. C. E. School.

ମୁଦ୍ରଣ

୧୨ କମାଉତରଣ ମେଳା

କୃତ ଅକ୍ଷୟା ୫ ୧୯

ବାବୁ ପଳକମାର ବୋଷ „ ଅଣ୍ଟିମ ୩ ୯

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ଉତ୍ତରଲଙ୍ଘନୀରେ ସହଦେବରୁଚ ଦୟା
ପାବତୀର କରୁଥିପୁଣି ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚାବିନୀ ଯତ୍ତାଲମ୍ବନେ
ମୂର୍ଖ ତେ ପ୍ରଶ୍ନାରୁ ହେଉ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୬

১৯৬৪

କୁହାରି ଜଳପାନ ୮୦୨୫ ମଣିତା ମ୍ବା । ଅଷ୍ଟାବୀର ଦେଖନ ସନ୍ତୋଷ ପାଇଁ ଶାଲ ଗାନ୍ଧିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୨୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ୨୯୫୩ }

ଅମ୍ବୁମାନେ ସଂକାଦିଷମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ି
ଆଶ୍ଵାସ୍ୟ ହେଲୁଁ ଯେ ବଗ୍ରମୀ ଗୁଣ୍ୟ ଶାଶନ
ପଥରରେ ପର ମାଧ୍ୟ ରାତି ଓ ପର ଉଚ୍ଚତା
ମିତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ଉପରେ ହୋଇଥାଏଛି
ଓ ତଥାରେ ସବୁ ମାଧ୍ୟମର୍ତ୍ତି ଆଜିନ୍ଦା ଅବ-
ଦ୍ରୋଷ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ଗବର୍ନ୍ମମେଲୀ ସବୁ
ମାଧ୍ୟମର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଶାଶନ ଭାବ ଶିଖାନ
ଦରବାର କାରଣ କିମ୍ବା କରିଥାନ୍ତି ଉପରେ ବୌଦ୍ଧି
କମଳା ଚାହିଁ ଫହିଁଜର ଦାର୍ଯ୍ୟ ସଜ୍ଜ ପ୍ରକାଶର
ଅଠିଲ ଓ ଗବର୍ନ୍ମମେଲୀଙ୍କପାଇଁ ଦିନେ ବିସ୍ତର ଦିନ
ହୋଇଥାଏଇ ଏ ସମେ ସବୁ ଉଚ୍ଚତା ମିତ୍ର
କେବଳ ଶିଖାନ୍ତି ଭାବାନ୍ତି ଉପରେ ହୁକୁମ
ଚଲାଇବାକୁ ବିଅଛନ୍ତି ହୁହୁ ଥାର ଚାହିଁ
ରେବିଜେଣ୍ଟ ସାହେବଙ୍କର ଏହିକାର ଅଜନ୍ମ-
କାର ଚର୍ଚା ଅନେବ ଅବିଶ୍ୱର ମଳ ଅଠିଲ ।

ଦେବ ୮୨୪ ମହିତା ଅକ୍ଷୁକ୍ରମାବରେ
କଳାଙ୍ଗପଥାଗରରେ ଯେଉଁ କୋଣାରକ ହୋଇଲା
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚିର ଦିବରର କଳାବକା ଗେଜେଟରେ
ଶୁଣା ହୋଇଥାଏଛି । ଉଚ୍ଚିର ଦେଶଗଲ୍ଲ ଯେ
କାନ୍ତି କୋଣାରକ ପ୍ରକୋପ ମେଦିନୀଧୂରରେ
ଶାଖା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଉଚ୍ଚିର ଉତ୍ତା ବଳ
କଳାଙ୍ଗା କେତେମା ବର୍ଷମାତ୍ର ରକ୍ତସାହୁ ଓ ଶ୍ରେ-
ହନ୍ତାନ୍ତରୁରେ ପ୍ରକାଶ ସାଇଥିଲା । କେତେମାତ୍ର
ରେ ବେଳେ ବାଲେଶ୍ୱର ଛିଲାର ନିରଗ୍ନା

ବାଲିଧୂଆଳ ଓ ଜଳେଶ୍ୱରରେ ଗୋପାନ ଅ-
ଦିମୟ କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିଲା । ବଠାରୁ ତା ୧୯
ବର୍ଷ ଅକ୍ରୂବର ଦିନ ଦୂରସ୍ଵରତାରୁ ସହି
ଅଖ୍ୟାଏ ଗୋପାନ ପ୍ରବଳଥିଲା । ପ୍ରାୟ ସମୟ
ଦର ଭଜିଯାଇଥିଲା । କୁହ ଘାଳଇ ପଶୁଙ୍କ ମଞ୍ଚ-
ରୁ ଅଧେ ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟରେ ଓ ଜ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ
ମରିଥିଲେ । ମେଦିନୀପୁରରେ ଏବୁଠାରୁ ଅକିଞ୍ଚନ
ଅଥବା ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ ଜ ୩,୦୫୫ ଟଙ୍କା
ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟ ଓ ୧୭,୫୦୦ ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରମଧ୍ୟରେ ।

ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ବଲିତୁଳା ଗଜେହରେ ଦେ-
ଲିଲୁଁ ଯେ ଗତିଯାତରେ ଲବଣ କିନ୍ତୁ ସୁବିଧା
କମିତେବାରୁ ଅମୂଳନାଳର ବନ୍ଦିଶୁର ଗ୍ରାମକୁ
ଦେବନନ୍ଦା ସାହେବ ଲବନ୍ଦିମେଲୁରୁ ପୁଣେବି
ଲଭିଥାଇଲା । ଗତିଯାତରେ ଲାଖ ବିନ୍ଦୁ ପଞ୍ଚ-
ରେ ପଢ଼ିଲୁ ଏହି କଷ୍ଟମ କିମି ଅସୁଧାର ଯେ
ପ୍ରତି ଗତିଯାତର ରାଜୀ ଆପଣା ଏଇବାରେ
ଲାଖ ବିନ୍ଦୁ ସବାମେ କୌଣସି ଏହି ବେପାଶୁର
ଅସୁଧାର ଦେଉଥିଲେ ଓ ସେହି ଅସୁଧାର
ଦେବା ଘାଁଲ ବାର୍ଷିକ କିମି ବର ବିନୋଦପ୍ର
ବର ନେଉଥିଲେ । ଯେହି ବେପାଶ ଅନୁମତି
ପାଇଥିଲୁ ଜାହା ଦୂର ଆଉ ବାହାରକୁ ଦେତାରେ
ଲାଖ ବିତ୍ତି କରିବାର କ୍ଷମତା ନ ଦୂର ସୁଭବ୍ରତ
ଲବଣ କାରବାରଟି ଏହିକାହିଁବ୍ରା ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିଲେ । ବେପାଶମାନେ କିମି ମେଗଲୁଣ
ଦେଇଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନହିଁ ମହାଶ୍ଵର ମାତ୍ରନ

ଦେଇ ଗଞ୍ଜାମ ବା ପୁରୀର ଲୁଣ ନେଉଥିଲେ ।
ଏ ବିଶେଷରେ ସରକାରଙ୍କର ବୌଣସି
କିମ୍ବା ନ ହୋଇ ଗଲାକର କିମ୍ବା ଲୁଣ ହେଉ
ଥିଲା ତେବେ ଏକ ହାତିଧୀ ବେପାର ହେବୁଛୁ
ଆଜିମାନଙ୍କୁ ବୌଣସି ଗଜଯାତରେ ଅନ୍ଧାରା
ମୂଳ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଢିଥିବ ମାତ୍ର ସେଇଁ ଠାରେ
ଗୃହ ଉଚ୍ଚ୍ଵେଷନ ସଂଖ୍ୟାର ଭାବ ପ୍ରିଯ କର ଦେଇ
ଥିଲେ ସେଠାରେ ବେପର ଧର୍ମ ନ ଥିଲା ।
ହେବୁ ଗଜେଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ
କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ସାକାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧିତ ଭାବୁ
ଏବହାତିଧୀ ଲବନ ଡାକବାରଙ୍କୁ ଧେମାନଙ୍କୁ
ମାନ୍ଦୁ ରହୁ ବୋଷଣାଧି ଦେଇଥିବାକୁ ଯେ
ଲୁଣ ଦେଖାଇମାନେ ଯେତେବେଳେ ଗଜଯାତ
ମାନର ଯେଉଁ ପ୍ରାନରେ ଗଞ୍ଜାମ ବା ଓଡ଼ି-
ଗାର ମାସକବିଧ ଲୁଣ ଦନ୍ତମୁକ କରିବାକୁ ବାହୀ
କରିବେ ସିମାନେ ଆକାଶରୁପେ ଭାବା କର
ପାଇବେ । ଗଜାମାନଙ୍କୁ ଦିନ ମାସକୁ ଦେବାକୁ
ଦେବ ନାହିଁ ବା ଭାବାକର ଧର ପ୍ରତି କେହି
ଅପରି ବରିବେ ନାହିଁ । ସମ୍ପ୍ରତିକା ଯେବେ
ଯଥାର୍ଥରୁପେ ଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପ୍ରତିଧାନନ କରିବା
ଭାବା ହେଲେ ପଜାହର ଉପକାର ହେବ ଓ
ଗଜଯାତରେ ବାଣିଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁର ହେବ ।

ଭାବିଷ୍ୟା । ✓

ବିହୁ ଦାଇସୁଲକୁ ବାହେଜ କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଝାମାୟ ଅନେବ ସମ୍ମାନିଷବ୍ଦ

ମଧ୍ୟରେ ଏକଦିବା ଦେଖାଯାଏ ବଜ ସୁଲାର କି-
ଷୟ ଅଟଇବା । ଗର ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତଳହରେ ବିଶି-
ରେ ଗୋଡ଼ିବ ଅର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏ କିମ୍ବରେ ବା-
ହାରଅଛି ଲେଖକ ଉଚ୍ଚରେ ଉଥମୁକ୍ତ ଓ ସ-
ନୋଷ ଜଳକ ସ୍ଵର୍ଗଦୀର୍ଘ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ବାକୋଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଏଥରେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟଥ ବ୍ୟଥ ହେବ ସେ ପରିମାଣରେ ଫଳ
ପାଇବ ନାହିଁ । ଲେଖକ ଯାର୍ଥ ବହାରକୁ
ଯେ ଲ ୧୦ । ୩ ଟଙ୍କା ଶବ୍ଦିକ ଶିକ୍ଷା ସତାଶହ
ଟ ୨୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟଥ ବରଦା ଅପେକ୍ଷା ତେବେଳ
ଟଙ୍କା ଜାହାକୁ ବାଣୀ ଦେଲେ ବନ୍ଦ କରିବାର
ହେବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆମେମାନେ ଉତ୍ତଳହରେ ଶିଖିଲେ ବାବନ୍ଧୁ ଶା-
ଶାବରୁ ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଉଚିତିକ୍ଷା ବରୁ-
ବରେ ଯେବନ୍ଦୁ ବଥା ଲେଖା ଆହୁ ଅମ୍ବେମା-
ନେ କଥାର ଉଚ୍ଚରେ ସମ୍ଭାବ ହୋଇ ନ ପାରୁ
ଏବଂ ଲେଖବଙ୍କର ଉଚିତିକ୍ଷା ବର୍କରେ ଏ-
ତେବେଳ ଭୁମାନ୍ତ ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅଧ୍ୟୟ
ହୋଇଥାଏ । ଅକଣ୍ୟ ଏକଥା ସତ୍ୟ ଯେ ଉ-
ଚିତିକ୍ଷା ଦେବାରେ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ଯେ ପରିମା-
ଣରେ ମହିଷମ ପ୍ରବାଗ କର ଅଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷିତ
ଲୋକମାନେ ସେପରିମାଣରେ ଜାହା ଗ୍ରହଣ
କରିବାର ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଗୁରୁତ୍ବକୁ
ଶିକ୍ଷାର ଚରମପଳ ଜ୍ଞାନକର ଅନେକଲୋକ
ମନ୍ଦିରୀତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହାବୋଲ
ଉଚିତିକ୍ଷାର ସର୍ବତ ବିଷୟ ଅଥବା ଗବହୁମେଣ୍ଟ
ଉଚିତିକ୍ଷା ଦେଇ ବେବଳ ଅପଣା ବେବରେ
ହୃଦୟ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ବୋଲ ବୋଲିଯାଇ ନ
ଥାରେ । ଉଚିତିକ୍ଷାର ପ୍ରକଳପଳ ଯେବେ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫଳ ନାହିଁ
ତେବେ ସେ ଦୋଷ ଲୋକଙ୍କର ଅଟଇ ଉଚିତିକ୍ଷାର
ପାଇଁ ଉଚିତିକ୍ଷାର ନିନା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ବାସବରେ ସମାଜର ଯାହାକୁ ଉନ୍ନତ ହେବ
ଅଛି ଜାହା ଅନେକାଂଶରେ ଉଚିତିକ୍ଷାର
ପ୍ରଭାବ ଅଟଇ ଓ ଶିକ୍ଷିତଲୋକମାନେ ସମ୍ପ୍ରେ
ଯେବେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟତି ଦୁର୍ବି କରନ୍ତେ
ଜାହା ଦେଲେ ଅତ୍ୱର ଅନେକ ଦୁର୍ଦର୍ଶ ଦେଖା
ଯାନ୍ତା । ଫଳର ଲେଖକ ଶିକ୍ଷିତଲୋକଙ୍କର
ହୃଦୀ ଦେଖି ଉଚିତିକ୍ଷାକୁ ନିନା କରିବାରେ
ଏତିବ କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ ସେ ଅପଣାକୁ ଅପେ
ଚିହ୍ନ ନ ପାଇ ବ୍ୟଥରେ ଘର ଅଛନ୍ତି । ଏହା-
କର ଏବାକୁ ବାବନା ଯେ ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ
ନର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାକୁ ହେଉଥି ମାତ୍ର ଉଚିତିକ୍ଷା

ଅର୍ଥ ଦିଇ ଅମ୍ବୁମାକେ ଶୁଣିପାରୁ ନାହିଁ । ୫-
ବଧାଟିବ ବାରାର ବହିଥିଲେ ତାଳ ହୋଇଥାଏ ।

ଠଙ୍କା ଜମା କରିବାର ନୀତିର ଉପାୟ ।
ପ୍ରତି ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଡୁ ଯେଉଁ ଲୋଜ ଖଲୁ
ଅଛନ୍ତି ଆର୍ଥିକ ଠଙ୍କା ରଣ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଜହାନର
ଦେଶାନାଳର ମହାନାଳା ପୂର୍ବଲକ୍ଷ୍ୟକା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ଡେଶାର ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନତିର
ଚିତ୍ତ ବୋଲି ମଣିବାକୁ ଦେବ ବାରଧ ଏଠା
ମେଲକର ଅବସ୍ଥା ଏବୁ କୁମ ଅଛୁ ଯେ ଗବଣ୍ଟି
ମେଣ୍ଡୁ ଲୋଜରେ ଠଙ୍କା ପ୍ରାପିତ କରିବା ଓ ଠଙ୍କା
ପାଇରେ ପକାଇଦେବା ଏକା ବିଧା ଅନ୍ତରେ
ଓ ଏହି ହେତୁରୁ ଡେଶାର ବୌଣସି ଧନଦିନରେ
ଅବସ୍ଥା ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଡୁ ଲୋଜରେ ଅପଣା ବିଲକ୍ଷ
ଥିଲ ଗଢ଼ିତ କରିବାକୁ ଥାହାସି ଦୋଷ
ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟରେ
ଠଙ୍କା ଲଗାଇବାକୁ ଲାଗନ୍ତି ଜାହାଙ୍କିଥରେ
ଅନର୍ଥକ ଠଙ୍କା ପତି ରହୁଥାଏ ଭଦ୍ରାଶ ବୈଶିଷ୍ଟି
ବାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅର କାହିଁ । ଅନର୍ଥକଠଙ୍କା ଘରେ
ଲୁଗର ରକ୍ଷଣା ବୁଝିମାନ୍ତ ଲୋକର ବର୍ମ ନିହାନ
ଏହାହୁଗୁ ବେବଳ ମେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପକାର
ପୁଅଲ ମାହଁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ମାତ୍ର ରହିଲେ
ପାଧାରଣର ଅପକାର ହୁଅର କାରଣ ଠଙ୍କା
କଳିବଳ ହେଲେ ଯେଉଁମାନକର ଉପକାର
ହୁଅନ୍ତା ସେମାନେ କହିବୁ ବହୁର ହୁଅନ୍ତି
ଦେଶାନାଳର ମହାବୃତ୍ତା ଯେମନ୍ତ ଅନେକ
ବିଷୟରେ ଡେଶାରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଦୋଷ
ଅଛନ୍ତି ଏ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପର ହେଲେ
ଯେଉଁ ଦୁଇଲକ୍ଷଠଙ୍କା ମହାବୃତ୍ତା ଉପରେମେ
ଜହିରେ କାର୍ଷିକ ୫ ୮୦୦ ଟଙ୍କା ଲାଗି ଅପେକ୍ଷା
ପୁଅଲ ତୁଳାକୁ ଠଙ୍କା ଘରେ ବଜାର ରହିଲି
ରକ୍ଷଣ ସକାରେ ଅଭିଷିଳ୍ପ ବ୍ୟପ୍ତ କରିବାଠାର
ବାର୍ଷିକ ଅଠକାରଠଙ୍କା ଲାଗି କରିବା ଥାମାନ
କଥା ନୁହିଲ । ପୁଅଲଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ଲେଖିଦେ
ବା ଜନସୁକ ବି ଜାହାର ଜାମ ପ୍ରମିତର ନୋ
ଅନ୍ତର ସଂତା ବଜାରରେ ଖରିଦ ଛିନ୍ତି ଦେବ
ଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଜାମ ବିନ୍ଦୁପୁଷ୍ପ
ନିରବନ୍ଧନକା ମଧ୍ୟ କରିବୁ ଅବେଳାରବ । ଅଭିଵ
ଏପର ଉପାୟରେ ଦେଶାନାଳର ମହାବୃତ୍ତ
ଠଙ୍କା ଗଢ଼ି କର ଅପଣା ସ୍ଵରକ ବିଚକ୍ଷଣର
ଦେଶାର ଅଛନ୍ତି ଡେଶାନାଳର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷମି
ଓ କରିବାରଙ୍କର ଆବଶ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହେଲେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପରାନ୍ତ ଅମୂଳା ର ଏମନ୍ତ ଉଦୟ
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ଲାଗୁ ସହାଯକ
ଏହେବନ୍ତ ବିଚାରଣାରେ ହୋଇ ଯାଇବା ଗଜି-
ବର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସୁଧରେ ଝଙ୍ଗା ଉତ୍ତରାତିଲେ
ତୁମ୍ଭାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ହୁତକର ଗାର୍ଘ୍ୟର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ନ ପାରିଲେ ବତ ଆର୍ଥିର
ବିଷୟ ଅଟିଛା । ପ୍ରକାଳତାରୁ ଦରଗତର ପୂର୍ବକ
ଉତ୍ତରାତିଲେ ଏହିଏ ହୋଇଥିଲୁ ସୁତରଂ ତାହାର
ଫୁଲ ପ୍ରକାଳର ଉପକାର ସାଥନ କରିବାର
ଥର ମହାରାଜା ଯେବେ ଅପଣା ଗୁରୁର ଭିନ୍ନ-
ତଥାଖଲ ସହାଗେ ଉତ୍ତର ଧୋଇବି ଅଣ୍ଟି
ମୂର୍ଖ ଦୟାନ୍ତେ ଜାହା ହେଲେ ଯେମନ୍ତ
ଜାହାର ଶୁଭାବସ୍ଥାର ଅଥବା ହୋଇଥାଏନ୍ତା । ଗଡ଼-
ତାଳର ଶୁଭାବସ୍ଥାର ଦୃଷ୍ଟି ବଲେ ଦେହ
ଦିବେଦିଲେବ ହାତରେ ଝଙ୍ଗା ରଣ୍ଜି ଗହିର
ଉତ୍ତର ଶାଧନ ନ କର ନିଶ୍ଚିନ୍ତା ହୋଇ ପାରିବ
ନାହିଁ ଓ ତେଜ୍ଜ୍ଞାନାଳର ପ୍ରକାଳାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଗଢ଼କାଳର ଭଲ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ତାହାକର
ସକଳ ଅଗ୍ରହ ହୁଏ ହୋଇଥିଲୁ ବୋଲିଯାଇ
ନ ପାରେ । ପ୍ରକାଳରେ ବେଳା ଲୋକଙ୍କର
ଭନ୍ଦର ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ
ଅତି କଥା ତେଣିକି ଥାର ବାଣିଜ୍ୟର ବିଦ୍ୱାର
ପହାମେ ପରାମର୍ଶ ମହାବାଟ ସୁହା ନାହିଁ ।
ମହାରାଜା ଯେବେ ଅପଣା ବଳବାରେ ଦାଣି-
କ୍ୟାର ବିଦ୍ୟା ସହାଗେ କପାଳ ବରନ୍ତେ ବିମା
କୌଣସି ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟାରେ ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦେଵାର
ଦନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରନ୍ତେ ଅଥବା ଅପେ କୌଣସି
ବାଣିଜ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କର ପେମନ୍ତ ଅପେ ରାଜ
ବରନ୍ତେ ତେମନ୍ତ ପ୍ରକାଳ୍କୁ ଅର୍ଜନର ଉପାୟ
କର ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ବହୁକ କର ଦେହ
ଥାଏନ୍ତା । ବଂଶେଷରେ ଅମୂଳାନକର ବନ୍ଦୁବା
ଏହି ଯେ ଶକାନ୍ତାନେ ପ୍ରକାଳତାର ଯେଉଁବର-
ନାନ ଅଦ୍ୟା କରନ୍ତୁ ଜହିରୁ ଗୁର୍ବ ମାତ୍ରନେଇ
ବ୍ୟୟ ଓ ଯଥା ମାନ ସମ୍ମନ ବହୁଜ ଅପଣାର
ବ୍ୟୟ କରିବାର କର ଉଚ୍ଛିତପାଇବା ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୁଲେ
ଲୁଗାଇବେ କି ଯହିଁରେ ଶତ୍ୟର ଉତ୍ସତି ଓ
ପ୍ରକାଳର ହୁଏ ହେବା ପରେ ଶତ୍ୟର ଅୟ
ନନ୍ଦ ବୁଝି ହୋଇ ପାରିବ । ଯେବୁପରି ହେଲେ
ଯେଉଁବର ବୃଥାରେ ଥକ ସଞ୍ଚାର ଦରେ ଓ
ଯେଉଁବର ବୃଥା ଅପବନ୍ଧ କର କିଛି ସଞ୍ଚାର
ନ କରେ ଉତ୍ସତି ଅବସ୍ଥା ସମାନ ବୋଲିବାର

ଦେବ କାରଣ ଏ ପୁଷ୍ଟିକାଳୀରୁ ପ୍ରକାଶର
ଲାଗି ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା ।

ମୁଲ ତରାବଧାରଣେ
ନିଜକ ବ୍ୟବପ୍ରା ।

ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ ନିମିତ୍ତ ତେଷ୍ଠି
ଭଜନ୍ତେବ୍ରତ ଓ ସବୁ ଜନ୍ମଦେହକ୍ରତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ହରରେ କଷ୍ଟକୁ ହୋଇଥାଏଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଜଳାରେ ଏଗୁପ୍ତ କର୍ମଗ୍ରାମ ଜୀ ୨୭ ଶ
ଅତିକ୍ରମ କିମ୍ବା ଅମୂଳାନଙ୍କ ଲେଖନ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବ-
ର୍ତ୍ତର ମଜରେ ଜାହା ପ୍ରବୁର ନୁହଇ ବୋଲି
ଯେ ଏ ବିଷୟର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ବନୋବସ୍ତ୍ର
କର ତଳତମାପ ଜୀ ୧୯ ରିତେ ବିନିବିତ
କରେଇବିରେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ
ଲେଖନ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଥିଲା
ଯେ ମୋହରିଲାର ଧାରାକା ପ୍ରକାଶ ଜବାରଙ୍ଗ
ଦରବାର ସକାମେ ଅଥବା ନିର୍ମାନ ଲୋକର
ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ନାହିଁ ଏଥିରେ ଯେ ସବୁ ଜନ-
ହେତୁରଙ୍ଗକର ବେତନ ମାସକୁ ଟ ୨୦୨୫ ଲାଭ
ଅବମୂଳ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସବୁ ରିଗର୍ଡ ଟେଙ୍କ-
ଲାକର ସେବୁପ ମତ ନୁହଇ ସେ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଯଦିୟି ବି ଅଥବା ମା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ ସର୍ବ ଓ ଜାହିଁ
ସକାମେ ଅଳ୍ପ ପିଣ୍ଡିଲାକେ ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରକ
କଷ୍ଟକୁ ଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚିନିବାରେ ବିଦ୍ୟାତାତ
ହେବ ନାହିଁ ଉଥାପି ଏପଦାର ବର୍ଦ୍ଧି
ମର୍ମବାଦୀ ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ଓ ମୋହରିଲା
ରେବମାନେ ଯେନନ୍ତି ଏପଦାର କର୍ମଗ୍ରାମ
ପାଦର ନ କରନ୍ତି ଓ ଏହାକର ଏଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା
ପ୍ରକାଶ ଦିବାର ଉଚିତ କି ଯହିଁରେ ଖେଳାନେ
ଶିକ୍ଷ୍ୟକୁ ପରମାଣ୍ଵରେ ଅଧିକ ଗୌରବ ଦେଇ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏପକ୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା କିମାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପଦେଇନ ଦେଲେ
ଦେବୁପ ଲୋକ ନିଜବାର ଅସମ୍ଭବ ଏଥିରେ
ଦେ କଷ୍ଟମ କରିଥାଇନ୍ତି ଯେ ଟ ୨୦୨୯ କେତେ
ର ଉତ୍ତାରେ ଦେବ କର୍ମଗ୍ରାମ ରହିବ ନାହିଁ
ଓ ଯେବୁପେ ଏମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ବିରୁଧିକ
ହୋଇଥାଏ ଜାହିଁରେ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥିମୋଗ ଅଛି ଯେ
କୋଣିଏ କର୍ମଗ୍ରାମ ଉତ୍ତାନଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କିମାନ
ହଲେ ଜାହାରୁ ଅଥବାହନ କମ୍ପ୍ୟୁଟରେ ପଞ୍ଜି
ରହୁଥାରୁ ହେବ ନାହିଁ ଏହି ଅଶାରେ କୃତ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀର ସବ୍ଲକନ୍ତେବ୍ରତକାଳିତାରୁ ବରୁଥ୍ୟଶ୍ରେଣୀ
ର ସଂଖ୍ୟା ଅଥବା ହୋଇଥାଇ । ତ ଗୁଣ

ଖର୍ବୀର ଯେଉଁ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ତବନୁଷା-
ରେ ପ୍ରାୟ ବେଳେ ପରମାଣୁରେ ଗସ୍ତିଶାଳୀ
ନିଲବ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଥମରେ ଯେଉଁ ମାନେ କରିବେ
ପ୍ରଦେଶ କରିବେ ସେମାନେ ପଦବୁଜି ପାଇବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଅନାଯୁଷରେ ବିବାହ ହୋଇଥାଇବେ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟକ୍ତ୍ସା ଅନୁସାରେ ଯେତେଜଣ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରୂପରେ ଓ ଯେତେଲେଖୀଏ ଦେଇନ
ପାଇବେ ଆହା ଉଳିଲିଖିତରୂପେ ଅଟଇ ଯଥା-
ତେଷ୍ଠୀନ ହେତୁର ।

୧ ମ ଗ୍ରୋରେ	ଜ ୨୦ ଟ ୧୦୦ ଲେଣ୍ଡାଏ
୨ ସ୍ତ୍ରୀ "	ଜ ୧୫ ଟ ୧୫ "
୩ ସ୍ତ୍ରୀ "	ଜ ୨୦ ଟ ୧୦୦ "
୪ ସ୍ତ୍ରୀ "	ଜ ୨୫ ଟ ୧୦୦ "
ସବୁଙ୍କରେଖାହିତର	
୫ ମ ଗ୍ରୋରେ	ଜ ୨୫ ଟ ୨୫୫ ଲେଣ୍ଡାଏ
୬ ସ୍ତ୍ରୀ "	ଜ ୨୫ ଟ ୧୦୦ "

८० ॥ १०० ट.

ଏଥର ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ସଦ୍ୟପି
କି ଲେଖୁଣ୍ଡନେଶ୍ଵର ଗବର୍ନ୍ମ୍ବର ସବୁ ଜଳଶୈଳୀତରଙ୍ଗ
ମାନଙ୍କ ନ୍ୟନ ସଂଖ୍ୟାରୁ ଦେଇନ ଠ ୩୦ ଟା
ନ କରି ଠ ୩୦ଲ୍କା କରିବାରେ କିମ୍ବା କୃଷ୍ଣରାଜା
ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଉଥାପି ଏ ବିଦୋବସ୍ତରେ
ଗାହାକର ଏହି କବ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଉଥାଇ ଯେ
ସେ ତେୟାଣୀ ଓ ସବୁ ଜଳଶୈଳୀତରମାନଙ୍କୁ ଭଲ
ଦେଇନରେ ଉତ୍ସୁକ କରିଅଛନ୍ତି ଏ କେବୁରେ
ଉଚିତଗ୍ରେଣାର ତେୟାଣୀ ଜଳଶୈଳୀତରଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀ
ଦୃଢ଼ି କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟ
ଅଧିକ । ଲେଖୁଣ୍ଡନେଶ୍ଵର ଗବର୍ନ୍ମ୍ବରଙ୍କ ଅଭିନାୟ
ଏହି ଯେ ପରେଯକ ଜଳରେ ଜଳେ ଲୋକ
ତେୟାଣୀ ଜଳଶୈଳୀତର ରହିବେ ଓ ସବୁ ଜଳ-
ଶୈଳୀର କେଉଁଠାରେ ଦେଇ ରହିବେ ଜଳ
ବାବିମଙ୍କ ସହିତ ଜହାର ପରମର୍ଶ କର ଦେଇ
କରିବାର ଆବେଦ ହୋଇଅଛି ।

କର୍ମଗ୍ରସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଛେତ୍ରଣରେ ଜୁମ୍ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁହି କଲେହେଁ ଲେପୁଟନେଶ୍ୱର ଗର୍ଭତ୍-
ରକ୍ଷଣର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ସବଳ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ମୁଢ଼ିତ ଭାଙ୍ଗାବଧାରା ଲିମିଟ ଏହା ସଥେଷ୍ଟ
ନେଇ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏକ୍ଷଟାଇ ହେ ଆପଣା
ନମ୍ବରବ୍ୟର ଗେଣ୍ଡଫାରେ ଲେଜ୍ଜିଆରି ଯେ
ଡେପ୍ୟୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ପୁଲିସ ଉନ୍ନିଷ୍ଟିକ୍ରିଏସ୍
ପ୍ରକ୍ରିୟା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ମୋଟ-
ଇଲର ଯେଉଁହାବୁଝୁ ବାର୍ଯ୍ୟାପଲକ୍ଷରେ ଯିବେ

ଦେଖିପାଇବେ ତାହା କରିବାରେ ହୁଣ୍ଡି କରିବେ
ନାହିଁ । ଧାରାଲା ସବୁ କିମ୍ବିତରୁଥେ ଶଳୁଆଛି
କି ନାହିଁ ତାହା ସବାଦା ଦେଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଏଥାହାର ରେବନ୍ତ ଓ ପୁଲାସ ଇଲାକାର ଉଚ୍ଚ
କର୍ମଗୁରୁଙ୍କୁ ବବର୍ତ୍ତିମେଘ ଏପ୍ରକାର ଅଜ୍ଞା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପାପୁନିକ ସଂବାଦ ।

ଅଷାଢ଼ମାସ ଅରମ୍ଭ ନ ହେଉଣୁ ଆଜିଯାଏ
ଏକପ୍ରକାର ଦିଗାଳ ଧତି ହେଉଥିଲା । କୋ-
ଶବ୍ଦିନ ମନ୍ଦାବ ହେଲେ ବୁଝିନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ମୋଧସଲର ଅନେକଙ୍ଗାନରେ ଗୃଷର
ଭାଗ ବ୍ୟାପାର ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ।

ଓଡ଼ିଆ କଲେଜ ସକାଶେ ହେବାସପ୍ରାଣ
କରିବାର ବିଶେଷ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟମ ଲାଗିଅଛି । ଶୁଣିଲୁ
ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାମ୍ପୁ ଧାରେ ହେବା ଉଠିବ ନାହିଁ
ବୋଲି କଲେଜର ଘାନ୍ତ ହେବା ସକାଶେ
କମିଟିରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥିଲେ ମାତ୍ର କମିଶ୍ଵର
ଧାରେ କହିଲେ କ ଲୋକେ ପୁନ୍ଥିବ କଲେଜ
ସକାଶେ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର
ଅନୁରୋଧ କେତେ ହେବା ମାରିଲେ ତାହାପା-
ତିବ । ଏଥକୁ ଅମ୍ବୋନେ ଦେଖିଁ ଯେ ମାନ୍ୟ-
ବର ସର୍ବରୂପ ସହେବ ଏ ପ୍ରେଫେରକୁ ଅସିବା
ସମୟରେ କଟକ ଓ ବାଲେଶ୍ବରର ଯେହିଁ
ଆବେଦନପତ୍ରମାନ ଦିଥା ଯାଇଥିଲା କହିଁରେ
କଲେଜର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଟେ ନାହିଁ । ବୋଧକୁ
ଅଇ କେବଳ ହୁଲର ହତ୍ତି ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କଥାରେ
ସାହେବଙ୍କର ଭକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥାଏ ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ମୁନୀପଂ ଏକମାଧର ହିଟୀ
ନେବାର ଲାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ମେହମାମୁରର
ଉଦ୍‌ବଳ ବାହୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଘୋଷ ଏବିହି
ହୋଇ ଆସିଥିଲା ।

ତନନୟାତ୍ରା ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଅମୂଳଙ୍କ ପ୍ରକା-
ଶିତ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଲକ୍ଷଣର ଉତ୍ତଳହର୍ଷେଷିଣୀ
କହାଇଲୁ ସେ ସୁଖସାକାଳ ପ୍ରଭ ଅମୂଳଙ୍କ
ଅଭିପ୍ରାୟ ସମ୍ବଦ୍ଧ ମନ ଅଟର । ସେ କି ଆଶା-
କରନ୍ତି ସେ ଅମ୍ବୋମାନେ ସୁନ୍ଦା ସଜାକର
ଶୁଦ୍ଧିକାର ହୋଇ ମନର୍ଥ ମାତ୍ର ଗୁଲିବା
ବିଷୟରେ ବହୁପଦିକାର ବଶୁଜଳା ଦେଖୁଁ
ସାଧାରଣ ଅଭିପ୍ରାୟର ବହିର୍ଭକ ଭାବାକ
କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଗଂଧ କରିବ ? ଶଜାକର ଯଘ

ଅପ୍ରସର ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଦସ୍ତରେ ନାହିଁ ମନ୍ଦର
ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତିରେ ନିର୍ଭର
କରଇ । ଆମ୍ବାନେ ତାହାଙ୍କ ହିତ ଲୋଡୁଁ
ବୋଲି ଉଚ୍ଛ୍ଵେ କାର୍ଯ୍ୟର ତୁଟିମାନ ଦେଖାଇ
ଦେଉଥିଛି ।

ଦୂରାଗରେ ଏକହିଦ୍ୟା କରିବା ମନ୍ଦିରମାରେ
ଚାରିଜଣ ସାରି ପୁଣ୍ୟ ଓ ମାତ୍ରମେଷ୍ଟିକ ସାଧା-
ତରେ ଯାହା ଯୋବାନବନ୍ଦ ଦେଇଥିଲେ
ତହିଁର ବିପରୀତ କହିବାରୁ ବିଶୁର କାରଣ
ଫୌଜଦାରଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଇଲା । ଏହୁପି
କହିବାର କାରଣ ପଚାରୀବାରେ ପୁହାମାନେ
ବାରୁ ଜଗଧାରନାଥ ରାସ୍ତା ତଃ ସୁଃ ଓ କାହୁ
ଧୂର୍ମଚନ୍ଦ୍ର ବାନୁପର୍ଦ୍ୟା କୋଣରଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେଇ
କହିଲେ କି ଏହି ଦୁଃଖବାରୁ ହୁରୁପ ଦେବା
ଓ ଏହି ଦୁଃଖବାରୁ ମାରିବାରୁ ଆମେମାନେ
ଦୟରେ ଦୂରାଧିଷ୍ଟ ମେଜମୁଦାରେ କହିଥିଲୁ
ଦେଖାଯିବ ପୁହାମାନେ ଏପରି ଉଥୁନକକଥା
ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ ?

ବାଲେଶ୍ଵରର ବାବୁ ଶିଦ୍ଧାମାଚରଣ ସରକାର
ଶ୍ରେଷ୍ଠସେସ ଟଙ୍କା ଆର୍ଦ୍ରାତ କରୁଥିବା ଅପରା-
ଧରେ ଗତ ଦୌରାରେ ବ ୨ ର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟବାସର
ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଦୂରଦ୍ଧାରେ ଏହାକୁ
ବ ୨ ର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟବାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରିବାରେ ଏହିଥି ଜଳଦିବ ଛଠ-
ଅତ୍ତ ଯେ ନାନ୍ଦିବୀର ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା
କିମନ୍ଦୁ ଲଙ୍ଘଣ ଓ ରୂପୀଦ୍ୱା ନାମରେ ଦିନ
ଲାଗିଥିଲା । ଏବଷୟି ପାନ୍ତରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋ
ଇଗଲେ ବିତ୍ତ ସୁଖରକଷ୍ୟ ହେବ ।

ନାହୁକରେ ତଣେ ପାହୁ ସାହେବ ପ୍ରମାଣିବାର ସଜିଥା ସମୟରେ ସାର୍ଥକିଦ୍ୟାବ
ଗୋଟିଏ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀ-
ବାହୁର ମୂଳଶ୍ଵର ଛଢା ଅଜ୍ଞାନୀର ଅନେକ
ଲୋକ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ସାର୍ଥକିଦ୍ୟାରେ ଲୋକ-
ର ଏସିକାର ଆଦିକ ଶୁଭଲକ୍ଷଣ ଅପରି ।

ଇଣ୍ଡିଆକ ତେଲବନ୍ଦରୁ ଅବଗାନ ହେଲୁ
ଯେ ମୁଖ୍ୟ ସହିତକାଣ୍ଡରୁକୁ ଦେଇନାହୁବିର
ପ୍ରତ୍ୟାବ ମୁଖ୍ୟ ଜନଶ୍ରେଷ୍ଠର କେନରିକାଙ୍କ
ନିରାପଦରେ ହୋଇଥାଏଛି । କୁପରମାଣରେ ବୁନ୍ଦ
ହେବ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଥିଲା ବନ୍ଦରୁ ଅନୁକୂଳ
ହେବାର ଅନୁମାନ ହେଉଥାଏ ।

ଏକ ପ୍ରମୁଖିଷ୍ଠରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ତଥାରେ ଉଚ୍ଚ ସୌଭାଗ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ସୌଭାଗ୍ୟ

ଜାହା ଅମ ଦୁଆଇ କାହିଁ । ପାଏ ଦୂଧରେ
୧୦୧୨ ଟୋପା ଲେଲ ପାଇଁ ଦେଲେ ବେ—
ତେବେ ସପ୍ରାହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା ସୁନ୍ଦରଗୁଣେ
ନିଷ୍ଠା ।

ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଦୂର ଅଭ୍ୟାସ ଶାଶ୍ଵତ-
କର ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଅନୁଭବ ହୁଅଛି । ଷେଠାଗ
ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଥାନର ତାଳକାରୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ
ପ୍ରତିବଜାର ଲୋକରେ ମୃଦୁଷ୍ମଙ୍ଗଳ କଣ୍ଠଠାଗ
କଣ୍ଠ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଇ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ପାର୍ବତୀ
ପ୍ରତିବଜାର ଅତି ସମୃଦ୍ଧିଗାଲୀ ନଗରମାନଙ୍କରେ
ଏଥର ହିତର କା ଅନ୍ତର ଦେଖାଯାବ ।

କିମ୍ବାରି ନାମରେ ଏକ ଦ୍ୱାପାର୍କ ହୋଇଥାଏ ଥିଲା—
ରେ ଥିବା ଶ୍ରୀକୃତ୍ତମ୍ ପ୍ରକଳ୍ପକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ
ପାଦ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ୱାପର ଉପରେ
ଲାଗିଥାଏ କରୁଥିଲା ହୋଇଥାଏ ଲୋକଙ୍କ ଠାକୁ
ଶରୀରେ ଯେ ଦ୍ୱାପ ମଧ୍ୟରେ ଏକପ୍ରକାର
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କର କାନ ଅଭିନ୍ଦି
ବଢ଼ି ବାହୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୁଲପଡ଼ିଥାଏ ଓ ଅଭି
ଏକପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କର ଲାଜୁଳାପାଦ ଯେ ଅଭି
ଗେ ଗାନମଧ୍ୟରେ ଲାଜୁଳକୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଉଚ୍ଚ
ଉତ୍ତାରୁ ଦୂରିରେ ବନ୍ଦରୁ । ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅମ୍ବେମାରେ ଏ ସଂବାଦଟି ଉଚ୍ଚକ ଲାଜୁଳା ଉଚ୍ଚର
ପଞ୍ଚାଦବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବେ ସେ ଶରୀର
ଥିଲେ ଏକପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅଗରାର ଭାବୀ
ମାନାପାଦ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନିର୍ମାଣରୁ ଗୋଟିଏ କରିବ
କଷ୍ଟରୁ ଉଚ୍ଚ ଉପରେ ଶୁଅନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ପାଦଙ୍କାପର ଗୋଡ଼ିଥିଅନ୍ତି । ତେବେ ଏମାକ
କର ଲୁଗା କୋପବାର ବିହୁନାହ ଆଦିଗ୍ୟ
ନ ଥିଲା ।

ଇଣିଧାନତେଲିକ୍ସ୍‌ବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପ୍ରିମ୍‌
ଅବ ବେଳସ୍‌କର ଇଣିଧାନ୍ ଅସିବାର ପ୍ରଥାର
ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ହେ କନାରାସର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ଠାରେ ନଂଷ୍ଟିଜ ବାଷାଅଧୟନ କରିବେ । ଏହି
ପାଇଁ ପ୍ରୋଫେସର ମାନ୍‌ମୁନ୍‌କର ଜାହେବ ଛି ।
ଏହିଜ ଲିଖାରେ ଉଦ୍ଦରେପରେ ଅଗ୍ରଗନ୍ତ
ଅଟନ୍ତି ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସବଗ୍ରହକ ସହି
ଅସିବେ ।

ହୁଲୁଧେଣ୍ଟି ଅଚ୍ଛ ଆବଶ୍ୟ ହୋଇଥାଇଲୁ ।
ଆଗରାରେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ଯେଉଁ ଅପର୍କିଷନ୍
ପ୍ରଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଜାହା ଦିନ ହେଲା କାଳ
ପରାମାର୍ଗାନ୍ କାହିଁରେ କାହିଁ ଫଳ ଦେଖାଇଲା
କାହିଁ । କାହା ମହିନାର ଅପର୍କିଷନ୍ !

Digitized by srujanika@gmail.com

ହୋଇଥାଏ । ବିଜୁଦନ ହେଲୁ ତବାଇମାନେ
ଶୁଣ ମାର ସେଠାର ପୁଅର ସୁପରଫ୍ଲୋଟ୍ରୋଫ୍ଲୁଲ
ବାର କିମି ଦେଇଥିଲେ । ଏକୁବିଧି ଶୁଣାଯାଏ
ପୁଅର ଲହରୀପ୍ରତିର କେବଳ ଏବିଲ
ତବାଇର ପଛରେ ମୌରିବାରୁ ସେମାନେ
ଏହାଙ୍କୁ ଶୁଣ ମାର ପ୍ରାଣକାଗ କରିଥିଲାଗନ୍ତି ।
ଯାହା ହେଉ କିମ୍ବାରୁ ତାରତାବଶ୍ୟାମେ
ସମ୍ମାନ ଅସିଥାଏ ସେ କେବେବ ତବାଇର
ଧର ପଡ଼ିଲେବି ।

ପାଦ୍ୟୋଜନାର ପହି କାରୁ କଣେ ପଦପ୍ରେରବ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଂଲାଙ୍ଗରେ ଗେଟି ଏ
ବେଳେ ଈ ବସ୍ତୁ ବନ୍ଦମୀ ଆଲୋଚନା ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଦେଇଅଛି ଯେ ଏଥାର ପୂଜ୍ୟା ମୂର୍ତ୍ତି ପୂରୁ
ବେଳ ଗରୁହାର ଘୁରିଗୋଡ଼ ମାଧ୍ୟ ଦେଇ ଗୋ-
ଟି ଏ ଅଛି । ସେ ଗୀତ ଅର୍ଥାତ୍ କରିଅଛି
ମାତ୍ର ତୁରଗଲାରୁ ପୂରୁଷବାର ସବ ବାହାର
ହେଉଅଛି ।

ବାବୁ ସ୍ଵରୂପଜୀଗ୍ନମୃତ ବିଠକଦାଳ ହରହର-
ପୁର ବିଦ୍ୟାଲୟଠାରୁ ସମ୍ମାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଶ୍ଵାସରୋଗର ଯେଉଁ ଡ୍ରାଷ୍ଟ ଜାହାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାରେ
ଥିଲା ଜାହା ଗେଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଗାମୀ
ଆମ୍ବିନମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାରକୁ ଏ ଡ୍ରାଷ୍ଟ
ଦେଇ ଆପଦେ କାହାଁ । ଉନ୍ତି ସମୟରେ ନୃତ୍ୟ
ଡ୍ରାଷ୍ଟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କଳାକୁ ବାର୍ତ୍ତିକା ମାଧ୍ୟମରୁ
ପରିବାର ବିଭାଗ କରିବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବିଶ୍ୱାଚକବ ଅରମନ୍ୟ ମାମନ୍ୟପିଠାରଙ୍ଗେ
ଦ୍ୱାରା ବିରତର ହିଦୟାଚନ୍ଦ୍ରମଣି ନାମକ ସ୍ଥଳକ
କଠିନଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ଅର୍ଥଷହୁତ ମୁଦ୍ରାର ଓ ଜୀବମ
କଲ୍ପଦବନା ହୋଇ କଠକପ୍ରିଭିଂଜମାନଙ୍କ
ସାହାଳୟରେ ବିନ୍ଦୁର୍ଥ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ଅଛି ମୁଲ୍ୟ
ଟ / କା ମାତ୍ର । ମୋଧ୍ସଳ ଗ୍ରାହକମାନେ
କଠକପ୍ରିଭିଂଜମାନଙ୍କ ସେବେଟେଣ୍ଟ୍ କୀ ବାରୁ
ଗୌରାଗରର ଘୟୁଳ ନିକଟକୁ ଡାକମାର୍ଗଲି
ସହିତ ମୁଲ୍ୟ ପଠାଇଲେ ଅନାପ୍ରାସରେ ପାଇ
ପାଇବେ ।

ପାତ୍ର ରଖ କୁଳ } ଏ ଜୀବମୋହନ ରଥ
ସନ ୧୯୭୫ }

କୁଣ୍ଡଳ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହରକଟ୍ଟକ ଦିନ-
ଦାନହାର କଟକପ୍ରିୟା ଓ କଟକ ଯଜମାନୁଷେ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରମୁଖତା ଦେଇ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟକର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଉତ୍ତଳସପିକା ସମ୍ମାଦକ
ମହାଶୟ ସମ୍ପଦେ ।

ସବନ୍ୟୁପୂର୍ବକ ନିବେଦନମିଦେ ।

ମହାଶୟ ! ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କର ଆପଣଙ୍କ ସୁପ୍ରସଂପର୍ତ୍ତିକେକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ନମ୍ବ ଲିଖିବ ବିଷୟଟିକୁ ଶ୍ରାନ୍ତଦାନ କର ଚିରବାଧକ କରିବା ହେବେ । ଅଥ୍ୟ ମଧ୍ୟର ସମୟରେ କଟକ-ଜିଲ୍ଲାର ପଟାମୁଣ୍ଡାର ଗ୍ରାମର ଉତ୍ତଳ ବିଦ୍ୟା-ଲୟକ୍ଷ୍ୟର ଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନ୍ତରେବଳ ଦିଗ-ମରମିତ୍ର ଜ୍ଞମିମାର ମହାଶୟକ ପୁଣ୍ୟଦ୍ୟାନପ୍ରିତି ଭବନରେ ପାରିତୋଷିକ ବିଭରଣ କରିଗଲା ।

ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟରେ ଏ ଶ୍ରାନ୍ତର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବିଭରଣ ସୁଲକ୍ଷଣ ଶୋଭା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିଥିଲେ । ଶବ୍ଦାଳୟର ସମ୍ମାଦକ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ସମ୍ମାଦକ ବସ୍ତ୍ରର ପାର୍ଶ୍ଵର ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ପ୍ରତିକାର କରିଥିଲେ । ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ-ମାନେ ସମାଗର ହେଲେ ୧ ମ ଶିଖକ ବାର୍ଷିକ ବିବରଣ ପାଠ କଲେ ତାହା ପରିସମାପ୍ତ ହେଲା-ବାଦ ଶ୍ରୀ ନିକର ଅଭ୍ୟସ୍ତ ସୁଲକ୍ଷଣ ପଦ୍ୟମାନ ପାଠ କର ଉପସ୍ଥିତ ଜନମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସିଜ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ କଲେ । ଭବନନ୍ଦର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଶିରଧୀଶ୍ଵରିଂଦ୍ର ପଟାମୁଣ୍ଡାର ଥାନାର ସଭ୍ୟନ୍ତେକୁ ମହାଶୟ ବିଦ୍ୟାବିଷୟକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ବକ୍ତ୍ଵା କର ପୁକର ହେବାର ଅବ୍ୟବ-ହୃତ ପରେ ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟ ବିଦ୍ୟାବିଷୟକ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ଵା କଲେ । ଭବପରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଉତ୍ତମମିଦାସ କାନନଗୋଲ ମହାଶୟ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ଗୋଲ ବିଦ୍ୟାବିଷୟରେ ଉତ୍ସାହ ଦାନ କଲେ । ସଭ୍ୟ-ମାନଙ୍କ ବକ୍ତ୍ଵା ପରିସମାପ୍ତ ହେଲେ ଶ୍ରମାନଙ୍କ ପାରିତୋଷିକ ବିଭରଣ କରିଗଲା । ପରିଶେଷ ସଭ୍ୟପରିକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନନ୍ଦର ସବୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲା ।

ଯେ ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ସମସରେ ପାରି-ତୋଷିକ ବିଭରଣ କରିଗଲା ତାହାଙ୍କର ନାମ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ସମ୍ମାଦକ ବସ୍ତ୍ର ନାଏବ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଶିରଧୀଶ୍ଵର ସିଂହ ସବୁ ଉତ୍ତଳେବ-ଟର, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଲମ୍ବାଦର ଚନ୍ଦବରୀ ତପୋତ୍ତମ ପୋଷ୍ଟାମ୍ବାର, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଉତ୍ତମମି କାନନଗୋଲ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ମରି ଛହାତ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅର୍ଚତାଶ ପଣ୍ଟା, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋପାଳଜାବନ ଅଧ୍ୟ-କାଶ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଗୋରହର ଲାଲ ହେଉ କନ୍ଧେବଳ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ମାର୍ଗସିଂହ

ହେଉକନ୍ଧେବଳ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ରାଖାନନ୍ଦ ପଇଟନାୟକ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ମହେନ୍ଦ୍ରନାଥ ମିତ୍ର, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ସୁର୍ଯ୍ୟମୋଦନବସ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ରାମରମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଗଙ୍ଗାଧର ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ତତ୍ତ୍ଵଧର ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମିଧରମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଦୂର୍ମୟଧରମହାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମନ୍ତକୁ ଟ ୧୮ କ୍ଷାର ପାରିତୋଷିକ ଦିଅଗଲା ।

ଗା ୨୭ ରାମଶ କନ୍ଧମାସ
ସନ ୧୯୭୫ ମିତ୍ରା
ପଟାମ୍ବି

ମହାଶୟ !

ଶବ୍ଦ ଅଗାଢ଼ିଶ୍ଵର ।

କର୍ମ ନିବେଦି ଶୁଣ ହେ ସଜନ ।

କର୍ମେ ତେଣାଦ ପୂର୍ବ ବିଧାନ ।

କେବେ ? ଏଥ୍ ଥିଲେ ନୂପର ।

କରିଅର୍ଥି ଯେତେ ସେ ଅନ୍ତର ।

କରୁଛ ଦୋଷରେ ।

କଟାଇ ଦିଅନ୍ତି ଶିର ସର୍ବରେ ।

ଶରୀର କଥା କେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।

ଶର କରିଦରେ ଦିଅନ୍ତି ତର ।

ଶର୍ମ କର ରାଜବେଶର ।

ଖଳଲୋକ ବୋଲେ ବୋଲେ ଅଙ୍ଗର ।

ଅତିକାବଶରେ ।

ଅଟାନ୍ତି ସବା କେ ଜାଳ ନଖରେ ।

ଗୋଲାଲ ହୋଇଣ କେତ୍ତ ରାଜନ ।

ଗୋତ୍ରେ ରହୁ କର ତେଣ ଲେପନ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାଲୁକାରେ ହିଙ୍କାନ୍ତି ପନ ।

ଗ୍ରାମ ଆସୁଥିଲୁ ଭାଗେ ଏମନ ।

ଶମାନ କେ ଧର ।

ଶୁଳା ପକାଇ ତୋପେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ।

ଘରେ ପୁଣ୍ୟ କରିଥିଲୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଦେବାର କରିନ୍ତେ କେତ୍ତ ଅଗର ।

ଦୀତାର ଦୋଷ ଦିନାପରିଧରେ ।

ଦିନେ ବେତ ଦେଇ ରାତି ବନରେ ।

ଦେଇ ଭା ସଦନ ।

ଦୃଶ୍ୟା ନ କର ବହ ନେଇ ଧନ ।

ନାଶ ଶୋଭ ଦେଖି କେତ୍ତ ତୁପର ।

ନେଇ ବଲାହାରେ ରତେ ପୌରି ।

ନନ୍ଦମା ବାଲୁକାର କେତ୍ତ ତେର ।

ନମ୍ର ହେଲେ ପିତା ଦଶକୁ ଦେଇ ।

ନ ରହି ତା ଦୃଶ୍ୟ ।

ନାରୀପଦେ କରିଥାନ୍ତି ଧନ ।

ବୁନ୍ଦମା ଆଦି କେ କଲେ ରତନ ।

ଚକ ଗର୍ଜି ତାର ନିଅନ୍ତି ଧନ ।

ଗେର ପେଣ କାର ବିତକୁ ହର ।

ଚକର ହୋଇ ସେ କଲେ ଗୁହାର ।

ଗୁହଁ ତା ବଦନ ।

ଚଳ ବୋଲେ କପୀ ନ କଲୁ ଦାନ ॥

ଶେଷ ଲୋକ ମିଥ୍ୟା ନ ରୁହିବାରେ ।

ହେବେ କାହା ଶିର ଅସୁରକାରେ ।

ଶୁଭରେ ଶିଳା ଦେଇ କୋଧରେ ।

କୁଶରେ ତଷ୍ଣ ଶୋଳାନ୍ତି କାହାରେ ।

ଶୁଷେ କା ହାଲରେ ।

ରୁହୁପଦ୍ମଦୋଷୀ ବୋଲି ଅଷ୍ଟରେ ।

ଯୋଗ ସଧାନ୍ତି କେ ଶୁଳେ ବସାଇ ।

ଜାମୁକ ତ୍ୱର କା ଅଙ୍ଗେ ନେଶର ।

ଜନାମନ୍ଦ ଶ୍ରୀନେ କା ବଶ ନେଇ ।

ଜଗାର ନାଶନ୍ତି ଅନ ନ ଦେଇ ।

ଜାତ ପୁତ୍ର ପାର ।

ସୁରାନରବଳ ଦେଖରେ ଦେଇ ।

ଶ୍ରୀନ୍ତା ଆଦ ଧୂପ କା ମୁଖେ ଦେଇ ।

ଭିକ୍ଷି କୁଷେ ପେଣ ଶିଳା ପକାଇ ।

ଭିନ୍ଦବାସ ଧନ ଆଦ ସେ ନେଇ ।

ଭୁରୁ ତାବା ନାଶ ।

ଭାଜ ମଧ୍ୟ ଅନ ପାଇ ମର ।

ଭାବିକେ କହ କୁତ୍ରିମ ନାଦରେ ।

ନେଇ ବୁତାଇ କେ ନଥ ମଧ୍ୟରେ ।

ନାଶ ନୋହ ଯେବେ ଅସେ ଭରୁର ।

ନଳଖତ୍ରୁଯୋଗେ ଜଗି ସଂହାର ।

ନ୍ୟାୟ ଭାଷ୍ଟ କେହ ।

ନ ରଜି ରଜ୍ୟରେ ତୁଣ୍ଟେ ତତାର ।

ଟୋପେ ପକାଇ ନାଶ କେ ସୁନ୍ଦାର ।

ଟିପି ଗଜଘଦେ କେ ହର କର ।

ଟାଣ କର କେ ସବନ ମାର୍ଗନ୍ତି ।

ଟେକପଣ କେ ମଥାଲୀ ନିଅନ୍ତି ।

ଟକା ଲୋଭରେ ଗୁରୁକୁ ଦାଶନ୍ତି ।

ଠାବେ ଠାବେ କେତ୍ତ ଦଶ ପଠାଇ ।

ଠୁଳ କରିଥାନ୍ତି ଦୁବିଦ ଗେରାଇ ।

ଠକଲୋକ ସଙ୍ଗ ମିତ୍ର ହୋଇଣ ।

ଠିକଜନ ଦାନ କର ବରଣ ।

ଠସେ ତାକୁ ନେଇ ।

ଠିକଶାସ୍ତାନରେ ବଥ କରଇ ।

ଠରେ ପ୍ରଜା ଦାସ ଆଜା ପାଳନ୍ତି ।

ତୋଳେ ଦେଖିଲେ ସମଦତ ଗୁର୍ନ୍ତି ।

ତେରିଥାନ୍ତି କଣ୍ଠ ଦଶ ଦେବାରେ ।

ଜଳା ପକାଇଗା ପଲାନ୍ତେ ଡରେ ।
ଜଗା ପେଣିଶା ।
ତାବ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନିଏ ପ୍ରାଣା ।
ତାଳେ ସୁମି ମାର ଲା ଗର୍ତ୍ତ ତରୁ ।
ତିମପଣେ ଦନ ଦସ୍ତ କେ ମାର ।
ତିଥାବଳା କାହାପୁଣ୍ଡେ ରଚନ୍ତି ।
ତାଇ ଖେଳ ବୋଲି ମେଷେ ମରନ୍ତି ।
ତୋଳ ଗଲେ ଦ୍ୟନ୍ତି ।
ତାଳେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଦୂର ପେଣ୍ଟି ।
ଅଜଳା ଅଙ୍ଗ ଆଦ ଭୁଷା ଧନ ।
ଅଭିଶୋକେ ଅଣିଦେଲେ ସେଜନ ।
ଅଙ୍ଗାଚୁତ ନୋହ ଭୁଷେ ଏବନ ।
ଅହୁର କଲେ ଦେବୁ ପ୍ରସନ୍ନ ।
ଅଛୁ ବହୁଧନ ।
ଅତିଶୀତ୍ରେ ଦେଲେ ରଞ୍ଜୁ ଜାବନ ।
ବରୁଣୀ ସୁରା କେ ଭଲଙ୍ଗ କର ।
ବଳୁରତ ଜଳ ମର୍ଦରେ ତର ।
ବହି ବ୍ୟାଳ ଦଶ, ପାଇ, ଶତନ୍ତି ।
ବିପରୀତା କିପ୍ରଲମ୍ବ ଅଚରନ୍ତି ।
ବର୍ଣ୍ଣବାନ୍ତ ପାଇ ।
ଭ୍ରମକଥକ ପଦ୍ମରେ ମରଇ ।
ଅଟା କର କେହ ନାହ ଅହିରେ ।
ବୁଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତି ରତିରଙ୍ଗରେ ।
ହୁଲେ ଗଣଧାନ ପ୍ରଜା ଉପରେ ।
ଥରେ ରୁଜାଇ ଶାହଲଜଳରେ ।
ଥୋକେ ଲୋକ ସାଇ ।
ଥୟ କର ସୂର୍ଯ୍ୟକାଷ୍ଠ ଦେଇ ।
ଦାଣେ ପ୍ରିସ୍କାଳେ ନମ୍ର କରଇ ।
ଦରହାସେ ଶୀଳା ପିଠିରେ ଦେଇ ।
ଦାରୁ, ହର, ଦେଇ କାହା ପଦରେ ।
ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥାନ୍ତି ନା ନା ବିଧରେ ।
ଦପ୍ତା ଧର୍ମ ତେଜ ।
ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାପୁଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଗଞ୍ଜ ।
ଧର୍ମରଜମୁର୍ତ୍ତ ରତ୍ନାଭୂପ ।
ଆଶା ରତେ ସେ ଏହ ଅନୁରୂପ ।
ଧର୍ମ ଧାନଥାନ୍ତି ନାମପୁରରେ ।
ଅନାପଦରଣ ପରବାପରେ ।
ଅତିକାରେ ନେହି ।
ଧୀରବଦନେ ନିଜପୁର ଦେଇ ।
ନ ମାନିଲେ ଭାଲ ତଳ ନୃପ ।
ନଗର ପୋଡ଼ି ନାହା ଦେଇ ମାନ୍ତି ।
ନାହିଁ ପଟାନ୍ତର ସବେ ସମାନ ।
ନିଶ୍ଚ ଦିବା ଅର୍ତ୍ତ ଦେଇଶ ଜଳ ।
ନିର ଜଣାନ୍ତି ।

ନିଜିଲପର ଦୁଃଖ କର ଶାନ୍ତି ।
ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁର୍ବଦୀମୀ ଜାଗି ।
ପ୍ରଜା ରକ୍ଷାରଣୀ ମହାରଣୀ ।
ପୁରୁଷ ରଙ୍ଗଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁର ଲକ୍ଷ୍ମନ ।
ପାଳକାର ଅର୍ଥେ ଏ ଦୁଃଖିଜନ ।
ପଦ ପ୍ରାସ କଲେ ।
ପୁରା ନୃପକ ଅର୍ଥ ଧୂଷିଲେ ।
ପୁଲପଣ୍ଡ କେହ ନର ନାଶିଲେ ।
ପାଠକ ବନ୍ଦରେ କାଳ ଦରଲେ ।
ପାଣୀ କାରୁ ଦେଇ କେ ବୀପାନ୍ତରେ ।
ପାହଲେ ଦୟତ୍ଵା ଧର୍ମ ବଗୁରେ ।
ପରଳ ଦୁଃଖିରେ ।
ଫେରଇ ନ ଦେଇ ଅନୁ ବର୍ଷରେ ।
ବହୁଧାନେ ସୁଲମାନ କରଣ ।
ବିଦ୍ୟାଦାନ ଦେଇ ବାଳକଗଣ ।
ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ କେତେ ଶିଳ୍ପ ବିଶାର ।
ବିପ୍ରିନ୍ତି ପରାମା ଯାତାରୁ ନେଇ ।
ବେଦନକୁ ଦେଇ ।
ବେକୁ କର୍ମ ବୁଦ୍ଧି କରଇ ।
ବ୍ରଦ୍ବାସ ସ୍ତରେନେ ରଙ୍ଗାଇ ।
ବ୍ରମ ଦୂର କର ଧାର ଦୁଃଖାର ।
ବରସକରଣ ତ୍ରିଷ୍ଠାଳୟରେ ।
ବର ବରତ୍ର ରେଗିନ ସର୍ବରେ ।
ବୁନ୍ଦ ବାସ ଦେଇ ।
ଭରତବର୍ଷରେ ଏଷର ଦୋର ।
ମାର୍ଗ ରତନା ଅଛି ମନୋଦର ।
ମହା ଅନ ସହି କରେ ସଥାର ।
ମଧ୍ୟ ଯୋଜନକେ ବିପଣୀ ରଖି ।
ମାନବ ବିଶ୍ଵାମେ ହୁଅନ୍ତି ଶୁଣେ ।
ମନର ଅନେକ ।
ମହାଜନର ବି କହିବା ଟେକ ।
ମୁଖ୍ୟିର ବରବର୍ତ୍ତର ଦିନେ ।
ମୁଗବେ ନ ହୁବ ଏ ସମ ସେନେ ।
ଯୋଦ୍ଧା ଆତ୍ମର ଦେଖି ନେତ୍ରରେ ।
ମୁବରଜବାର ସେବେ ପଦ୍ମରେ ।
ଯାନ ରେଲଗାତି ।
ଯୋଜନଦଶ ତଳେ ଏକପଢି ।
ରହାକରେ ଜଳରଥ ଧୂମରେ ।
ରହଷ୍ୟ ପାଦ ମାସକ ଦିନରେ ।
ରଥାରେ ବିଦୁଷ ଜାଗନ୍ମବର ।
ରହ ହଦେଶେ ବାର୍ତ୍ତା ଲାଭବାର ।
ରଙ୍ଗମ ବାବରେ ।
ରବିଆନ୍ତି କଥାବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାରେ ।
ଲୋକେ ଜ୍ଞାନ ଶବ୍ଦିର ଜାମ୍ବେଳ ।

ଲେଣ୍ଡନରେ ଗବର୍ନ୍ମ ଯା ତଳ ।
ଲେଖ ନାହିଁ ଲାକ ସମାନ ଭ୍ରମ ।
ଲେଖ ମହାରଣୀ ସମ କେବଳ ।
ଲକ୍ଷ ଲେଖ ନୃପ ।
ଲେଖ ପଦ ଲଭ ଦେବୁ ସଂହୃଦୀ ।
ଲେଖଦେବେ କଲକଣୀ ସଦରୀ ।
ଲଭ ବର୍ମଗ୍ରାମ ଅଟେ ପାହର ।
ଲଭାତ ବରତକଣ୍ଠେ ଏପର ।
ଲଭର ଧାରକୁ ସବେ ଅଚର ।
ଲଭଲେ ନାହିଁ କେହ ।
ଲଭବ ଲଭ ଦୁଃଖୁ ହେଲେ ତାହା ।
ଲେଖ ଲେଖନ ହତକେ ଜ୍ଞାନାବୀ ।
ଲେଖା, ଡେତାବ, ଗଜଜାତ ।
ଲେଖରେ ପାଲନ୍ତି ପରଜାପାତ ।
ଲଭକଜନ ଭୁବନ୍ତେ ଭୁବନ ।
ଶ୍ରୀ ତେଜଥାନ୍ତି ।
ଶୀତ୍ରେ ଦୋଷଦୋଷ ରୁହି ତାରି ।
ଶତାନନ୍ଦ ସାନୁଜଳ ସମାନ ।
ଶତାନନ୍ଦ କାବ୍ୟ କରେ ଘଠନ ।
ଶତାନନ୍ଦ କାମଅନ୍ତର ସାନ୍ତ୍ଵନ୍ତି ।
ଶତବର୍ଷ ଧାରୀ ।
ଶତାର୍କ ସୁରର ନୃପ ମରି ।
ଶୁରଦାନପରେ ବୋଲନ୍ତି ବଳୀ ।
ଶିରମଣ୍ଡଳ କଲେ ନଧାବଳ ।
ଶାବଦୀରୀ ମହାରଜା ପଦରେ ।
ଶବ୍ଦର ଜାଗି ଦେଇ ମୁଦରେ ।
ଶବ୍ଦାପରେ ପ୍ରଜାରେ ।
ଶବ୍ଦା ଦ୍ୟନ୍ତି ନ୍ୟାୟ ଧର୍ମରେ ।
ଶୁଦ୍ଧମନେ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦରନ୍ତି ।
ଶୁତଜନର ସବଦା କରନ୍ତି ।
ଶୁଦ୍ଧା ନ ଥାଇ ଅରାଜ ଲୋକରେ ।
ଶବ୍ଦାଦର ଏକା ଦୁଃଖଜଳରେ ।
ଶେଲାକୁ ତେଜନ୍ତି ।
ଶୁଦ୍ଧେ ପ୍ରଜାପତି ସଦା ସର୍ଜନ୍ତି ।
ଶତିପୂରୁଷ ମୁକୁଟମଣି ।
ଶମା କରନ୍ତି ଦାସ ଦୋଷ ମଣି ।
ଶିରମଧେ ଶେଷାନାନ ନୃପତ ।
ଶମେ ବିଶ୍ଵାରଥ ନାମରେ ଜ୍ଞାନି ।
ଶମେ ସେ ସମ୍ପଦ ।
ଶିଶ୍ରେ ବାହା ଭାଷେ ତନିଧର ॥ ୩୪ ॥
ଶିଶ୍ରେ ବାହା ଭାଷେ ତନିଧର ।
ଶତକାନାନ ଗଢ଼ିଲ ।

ଶ୍ରୀ ମନେଶ

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ
ସଂପଦେ

ଜାମରଗ କୁଳାଇ ସନ୍ଦାର୍ଗ୍ଗ ମହିରା ମୁ। ଅଷାଢ଼ ଦୟନ ପତ୍ର ପାଲ ଶବଦାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୫୩
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଲ ପାଇଁ ଜାବମାସିଲ ୫୯୫

କରସପ୍ରାଦରେ ଏ ନଗର ଅନ୍ତର୍ଗତ କିମ୍ବନ ନଗରରେ ଯେଉଁ ବର୍ତ୍ତାବ୍ୟାପର ଶ୍ରାଵ୍ୟାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପୁଲିପ ଉଚ୍ଛର ଆସାମୀକୁ ଧର ଚନ୍ଦର କରିବାରେ ମାତ୍ରମେଣ୍ଟକ ସାମାଜିକ ସେ ଏକରର କରିବାରେ ଯେ ପିଲାଦେହରେ ଅଳକାର ଦେଖି ଲୋକପ୍ରସ୍ତୁ ହୋଇ ବାଦାକୁ ନଦୀପାଣିରେ ଦୂରାଇ ମାରିଲ ଦୂରା ନାଥରେ ମାତ୍ର ଧରିବାରୀର ପିଲାକୁ ଦେଇ ଯାଇଥିଲା । ଆସାମାଠାରୁ ଅକଳ୍ପନମାନ ବାହାରିଥିଲା ଓ ସେ ପିଲାଦେହରେ ନଦୀର ତଳା ଯିବାର ମଧ୍ୟ ଏକବନ୍ଦି ଦେଖିବାର କାହାର ଦୂରାଇ । ଏ ଘଟକାଟି କନ ଗାଧାଶବ୍ଦରେ ହେଲ ଓ ଆସାମ ପିଲା ମଜାକୁ ଧୋତରଣି ଦିହି ଅରଦଳ ପନବାର ବାଦାର କର ନାଥରେ ଦେଇଥିଲା କି ଦୟକର ଦ୍ୱାରା ! ଏବେ କଟକଣା ଓ କଟିନ ଦିନ୍ଦୁ ପାହାନ ହେଲାରେ ସକା ଲେକେ ପାମାନିଧ ନଥରେ ମନୁଷ୍ୟମାରବାକୁ ଦୟକର ନାହାନ୍ତି !

ହାଜିର ଅସମିନାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ନଥରେ ନା ପଶୁମଧରେ ଧରିଅଛନ୍ତି ? କେଲାର ନିଯମରେ କିଅଛି ଅମ୍ଭେମାନେ କହ ନ ପାରୁ କିନ୍ତୁ ଏ ବର୍ଷାକାଳରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ହାଜିର ଆପା ଦିମକେ ପାଣିରେ ତରୁ କେବଳ ଗାମୁଶ ଝଟିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ପକାର କରେଇବା ଯାଇଥାନ୍ତା । ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସକାମାର କରେଇବାରେ

ଶାଶ୍ଵିତ ଦେହରେ ମାରନ୍ତି ଏଥରେ ସେମାନଙ୍କର କିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାଶ୍ଵିତ ଓ ମାନସିକ ପାଦା ହେବ ନ ସ୍ଥବ ! ସେଗକଥା କିଏ ପଶୁରେ କେତେବେଳକୁ ବୋଧ ଦୁଆଇ ତାକୁରସାଦେବ ଅଶ୍ରୟ ଦେବେ । ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଜୈଲସମ୍ପର୍କରେ ଏବେପକାର ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁ ଅଶ୍ରୟବାଜକ ଆସମିନାନଙ୍କପାଇ ଖଣ୍ଡେ ପଣିଯା ଦେଲେ କେତେଥବା ଅଧିକା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ ଅଥବା ହତ୍ତାଗ୍ୟ ହାଜିଦିମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୁଠ ଭଲ ରହିବେ ଅଶ୍ରୟର ବିଷୟ ସେ ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ କରିବିଲୁ ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ନିର୍ବିମୂଳ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଷୟ ବାସ୍ତବରେ ଦୂରିବାକୁ ହେଲେ ଅପରାଧକ ଅଗ୍ରମା ବିଜ୍ଞାନୀକ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଅବସ୍ଥା ବହି ଭଲ ରହିବାର ଭବିତ । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ଭେମାନେ ହରଷା କରୁ କେଲାର ଗର୍ବାଧାରକମାନେ ନିଗାନ୍ତ ପଶୁକପର ହାଜିଦିମାନଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ବର୍ଷାରେ ବାହାରକୁ ଉଚିଦେବେ ନାହିଁ । ଅରାରେ ବରଂ ରଥା ଅଛି ବର୍ଷାର କଷ୍ଟ ଅମାପ ଅଟଇ ।

ଜେଲଖାନାରେ କରିଦିମାନେ ଦିନ ବ୍ୟାପକ କଲାଇବାକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ବିଷୟରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ପୁଅକ ମକ ପ୍ରତିକର ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେତେବିନ ସକାମେ କାର୍ଯ୍ୟବାର ଦିନ ପାଇଁ ଧେହିଦିନକୁ

ଦେଇ ଗଣନା କର ରେତେଦିନ ଶେଷ ହେବାର ପରିଦିନ ସକାଳବେଳେ ତାହାକୁ ଶୁଭଦର୍ଶିମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ କଟକ କେଲାର ଗର୍ବାଧାରକ ତାକୁରସାଦେବ ଉଚ୍ଛର ବିପରୀତ ଗଣନା କର ଯେଉଁଦିନ ମିଥି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ସେହିଦିନ ଅପରାଧକାଳରେ କରିବିଲୁ ଖଲସ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ସଥାପନା କେତେକବ୍ୟକ୍ତି ଗରମାସ ତାଟି ରଖି ମଙ୍ଗଳବାର ଦେଇ ତିନଟା ସମୟରେ ଦିନକ କାର୍ଯ୍ୟବାର ଆଜି ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସେହିମାସ ତାଟି ରଖି ମଙ୍ଗଳବାର ଗୁରୁ ବାହାରିବା ସମୟରେ ଖଲସ ଦିଅଗଲ । ଏ ଗଣନା ଠିକ ହୋଇଥିଲୁ କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହର ବିଷୟ ପଲକାଟ ଯେବେ ଠିକ ଦୁଆଇ କେବେ ସକଳ କେଲଖାନାରେ କଲାଦିନ ପରିଦିନ ଏହିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିର କରିବାର ଭାବରେ ଦୂରିବାକୁ ହେଲେ କରିଦିମାନେ କିନ୍ତୁ ସୁଖି ହେବେ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ ସକାଳବେଳେ କରିବିଲୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏ ନିୟମରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଭଦେବାର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟବାର ସକାଳବେଳେ କରେଇ ଦେଇ ଯାଇଥାନ୍ତା । କୋଥ ଦୁଆଇ କରିବାରେ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା । କୋଥ ଦୁଆଇ କରିବାରେ ଅଭିନାଶ କରିବାରେ

ଦେବ ଗୁହ୍ୟାଳ୍ପନ୍ତି ଯେ ଦିନ କହିଲେ କେବଳ
ଦିନକୁ ଗୁହ୍ୟାଏ ରହିକୁ ଗୁହ୍ୟାଏ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାକୁଦେଶ ।

ଅମ୍ବେନାନେ ଅନ୍ତର ସହି ପାଠକମା-
ନକୁ ଜଣାଉଥିଲୁ ଯେ ପରିଶୋଷରେ ବୃଦ୍ଧ-
ଦେଖ ସହି ଅମ୍ବେନାଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର
ସୁଦିର ସମ୍ବାଦକ ରହିଛି ହେଲା । ବୃଦ୍ଧାପହିର
ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରୀର ହୋଇଥିଲା ତାହା
ଗାନ୍ଧିବରରେ ବିଶ୍ଵତି ହୋଇଅଛି । ସର୍ବ
ଓଜଳର ଫରସିଥ ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧବ୍ୟାହାର
ମୋକଳ ସହି ଲିଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର
ବୃତ୍ତବ୍ୟୁଧ ବୃଦ୍ଧାର ଗ୍ରହାଙ୍କ ବିବିଧକୁ ଦିବା
ଉତ୍ତାରୁ ଏଠାରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜନରବ
ଶୁଣାଯାଇ ଥିଲା ଓ ତାରତାବରେ ମଧ୍ୟ ସୁଦିର
ଅପ୍ରେତନ ହେବାର ଦେଖାଗଲା ଏମନ୍ତ କି
ଗୋଟିଏ ଜାରିତାକ ସମ୍ବାଦ ପାଠକର ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ଅନ୍ତର ହେଲୁ ଯେ ବୃଦ୍ଧଦେଶକୁ
ଦିବାଧୀର ସୈନ୍ୟ ପ୍ରସୂତ ରହିବା ସକାରେ
ଭରତବର୍ଷର ପରିଷ୍ଵେ ମାନ୍ତ୍ରାକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର
କିମ୍ବକୁ ଅଦେଶ ପଠାଇ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସୁଜର
ବିଷୟ ଯେ ତହିଁ ଅରଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହ ଫର୍ମ-
ଇଥ ଘାହେବ ବୃଦ୍ଧା ରଜାଙ୍କ ଦିବବାରରେ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ସକଳକଥାର ମାନାଂଶ କର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଧାରମରେ ସନ୍ଧାନ କରିବାର ଲେଖାପତ୍ରା
ହୋଇ ଚାହୁଁରେ ରଜାଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ ହୋଇ-
ଅଛି । ପଞ୍ଚମ କେବେଳା ଦେଶଦେଶ ଗୋଟିଏ
ବିବାଦର ସୁଧ ହୋଇଥିଲା । ବୃଦ୍ଧାର ଗଜା ଏ
ଦେଶର ସଞ୍ଚିତ ସାଧାନଜା ସୀକାର କଲେ ଓ
ଗାନ୍ଧିଦେଶର ଦୂରର ଅକ୍ଷମନ ପଞ୍ଜିଯରେ ଅମ୍ବେ-
ନାକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁର ଯେଉଁ ସଂଗ୍ରହକାର
ହୋଇଥିଲା ଗଜା ତହିଁର ସଦ୍ବୀଳ ପ୍ରଦାନ
ଯୁଦ୍ଧକ ସଂଗ୍ରହ କେବଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିର
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାକର ସରପରିଷିଥ ସାହେବ
ଭରତବର୍ଷର ଫୋର ଅସୁଧାରି ।

ବୃଦ୍ଧାର ଗଜା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବବ୍ରତମେଣୁକ
ହତ ସୁନ୍ଦର ଅପଣା ମହିମ ବନ୍ଧୁର ଅଭିନ୍ନ
ଏକଥା ବୋଲିବା ବାହୁଳ୍ୟ ଓ ଗାହାକିର ସୁନ୍ଦର
ଦେଖି ମେହି ଅମ୍ବାନେ ଅନନ୍ତର ଘୋର-
ଅଛୁଁ । ସଙ୍ଗରେ ଆଜି ଯେ ଦୂରକୁ ଅମରି
କରୁଅଣେ ଗାହାତାର ହିତଗପ୍ତ କରୁଥାଏ ।

କୋର୍ପିଯାଣ୍ଡା ମହଦିନୀ ।

ଏହେଦିନେ ଏଠା କଲେଖୁଣ୍ଡ ଜାତର
ମନ୍ଦିମାର ତିଥି ପଞ୍ଚଦାଶରେ ଶେଷ
ହେଲା । ଏ ମନ୍ଦିମାରେ ସରକାର ପଞ୍ଚରୁ ୪୦
ବି ୪୫ ତଥା ଗାନ୍ଧି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଯେତେରୂପେ ଉଦୟନ୍ତ କବିଯାଇ ପାରେ ସେବରୁ
ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଏଷ୍ଟାବରେ ପ୍ରତିବାଚମାନ-
କଳାର ଉତ୍ତର ବିଅଗଲ ଓ ଏଥରେ ଉତ୍ତିଦଳ
କୋଳ ଲାଗିଲା । ଜାତର ତବାବ ଦେଇଅଛି ଯେ
ମିଆଦିପାଇ କୋର୍ଟପିଲ ଟିକଲ କେବାର ହଜାର
୨୩ ଲବିହା ଦେସ୍ତେମ୍ବର ମାସରେ କାର ହେ-
ଲାକୁ ବେହଦିନ୍ତ ଅମ୍ବେ କଗଦ ଟଙ୍କା କାହାର
ଠାରୁ ନ ନେଇ କୋର୍ଟପିଲ ଟିକଲ ଜେହ ଏ
ଟିକଲିବୁ ଅମନ୍ଦିମାନେ ମାନନ୍ତକାରାବାକୁ
ହେଇ ଅମ୍ବୁ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅମ୍ବେ ସମନ ବା
ପରିଦ୍ୱାକାରେ ଲଗାଇ କାହି ବରୁଁ ଓ ତାହା
ବହରେ ଲେଖୁଁ ଓ ସେ ବହ ଦିଇସ୍ତାଦାର ପର
ପରାହରେ ଓ ମାସରେ ଉପାରଗ କରନ୍ତି ।
କେବଳ ବଞ୍ଚୀଗୁଁ ଓ ମୁକ୍ତର୍ଦ୍ଵା ମନ୍ଦିମାରେ
ପିଆଦାମାନେ ମୋଅସଲାକୁ କଗଦ ମିଆଦ
ଓସୁଲ କରି ଥଣ୍ଡି ଉଦୟ ଅମ୍ବୁ ଟିକଲ କଣ-
ବାକୁ କହୁଁ ସେମାନେ ଟିକଲ କିମି ପରିଦ୍ୱା-
ନାରେ ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଅମ୍ବୁ ଅବକାଶ କ
ଥିବାରୁ ବୋଚିକୁ ଅମ୍ବେ ପରିଦ୍ୱାନା ଉତ୍ସାହ
କାହି କରି ତହିଁର ବିଷୟରେ ଦେଇ
ବାବା ସବୁ ନାଏବ ଜାତର କରେ । ଅମ୍ବେ
ଯେଉଁ କରିପିଯନ୍ତରେ ଦିବୁଜତ୍ର କରିଅଛୁ
ସେଥରେ ଠିକ୍ ଟିକଲ ଲାଗିଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟାନ
ଦିପର ପରବର୍ତ୍ତିକ ହେଲା ଅମ୍ବେ କହ ନ ପାରୁ
ଅମ୍ବୁ ସିରପ୍ତାରୁ ବାଗଜ ନେଇବେଳେ ଅମ-
ନ୍ଦିମାନେ ଦେଖି କିଅନ୍ତି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଟିକଲରେ
ଯେହି କାରମାନ ପରିଦ୍ୱାତ୍ତ ତାହା କ * ର୍ଣ୍ଣ
ବାକବ ଦେଖିଲେ ସନ୍ତେଷ କରିବ । ଏହି
ପ୍ରକାର ଜାତର ସବୁ ବାହୁଦ୍ଵାରା କହାବ ଦେଇ
ଅଛି ଓ ସିରପ୍ତାଦାର ଓ ମୋହରରଙ୍କ ବରୁଷ
ରେ ବେଳେକ କଥା କହିଅଛି ମନ୍ଦିମା କିମ୍ବନ୍ତି
ଉତ୍ତାରେ ସେବରୁ ଅମ୍ବୁନକ ମନୁବ୍ୟ ସହି
ଲେଖିବାର ମାତ୍ର ଲମ୍ବା ।

କାଏବ ରାତର ବସୁଳ କି ମଦଦମାର
କିମ୍ବର ମେଚନ୍ତରରେ ହେଲେ ସେ ଉତ୍ତର
ଦେବ ଜାତେକ ଦେବର ଅଧାଳରରେ ଉତ୍ତର
ଦେବ । କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନର ଦକ୍ଷର ଦେବ ।
Digitized by srujanika@gmail.com

ବୁଝାଇ କେଇ କେତେବ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ବିନ୍ତୁ
ନାଏବ ନାକର ଉଚ୍ଚର ଉଦ୍‌ଧର ନ ଦେଇ
କହିଲା କି ସେବକୁ ଉଦ୍‌ଧର ସେବନ ଅଦୀଳ-
ଗରେ ଦେବ । ବେଳେ ମହାନ୍ତି ଜାଏଦୀ-
କହିଥ ମାନୁଷଙ୍କ କବାକ ଦେଉଥିଲୁ ଉଚ୍ଚର
ମର୍ମ ଏହି ସେ ସେ କିମ୍ବେ ନଗଦ ଟଙ୍କା
ବା କୋଟିଟିଏ ଟିକଲି ବାହାରିଥାରୁ କେରେ
କେଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ରଖିର ନାହିଁ ସେବନ୍ତି
ନାକର ଓ ନାଏବନାକର ନିଅନ୍ତି ଓ ଜାନ୍ମ
ସେହି କର୍ମ କରିବାକୁ କହନ୍ତି ସେ ଜାହା
ବରଇ । କେବେଳେ ପରିଞ୍ଜାନାରେ କୋଟିଟିଏ
ଟିକଲି ଲଗାଇ ଦେବାକୁ ସେମାନେ ଅଦେଶ
ଦରିବାରେ ସେ ଲଗାଇ ଦିଏ ।

କଣ୍ଠମେଳକୁର ବାସପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଓ ପ୍ରତି
ବାଦମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାରା ଅଧିକାର ଲାଭର,
ଓ ନାବବନାକର ଓ ଜାଇନ ନମ୍ବର ଏ ଛଳ
କଣକ ପ୍ରତି ସାବଦ୍ୟ ହେବାର ବିଦେଶଗତୀ କର
ଚାଲିଲମାସ ତା ୧ ରଖିରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵ-
ବିଦ୍ୟର ଧ୍ୟାନ ଗନ୍ଧାରେ ଦିଲାଗୁ ସୁଧର୍ତ୍ତ
ଦିଲେ । ଏମନବନାରେ କଣ୍ଠ ମେଳକୁର
କୁରିହସାହେବ ବିଶେଷ ପରିଚ୍ୟନ କରିଥାଇନ୍ତି ।

ଦେଶୀୟ ସିରଳ ବକ୍ତୃତା ପଣ୍ଡକା ।

ମହାତ୍ମା ପରୁ କାମ୍ଲଙ୍କର ଏ ଗେଡ଼ିଏ
ଜୁଣ୍ଡି ଅଛର ଓ ଏ ପରାଷା ସୁଜଳ ସମୟରେ
କେତେ ଆତମର ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ତଳି କର୍ଷ
ହୋଇ ତାହା ଭାବ ନ ପାଇଲା । ଯେତେବେଳେ
ସାଥୀରଣ ପରାଷାଦ୍ୱାରା ଦେଗୋପୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ
ପଦ ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ପରାଷାର କିମ୍ବା
ବାହାରିଲ ତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ସମୟ ବୃଦ୍ଧାଦ
ପଥରେ ଏଥର ପ୍ରତିବାଦ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର
କାମ୍ଲଙ୍କାହେବଳ ପରି ଯବରଦସ୍ତ ଲୋକ ତ
କାହାର କଥା ଶୁଣିପାରେ ସେ ଅସେ ଯାହା
ଶୁଣୁ ତାହା କରନ୍ତି ସୁଜଳମ୍ କହାର ଅପରି
ନ ମାତ୍ର କିମ୍ବାରେକ ପ୍ରତିକଳ କଲେ ଏ
ସାଥୀରଣ ତିକ୍ଷା ବକାମେ ଦୟା ଯାଇଥିବା କ୍ଷୟ
ମନ୍ଦରୁ ତେବେଳେ ଡକା ବ୍ୟୟ କର ଝାନ୍ଗରେ
ଶିଖିଲ ସନ୍ତୁଦସ ଲୋକିମାନ ଦ୍ୱାରା କଲେ
ବେଳେଲେଇ ଦୋଷ ଗୋତ୍ର ଗୋତ୍ରା
କଲେ କେହ ତୋଥାରୁ କମ୍ଭି ପତ ହାତ-
ଗୋତ୍ର କଞ୍ଜିଲ କିନ୍ତୁ ରଥାପି ସମ୍ମରର ଅଗ୍ର
ଧୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ନାହିଁ । କୁରବର୍ଷ ଉତ୍ତାରୁ ଦେଖ
ଗଲ ଯେ ବସ୍ତର କାମ୍ଲା ତେଷୁଟି ପ୍ରକୁଳ

ହୋଇଗଲେ ଓ ସବଳ ପର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହୋଇ ସାଂପ୍ରଦୀକଟ ବାନ୍ଧ ବସିଲେ ଚକର ଅଛି
ମିଳିଲ କାହିଁ । ନିଳିବ ଅବା କେଉଁଠାରୁ ?
ଯେତେ ଲୋକ ଲୋତା ଜହାର ଦୁଇ ଛିକୁଶି
ପର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେଲେ । ଏ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି ଗତବର୍ଷର ସବୁ ଉଚ୍ଚତ ଫେମଲ ପାର୍ଥିଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚା କରିବା ସକାରେ ପର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷାର
କମ୍ପୁଟର ବିଠିନ ବନନ୍ଦେଲେ । ଏଥରେ ଫଳ
ଯାହା ହୋଇଥାଏ ତାହା ଗତମାତ୍ର ତାଙ୍କ ରଖିର
କଲିକତା ଗଜେଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖନଙ୍କା ବି-
ବର୍ତ୍ତିରଙ୍ଗ ନିର୍ବାଚନରୁ ବିଲକ୍ଷଣରୁ ଘେ ଜଣାଯାଉ
ଅଛି । ଲେଖନଙ୍କା ବବର୍ତ୍ତି ଲେଖନରୁ ଯେ
କୁ ୨୮ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣିରେ
ଛିକଣା କୁ ଦ୍ୱାଦ୍ଶୀ ଶ୍ରେଣିରେ ପାଞ୍ଚଲଙ୍ଘ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ହେଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ବଜାଲାରେ ଗତବର୍ଷ
କୁ ୧୦ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେଲେ ସେଠାରେ ଡେଇ-
ଗାର ବେଳେ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବହୁବାର
ଅୟବ । ଏପରି ବବର୍ତ୍ତନମେଣ୍ଟ ଅନୁପ୍ରତି ପଦବ
ଅଛି ଏଗାର ଜଣ ଉତ୍ତାପ୍ତ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଏହି କିମ୍ବନରେ ଅଣିଅଛନ୍ତି ବି
ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଏଥର ପର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷ
ଦେଇଥାର ନାହାନ୍ତି ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ତାହା
ଦେଇ ପାଇଲେ ଶାଂତିକଟ ପାଇବେ ।

ଲେଖନ୍ତିରେ କବିତା ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ସଙ୍ଗ ୧୯୭୨ ମସିହାରେ ଏ ପଶୁଷାର କିମ୍ବା-
କିମ୍ବା ହେବାରୁ ଅବସ୍ଥା ସର୍ବଦୂରା ଜ ୪୦୦ ଟଙ୍କା
ଉତ୍ତାଣ୍ତି ହୋଇଥିବାକୁ ଏଥିମୟରୁ ଯେଉଁମାନେ
କର୍ମ ପାଇଥିବାକୁ ବା ନୈତିକ ହୋଇ ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାକୁ ବେମାନଙ୍କୁ ମିଳା
ଦେଇ ସୁଚି ଅବସ୍ଥା ଜ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କର୍ମ ପାଇବାକୁ
ବାକି ଅଛିନ୍ତି । ଯଦିପି କବିତାମେଣ୍ଟ ଏମାନଙ୍କୁ
କର୍ମ ଦେବାକୁ ବାଧ ନୁହନ୍ତି ତଥାପି କର୍ମ
ଦେବା ପାଇଁ ତେଣ୍ଟା କରିବେ ଏବଂ ଏପରିବାର
କର୍ମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗଂଜା ଯେମନ୍ତେ ଆଜି ବଢ଼ିବି
ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷରେ ଦେବଳ
ଯେଉଁମାନେ ବୌଣେ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତାଣ୍ତି
ହୋଇ ନ ଥୁବାରୁ ପଶୁଷାଧୀନରେ ଅଛିନ୍ତି
ଉତ୍ତାଣ୍ତି କୁଟା ଆଉ କାହାର ପଶୁଷା ହେବ
ନାହିଁ । ଏବେ କଥା କହିଲୁ ଉତ୍ତାଣ୍ତି କାହିଁ କି
କବିତାମେଣ୍ଟ ଏକାବେଳକେ ଏଥିର ମାଧ୍ୟ
ଜ୍ୟାଗ ବରଧାରୁ ନାହାନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ବହୁ
ଯେ ଏ ନିମ୍ନଲିଖି ଏହାବେଳକେ ଉତ୍ତାଣ୍ତି

କର ଦେଲେ ଭଲ ହେବ । ଏଥରେ ବିହି
ଉପବାର ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଅନେବ
ଲେବଦ୍ଧ ବୁଥା ଆଗା ବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇଥିଲା ।
ପୂର୍ବେ ତେଷୁଠି କଲେବୁଟର ନିୟମକୁ ଜରବାର
ଯେଉଁ ନିଯମ ଥିଲା ଜାହାଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବନ କଲେ
ଭଲ ହେବ ଓ ସିଫଳ ସବୁବସ୍ ଶେଣି ସବୁ
ଉଠାଇ ଦେଲେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶ ବ୍ୟାପକ ହେବ ।

✓ ଏଥର ଆଖି ପିଲାଇ ପର ।

ବାରୁ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ସରକାର ସରକାର
ବାହାଦୁରଙ୍କ ଅଖିରେ ଧୂଳିଦେଇ ଯେତୁ ପ୍ରଥମ
ବାହାଦୁର କରନ୍ତେଲେ ଓ ପରିଶେଷରେ ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣାବୁ ଲାଗିଲେ ତାହା ପାଠକମାନେ
ଜାଣନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିଜ ହୋଇ
ଜାଣଇ ଅଛୁଁ ଯେ ଶ୍ୟାମାଚରଣଙ୍କର କୃତ
କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସେ ଏବା ଘେଗ କର ନାହାନ୍ତି ।
ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ବସ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ରେଣାଇବାର ସକଳ
କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଣାଳେକେ ଯେ କହି
ଅଛନ୍ତି ବ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦ ଲୋକର ଉପକାର
କରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ସଂସରୀ
ହୁଅନ୍ତି ପେମାନେ ସମସ୍ତେ ମନ୍ଦଫଳ ଭେଗ
କରନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ ଅପରି ସରକାର କରିବେ
ଆଇ ଯେଉଁମାନେ ଏ ସତ୍ୟି ଜାଣନ୍ତି କାହାରୁ କାହିଁ
ପେମାନେ ଶ୍ୟାମାଚରଣର ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରିସିବି
ରେ ତିନ୍ଦା କରିବୁ ତାହା ହେଲେ ତାହାଙ୍କର
ପ୍ରସର ବିଷୟ ଅନିର୍ବିର୍ବଳ ନାପିବେ ।

ବାରୁ ଜୟମାତରଣକୁ ଗ୍ରାସକୁ ବିମ୍ବସାହେବ
ମାଲେଶ୍ଵର କଲେକ୍ଟର ଥିବା ସମୟରେ
ରେଡ଼ିପେଷ ହେତୁକରନ କରିବେ କିମ୍ବା
କରିଥିଲେ । ମାତ୍ରେବକଳର ଏହାଙ୍କ ସହିତ
ପୂର୍ବରୁ ଆଳାପ ଥିଲ ସ୍ତରରୁ ବାଲେଶ୍ଵରମାନଙ୍କ
ଦେଖିଯାଗୁଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ତାହାଙ୍କ ଅତ୍ତରୁ ନ
ଗହୁ ପୃଷ୍ଠାବର ଅନୁବେଧକୁ ଦେଖିଲେ ତେ
ବାରୁଙ୍କୁ ଯେତେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଦେବାର ତାହା
ଦେଲେ ଓ ଗବଣ୍ଣମେଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ
ସୁଖାଚି ଲେଖି ପଠାଇଲେ । ବାରୁ ଜୀବିଲେ
ମେ ବାହେବଳ କାହାର ପାଦ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି
ଜନ୍ମ ଥିପଣା ସମ୍ବନ୍ଧକ କଣ ପ୍ରକାଶ କର ପ୍ରାପ୍ତ
ସୁଯୋଗ ଓ ଅୟକାରର ସର୍ଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର
ପୂର୍ବକ ପ୍ରଦୂଷକାର ମାଧ୍ୟକାର ବାଟ କରିଦେଲେ
ପ୍ରକ୍ରିୟ ଗବଣ୍ଣମେଘ ଅନୁମନାନ କରି ଦେଖିଲେ
ଯେ ଜୟମାତରଣ ଯାହାବିଜି ଠବା ଅଗ୍ରିଧାରୀ

କର ଅଛିନ୍ତି ଜାହା ସବୁ ଶ୍ରୀସୁଲ୍ଲ ବିମ୍ବସାହେବ
ବଳେବୁଝି ଥିବା ସମୟରେ ଏହିଅଛି । ଅଗ୍ର-
ଏବ ଏ ଠଙ୍କା ସକାମେ ସେ ଦାସୀ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ବ
ନାହିଁ ବିମ୍ବସାହେବଙ୍କଠାରୁ ଏଥର ରିପୋର୍ଟ
ଜଳବ କରି ଅଛିନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କୁ ଫାଜା ଦେଇ
ଧୂଣି ଜାହାର ଦୂର୍ମର୍ମ ନିମିତ୍ତ ଉଣ୍ଡ ଦେବା ସାମା-
ଜି ଦୂଃଖର ବିଷୟ ନୁହଇ ମାତ୍ର ସରବାଧିଠଙ୍କା
ଯତି ହେବା ମୟ ସାଥାରଣୀ ଦୂଃଖର ବିଷୟ
ଅଟ୍ଟର ଓ ଏପର ବିଛି କଟକଣୀ ଓ ହେଲେ
ହାତିମାନଙ୍କର ବାହିକି ରୂପ ହେବ ? ଏଥରୁ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀମାତରଶଙ୍କର ଉପକାର
କର ଶ୍ରୀସୁଲ୍ଲ ବିମ୍ବସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରାୟୁକ୍ତିର କର-
ବାର ଅଗଳା ହୋଇ ଅଛି ।

ବାବୁ ଗ୍ରାମାଚରଣ ହେତୁ ବିଶ୍ଵ ଥାଇ ଏବୁ ପ୍ରସ୍ତର୍ନ କଲେ ଓ ଜାହାଙ୍କଠାରୁ ଯାମିନ ବିଅୟ-
ବାବୁ ବିଧ କି ଥିଲା ସୁତରଂ ଯେ ଠକ୍କା ଥାବୁ-
ସାତୁ ହେଲା ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଅଧ୍ୟାୟ ହେବାର
ଉପାୟ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶ୍ଵର ଏବା ଦେଖି
ଏବୁ କିମ୍ବର କଲେହିତରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରସ୍ତାବକଲେ
କି ଯେଉଁ ଅମଳ ବା ବିଶବ୍ରମାନଙ୍କ ହାତରେ
ଠକାର ବାରବାର ଅଛି ତାହାଙ୍କଠାରୁ କମିଶ୍ଵ
ହେବାର ଉପର । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବ କଲେ-
ହିତରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବେହିଁ ଜାମିନ ନେବାର
ମୁର କର ଅବିନ୍ଦି । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ପର୍କରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗର କମିଶ୍ଵରମା-
ନଙ୍କ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅବିନ୍ଦି । ରକ୍ଷା ହେଲେ
ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ହଠାତ୍ କମିଶ୍ଵରଙ୍କ ମତରେ
କୌଣସି ହେଲେ ନାହିଁ । ଅନେକ ବିଶ୍ଵ ଓ
ଅମଲଙ୍କଠାରୁ ଯାମିନ ନେବା ଯେମନ୍ତ ମତ
କରୁଥି ଏମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯାମିନ ଦେବା ମଧ୍ୟ
ତୁମ୍ଭ କ୍ଲେପକର ଅଟଇ । ଠକାର ଏକବା
ଏତେମୋହଙ୍କ ହାତୁ ବିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି?
ଯାହାଙ୍କ କିମା ଉବ୍ଧିଲ ବା ମାନ ରହଇ
ଓ ସବୁଦା ଠକା କମା ଗର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତ ତାହାଙ୍କ-
ଠାରୁ ଯାମିନ ନେବାର କିମ୍ବ ଅଛି ଥରେଥେ
ବାହାର ବାତକୁ କିମ୍ବିତ ବିଷୟର ଠକା ଅଥି-
ଲେ ତାହାଠାରୁ ଯାମିନ ନେବା ଅଭ୍ୟାସ୍କର
କରି ଅନ୍ୟ ନୁହଇ । ଏବୁ ଯାମିନ ଦେଇ
କେତେ ବିଶ୍ଵ ନିଷାହ ହୋଇ ପାରିବେ ?

ପରଶେଷରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟ ଏହି
କି ଯଦ୍ୟପି ସରକାରଙ୍କର ଅଭିନିଷ୍ଠିତ ଭେବେ
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁର୍ଘ୍�ର୍ଵ କାହାଁ କିପତ୍ତି ନାହିଁ !
ଶାମାଚରଣ ମୋକଦମାରେ ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି

ସବ୍ୟକ୍ତଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ କେବେ ଜାହା
ଏହି ସେ ଲୋକଳଙ୍ଘରୁ ଓ ରୋତଗେଷ ହିସାବ
ଦିଲାବଧୀରଙ୍ଗର କୌଣସି ଉଦ୍‌ଦିନ ବନୋଦସ୍ତ୍ର
ନାହିଁ । ସେପରି ହିସାବ ସ୍ଵଲ୍ପେ ଶ୍ରୀମାତରଙ୍ଗଙ୍କ
ଅପେ ଧସପତି ଆନ୍ତୁ ମାତ୍ର ବେଳାମୀ ଦରଖା-
ସ୍ତ୍ରୀ ଧସପତିବାବୁ ଏବେକ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥାଏ
ସେ ଶତମର ହେସାବ ଦୂରାମାତ୍ର ନାହିଁ । ଖଳ-
ଶାଖାନାର ହେସାବ ଏକାତ୍ମକ ଜେନରଲ
ହୁଣ୍ଡର୍ ବୋଲି ଏଥରେ ଗୋଟିଏ ପରିଷାର ଚାଲ
ହେଲେ ତାହା ବର୍ଷାତ୍ମା ଧସପତିର ମାତ୍ର ବା-
ସେ ଉଦ୍‌ଦିନର ଜମା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଦେଇ ଭିନ୍ନ ଥର
ଏକା ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚଟିଲେ କେହି ଧରିବାର ନା-
ହିଁ । ଶ୍ରୀମାତରଙ୍ଗ ହେସାବ ହୃଦୀବାର ଏହି
ଦୋଷ ଦେଖିଲାକୁ ସିନା ଟଙ୍କା ଅଭ୍ୟାସ୍ତ କର-
ବାର ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ପାଇଲା ସେବେ ଥରେ ହେସା-
ବ ଧସପତିଆନ୍ତୁ କମ୍ପା ଧସପତିବାର ସମ୍ବନ୍ଧା
ଅଛି ବୋଲି ସେ ଜାଗିପାଉଥାନ୍ତୁ ଭେବେ ବ-
ଦାର ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଅତିଥି ଅମ୍ବେମାନେ କମିଶ୍ରର ସାହେବଙ୍କ
ଠାରେ ଏତିବ ଅନୁରୋଧ କରୁଁ ସେ ବୃଥାରେ
ଅମଲକ ପ୍ରେସ୍ କରିମା ଓ ଅମଲକ ଉପରେ
ଫିଲ ଦାୟି ନ ପକାଇ ନାଜର କମ୍ପା ଜନାଇ-
ଦ୍ୱାରା ସହିଟଙ୍କା ବାରବାର ହେବା ଓ ହେସାବ
ବନ୍ଦାରକ ସଥାର୍ଥକୁଣ୍ଡ ହେବା ପରିଶରେ ନ-
ମୂଳ ପ୍ରଗର ବରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ସବୁ ଥକି-
ଥିବ ଉପରୁ ପ୍ରଜାକାର ହେବ ।

ସାମାଜିକ ସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶୁଳଗାହେବ ଉପରେମନ୍ଦର
ବିନର କାର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟରେ ଘରକାଳ ଓ ବିଦ୍ୟୁ-
ତର ତୁମଣ ବରବାକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତି
ପ୍ରଭାଗମନ ବରୁବେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପ୍ରାଦିତାରୁ ଏ ନବରରେ ଖୋଜିଥା-
ଗେମ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଶୁଣଇ କିମ୍ବା
ଯେ ସେଗର ପ୍ରକାଶ କରି ମୁହଁରା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କ୍ଷେତ୍ରକେ ବାଦଧାର ହୋଇ କଲାଲେ ଗେଗା
କିମ୍ବର ହୋଇ ଆରବ କାହିଁ ।

ଅଗାମୀ ମତ୍ତଳକାରୀଙ୍କୁ ଫୋର ଅଧିକାର
ଦିଲ୍ଲିକୁ ଏଥର ଏଠାରେ ଅନେବରୁତିଏ ମୋହର
ଦିମା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବାକୁ ଅଧିକାର ।

ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାର ସାମିଲ ବାଲିର ପଟ୍ଟକା ଗ୍ରାମରେ
ଦେବକୁଳେକାର ସୀ ଏବାଠ ଲିମୋଟି ଧେଲ ତନ୍ଦ

କରିଅଛି । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସମ୍ମାଦପାତ୍ର ଏ ବୁନ୍ଦାର ପୂର୍ବଦିନ ଉତ୍ତାରୁ ପଦ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ
ସେ ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ବଞ୍ଚିଥିଲେ । ରଜୋତି
ଯାକ ପୁରୀ ଏହାଙ୍କ ବେଶିବାପାଇଁ ଅନେକଯାତ୍ରା
ଆସୁ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁଷ୍ପରୁ ସମା ପାଇଥାଏଛି ସେ ଏ ସମୟରେ
ଯେତେ ଯାଦି ସେଠାରେ ଜମା ହୁଅନ୍ତି ଏବର୍ବ
ଜାହା ହାହିଁ । ସେଠାଲେକେ ଅନ୍ତରୀଳ କରିଛି
ଏଥର ବିଶ୍ୱର ଯାଦି ଦେବେ ହାହିଁ ।

କଟକ ବଲେଜିପ୍ପାର ବାଲେପୁରରେ ଜଳ-
ନିଧିର ପ୍ରକାର ଦେଖା ଉଠିଥିବାର ଜଳଲକ୍ଷ୍ମି-
ର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯଥା ।

ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବାବୁ	ଗ୍ୟାମାନଙ୍କ ଦେ	ଟ ୧୦୦
୧୦	ବୃଦ୍ଧାବନଚିନ୍ମୟଳ	ଟ ୫୦
୧୧	ରଥାରମଣ ଦାସ	ଟ ୪୦
୧୨	ମଦନମୋହନ ଦାସ	ଟ ୪୦
୧୩	ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦାସ	ଟ ୧୫୦
୧୪	ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରଧାରକର	ଟ ୫୦
୧୫	କିର୍ତ୍ତେଜରଣ ଦାସ	ଟ ୨୫
୧୬	ମଥୁରମୋହନପାତ୍ରା	ଟ ୧୦୦
୧୭	ଓ ବିଷ୍ଣୁମୋହନପାତ୍ରା	ଟ ୧୦୦
୧୮	ବିଶ୍ୱାରନାରଧାର	ଟ ୨୫
	ପଥରକ	

∞ $\frac{1}{2} \ln \frac{1 + \sqrt{5}}{1 - \sqrt{5}}$

ନାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ଶିଖବ ଦେଖି ଅମ୍ବୁଲାକେ
କିଛି ଆଜିର ହୋଇଥାଏହି । କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବାରେ ଯେବନାଟି ଉପଦେଶ ଦିଲା ଯାଇଥାଏହି
କାହା ଅଛି ଉପଯୋଗୀ ଅକ୍ଷର ଏପ୍ରକାର
ଉପଦେଶ ଶିଖବ ଓ ହୃଦବ ପକ୍ଷରେ ଅଛି
ପ୍ରମୋଦକାଳୀନ ଅକ୍ଷର ।

ପେଣାବରରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ତାଳ
ହୋଇଥିଲ କହିରେ ୧୦୮୭ ଘର ଓ ୧୧୫
ଦୋହାତି ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲ ଓ କହିରେ ଶକ
ଗଲକୁ ଠଙ୍ଗାର ସମ୍ମତି କଞ୍ଚୁ ହୋଇଥାଏ ।

ପେଠାର କମଣ୍ଡୁର ବୋଲିଛି ସେ ଏ ସମୁଦ୍ର
ନିର୍ମିତ ସହାଯେ ହେଠା ନିବାସିମାନେ ବାହାର
ଲେବନ୍ତାରୁ ଚିତ୍ପା ହେବାରୁ ମାନସ କରିଛି
ନାହିଁ ସେମାନେ ଅପେ ଅପଣାରୁ ପାହାୟି
କର ଏ ସବୁ ସଜ୍ଜ କରିନେବେ । ଘେଷାକର
କରିବାରେ ପରିପରା ବହାରୀ ବଜା ପ୍ରକାଶ-
ନାୟ ଆଖିର ଓ ସେମାନେ କି ପରାର ଭଲ
ଅବିଜ୍ଞାରେ ଅଛିଛି ତହିଁର ପରିବହ୍ୟ ମର
ଏହିରୁ ଧାରା ଯାଉଅଛି ।

ପାରୁ ନିବାଜକଳ୍ପ ଦେ ପାଠନାର ସରକାର
ଉଚ୍ଚାଲଛ କର୍ତ୍ତରେ ଉଷ୍ଟାଧା ଦେବା ବିଶ୍ୱବି-
ଳକ୍ଷ ବର ବେହାର ହେବଳତ ହାମର ସମ୍ମାଦି-
ପଥ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତାନମାନଙ୍କ ପେହାର
ଭଲ ହେଲେ ସରକାର ଉବାଲିଲୁ ନେବାରି
ନାହିଁ । ଏଥରେ ଅନେକ ଦ୍ୱାରମଳର ନନ୍ଦ
ଯୋଗାଇବାକୁ ହୁଅଇ ଓ ଅନେକ ଗାନ୍ଧି ନନ୍ଦ
ଜୀବବାକୁ ପଡ଼େ ।

ଗରମାସ ରା ୨୨ ଶିଖରେ ସିମଳରେ ଅ-
ଶ୍ଵିଲବି ଅନେକ ଶୁଦ୍ଧିବ କୋକାନ ଓ ଘର
ପୋଡ଼ିଯାଇଅଛି । ସବସୁକା ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କାର
ସମ୍ପଦି ନାଁହୁ ଦେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଛି ।

ଅମୃତାଳକ ଲେଖନକର୍ତ୍ତରଙ୍କ ଦାତି-
ଲିଂକାବ ସମାଧି ହେଲି ଯେ ବେହାର ଶାକ-
ପ୍ରକର ଶୁନମାନ ଥୁମଣି କର ଚଳିମାସ
ତା ୨୨ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲିବିଭାବେ ପ୍ରବେଶ
ହେବେ ।

ପେସାବରରେ ଏଥମୟରେ ବସନ୍ତ ହେଲାରେ
ମତକ ଭପୁଣିର ହୋଇଥାଛି ଏକବସ୍ତାବ ମଧ୍ୟରେ
ଜ ୪୭ ଶ ଏ ହେଲାରେ ମସ୍ତକିତାକାଳି ।

କଲିକତାର ବଜାରରୁରୁ ଦେଖାପାଏ ଯେ
ଅଳିକାଳି ରତ୍ନାମ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ବଜାର ବଜ ମନ-
ଅଳି । ପ୍ରାୟ କୋଣବି ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଦିଶେଷ କାର-
ବାର ନାହିଁ ।

১৮৪

ବୈଦେଶୀଗବଳାସର ୧୯ ଖଣ୍ଡ ଥର୍ଥ ପହଞ୍ଚ
ଶପା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ସନ୍ଦାଳ-
ଧରେ ବିଜୟ ହେଉଥିଲା ମୂଳ ଖ ୧ ଶତ
ଟ ୧୦ ଅଣା ମୋଟଲା ପ୍ରାଚିକଳୁ ମୂଳ୍ୟ ଛଦା
ଫିଲାଣ୍ଡରେ ଟ ୦୯ ଲେଖୀଏ ଡାକମ୍ପାସଲ ପଢିଲା।

ଦେଖାନ୍ତି

ଶ୍ରୀ ମାତ୍ରାକଥାଙ୍କ ଲିପାକପନ୍ତିଜ । ୫ ଟଙ୍କା
 କାଳୁ ସୁଲେଖୁ ମହାନ୍ତି କଲାଦୀ । ୫ ॥
 „ କେହମୋହନ ଶବ୍ଦ କିମ୍ବ ॥ ୫ ॥
 „ ଦେଖାଇମହାଙ୍କ ଧାନ୍ତାର ॥ ୫ ॥
 ମେଲ ବାହର ଧରିଗଲା । ୫ ॥

ଏହି ଉତ୍ତଳପାତ୍ରଙ୍କା ସହିଭାଗର ଦିଲ୍ଲୀ-
ବାବତାର କରକରି ଶୀଂକଳୀବିଜ୍ଞାନକାରୀଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଲମ୍ବନେ
ମହିଳା ଓ ପ୍ରକାଶନ ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ପାତ୍ର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

८४

କୁଣ୍ଡଳ କଲ୍ପନା ସହିତ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

ଅଗ୍ରିମ କାଷ୍ଟିକ ମଳ୍ଲ ୩୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୂଳ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ନିଃବଳ ପୌର ଜାହମାସକ ୪୧୫

ଏବେଳ ରଥଯାଧାରେ ପୁଣ୍ୟରେ କିମେଣ
ଯାଦି ହେବାର ଆମେମାନେ ଅଜମାନ ବିର-
ହୁଣ୍ଟ ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟରୁ ସମ୍ମାଦ ପାଇଅଛୁ ଯେ
ଶ୍ରୀ ମହାଦେଵଙ୍କାରୀ ଏହଜାରଯାଦି ଏବର୍ଷ ହୋଇ-
ଦିଲେ । ଏବର୍ଗର ପଞ୍ଚଶହିଜାର ଯାଦିରୁ
ଜୀବା ହୃଦୟରାଜନାହିଁ ଏବର୍ଷ ଏତେ ଜୀବା ହେ-
ବାର ବାରିବ ବି କହି ନ ପାରୁ । ରଥଯାଧାର
କାର୍ଯ୍ୟ ପୂଜାପାୟ ଶିଥିଲ ଓ ଅନିୟମିତରୂପେ
ହୋଇଥାଏ ।

ବ୍ରାହ୍ମଦେହ ସଙ୍ଗେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଶୁଭର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମତାନ୍ତ୍ରୀର ଘଟିଥିଲା
କାହା ମାନୁଷରେ କିମ୍ବତି ହୋଇଥିବାର
ଅମ୍ବମାନେ ଜତବ୍ୟାହରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ।
ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ପଦିଙ୍ଗ ବାଦାରିଲୁ ଉତ୍ତାରୁ ଅନେ-
କ ହିରୁବିଜନର କଥାମାନ ଜାରିତାବିଯୋଗେ
ଶୁଣାଇଲା ଓ ବ୍ରାହ୍ମର ସଂକା ଅପଣା ବଜ୍ର୍ୟଦେଇ
ଇଂକଳ ଦେଇଲୁ ଯାତାଧୂତ କରିବାକୁ ଦେବା
ଯଶରେ ଅବୟବ ହେବାରୁ ଇଂଗଳିଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେବାର ଶୁଣାଗଲା । ମାତ୍ର ଏହିବୁ-
କଥାର କିଛି ପ୍ରିଯତା କଣ୍ଠାଯାଇ ଛାହିଁ ।
ଅମ୍ବମାନେ ବୋଧିବାରୁ ଯେ ଏବୁବଥା ଉତ୍ତମ
କୁଷେ କିମ୍ବତି ହୋଇଥାଏ ଓ ସବୁ ତିକଲୁସ
କୁମରବାର୍ତ୍ତାବେଳ କଲିବିଲାଇ ଅସୁଧାକୁଣି ।

ଏ ନଗରର ଅମାଲଜ ସୁଷ୍ଠରଣୀର ପଛେ-
କାର ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଯାହା ଶଙ୍କା କ-
ରିଥିଲୁ ପଲେ ତାହାର ଦେଖାଗଲା । ବେବଳ
ପୋଖଣ ଗୁରୁପାତ୍ରରେ ସମାଜ ମାଟିପତ୍ର କେବା
ଦିଲୁ ହେଲା ମାତ୍ର ଭିଜରର ପଛ କିନ୍ତୁ ବାହା-
ରିଲ ନାହିଁ । ଏଥିଲୁ କିମେଷ ବୃକ୍ଷିହେବାରୁ
କର୍ମ କରି କରିବାକୁ ହେଲା । ଉଲ୍ଲଘାଣ ସକାମେ
ପୋଖଣର ପ୍ରସ୍ତୁତକରନ ମାତ୍ର ତାହା ଯେମନ୍ତକୁ
ତେମନ୍ତ ରହିଲା । ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଏକହାଜ ଜଳ
ରହିଲେ ରେ ଜଳୁ ହେଲଣି ବାସ୍ତବରେ ବାଲିମନ
ନ ହେଲେ ଜଳ କାହିଁ କି ରଲ ହେବ । ଶୁଣା-
ଯାଏ ଯେ ଏଥିରେ ୩ କି ୫ ମତ୍ର ଠଙ୍ଗା କିମ୍ବୁ
ହୋଇ ଅଛି । ଏପରି ବନ୍ଧୁକୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ଠଙ୍ଗା ଥାଇବ ପାଇଦେବା କହୁଁ ଯଥାବନ୍ଧ-
ରେ ବାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହୋଇ ଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ୟ ବନ୍ଧୁ
ସାର୍ଥକ ହୋଇ ଥାନା ।

ଏ ନଗରର ସତକ ଟେ ପୁଷ୍ପରଣୀମାଳ ସଂ-
ଶ୍ଵର ବରିବା ମଧ୍ୟେ ବେଳେଦଳ ହେଲା ଅମୃ-
ତମାଳଙ୍କ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରାସକୁ କିମୟ ବାହେବ
ସତକଥରୁ ପରିଷ୍ଵାର ଉତ୍ତିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ ବରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ପୁଷ୍ପର ରଣରୀତି ପାଞ୍ଚଥରାନର ଶା-
ହାୟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନେଉଥରୁଛନ୍ତି । ବେଳେଦଳ ହେଲା
ନଗରରେ ଯେଉଁ ଗୋବୁଗାର ଅକୁ ଜହାର
ଏହଜାଲିବା ପୁନଃବରାବ ପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବାଦିଲେ ।

ତାଳିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ରକ୍ଷକ ସଙ୍ଗେ ନ ଦେଇ କେହିଲୋକ ଖୋ-
ରୁଗ୍ରାହ ସତର ଉପରକୁ ପ୍ରତିବେଳେ ଧୂଳି
ଜାହା ଧର କାଞ୍ଚି ହାରିବରେ ଦେବ ଧୂଣି ଏବ-
ପ୍ରାହିରେ ଅଞ୍ଜି ହୋଇଥାଏ ସତର ଉପରେ
ଉଠାଦୋହାନ ଘେନ ବେହି ବିବିବ ନାହିଁ ।
ଯାହାଙ୍କର ଦୋହାନ ନାହିଁ ସେମାନେ ଯାହା
ଯେତେବେଳେ ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ଥାଣିବେ ଜାହା
ସରବାରୀ ହାଟକୁ ଘେନଯାଇ ସେଠାରେ ବିନ୍ଦୁ
କରିବେ । ସୁତରାଂ ଏଥର ସରବାରୀ ହାଟ କା-
ରି ଦେବାର ଅଛି ବିଲମ୍ବ ନାହିଁ । ଅନ୍ତର ଶଶ-
ମାଦ ଯେ ହତକ ଅପରିଷାର କରିବା ଏବଂ
ଶୁଦ୍ଧ୍ୟମାନେ ଜେଲରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଜୀ-
ବିଦ୍ୱାବ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମାହେ-
ବଙ୍ଗ ମୁକ୍ତି ପଡ଼ିଥିଲା । ଏବମପ୍ରତି ହତବର ବିଷୟ
ଅଟର ମାତ୍ର ଅମ୍ବୋମାନେ ବାପ ହୋଇ କରୁଥ-
ିଲୁ ଯେ ଏପରି ବିସ୍ମୟମାନ ଅଜକୁ ଦେଇବର୍ଷ
ହେଲ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ମାନେ ଜାର କର ଅସୁଅକ୍ଷର
ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମେଘର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ସମୟ
ମମୟରେ ଦିନାବେଳେ ଏବରୁ ବିଥାର ତହଳ
ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ଦୂରେକଣ୍ଠେବ ଦୃଶ୍ୟବ୍ରା ପାଆନ୍ତି
ମାତ୍ର ପରିଗେଷ୍ଟରେ ଯେବଥାକୁ ଦେବଥା; ଅ-
ମ୍ବୋମାନେ ଉରସାକରୁ ବ ଏପରାର ଅଜମାନ
ଦୃଢ଼ରୂପେ ପ୍ରତିଧାଳନ ହେବା ପକ୍ଷକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍
ମାହେବ ପୁଲିବ ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ବଠିନ ଜିଧ୍ୟମ କା-
ରି କି ଯେମନ୍ତ ସର୍ବଦା ଦେମାନେ ଏବର୍ଜିବ୍

ଯାଧନ ପ୍ରତି ସମାଜରୂପ ଯତ୍ନକାଳ୍ ରହିବେ ଓ
ଏଟିକଲେ ଦିଗ୍ନ ଲଭିବେ ।

ସଲମା ମାରିବର ମୋଡ଼ମା ।

ଗର ମଜ୍ଜଲବାର ଏଠାରେ ସେବକ ମୋହି
ଦିନାର କିମ୍ବର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ଯାତ୍ରା
ପୁର ନେଟିବତ୍ତାକୁରଙ୍ଗ କିମ୍ବର ହେଲ ଓ ଏଥୁ-
ଫୁଲ ଦୂରଦିନ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେହେଁ
ମୋହଦିମାଟି ଏମନ୍ତ ଅବାର ଖୁଲୁ ସେ ଏବା-
କିନ ସୁଦ୍ଧା ଲାଗିଲ କାହିଁ ଓ ଅବାମିଠାରୁ
ସଫାର କିଆ ନ ଯାଇ ମୁଁ କୁ ଦିଅଗଲ ଏ
ମୋହଦିମାଟି ଅରିନକ ପ୍ରକାରର ଅଟଇ କହିବ
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ସେ ଯାତ୍ରାପୁର ନେଟିବତ୍ତାକୁରଙ୍ଗ
ନିବଟ୍ଟରୁ ଛଣେ ବନ୍ଦଶୁଭଲ ଗୋଟାଏ ମୃତ୍ୟୁଦେହ
ଜନ୍ମାରବ ନିତିର ସେବାଲେ ଜହାର ବାଗକଥି
ଜାକୁରକୁ ଦେବାରେ ସେ ପରିଚାଳେ କି
ଏଥାର ଡେରିସ କେବୁ ଅସିଥାରୁ କନନ୍ତୁବଳ
ବହୁଲ ନାହିଁ । ତେବେ ମୋର ସମ୍ମାନାହୀନ୍ତି?
କୁ ଲୁହ ଜନ୍ମାରକ ବେଳେ ସଲମି ପାଇଥାରୀ ।
କନନ୍ତୁବଳ ଜାହା କିଛି ନ ଜାଣିବାର ବହୁବଳ
ଜାକୁର ଜାହାକୁ ପାରମ ଅଣିବା ସକାମେ
ଆଜାକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ପାରମ ଅଣିଲ ।
ଏଥ ମଞ୍ଚରେ ଲୁହ ଜନ୍ମାରବ ହୋଇଗଲ । ସେ
ଲୁହରୁ ନଥାରେ ପହାଇଦେବାକୁ ଜାକୁର
ଦେହଲେ ମାତ୍ର ଚୌକୁଣ୍ଡାରମାନେ ଜାହା ହୁଏ
ଲେ ଜାଣିବିବ କୋଳ କହ ଜନ୍ମାକୁ ତ ବେଳେ
କନନ୍ତୁବଳ ଯେଉଁ ପାରମ ଅଣିଥିଲ ଜାର
କୁଳ ଅବାରୁ ଅଉ ଜଣ୍ଣେ ପାରମ ଅଣିବାକୁମନ୍ତର
ଅଉ ଅସିଲ ନାହିଁ ଜଣାଯାଏ ସେ ଏହି
କୁଥାଦେଖି ଜାକୁର ଓ କନନ୍ତୁବଳ ମଞ୍ଚରେ
କିଛି ବୋଲିବୋଲି ହୋଇଥିଲ ଓ ଜାକୁର ମଞ୍ଚ
ହେ ବଥା ଅପଣା ଜବାବରେ ଲେଖାଇ ଅଉ
କନନ୍ତୁବଳ ଆଜାରେ ଏଥିର ଉଚ୍ଚହାର ଦେବ
ଶୁଣିଗଲ ଓ ସମ୍ମାନ ମାରିଥିବାରୁ ଜାକୁର
ଜାହାର ନେବାକୁ ଦେଖା କରିଥିଲେ ବୋଲି
ସାତ୍ତଵର ମାକଷ୍ଟେଟ ମୋହଦିମା ଜଳାଇ କନ
ନ୍ତୁବଳ ଓ ଜାହା ଯକ୍ଷରୁ ଦେବଳ ଚୌକୁଣ୍ଡାରମା
ଶୁଣାଇରେ ଜାକୁରକୁ ଅପଣଧୀ ଜ୍ଞାନ କହି
ମୋହଦିମା ଦୌରାକୁ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ଜଳ
ପାହେବକୁ ବିମ୍ବରେ ଦେବଳ କନନ୍ତୁବଳର
ବଥା ଅପ୍ରମାଣ ହେଲ ଏମନ୍ତ ଦୂରର ଏପରି
ବିଷୟ ବୋଲି ଅଇନ ଘଟିବ ଅପରିଧ ଦୂର
ବୋଲି ଦ୍ଵିତୀୟ ହେଲ ।

କନ୍ଦୁବଲ ମିଥ୍ୟା ମୋବଦମା କରାପୁ
ହୋଲି ତାହା ଜାମରେ ମୋବଦମା ଚନ୍ଦାଇ-
ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ତାତ୍କରିଙ୍ଗ ପକ୍ଷରୁ କଳିଶାହେବର
କଳିରରେ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଏପରି ଅଳ୍ପକୀ-
ନଧା ପ୍ରମାଣ କରିବା କଠିନ ବିବେଜନା କର
କଳିଶାହେବ ଉକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ।

କଳିଶାହେବଙ୍କ ବିରରରେ ସମସ୍ତାଧାରଣ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବୋଲିବାର ବାହୁଦୂର
କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧର ଏପକାର ମାମଲ କଲା ଓ ପ୍ରାସର୍କୁ
ନନ୍ଦିଶାହେବ ଅଧିକୃତ ମାଜଙ୍ଗେ ତାହା ପ୍ରହରଣ
କରି ତାକରଙ୍ଗ ପରି ଜଣେ ଗୁଡ଼ିଲେବକୁ ଅ-
ଦାରଦ ଦୌଗକୁ ଧାରି ହେବର କଲେ ବରା
ଦୁଃଖ ବିଷୟ ଅଟଇ । ସକଳବଜନ ହାତମଳ
ଉପରେ ଯେଥର ଗୁରୁଗର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି
ତାହାକୁ ଅଛେକ ବିବେଜନା କର କାର୍ଯ୍ୟ କର
ବାର ଅବସ୍ଥର ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ଯେବୁପ ବାଧା
ରଣ ଭାବ ତାହା ବାହାରକୁ ଅବସର ନାହିଁ
ସ୍ଥାନୀୟ ହାତମଳନେ ଯେବେ ପୂର୍ବାପର ବିରାଜ
ନ କର ଯୁଦ୍ଧର ବାଧାକୁ ଅସ୍ଥା କର ଗୁଡ଼ିଲେ
କଳୁ ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବଶାରେ ପକାଇବେ ଭେଦେ
ପ୍ରକାଶର ଅଜ ନିପ୍ରାର କାହିଁ ?

ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣାକାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଗଜ ସ୍ନେହବାର କଥକ ପ୍ରିୟୋଙ୍କାଳି
ହୋତାରେ ଏ ଯଦର ଦୂଷ୍ଟୀ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧ୍ୟ-
କେବଳ ହୋଇଥିଲା । ମରବର୍ଷ ଘର ନନ୍ଦରର
ଅନେକ ଉତ୍ସମେଳକୁ ଆମହିର ହୋଇଥିଲା
ଯାହି ସବୁ ଅନୁର୍ଗର ମୋକ ଦୂଦି ଅପର
ଉତ୍ସମେଳକ ଅଜଳକୁ ଆମନନ କରିଥିଲେ । ସେ
ଦିନ ଶୁଣିବା ଥିବାରୁ ଅଥବା ଅହ୍ୟ କାରଣରୁ
ଏପରି ଦୃଶ୍ୟ ଅମେମାଜେ କହ କି ପାରୁ ।
ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରାସୁକୁ ପାହୁଁ ମିଳଇ ସାହେବ
ସର୍ବପରି ପଦରେ ବରଣ ହୋଇ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ
ହିମାହ ବଲେ ଓ କେତେବେ କଥ ସର୍ବ୍ୟ
ଦ୍ଵାରା କଥ ସର୍ବ୍ୟ ସରକୋଷ କଲ ଉତ୍ତାରୁ
ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ମେଷ ହେଲା ।

ବାନ୍ଧାଦିକ ଲହାଗୟ ସବୁର ବାଣୀକିଳାପନ
ଲେଖି ପାଠ କରିଥିଲେ । ତହିଁରୁ ଦେଶମାଦ
ଯେ ବର୍ଷମାନେ ଅଜମୟ ଶୂନ୍ୟ କବରେ
ମାତୃଭାଷାର ଉତ୍ତର୍ଷ ସାଧନ ପଥରେ ଯଥାଧ୍ୟ
ଯତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବ ସଙ୍ଗ-
ରେ ଦଶାୟମାନ ହୋଇ ପବେ କଥା କହିବାକୁ
ମହା କରିଥିଲେ ସେମାନେ ସାହସରମ୍ବକ କୁଳା

ଦୋଇ ଉପରୁଲ କଷ୍ଟଧରେ ଦୂର ଗର କଥା
କହିବାରୁ ସମ୍ମନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଡେମା ପକ୍ଷ-
ରେ ଏକବି ହଥା ସାମାଜିକ ନୂହର ଓ ଏଥରେ
ଅନେବ ରାଜ୍ଯ ମଞ୍ଜଳର ଆଗା ଦେଗାଯାଏ ।
ସମାଲୋଚନ ବର୍ଷ ମଞ୍ଜରେ ପଲକ ଗ୍ରୁଣ୍ଡ
ଅଧିଦେଶନ ହୋଇଥିଲେ ଓ ପ୍ରତି ସବରେ
ହାରିବାରି ॥ ୧୦ ଜଣ ସର୍ବ ଉପରୁଲ
ହୋଇଥିଲେ । ସମରେ ନାନା କଷ୍ଟଧରେ
ରଚନା ମାନ ପଠିଲ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା—
ଶ୍ଵାରିଷା, ଉତ୍ତରଭାଷାର ଅବସ୍ଥା, ବାଲୁଭବାଦ,
ସରର ଉପବାରିତା ହୃଦୟାନନ୍ଦର ସାମାଜିକ
ଶବ୍ଦ ମନ୍ତ୍ର ଓ ଅବସ୍ଥା ରଖାଯାଏ । ଏ ସବୁଦେଶୀ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ସବୁଦେଶରେ ଯେତେ ଏ
ସବୁର ଅନ୍ଦାଳନ କରିଥିବେ ତେବେ ଦେମା-
ଲଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ବହୁଦୀର୍ଘତା କୃତି ହୋଇଥିଲା
ଏ ଉତ୍ତରାରୁ ମୌଷିକ ବନ୍ଧୁତା ଦାନ ଓ ଜର୍ବ
ବିରକ୍ତରେ ସବ ଅଧିକାଂଶ ବାଲ ନିଷ୍ଠାର
ଥିବାର ସମ୍ମାନବ ବୋଲନ୍ତି ଓ ଜାହା ଯେ
ଅଭିନ୍ଦନ ହଜକର ଏ ବଥା ଅମ୍ବେମାରେ
ପୂର୍ବରୁ ବହୁଅର୍ଥ । ସୁରବୀ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଯେ-
ରୂପ ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ରହୁଣ୍ଠରୁ ଝଣ୍ଟପୁରୀର
ହୃଦୟ ଯେ ହରିଜାରେ ଗରଦର୍ଢ ଉପସର୍ତ୍ତ
ବୁଝ ସବର ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ ଉପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯେବେ କୌଣସି ଅନ୍ତରେ
ଏଥାକର ଅଭିନ୍ଦନ ଥାଏ ତେବେ ଜାହା ଏହି
ଯେ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚୀକ କହିମାନଙ୍କ ଗ୍ରହ ପାଠ
ଓ ସମାଲୋଚନା ପକ୍ଷର ସବର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବାର
କଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାରେ ହୋଇ କରୁଣ୍ଠ
ଯେ ଉତ୍ତରର ପୂର୍ବାପର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧ
ରୂପେ ଜାଣିବା ସବାମେ ପ୍ରାଚୀନ କହିଲ ରହ
କାମାର ପଣିବା ତଣକର ରଚନା ଓ ଜ୍ଞାନବିହିତ
ଅନ୍ୟତର ରଚନା ଓ ଲାବକୁ ରୂପିତା କରିବା
ଓ ବାଲର ମନ୍ତ୍ର ଅନୁମାରେ କହିମାନଙ୍କପ୍ରାଚୀନ
ବ୍ୟାପାର ଭବନ ବିପରୀ ସାଥର ହୋଇଥାଏ
ରହିର ନିମ୍ନରଶ କରିବା ଉତ୍ସାହ ଅଭିନ୍ଦନ
ହଜକର ଓ ଉତ୍ସାହାରିନା ସବର ଉତ୍ସାହ
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏଥିରୁ କହିମାନଙ୍କର ଗ୍ରହ
ମନ୍ତ୍ର ଉତ୍ସାହରୁ ପଢ଼ିବାର ଜଜଳ ଓ ମନ୍ତ୍ର
ରେ ଏକଥିରୁ ଯେତେ ସବରେ ବଥା ଉପରୁଲ
ହେଲେ ଅବସାଦ ଦେହି ସର୍ବ ସେବକ ପଣି-
କାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ମନୀବେ । ଯଦିପି କି ଅବସାଦ
ପରିବ୍ୟ ଘାୟାମାର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ

ମାନେ ଅନ୍ତରେ ହୋଇ କିଞ୍ଚିତମାରୁ ଜାଣିଲୁ
ଯେ ଏହିବ ସବୀ ଜହିଁର ଉପରେ କରିବାରୁ
ଦୃଢ଼ବଳ ହୋଇଥିବାକୁ କାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଲେ-
ଖି ଅଛିବା ଯେ ଉକ୍ତ ଘୋଥିମାନ ଏହିତିତ
କରିବାର ସବୀ ସ୍ଥିର କରିଥିବାକୁ । ଏଥିଧାରୀ
ବାଧାରଣ ସାହାଯ୍ୟର ଅବଶ୍ୟକ ତେ ଜାହା
ନେବାଧାରୀ ସବୀ ଜନ୍ମିତି କରିବେ । ଅମ୍ବେମା-
ନେ ଆମା କରୁଁ ଯେ ଉକ୍ତଦେଶର ସବୀମା-
ଧାରଣ ଏପ୍ରକାର ମହିଳା କଷ୍ଟଧୂରେ ଯଥାସାଧ
ଦାନ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ହାତୁଁ କରିବେ ନାହିଁ ।
ଉକ୍ତଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧକ ଉଚନା ହୋ-
ଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଲୋଡ଼ିଲେ ସେବର
ମିଳଇ ନାହିଁ । ଏ ଯୁଦ୍ଧବସରୁ ଗରିଥିବୁ ରୁଣି
ଆଣି ଏକଥି କରିବା ଅଛି ମହିଳା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଠାଇ
ଓ ଏଥରେ ଉକ୍ତଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଉକ୍ତଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ଯଥାର୍ଥ ଗୋଟିବ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ସଙ୍ଗଠାରେ
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଏହିବ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଗାୟେ ଏ
ପ୍ରସାଦକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବି କାର୍ଯ୍ୟ-
ମୂଳ ହେଲେ ବଠାରେ ଗୋଟିଏ ସାଖାରଣ
ଯୁଦ୍ଧକାଳୀୟ ଧ୍ୟାନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକତା
ଅସ୍ତରକର ପ୍ରଳୟମାଳା ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏ ସବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରାତି ହୋଇ-
ଅଛୁଁ ଉଚ୍ଚମା ବରୁଁ ସେ ଏହାର ଉପଯୋ-
ଗାନ୍ତି ହନ୍ତକାହିଁ ବରି ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ପ୍ରତାପଚନ୍ଦ ମଜୁମଦାର ।

ଏ ମହାଶୟ କଟକରୁ ଅଗମନ କରିବେ
ବୋଲି ଅମେମାଜେ ଏଥୁପରେ ଲେଖିଥିଲୁ ।
ଜର ଭବିବାର ସମ୍ବାଦମୟରେ ଏହାଜେଇ
କଟକରୁ ଅଗମନ ହୋଇଥିଲା । ଭରଜକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ବାହୁଦମାତର ପ୍ରଥାର ପ୍ରଶ୍ନରେ ଏ ମହାଶୟ
ଅପରି ଏଠାର ଉଚ୍ଛଳବାହୁଦମାତ ଏହାକୁ
ଆମରଣ କରି ଆଶାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କି-
ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ଅମିଅକ୍ରମୀ ସଜ୍ଞ କିନ୍ତୁ
ଜରୁ ସଜ୍ଞେ ପାଥରଣ ହାତକର ବିଷଯରେ
କଳୁଗାମାନ ଦେବାକୁ ଏ ମହାଶୟ ଅରମ୍ଭ
କରିଅକ୍ରମୀ ଓ ତହାର ସରଥାଥାରଣେ ମନ
ଅବର୍ଧନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଅମେମାଜେ
ଯେ ସବୁ ସଂକ୍ଷେପ କବରଣ ପାଠକମାନଙ୍କ
କଣାଇଅଛନ୍ତି ।

ଗନ୍ଧ ମନେବାର ଦକ୍ଷ୍ୟପତ୍ରରେ ଏହାଙ୍କର
ପ୍ରଥମ ବଢ଼ିଲା ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ।
ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଦକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ଏ ନିମନ୍ତେ ଦାଖିଲ କରିବାରେ

ହୋଇଥିଲା । ସ୍କୁଲର ଛୁଟ ଓ ଶିକ୍ଷଣକୁଡ଼ା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶେଣୀର ଅନେକ ଦେଖିଯୁ ରାତ୍ରି-
ଲୋକ ଜାହା ଶୁଣିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଓ ଦୂରକଣ
ବୈମାନିକାଥିଲା ପାଦମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।
ଦୂରର ବିଷୟ ଯେ ଏକଗରମାସି ଇଂର୍ଜିମା-
ନେ ଦେହ ଅବିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଳାଇଲେ
ନାହିଁ । ଡେଶାର ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ ଇତି
ବକୁଳାର ବିଷୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ବାହୁ
ମହାପ୍ରୟ ବିଦୟାଲୟର ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଦ୍ଦର
କର ଉଚ୍ଛର ବ୍ୟାଜା କରିଥିଲେ । ବାକୁ ଡଶେ
ସୁବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଇଂଲଣ୍ଡରେ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରସଂଗା
ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଛର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ପରିଚୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଅବହିତ ହେଲା ।
ବାସୁଦରେ ଏହାଙ୍କର ବକୁଳାଗର୍ତ୍ତ ଅଛି ତମ-
ହାର ଅଟର ଓ ଇଂର୍ଜିଜାପାରେ ଅପାରା
ମନୋଭବ ବନ୍ଦ ସୁନ୍ଦରରୁପେ ପ୍ରକାଶ କରି-
ବାର କ୍ଷମତା ଅର୍ଜନ କରିଅଛନ୍ତି ବି ଯେମନ୍ତ
ଇଂର୍ଜି ଜାହାଙ୍କର ମାତ୍ରରୁଷା ଅଟର । ଇଂ-
ର୍ଜି ଗବର୍ନ୍ମରଙ୍କ ଠିକ୍ ଇଂର୍ଜିଙ୍କ ପର ଉଚା-
ରଣ କରନ୍ତି ଓ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଶାନ୍ତରେ ଓ
ପରିଷାରରୁପେ କହ ପାରନ୍ତି ବି ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି
କିଞ୍ଚିନ୍ନାହିଁ ଇଂର୍ଜି ଜାଣଇ ସେ ଅନାୟାସରେ
ଜାହାଙ୍କ କଥା ସବୁ ଶୁଣିପାରିଲା । ଉଚ୍ଚ ବକୁ-
ଳାରେ ସେ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଯେସମ୍ପ୍ର ଉପଦେଶ
ଦେଲେ ଉଚ୍ଛର ସାର ଏହ ସେ ଭାବକର୍ତ୍ତର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଡେଶାର ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରଥମ
ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ୍ତ ବିଷୟ ଜୁନିଷ୍ଟା ଅଟର । ଜୀନ-
ପଣ୍ଡା କିମ୍ବା ଇଂର୍ଜି ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡ ଏବେବେଦ୍ୱୟ
କରି ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଲାରେ ପଢାଇ
ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ଉଦ୍ଦରମୋହନ କିମ୍ବା ନାହିଁ
ଇ । ସରକାର ବଳକର ପ୍ରେସାଲବାର୍ଦ୍ଦିର
ବିଦ୍ୟଶିକ୍ଷା କରିବା ଅସ୍ତ୍ରାବିକତ କଥା ନ ହେ-
ଲେ ସୁନ୍ଦର ଜାହାଙ୍କ ନାଚକଥା ବୋଲିବାକୁ
ହେବ କାରଣ ଉଚ୍ଛରେ ମନୁଷ୍ୟର ପାର୍ଥ ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଅଛବବ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଉଚିତ ଯେ
ଜୀନଲୋହରେ ଜୀନଶିକ୍ଷା କରିବେ ଓ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ ପରିଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମେ ଅଧ୍ୟୟନ କେବଳ ନ
କର ଯେତେବେଳ ବନ୍ଧୁବେ ଯେ ଅବସ୍ଥାରେ
ଥିବେ ଅହରହ ଜୀନଲୋହର ଉଧାୟ ବିରତେ ।
ସ୍ଵାକ୍ଷର ବିଷୟ ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ ମାତ୍ରଶିକ୍ଷା ।
ହେବଳ ଜୀନଶିକ୍ଷାରେ ମନୁଷ୍ୟର ବରକାରୀ
ହୁଅଇ ନାହିଁ ଉଚ୍ଛରେ ଏବା ମନ୍ତ୍ରବ ବୁଝି
ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଅନ୍ତଃବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରମ୍ପ ହୁଅଇ ନାହିଁ

ଓ বকাল গাঁথি হোৱ কেৰল মন্ত্ৰিকু
বুৰুৰ হেলে কৌশলি লোক মোজাপাৰ
জাহু অৱেক সুমাতি গিষামুগু জ্ঞানৰ
মহুৰ রঞ্চ কৰিবাৰ অবশ্যেক যেছেৰু
দাতিশূন জ্ঞানবন্ধনেক মৰ্জনেভতাৰু আ-
খুক উপৰুক স্থাপি। যুবাঙুৰ গুৰুপু
প্ৰযোজন সামাজিকজা গিষা। সৰ্বদেশৰ
লেকচৰালে গামাজি উপস্থিৰে অবিভুৰ
চলপ্ৰচল হেবাৰু গাহাৰু ভুগুজা রহাপু
ও বৰ্ষভাৰ ইন্দ্ৰি হেৱাপু। অমূমান-
জিৰ সমাজৰে বিশেষ ক্লুশ্যুৰ রহাপু
ঙুজুগু অনেক অনুচৰণ বিধাতাৰ হেৱাপু
সমাজকু প্ৰস্তুৱ কৰিবা পৰামৈ অংশাঙ্গীন
ও মাতৃ বলৰে সাহা প্ৰযোজন বোধ
হেব তাৰা অভাৱৰ গুণে সাথাৰণ হুজ
নিমিত কৰিবাৰ উচ্ছৰণ এথাণীৱ কাহাৰ
অধেক্ষা কৰিবাৰ নুহুৰ। অনেক ইন্দ্ৰিয়-
কৰ বিষয় এৰুষ অহু যে পুৰুজাৰাজীয়
লেকচৰাল প্ৰথমজি কাহা বিৱুকুৰ দোখ
হুপু কৰ্তৃ পৰিমেষৰে যেজেবেলে
জহুৰ শুভ্রপাল দেশন্তিৰেজেবেলে জহুৰ
পঞ্চাশা হুপু। সমাজৰে কৌশলি কৃষ্ণ-
ভুব রঞ্জিবাৰ ভজি নুহুৰ যেৱ মালে
অজিনু গোপনীয়ভৰে কল্পকৰ হে-
চেলৰে যাই মাঠ ও সক ধেবক
হৰন্তি দেমানে দৃঢ়ি অঞ্চল দেমানকৰ
কাৰ্য্য চৌৰাপু অঞ্জি। যাহা সামাজিক
উপস্থিৰ কুৰুৰ জাহা লুণুৰকৰিন অভ্যন্ত
মন অঞ্জি। যেবে তুম্মু জাণ যে
কৌশলি তুকুদিগোৱ আহাৰ কৰিবাৰে
দোষ নাহুৰ কেবে জাহা প্ৰকাশ্যুৰুষেকৰ
জাহা হেলে তুম্মু কেহু দোষ দেৱ
নাবুৰ। যুবাঙুৰ গুৰুৰ প্ৰযোজন ধৰ্মঘৰা
সুজীনৰ চৰণপাল অংশাঙু ও পৰমে-
শুৰকু কুশিবা অঞ্জি। যেবে জাহা ন
হেল কেবে মনোগুৰু চৰাগার্য কৰাত
হোৱ পাৰল নাহুৰ। ধৰ্মঘৰা ন কলে
কৌশলি কৰ বা সামাজিক নথুন উষ্ণ
হোৱ পাৰক নাহুৰ। কাহুৰ না কাৰা
কৰিব জাহাৰ গোটিৰ পীমা রহিবাৰ
অচিৰ কৌশলি পীমা বি লক্ষ্যান প্ৰিৰ
ন হেলে জাহাৰ অবলম্বন কৰ কাৰ্য্য কৰ-
ব। অজিন পৰমেশুৰকু কুশিলে ও

ଭାବାଙ୍କିତରେ ଗାଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସବୁ ବିଷାର
ସୁଧାଳ ଲାଗ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଏଠାର
ସମାଜର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବ-
କାର ଉଚିତ ଓ କି ଅନୁଗ୍ରହ ଭାବା ସ୍ଥିର କରି-
ବାର ବୋଲିବି କିର୍ତ୍ତିଷ୍ଠ କିମ୍ବା କାହିଁ । ଧର୍ମ
ଏହା ସ୍ଥିର କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତାପ୍ନୀ
ଅଛଇ । ଧର୍ମରେ ମନ ଦୃଢ଼ ହେଲେ ସବୁ
କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟେ ଅଧ୍ୟେ ହିର ହୋଇଯିବ ଏହିତ-
ବାଥାମାଳ ସେ କେତେ ରହସ୍ୟର୍ଥି ଓ କେତେ
ଅମୃତରଙ୍ଗବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଭାବ
ବିପ୍ରାର୍ଥ କର କହିବାର ଅମୂଳନକ୍ଷର ମାଆ
ସ୍ତର ନୁହଇ ଦେବଳ ଏଗବି କହିପାରୁ ଯେ
ଶ୍ରୋଗମାନେ ତହିଁରେ ଅଶିଥ୍ୟ ସୁଖଲାଭ କରି
ସୁଖଶୂନ୍ୟ କଲ୍ପାକର ପ୍ରଶଂସାଧ୍ୟ କରିଥିଲେ
ଆମୂଳନକ୍ଷର ମନରେ ଦେବଳ ଏତିବି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହୋଇଥିଲ ଯେ ସୂର୍ଯ୍ୟଏବ ପୁଣରେ ଅମଂକିଳି
କବ ପ୍ରଥାମ ହୋଇଥିଲ ଓ କେତେଷୁତ୍ରିଏ
କଥା ସୁଲବୁଦ୍ଧର ଉପସ୍ଥିତ କି କାହା କାରାକ
ସୁଲିର ଶୁଦ୍ଧମାନକ୍ଷର ସବଳ ବିଷୟରେ ସାର୍ଥିନ
ଲୋକଙ୍କ ପର ଗଣ୍ୟ କରିବା ରିଲ କିମ୍ବା
କାହିଁ ଓ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ କାତି ହୋଇ ପାରେ

ଗତ ଶୁଦ୍ଧାବର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ବାଚୁଙ୍କ
ବଶ ହତହତଦାଟ ହୋଠିଲାରେ ସାଧାରଣ
ଉପାସନା ହୋଇଥିଲ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମୟ
ଅଜେବନ୍ତେବ ଯାଇଥିଲେ । ଏ ସମୟରେ
ବାବୁ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରାଣରକ୍ତି ସହି ଉପାସନା
କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ବଳେ ଜଣ୍ଠିରେ ସେ ଯଥାର୍ଥ
ପ୍ରକଳ୍ପକର ପରିଦୟ ଦେଇ ଆହୁରି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବୁଦ୍ଧ ଉଲ୍ଲେଖ ସ୍ମାରିନାର୍ଥ ନିର୍ମଳୀତିତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାହୀସ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଗ୍ରହ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାରାଜୀ ସୁଶ୍ରୀମୟୀ ପାଞ୍ଚବର୍ଷବିନ୍ଦୁକେ, ଟ ୧୦୦୦,
ମହାରାଜା ରାଜିରଥ ମହେତୁ

ବାହାଗୁର । କ । ଚେଳାହାଳ ଟ ୧୫୦
ବାହା ଦିଗାମ୍ବର ମିଥ ଟ ୫୦

ଗୁଣ ସ୍ଵର୍ଗମଧ୍ୟକର ତେଜପାରେ ଦେଉଣ୍ଠି
ଛନ୍ଦମାଲା ଅଥବା ଅନ୍ୟ ସଂକଳନ ହାବି, ଏଥି
ଯୋଗୁ ମହାଶ୍ରୀଙ୍କ ବନ୍ଦମଧ୍ୟରେ ସାତମହି
ସମ୍ପର୍କମାତ୍ର ଭରସା କରୁ ତେଜପାରେ ଧନ୍ୟାମ

ଗୁଡ଼ା ଓ ଛମିଦାରମାଳେ ଏ ଉଦ୍‌ବାହିରଙ୍ଗକୁ
ଅନୁଭବଶ ବରିବେ ।

ବଲେକୁଟ୍ଟିଶ୍ଵା କାଳର ର ମହିମା ଗଲିଗଲାସ
ତା ॥ ରଜରେ ଦୌରାରେ କିନ୍ତୁ ହେବ ।
ନାକର ଅପଣା ଦିର୍ଦ୍ଧାତା ପ୍ରମାଣ ଦିନ୍ତିତ
ଅନେକ ଚତୁରୋକ୍ତ୍ତ ବାଞ୍ଚ ମାନିଥାନ୍ତି ଦେଖା-
ସିବ ହରୁମ ଧଳ ହେବ ।

ଗତଃପ୍ରାହରେ ଏ ନଗରରେ ଓଲାଇଟ୍
ଶେଖ ବିଶ୍ଵତ ପ୍ରବଳଥିଲ ଓ କେତେବୁଦ୍ଧି
ଲୋକ ମଧ୍ୟର ଅଛିନ୍ତି । ଏ ସମୟରେ ଅନେକ
ବିଜ୍ଞେବ ଉଦ୍‌ଘାଟା ହେବାର ହେଉଥାଏ

ଏଠାରେ ଯେଉଁ ମେଉକଳସ୍ତୁଲ ସ୍ଥାପନ
ହେବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ମଞ୍ଚର କରିଅଛନ୍ତି ତରୁ
ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ଘୁସୁବମାନ ଉତ୍ତଳଭାଷାବେ
ଗ୍ରାସକୁ ତାକୁର ଶ୍ରିତୋର୍ଦ୍ଦୟ ସାହେବଙ୍କ ତାତ୍ତ୍ଵବିଧା
ରଖରେ ପ୍ରସ୍ତର ହେଉଥିଲା ।

ଏଠା ଦେଉ୍ୟାମ ଅଦୀଳରେ ଗୋଟିଏ
ତହିବଜା ଲୁଳମଦିଲା ଧର୍ମପତ୍ରାଛି । ଏକା
ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ଵାସ ହେଲା ମରଥବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ସେ କିମିବର୍ଷ ହେଲା ମରବାର କହ ଅପରାଧ
ଏକବିଦ୍ୟା ଜାର ଉଦ୍‌ଘର୍ଥବାହୁରୂପ ଶର୍ମିପିକା
କେଇ ଅଛି । ସଂସର୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରେ ଫରଜ
ଦାତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଳିକଥାରେ ଜଣେ ଶ୍ଵର ଓ ଗାହା ଉପପତ୍ର
ମଧ୍ୟରେ କଳିଯା ହେବାରୁ ଶେଷଲିଖିବ ବ୍ୟକ୍ତି
ଶ୍ଵର ଭଲେପକାର ଦେଉ ଗାହାର ଗାଲରୁ
ପୁଲାଏ କାମୋଡ଼ ନେଲା । ଶ୍ଵରର ହାସପାଶା-
ଲରେ ଚକିତା ହେଉଥାଏ ।

ମାତ୍ରାଜମେଲ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ନେଥେବେଳେ
ଶୁଭେବଳ ଶମସାମ୍ବୁଦ୍ଧ ନାମରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି
ମାନସିକ ଅଙ୍କ କହିବାରେ ଏମନ୍ତ ନିଷ୍ଠାତା
ଲାଭ କରିଅଛୁ ଯେ ବଜାଁ ହେସାବପଦରୁ ମୁହଁରେ
କର ଦିଅଇ । କୌଣସି ଅଙ୍କ ଥରେ କହିଲେ
ସେ ମନରେ ରଖି ଗୁଣନ ବା ଦରଣ କରି
ଦିଅଇ ଓ ତାହାର ଫିଲ୍ସାମ୍ବୁଦ୍ଧ ପଦରୁ କର କହି
ଯାଏ । ସେତେ ଗୋଲମାଳ ହେଉ ତାହାର
ମନ ବିଚଳିତ ହୁଅଇ ନାହିଁ । କୋଡ଼ିଏଟା
ଅଙ୍କଙ୍କ ତିଳ ଗୁରଟା ଅଙ୍କରେ ସବଜନେ
ଗୁଣ ଦିଅଇ ।

ମାନ୍ଦାକର ଅଛି ଏହି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେ
ଖାଥିଲି ଯେ ଜଣେ ବୈଦ୍ୟର ଯୁ ଏକାବେଳ
କେ କିମ୍ବାଟି ଯୁଥ ଓ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଜନେ କିମ୍ବା

ଅଛି । ସେମାନେ କେହି ଜୀବିତ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଦେବାର କେତେବୟା ଉତ୍ତାରୁ ମରିଗଲେ ।

ଜଣେ ଫାରସୀ କାଚକୁ ଟାଣକରିବାର ଏକ
ଉପାୟ ଥିବାର କରିଥିଲାନ୍ତି । କାଚକୁ ବେ-
ଳେ ପ୍ରମାଣରେ ଉଷ୍ଣ କର ଏହିପ୍ରକାର
ଚିତ୍ତକରେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି ଉହିରେ କାନ୍ଦ
ଏମନ୍ତ ଟାଣ ହୋଇଥାଏ ଯେ ରଳେ ପକାଇ
ଦେଲେ ଆଉ ଭାଙ୍ଗିଥାଏ ନାହିଁ । ଏ ଉପାୟ
ଦ୍ୱାରା ଆଉ କାଚରିଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ତେ
ବହିଁର ଅଦର ବିତିବ ।

ଏକ ସବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ନିମ୍ନ-
ୟୂର୍ବ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଦେବତାନଗରର ଏକ
ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ପଡ଼ି ଲେଖିବାଦ୍ୱାରା ସହିତ
ଝେଳିଥିଲେ । ସନ ୧୮୫୫ ମସିହାରେ , ଏବାଜା ଶେଳ ଆଚମ୍ଭ ଦୋଷିଥିଲୁ ଯେ ଗତ
ମାର୍ଗମାସରେ ତାହା ଶେଷ ହେଲା । ଯୁଦ୍ଧ
ଶେଳ ବ ୨୭ ଈର୍ଷରେ ଛିତିଲା । ନିମ୍ନ୍ୟୂର୍ବର
ଲେକ ଏକଗଲ ଭାବରେ ବ ୨୭ ଈର୍ଷ
କରିବାକୁ ବେତନର ଶେଲାତ ବରଙ୍ଗ ହେଉ
ଗୋଟିଏ ଭଲ କରିବାରେ ବାକି ଛିତିଲା ।

ପାଠକାରେ ଅଛିନ୍ତା ବୁଝି ହେବାରୁ ବିଳମ୍ବ ଧୋଇ ଯାଇଥାରୁ ଓ ଗୁମ୍ଫେକ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲୋକେ ଶଙ୍କା କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶନ

ବୈଦେଶୀଶବଳାଧର ୧୯ ଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥ ସହି
ପ୍ରପା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପ୍ଲାନ୍କ ମୁଦ୍ରାଳା
ଘୂରେ ବିକୟ ଦେଉଥିଲୁ ମୂଲ୍ୟ ଓ ୧ ଟଙ୍କା
ଟ ୧୯ ଅଣା ମୋଟଲା ଗ୍ରାହକଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ଛାତା
ଫିଲ୍ମରେ ଟ ୦୯ ଲେଖିଏ ଜାକମାସିନ ପରିବା

১২১৭

ଶ୍ରୀଗୋପାଳକର ରାଧା
ପ୍ରଦେଶ

ନିଜପ୍ରାଣୀ

ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ପିଲିଲି ଅଶ୍ରୀର ପାଖ
ଶା ସହି ମୋହନଦୀର ସ୍ଥଳ ଦକ୍ଷତା ହେଲା

ବାବୁ ହାରୁଦ୍ଧିନକାଥିଲେ ଉଠିବ „ ତାଙ୍କ

”	କଣେଶୁରଧାସ	”	”	”	”
”	ତୀମଜାପିଯାଚୁବ	”	”	”	”
”		”	”	”	”

କୁଳପତ୍ର ଅନ୍ୟତଥାରେ ୧୯୫୮ ମେସରେ

“ ଭଗବତ୍ପାଠବନ୍ଦେନ , ” ୧୮

ମୁଣ୍ଡା ଏହି ଉତ୍ତରାଷ୍ଟରୀ ସହିକାରୀ ପଦ
ଗାବଜାଇ କଟାଯାଇ ଶ୍ରୀ କଞ୍ଚାବିନ୍ଦୁ ସାହିତ୍ୟର
ମହିଳା ଓ ପ୍ରଭୃତିର ହେଲା ।